HAROLD A. COVINGTON

THE MARCH UP COUNTRY

Þessi bók er fyrir Fred, náungann minn „slælega bæklinga“ til minningar um 30. janúar 1976 og til minningar um land vonar og dýrðar sem var Ródesía.

- Ævisaga -

HAROLD A. COVINGTON fæddist í Burlington í Norður-Karólínu 14. september 1953. Á unglingsárum sínum hlaut hann fjölda minniháttar verðlauna fyrir árangur í skapandi skrifum, tónlist og leiklist. Hann gekk í Governor's School of North Carolina árið 1970 í leiklist. Hann starfaði sem blaðamaður ungbarna á staðarblaðinu í Chapel Hill, NC, og vikulegir dálkar hans urðu vinsælasti sunnudagsþáttur blaðsins, þrátt fyrir tíðar árásir þeirra á hegðun svartra nemenda í menntaskólanum í Chapel Hill.

Stjórnmálaferill Covington hófst í bandaríska hernum árið 1972, þegar hann gekk til liðs við þjóðernissósíalíska vígstöðvahóp sem kallast White Servicemen's League og var rekinn úr þjónustunni fyrir kynþáttauppreisn. Hann gekk til liðs við starfsmenn höfuðstöðva National Socialist White People's Party (NSWPP) í Arlington, Virginíu og varð skömmu síðar ritstjóri flokksblaðsins, While Power. Eftir eitt ár sem ritstjóri sagði hann af sér og flutti til Suður-Afríku, þar sem hann starfaði í stuttan tíma hjá byggingarverkfræðistofu í Jóhannesarborg áður en hann fór norður til að skrá sig í Rhodesian her, þar sem hann tók þátt í vörnum landsins gegn svörtum hryðjuverkamönnum. Meðan hann var í hernum aðstoðaði hann hvíta heimamenn við stofnun Hvíta þjóðarflokksins í Ródesíu (RWPP). Flokkurinn var bældur niður af ríkisstjórn Ian Smith og Covington var handtekinn ákærður fyrir að hafa meint „hryðjuverk gyðinga“. Honum var vísað úr landi árið 1976 ásamt tveimur öðrum bandarískum þjóðernissósíalistum sem höfðu verið pólitískt virkir. Tveimur árum síðar gafst stjórn Smith upp fyrir blökkumönnum og árið 1980 varð Ródesía að marxísku einræðisríki sem réttilega var endurnefnt "Simbabve" eftir nokkrum staðbundnum rústum.

Þegar hann sneri aftur til heimalands síns, Norður-Karólínu, stofnaði Covington staðbundinn þjóðernissósíalistahóp og skrifaði greinar og bækur fyrir White Power Publications, Samisdat útgefendur í Kanada, dagblaðið New Order og önnur tímarit. Hann ritstýrði og gaf út eigið fréttabréf, White Carolina, sem og skammlíft fræðilegt tímarit, National Socialist Review. Hann bauð sig einnig fram í fjórum kosningum í Norður-Karólínu á jafnmörgum árum og fékk 34% atkvæða hvítra í kosningabaráttu öldungadeildarinnar árið 1978 og heil 43%, eða 56.000 atkvæði, í forvali repúblikana fyrir ríkissaksóknara árið 1980.
Hann aðstoðaði við varnarherferðina fyrir "Greensboro 16" árið 1980 og árið 1979 var hann kjörinn flokksleiðtogi National Socialist Party of America (NSPA) af sérstakri ráðstefnu yfirmanna.

Í desember 1980 hóf alríkisstjórnin alhliða sókn gegn NSPA, með því að nota lagalega ramma og uppljóstrara innan stofnunarinnar sem og fjárhagslegan þrýsting. Þrátt fyrir bestu viðleitni Covington hrundu samtökin. Í september 1981 var honum skipað að yfirgefa landið eða vera drepinn af alríkisfulltrúum sem reyndu að bæla vitnisburð hans í nýrri lotu af Greensboro réttarhöldum. Í mars 1982 var honum aftur sagt hreint út að fara eða vera myrtur. Hann eyddi næstu fimm árum í Suður-Afríku, Stóra-Bretlandi og Írlandi og var stöðugt „flutt áfram“ af yfirvöldum. Í apríl 1987 sneri hann aftur til Bandaríkjanna í trássi við alríkishótanir. Hingað til hafa engar hefndaraðgerðir komið frá stjórnvöldum.

Covington hefur verið giftur tvisvar, bæði hjónaböndin enduðu með skilnaði. Hann á einn son og eina dóttur á Írlandi sem nú er löglega útilokað frá Bandaríkjunum.

Árið 1980 gaf hann út eina stóra skáldverkið sitt, sögulega skáldsögu sem gerist á Englandi á miðöldum sem ber titilinn Rose of Honor. Bókin var bæld niður af gyðingum, sem keyptu allt blaðaútgáfuna af útgefandanum og eyðilögðu hana þannig að aðeins fá eintök varðveita.

Harold A. Covington

MARSINN UPP LANDIÐ

1987 Liberty Bell Publications, Reedy, WV

Fyrsta útgáfa gefin út 1987 af Liberty Bell Publications, Reedy, WV USA

(C) Höfundarréttur 1987 eftir Harold A. Covington. Alþjóðlegur höfundarréttur og allur réttur, þ.mt þýðingar og/eða styttingar áskilinn.

Prentað í Bandaríkjunum

EFNISYFIRLIT

I. KAFLI

NÚSTAÐA .... 1 Senile kerfið 5 Hreyfingin
12

II. KAFLI AF

HVERJU Hvíta mótspyrnan hefur mistekist 19 1. Óeining
tilgangs: 20 2. Algjör skortur á
alvarlegum áætlunum 22 3. Margir hvítir "þjóðræknir"
hópar eru augljós svik 24 4 Skortur á fjármunum 25 5.
Einmálsstjórnmál 25 6.
Neikvætt myndvandamál 26
7. Mistök í samskiptum 27

III. KAFLI

HVERNIG HVÍTA MÓTSTÆÐIÐ VINNUR 29
Verkfæri sigursins 37

KAFLI IV

FJÓRIR ÁFANGAR TIL SIRS

EITT Áfangi: Upphafsráðning 43
2. Áfangi: Grunnvinna í almennum íbúafjölda 45
ÞRIÐJI Áfanginn: Pólitísk og áróðursárás 52
FJÓRÐI Áfangi: Vopnuð barátta gegn harðstjórn

V. KAFLI

VOPNAÐAR BARÁTTA

VI. KAFLI

BRÆÐILEGAR VIÐSKIPTI

Lífið á sólseturssvæðinu 54
Meðhöndlun óvinaeftirlits 69
Hvernig á að koma auga á uppljóstrara 73

VII. KAFLI

BRÆÐILEGAR VIÐSKIPTI (framhald) 78
Enemy Violence 85
Umgengni við fjölmiðla 93

VIII. KAFLI

HVAÐ Á AÐ GERA EF ÞÚ ER FANGUR 99
Handtakan 105

IX. KAFLI
HREYFINGARFJÁRMÁL 111

X. KAFLI
KOSNINGAR 124

XI. KAFLI
STJÓRNMÁL KYNFJÁRFRÆÐINGAR 129

XII. KAFLI
ÞEIM SEM KOMA EFTIR 138

Eftirmálsgrein 142

Þessi bók er fyrir Fred, náungann minn „slælega bæklinga“ til minningar um 30. janúar 1976 og til minningar um land vonar og dýrðar sem var Ródesía.

KYNNING

Þessi bók er skrifuð til hagnýtrar og hugmyndafræðilegrar kennslu byltingarmanna. Megintilgangur þess er að auka skilvirkni og áhrif hinnar alþjóðlegu hvítu, arísku andspyrnuhreyfingar. Það þykist ekki vera einhvers konar fullkomin greining á núverandi landfræðilegu kynþáttaástandi, né þykist það vera beint að fjölda hvítra manna almennt. Lesendum mun finnast margt ósagt hér, en ef þeir eru af þeirri tegund sem ég er að reyna að ná til munu þeir sjálfir geta grenjað í eyðurnar.

Þessi bók byggir á ákveðnum grundvallarreglum og nauðsynlegt er að lesandinn sé nokkurn veginn sammála þessum reglum áður en hann byrjar. Þeir eru:

1.) Hvíti, aríski kynstofninn er í yfirvofandi hættu á líkamlegri útrýmingarhættu með undirróður, misskiptingu og beinlínis ofbeldi frá öðrum en hvítum. Ef núverandi þróun heldur áfram, innan fimmtíu ára til viðbótar, sem við vinnum, höfum við farið framhjá þeim tímapunkti sem ekki er aftur snúið.

2.) Önnur og mikilvægasta grunnforsenda þessarar bókar er sú að jafnvel svona seint á degi er enn hægt að snúa þessari hnignun við og endurheimta vald hvíts um allan heim.

3.) Það er lífsnauðsynlegt til heilla alls lífs á þessari plánetu að þetta sé gert. Undanfarin þrjátíu ár hafa minni kynstofnarnir reynst óhæfir til sjálfsstjórnar, vanhæfir til að stjórna eigin hagkerfum, geta ekki haldið uppi reglu innbyrðis eða viðhaldið friði ytra og í stuttu máli sýnt fram á að þeir eru ógn við allan heiminn umhverfi og allt jarðlíf.

4.) Illúðleg starfsemi gyðinga kynstofns hefur mikið að gera með hnignun hvíta mannsins og menningu hans.

5.) Að þessu sögðu hvílir aðalábyrgðin á því sem hefur komið fyrir fólk okkar ekki á Gyðingum eða á neinu utanaðkomandi afli, heldur innra með okkur sjálfum, vegna barnalegrar vanhæfni okkar til að sætta sig við raunveruleikann og umfang okkar. eigin kynþáttar örlög. Forsenda hvíts sigurs er andleg umbreyting kynstofns okkar innan frá.

6.) Eina aðferðin til að ná hvítum sigri er með röð byltinga í hverju hvítu eða að hluta hvítu landi, þar sem hvítir þjóðernissinnar taka við ríkisvaldinu og halda síðan áfram að framkvæma algjöra umbreytingu á samfélögunum þar sem þessar byltingar. fara fram.

Ef þú átt í erfiðleikum með eitthvað af þessum fyrirmælum, þá skal ég segja þér hreinskilnislega að þú ert ekki enn tilbúinn til að lesa þessa bók. Í staðinn skaltu fara aftur til upprunans sem þú fékkst það frá. Líklegast er að þessi sama heimild geti útvegað þér fullkomið námskeið með hugmyndafræðilegum grunnkennslu og bakgrunnsefni til ítarlegrar rannsóknar á vandamálum zíonisma og gyðinga, kommúnisma, alþjóðafjármál, frjálshyggju, fjölkynþáttahyggju og leiðina. þar sem allt þetta tengist saman. Ekki reyna að lesa The March

Up Country þar til þú ert andlega og siðferðilega undirbúinn. Annars eyðirðu bæði tíma þínum og mínum.

Ég þarf að gefa þeim ykkar sem þegar eruð skuldbundin hvítri byltingu stutta útskýringu á bókinni og innihaldi hennar. March Up Country er ætlað að undirbúa huga þinn og hjarta fyrir hið hræðilega tímabil í lífi þínu sem er að nálgast.
Ég ætla ekki að fara út í langa og ítarlega yfirlestur um allar þær hindranir og þrautir sem bíða þín. Þú veist það sennilega nú þegar, ef þú gerir það ekki muntu fljótlega komast að því, og í öllum tilvikum geta engin orð mín prentuð á þetta blað nægilega undirbúið þig til að takast á við þetta allt. Þann styrk muntu finna innra með þér þegar tíminn kemur. Ekki hafa áhyggjur, það mun ekki bregðast þér. Andi kynþáttar okkar er sterkur og í blóði hvers karls og konu okkar, né nægja nokkrir stuttir áratugir af brjóströri og Big Mac til að tæma það úr genunum okkar. Járnvilji og ljónshugur forfeðra okkar mun vera til staðar í þinni eigin sál þegar þú þarft á þeim að halda.

En á meðan andinn er sterkur muntu komast að því að holdið er dauðlegt og veikt. Leyfðu mér að vera hreinskilinn: byltingarkennda tímabil lífs þíns, hversu langt eða stutt það kann að verða, mun verða það versta sem hefur komið fyrir þig. Þessi barátta eyðileggur fólk. Það notar þá, tæmir þá og kastar þeim síðan til hliðar. Hið gríðarlega mikla magn af vinnu, tíma, peningum og einbeitingu sem þú verður að fjárfesta til að öðlast eina örlitla, kvalafulla tommu framfara mun brjóta hjarta þitt. Tilgangur þessarar bókar er að ganga úr skugga um að þú gerir það á léttu nótunum og að við höldum öll þessum biturlega umdeildu og hrottalega unnu tommu framfara sem þú munt ná. Bræður mínir, ég er veikur og þreyttur á því að þessi hreyfing komist hvergi. Ég er veik og þreytt á tíma, fyrirhöfn, peningum og stundum blóði sem er blásið burt endalaust. Ég er uppreisn og reið

á sjónarspili hugrakkra ungra manna og kvenna sem fara í fangelsi í fjörutíu og sextíu ár fyrir ekki neitt. Ég er orðinn leiður á stöðugum blindgötum, "Stóru hvítu vonunum" sem reynast vera þjófar, njósnarar ríkisstjórnarinnar eða non compos mentis. Ég er dauðþreyttur á því að sjá æskuna, vonina, hugsjónahyggjuna og eldmóðinn gripinn, afvegaleidd, sýknað og síðan kremjaður af sálpólitískum svindlarum sem líta á þennan helga málstað sem fyrirtæki sem veitir þeim þægilegt líf, og sem hafa ekki í hyggju að nokkurn tímann að gera eitthvað alvarlega til að koma óvininum á óvart.

Þessi hreyfing hefur einfaldlega verið á reki í mörg ár, með enga stefnu eða miðlæga leiðsögn, enga samhæfingu, engin viðleitni til að koma í veg fyrir sóun og tvíverknað og án þokukenndra hugmynda um hvert við stefnum. Því verður að ljúka. Ég fullyrði engan töfrandi, hálf-páfalegan óskeikulleika. Ef þú efast um eitthvað sem ég segi í þessari bók, komdu þá með þín eigin svör og sjáðu hvort þau séu skynsamlegri í þínum eigin aðstæðum. Við þurfum að venja okkur á að nota hausinn í eitthvað annað en hattarekka. Einn helsti kosturinn sem hvíti byltingarmaðurinn hefur fram yfir óvininn, ef hann er nógu skarpur til að nota hann, er hæfileikinn til að hugsa hraðar og framkvæma ákvarðanir mun hraðar en það fyrirferðarmikla, öldungis skrifræði sem við stöndum frammi fyrir. Við getum keyrt hringa í kringum Slime frænda ef við bara leggjum okkur fram við það. Ég vona að ég geti gefið ykkur öllum einhverjar hugmyndir á þessum

þessa bók sem einhvers konar biblíu. Settu þér markmið, vinndu eins og helvíti fyrir það, fylgdu eðlishvötinni og umfram allt hugsaðu. Og við sigrum skúrkunum.

The March Up Country er skrifað frá bandarísku sjónarhorni. Þar sem ég er bandarískur suðurbúi er skynsamlegt fyrir mig að takast á við þær taktísku aðstæður sem ég þekki best. Hins vegar, flest af því sem ég segi hér á við um allar zionist Occupational Governments (ZOGs) um allan hinn vestræna heim. Allir ZOGs í svokölluðum "lýðræðisríkjum" nota meira og minna sama svindlið - panem et circenses, boob tube mind control, love-thy-nigger heilaþvott, láta hvíta bændastéttina velja nokkra vindpoka í talsverða búð, osfrv. þarf að endurheimta Bandaríkin eða hluta þeirra auk Kanada, Ástralíu, Nýja Sjálands og Vestur-Evrópu, þó að nokkur lönd þar eins og Írland og Þýskaland skapi sérstök vandamál. Það væri gaman að hanga í Suður-Afríku líka, þó ég sé nú ekki of snjöll um möguleika þeirra. Sem stendur virðist líklegt að þegar hvít kynþáttaþjóðernisbylting eigi sér stað í einhverju landi sem væri þá í aðstöðu til að aðstoða Suður-Afríku, muni landið hafa verið yfirbugað með aðstoð mútubundinnar þjóðarflokksstjórnar í Pretoríu. Það eru fimm milljónir hvítra til viðbótar því við höfum verið að eyða tíma okkar í gula magaleiki.

Þessi bók inniheldur ekki öll svörin, en hún segir þér hvaða spurningar þú ættir að spyrja sem hvítur byltingarmaður. Við erum að fara inn í mikilvægt tímabil vegna þess að við bestu aðstæður mun hámark farsællar byltingar taka nokkur ár sem hægt er að mæla vel í tvær tölur, og ef við tökum okkur ekki saman og byrjum alvarlega mjög fljótlega klukkan á eftir að klárast. Ég er sannfærður um að við getum enn náð þessu, þrátt fyrir áratugina sem við höfum eytt í margvíslega kjánaskap. Við getum samt náð því ef við getum hætt vitleysunni og byrjað NÚNA. Forkeppnin hefur staðið yfir í langan tíma en nú er þeim lokið. Það er kominn tími á aðalviðburðinn.

ég.

NÚSTAÐA

Vegna fljótandi eðlis núverandi kynþátta- og landpólitísks ástands get ég aðeins gefið þér mjög víðtæka, almenna umræðu hér. Hafðu í huga að ég er að skrifa sumarið 1987 og atburðir í framtíðinni geta annað hvort staðfest eða ógilt margt af því sem ég segi hér.
Engu að síður er besti staðurinn til að byrja alltaf í byrjuninni.

Pólitískt og lýðfræðilega er Hvíti kynstofninn á fullu flugi um allan heim. Hvítir eru nú aðeins 15% jarðarbúa og það litla brot er að eldast hratt.
Á hverju ári lækkar fæðingartíðni hvítra, fæðingartíðni annarra en hvítra hækkar upp úr öllu valdi og meðalaldur þeirra fáu hvítu sem eftir eru hækkar. Hlutirnir hafa farið svo illa í sumum Evrópulöndum, eins og Frakklandi og Hollandi, að stjórnvöld þar eru opinberlega að biðja hvít hjón um að eignast fleiri börn og bjóða þeim skattaívilnanir og fjárhagslega hvata til að gera það. Flóðið yfir hvíta íbúa Bandaríkjanna er orðið svo augljóst fyrir manninn á götunni að nokkur minnst á vandamálið hefur jafnvel lekið inn í System fjölmiðla. Í Kanada hefur hin svívirðilega síonista atvinnumálastjórn í Ottawa í raun sýnt þann mikla galla að nota minnkandi fæðingartíðni hvítra sem afsökun fyrir því að flytja inn asíska innflytjendur sem ekki eru hvítir á grundvelli „vanfjölgunar“!

Eini ljósa punkturinn í myrkrinu sem ekki er létt á er Írska lýðveldið, eina hvíta þjóðin á yfirborði jarðar sem er nú að fjölga sér og fjölgar í raun og veru. Ótrúleg 60% Íra eru undir 25 ára aldri. Algjört atvinnuleysi í lýðveldinu hefur leitt til gríðarlegs brottflutnings fólks, aðallega ungra og vel menntaðra hvítra karla og kvenna sem fara til Ameríku, Kanada, Ástralíu, Nýja Sjálands. , Suður-Afríku og EBE-löndin í leit að störfum. Núna eru áætluð 80.000 til 100.000 ungir írskir innflytjendur í Bandaríkjunum einum. Allar þessar ungu Seans og Bridgets eru kærkomið skot í fangið á White genapottinum í öllum þessum löndum.

En í Ameríku er innstreymi Írlands dropi í fötunni miðað við flóðbylgjuna sem ekki eru hvítir frá Rómönsku Ameríku, Karíbahafinu,

Asíu og Afríku. Í vaxandi hlutum Bandaríkjanna er ensku ýtt út og spænska eða kínverska skipt út fyrir hana. Jafnvel á meðan ég skrifa þessi orð, raðast fjöldinn allur af ekki-hvítum í röðum á ríkisskrifstofum um allt land til að nýta sér þá geðveiku „sakaruppgjöf“ sem Kerfið hefur boðið þeim. Hátækniuppsveiflan hefur greinilega aukið þörfina fyrir ódýrt, óbundið vinnuafl á lágmarkslaunum eða undir að því marki að kerfið er jafnvel tilbúið að hætta reiði hinna einu sinni pólitískt almáttugu negra til að tryggja framboð sitt á niðurskurði. verðlag starfsmanna. (Ein af uppbyggilegri upplifunum fyrir hvíta þjóðernissinna nútímans hér á landi er að horfa á nigranna rífast við Rómönsku, Kínverja, Suður-Kóreumenn, annars „nýtt“

Demókratar“ sem eru að olnboga svarta til hliðar frá troginu þar sem bóluvörurnar hafa svo lengi slept.)

Reyndar er Ameríka á góðri leið með að verða fjöltyngd, fjöltyngd, fjölkynþátta klippimynd sem líkist gamla austurrísk-ungverska heimsveldinu. Þeir lesendur mínir sem eru þjóðernissósíalistar munu minnast ummæla leiðtogans Adolfs Hitlers um fjölkynþáttaveldi almennt og Hapsborgarríkið sérstaklega. Óumflýjanleg örlög allra slíkra blendinga eru að sundrast í íhlutana. Yeats orðaði það vel: "Hlutirnir falla í sundur, miðstöðin getur ekki haldið." Í þessu hægfara niðurbroti bandaríska heimsveldisins, tel ég, felist von hvíta kynstofnsins.

Byltingar eiga sér aldrei stað í sterkum, sjálfsöruggum, öflugum og stækkandi samfélögum. Þau eiga sér stað í samfélögum sem eru andlega siðlaus og rugluð, í menningum sem hafa glatað skilningi sínum á stefnu og tilgangi, í ríkjum sem eru gripin óákveðni og fyllt sjálfstrausti, meðal þjóða sem efast um eigin rétt á því sem örlög þeirra hafa. náð. Þetta ástand er nú uppi í Ameríku, né er líklegt að þetta breytist. Bættu við gróskumiklum hópi af tugi mismunandi minnihlutahópa og tugi fjármála- og pólitískra sérhagsmunahópa til viðbótar, og þú ert með samfélag sem er tilbúið til að gagnrýna og sundrast. Ameríka í dag er þroskuð fyrir hreyfingu, hvaða hreyfingu sem er, sem býður fram þá framtíðarsýn, skýru áætlunina og tilganginn sem kerfið hefur glatað. Það er ekkert eilíft lögmál sem Guð hefur gefið til að gera meginland Norður-Ameríku og íbúa hennar ónæm fyrir lögmálum mannlegs eðlis og raunpólitík. Við VERÐUM að tryggja að, hvað Hvíta Bandaríkjamenn varðar, þá sé það andspyrna þjóðernissinna sem stjórnar hollustu þeirra en ekki einhver skrítinn vinstri sértrúarsöfnuður.

3

Skilningur: Stjórn gyðinga á fjölmiðlum og öðrum aflgjafa er að verða veikari og mun halda því áfram.

Þetta er ekki þar með sagt að vald peninga gyðinga og fjölmiðla þeirra sé enn ekki ægilegt. En skriðið er vissulega til staðar og það er greinanlegt ár frá ári. Það hefur alltaf verið tilhneiging í Hreyfingunni að kenna þessar skepnur nánast yfirnáttúrulega krafta og hæfileika. Vald þeirra er nógu raunverulegt og verður banvænt í mörg ár, en hafðu í huga að eins og allt annað sem Yehudi hefur, þá er það lánað vald. Kraftur gyðinga til að meiða fólkið okkar kemur í gegnum hina lúmsku samsetningu peninga og hugarfars sem þeir hafa náð tökum á í gegnum aldirnar. Það er banvænt bragð, rétt nóg, en þegar upp er staðið er ég sannfærður um að þeir munu ekki geta haldið því uppi endalaust. Hugur okkar er fyrsta flokks og þrátt fyrir alla snjöllu þeirra er hugur gyðinga í raun aðeins annars eða þriðja flokks. Að lokum munu þeir missa stjórn á sér, eins og Galdrakarlinn í Oz þegar litli hundurinn dró tjaldið til hliðar og leyndi charlataninni og tækjunum á bak við allan reykinn og hávaðann. Þetta er allt gert með speglum, þegar allt kemur til alls, og einn daginn munu speglarnir splundrast.

Í dag sé ég beinlínis gagnrýni og fordæmingu á Ísrael í blöðum og jafnvel rafrænum fjölmiðlum, sem hefði verið algjörlega óhugsandi þegar ég fékk fyrst

inn í valpólitík fyrir fimmtán árum. Ég tek upp rit eins og National Lampoon og les villimennskuádeilur um gyðinga, sem hefðu aldrei litið dagsins ljós fyrir nokkrum árum. Ég sé kerfispólitíkusa skyndilega skipta um hest í miðjum straumi og stangast á eftir arabískum peningum og arabískum áhrifum í stað hinnar hefðbundnu zíonista yðar af góðgæti. Sú staðreynd að mikið af þessari andzíonistagagnrýni og skopmynd kemur frá vinstri mönnum skiptir engu máli; sú staðreynd að hún sé yfirhöfuð til er það sem skiptir máli. Gyðingarnir, þrátt fyrir allt sitt vald, hafa ekki getað stöðvað araba, hina sönnu semíta, í að keppa á sama leik og nú eru arabísku semítarnir farnir að sigra þá. Að vísu hefur hvíta andspyrnan ekki arabafé eða röð ríkisstjórna við völd, en hún sýnir þó að Yehudi er langt frá því að vera ósigrandi.

Önnur spennandi atburðarás sem við hvítir kynþáttaþjóðernissinnar getum hlakkað til á næstu árum er molun og hrun „helförarinnar“. Núna er verið að flæða yfir okkur af annarri bylgju „helfarar“ sorps - sjónvarpstilboð, minnisvarða, ræður shabbaz-goy stjórnmálamanna, skammarlega brottvísun aldraðra Austur-Evrópubúa til pyntinga og helgisiðamorðs á bak við járntjald eða í hið ógeðfellda zíonistaríki Ísrael. Og samt, eins næstum og ég get ákveðið, er þetta bara að rúlla aftan á fólki. Ekki það að þeir efist um að það hafi gerst, þar sem endurskoðunarefni getur engan veginn keppt við gyðingafjölmiðla á fjöldamælikvarða. Meirihluti hvítra Bandaríkjamanna samþykkir að meint dráp á sex milljónum gyðinga hafi átt sér stað, á sama hátt og þeir viðurkenna að Kólumbus hafi uppgötvað Ameríku árið 1492 og George Washington höggvið niður kirsuberjatréð. (Í raun og veru eru þessar síðustu tvær sögulegu „staðreyndir“ jafn rangar og helfararlygin.) Þeir samþykkja sex milljóna söguna á sama hversdagslega hátt, en þeim er bara alveg sama.

Það er þetta sem gyðingar virðast ekki geta skilið. Þeir eyða óteljandi milljónum dollara á hverju ári í að halda uppi goðsagnakenndum atburði sem aldrei gerðist, og miðað við þann kraft sem þeir ráða yfir, þá ná þeir náttúrulega að ná 99% trúarhlutfalli meðal fólksins sem þeir vilja blekkja. Villa þeirra liggur í allri grunnforsendu þess að það sem gæti hafa gerst eða ekki fyrir fimmtíu árum skiptir máli. Það gerir það ekki. Ég talaði við tvítuga stúlku um daginn um „helförina“. Í fyrstu vissi hún ekki hvað ég átti við. Þegar ég útskýrði það fyrir henni sagði hún: „Ó, já, það,“ og breytti svo umræðuefninu í væntanlega ferð sína á ströndina með kærastanum sínum um langa Memorial Day helgi - frí, kaldhæðnislega, ætlað til að minnast forfeðra okkar. sem dó í stríði gyðinga gegn Evrópu fyrir þá. 20 ára gamli minn hugsaði ekki þannig heldur. Allir vopnahlésdagurinn sem hún hefur þekkt börðust gegn kommúnistum.

Þessar milljónir dollara sem gyðingarnir eyða í „helfarar“-afrit skila sífellt minni ávöxtun á hverju ári. Saga endurskoðunarsinna tekur framförum þrátt fyrir kúgun ADL og sprengjur og morð JDL. Eftir tíu eða fimmtán ár til viðbótar er framboð aldraðra Króata og Litháa að klárast, nema gyðingarnir geti sannfært fólk um að SS hafi skráð tíu ára börn. Einnig að deyja út verður kjaftæði öskrandi Hebes sem veifa húðflúruðum handleggjum sínum og röfla um gasklefa, þó ég ímyndi mér að með

Mósaík hugvitssemi framboð þessara skepna verður teygt að algjörum mörkum goy trúgirni. Hins vegar grunar mig að löngu áður en síðasti "eftirlifandi" loksins krækir í lyginni miklu muni vefur lygarinnar miklu hafa slitnað svo þunnt að jafnvel einlægustu zíonistar muni viðurkenna ónýtni þess að halda henni uppi. Í grundvallaratriðum erum við öll að fara inn í nýjan áfanga núna, bæði við og óvinurinn. Í heimi Star Wars geta kornóttar svart-hvítar ljósmyndarfalsanir og klórandi fréttamyndamyndir einfaldlega ekki keppt við heilmyndir og laserdiska við að ná athygli Boobus Americanus. Eftir nokkur ár munu gyðingar, í öllum hagnýtum tilgangi, vera mínus eitt af aðalvopnum þeirra gegn okkur. Ekki fyrir tímann.

Senile kerfið

Núna er aðeins eitt sem heldur bandarísku samfélagi saman, og það er hinn almáttugi dollar. Þegar svo er komið mun uppbrot Norður-Ameríku meginlands í sundur fljótlega eftir það. Horfðu á hallann, bræður mínir, það er tímasprengjan sem mun að lokum sprengja óvini okkar í sundur. Þegar það gerist verðum við að vera tilbúin að taka upp bitana. Það mun alls ekki gerast í bráð, því þessi heimsálfa er enn risastór og rík og ótrúlega seigur þrátt fyrir áratuga misnotkun, en það mun gerast á endanum.

Peningar eru eina sementið sem tengir alla ólíka þætti í Ameríku saman.
Satt að segja er það öflugt samheldni afl. Það lætur hlutina gerast, kemur hlutunum í verk. Það kaupir nöturlega kyrrð hinna ofbeldisfullu, ekki-hvítu minnihlutahópa og heldur þeim meira og minna viðráðanlegum í gettóum sínum. Guð veit, peningar kaupa okkar eigið fólk með vörubílafarmi: lögreglumenn, alríkisfulltrúar og embættismenn, héraðssaksóknarar, dómarar, fjölmiðlafréttamenn og eftirlitsmenn, faglegir lygarar blaðanna, lögfræðingar í þúsundatali og löggjafarnir sem setja lögin, hinir viðbjóðslegu júbbar sem halda tölvunum vælandi og gömlu brakandi vélarnar smurðar - þeir gera það allir fyrir þennan almáttuga græna. Eins og Dr. Revilo Oliver sagði einu sinni í bréfi til vinar míns, ...
þeir eru algjörlega ófær um að greina á milli svala riffilsins í stafla af hundraðdala seðlum og Rödd Guðs.“

Skilningur: Fólkið sem tekur raunverulegar ákvarðanir í bandarísku samfélagi flokkast í þrjá flokka. Þeir eru allir annað hvort glæpamenn, sannanlega geðveikir, eða báðir.

Það er algjörlega nauðsynlegt fyrir alla hvíta byltingarsinna að skilja að fólkið sem stjórnar okkur er algerlega óhæft til þess og að mikilvægasti þátturinn í farsælli styrkingu byltingarinnar þegar henni hefur verið náð verður að koma 100% í stað allra efri hluta. starfsmannahópur, í öllu. Þetta nær alls ekki eingöngu til „kjörinna“ embættismanna. Reyndar er stór hluti raunverulegrar ákvarðanatöku í dag framkvæmt af fólki

sem eru ókjörnir og tilvist þeirra er aðeins lítillega grunaður af íbúafjölda sem þeir stjórna.

Sérhver hvít eða að hluta til hvít þjóð hefur sína eigin klíku af lauslega samhentum einstaklingum og hópum sem í raun og veru taka stefnu, framkvæma ákvarðanir, setja stefnur, vinna með upplýsingarnar sem eru leyfðar að ná til hvíta íbúanna, og í stuttu máli, sjá um raunverulegan rekstur. . Mér líkar ekki hugtakið „valdastétt“ sjálfur. Það er ekki bara marxískt heldur er það líka allt of klappað. Raunverulegur veruleiki er ekki svo einfaldur. Hinar ýmsu æðstu klíkur skarast oft í aðild, vinna í þveröfugum tilgangi, stundum gagnkvæmt andvígar, og hafa sjaldan skýra hugmynd um heildarmyndina eða jafnvel um eigin hlutverk í hlutunum. „Flokkur“ felur í sér áberandi sjálfsmynd, stigveldis goggunarröð, að minnsta kosti einhvern arfgengan þátt, og mjög fáir slíkir eru til í Ameríku í dag. Besta samlíkingin sem ég get dregið upp er að Ameríka er ein stór ruslahaugur og ákveðnir einstaklingar og hópar hafa komist upp á hærra plan þar sem lyktin er aðeins minni og þeir geta hjálpað sér að bragðmeiri bita af innmat. Megnið af okkur peónunum er auðvitað grafið undir hrúgunni, hérna niðri með kaffinu og blikkdósunum og myglaða hamborgaranum.

Engu að síður er auðþekkjanleg valdaelíta sem einokar peninga og völd í raun til. Þegar þú sem hvítur byltingarmaður skilur að þetta fólk er í raun undantekningarlaust glæpamenn og brjálæðingar, þá kemur allt í einu í ljós margt sem áður var óskiljanlegt. Byggðu byltingarkennda hugsun þína og taktík á þessari þekkingu og þú hefur nú þegar eitt mikilvægt forskot á þá strax í upphafi.

Glæpaþátturinn meðal efri hluta okkar er hróplegur og augljós. Þeir rekast reglulega yfir eigin lög sem voru hönnuð til að halda bændastéttinni niðri og endar með því að verða dregnir inn í réttarsal og skella sér með yfirhafnir yfir höfuðið. Forsetar, stjórnarþingmenn, öldungadeildarþingmenn, æðstu embættismenn leyniþjónustunnar, æðstu embættismenn, ríkisstjórar og embættismenn, löggur frá sýslumanni og niður í eftirlitsmann, dómarar, héraðssaksóknarar, skattafulltrúar, verktakar, kaupsýslumenn, borgarstjórar og borgarmenn, stjórnendur fyrirtækja, Hollywood framleiðendur og stjörnur, þú nefnir þær. Í hverri viku festast gráðugu svínin með fingrunum í kökukrukkunni. Við sjáum þá afhjúpaða, ákærða, grillaða af stórum kviðdómum, sektaðir, semja um mál, semja um friðhelgi í gegnum öfluga lögfræðinga sína til að þvælast fyrir félaga sínum í glæpum, flýja land, sprengja heilann út á blaðamannafundi í sjónvarpi. Afar sjaldan hafa fráhrindandi maðkarnir þor til þess

taka afleiðingum eigin svívirðingar og mjög sjaldan er þess krafist.

Sérhver glæpur, sérhver synd, sérhver viðurstyggð í bókinni er allsráðandi meðal húsbænda okkar og húsfreyja. Ráðamenn okkar hrýta, innbyrða eða sprauta öllum þekktum fíkniefnum í líkama þeirra. Þeir láta undan sérhverjum þekktum kynferðislegum frávikum og hafa fundið upp nokkrar nýjar rangfærslur sem myndu hræða siðspilltan rómverska keisara. Þeir koma reglulega fram opinberlega eða í sjónvarpi með kókaín í poka, spenntir á pillum eða bara drukknir. Konur stjórnar okl

Elite myrðir reglulega sín eigin börn með fóstureyðingu. Bæði kynin limlesta eða drepa óvenjulegan bónda reglulega með ölvun eða eiturlyfjabrjálæði með bílum, flugvélum, byssum, vélknúnum hraðbátum eða almennum fávitaleikjum. Þeir halda síðan áfram, nánast undantekningarlaust, að kaupa sig út úr vandræðum með yfirvegun. Eini ljóspunkturinn er sá að mörg ógeðslegu svínin eru að detta dauð úr ofskömmtun eiturlyfja eða rotna í viðbjóðslega rotnun eins og M. Valdemar úr alnæmi.

Ég ætla ekki að ræða hina hrífandi hræsni sem felst í þessu öllu vegna þess að orð bregðast mér einfaldlega. En ég ætla að segja nokkur orð um eina áhugamálið, eina köllunina, hina einu tilveru sem valdaelítan okkar stundar umfram önnur.

Þeir stela. Mikli Guð almáttugur, stela fjöldasöfnin okkar í stóra húsinu! Hópar Attila Húna voru búðarþjófar á götuhornum miðað við hersveitir þjófa og sníkjudýra sem ræna auði Ameríku úr glæsilegum skrifstofum sínum og þakíbúðum. Drottnarar okkar og húsbændur stela með öllum þekktum svikum. Þeir falsa reikninga, elda bækur, dúlla skattaskýrslum sínum, taka við bakgreiðslum og mútum frá skipulagðri glæpastarfsemi, þiggja svikin „ráðgjafargjöld“ frá fjölþjóðlegum fyrirtækjum í skiptum fyrir spillta greiða. Þeir taka þátt í hvers kyns mögulegum fjársvikum og fjársvikum.

Þeir stela vörum og þjónustu. Þeir fara með drasl til Bahamaeyja og frönsku rívíerunnar um svikin "ríkisstjórnarviðskipti". Þeir stela bensíni, máltíðum, hótelgistingu, skemmtunum á næturklúbbum, gjöldum fyrir beinar og samkynhneigðar vændiskonur, áfengi, fatnaði og afskrifa allt til skattgreiðenda. Þeir stela ríkisbúnaði, farartækjum úr vélknúnum laugum, tölvuhugbúnaði, skrifstofuvörum, hervopnum og skömmtum og endurselja það allt á svörtum markaði. Lögreglan selur reglulega upptæk fíkniefni til baka til sömu glæpamanna og hún fékk þau frá, eða notar fíkniefnin sjálf. Helstu embættismenn kaupa eiturlyf fyrir peninga skattgreiðenda og verðbréfamiðlarar á Wall Street versla með kókaín eins og hverja aðra vöru. Dómarar selja hæstbjóðanda réttlæti, bankastjóra og

Skilorðsnefndir selja grimmum glæpamönnum og morðingjum frelsi. Skrifstofukratar stela milljónum dollara á hverju ári með tölvusvikum, póstnigrar stela pósti og allir stela úr smápeningum.

Eina hvatinn fyrir stórt hlutfall stjórnmálamanna okkar, embættismanna og annarra efri oddvita er að komast í almenning svo þeir geti stolið. Það er þessi bölvanlega einfalda, hreina nakta græðgi. Flestir þeirra eru nógu slægir til að átta sig á því að viðhalda ákveðnu lágmarki ytra skreytingar, en með reglulegu millibili nær allsherjargræðgi þeirra yfirhöndinni. Þeir kasta varkárni í vindinn og stökkva á hausinn inn í dal auðsins sem Hvíta Ameríka framleiðir, velta sér upp úr öllum þessum yndislegu peningum og grenja af dýralegri ánægju eins og svínin sem þeir eru. Svo hátt væla þeir og tísta að þeir trufla hina svínanna sem hafa verið að slurra rólegar og því verður að ákæra víkingana fyrir að haga sér illa. Sumir þeirra lenda jafnvel í smá tíma í einni af lúxusfangabúðum stjórnarinnar fyrir „hvítkraga“ afbrotamenn, ásamt golfvelli, ólympískri sundlaug og þolfimi fyrir þyngdaráhugamenn.

Hvítir byltingarsinnar ættu að hafa í huga að eins forkastanlegir og þessir gráðugu krúsar eru þá eru þeir meira og minna heilir á geði og eru því mesta raunverulega ógnin við hreyfinguna. Það er glæpaþátturinn í yfirstéttinni sem kemur harðast niður á okkur. Þetta er vegna þess að þeir skynja ósjálfrátt ógn við tekjur sínar. Sérhver hvítur aktívisti sem hefur einhvern tíma flækst inn í kerfið mun staðhæfa að aðalvöðvinn sé alltaf veittur, ekki af gyðingum eða jafnvel af öðrum en hvítum sem erfitt er að aga og stjórna, heldur af hvítum málaliðum sem ráðast á byltingarkennda framvarðasveit þeirra eigin þjóðar í skiptum fyrir mánaðarlega ávísun sem gefur þeim örlítið brot af þeim auði sem stofnunin rænir af kynþætti þeirra. Hingað til hafa þessir málaliðar haldist meira og minna tryggir, þó að satt að segja hafi það verið lítil hætta fyrir þá að handtaka og níða hvíta pólitíska aðgerðarsinna. Við gefumst almennt upp friðsamlega eins og lítil lömb og erum dregin inn í helvíti öskrandi „Þú getur ekki gert mér þetta“, alveg óvitandi um þá staðreynd að Kerfið getur þetta og er að gera okkur það.

Erfitt er að segja til um hversu trygg lögreglan og hinir málaliðaframkvæmdirnar verða við launamenn sína þegar það verður hættulegt heilsu þeirra að taka á móti hvítum byltingarmönnum. Leitaðu nógu vel og á endanum getur maður fundið einhvern eða annan sem er tilbúinn að gera hvað sem er fyrir peninga, og ég ímynda mér að allt til enda munu vera nokkrir hvítir sem munu vera tilbúnir að þjóna gyðingum fyrir sífellt hærri laun í verðlausum sambandsríkjum. Forðabréf.

Geðveiki þátturinn í valdaelítu okkar er aðeins erfiðara að mæla. Ég var vanur að kalla þá tækni-skrifræði, en fjölmiðlar hafa skuldbundið mig með því að hugsa um viðeigandi nafnakerfi fyrir þetta viðbjóðslega fólk, "Yuppies." Þegar ég segi að þeir séu geðveikir þá er ég ekki að meina að allir Júpíar séu með þríhyrningahúfur og trúi því að þeir séu Napóleon, þó að margir þeirra þjáist af taugaáföllum á ferlinum og verði raunverulegt gúmmíherbergi. Brjálæðið sem ég vísa til er sérkennileg tegund geðklofa, skilnað við raunveruleikann. Júpíar ná að lokum þeim áfanga að þeir eru ófærir um að greina á milli raunveruleikans og þeirra eigin hátæknifantasía. Þeir byrja að hunsa vísbendingar um eigin athuganir, þeirra eigin ályktanir, eigin skilningarvit og ákveða þess í stað að innihald tölvuútprentana þeirra sé raunveruleikinn. Heimur "Yuppie" er algjörlega gerviheimur og þeir verða svo niðursokknir af honum að því hærra sem þeir komast upp í efri jarðlögin því meira losa þeir sig frá plánetunni Jörð eins og mikill meirihluti mannkyns verður að upplifa það.

Það eru ákveðin inntökuskilyrði fyrir Yuppie-dom. Í fyrsta lagi, sannur Yuppi er dróni. Hann er auglýsingastjóri, markaðs- eða sölustjóri, hvers kyns tölvuhakkari, annar en vísindalegur, kerfisfræðingur eða sérfræðingur í gagnagrunnum, verðbréfamiðlari eða fjárfestingarsérfræðingur, hagfræðingur, embættismaður á vegum ríkisins, „stjórnandi“ sem er meðvitaður um, eða Yuppie-stéttin par excellence, lögfræðingur. Með öðrum orðum, Yuppi framleiðir ekkert. Hann veitir enga nauðsynlega þjónustu eins og lækni eða læknatækni. Hann framleiðir ekkert, ólíkt byggingarverkfræðingnum eða framleiðslustjóranum. Yuppi-inn vinnur einfaldlega með pappír, peninga og upplýsingar, sem hann fær gróflega uppblásna laun fyrir.

fimm eða tífalt laun hins afkastamikla hvíta verkamanns sem raunverulega vinnur raunverulegt starf samfélagsins.

Í öðru lagi, sannur Yuppi vill frekar fást við pappír en fólk. Eini þráhyggjuótti hans er að vera neyddur til að horfast í augu við og eiga samskipti við raunverulegar, lifandi manneskjur frekar en með vélum eða skriflegum tilskipunum. Yuppie heimurinn hefur þróað alveg nýtt hrognamál um samskiptaleysi, tilgangur þess er að forrita sjálfa sig eins og þeir forrita tölvur sínar til að bregðast við mannlegum aðstæðum, þegar þær neyðast til að takast á við þær, eins og tölva bregst við inntakinu. Flestir munu kannast við þessa tegund af forrituðu bulli. Þetta er hugtök sem eru hönnuð, eins og Orwell's Newspeak, til að koma eins litlum raunverulegum upplýsingum eða hugmyndainnihaldi á framfæri og mögulegt er. „Viðmót", „snjallræði", „hátækni", „á netinu", „hátækni, hátækni", „við skulum borða hádegismat", „hann heldur frábæran fund" o.s.frv. Jabberwock á disklingum.

The Yuppies eru áfall hermenn meðalmennsku militant. Það eru þeir sem halda pappírnum flæðandi, tölvurnar þeytast, velferðarávísunirnar rúlla af prenturunum og hjól hinnar hrörnuðu, molnandi kerfisvél smurð og plástrað. Júpíar hafa staðið augliti til auglitis við eigin meðalmennsku og skort á siðferðilegum trefjum, sætt sig við það og kerfisbundið það. Þeir eru fullkomnir efnishyggjumenn, mæla stöðu og velgengni með tilliti til peninga, fríðinda og hátækni brella leikföng. Sniðtir meginreglum eða andlegum hugtökum, verða þeir vafðir inn í útprentanir sínar og hjúpaðar í óbeinu ljósi, blíðu, teppalagt, jónað loft umhverfi. Þegar þeir nenna að horfa út á hinn raunverulega heim þar sem flest okkar verðum að lifa og strita og lifa af, eru þeir almennt að horfa niður, upp úr einhæfri skrifstofublokk úr gleri og steinsteypu og stáli, eða frá flottu loftslagsstýrðu öryggi þeirra. afgirtar íbúðir. Eins og Alice, verða þau að lokum fær um að trúa sex ómögulegum hlutum fyrir morgunmat.

Í þessu liggur helsti veikleiki Yuppie stjórnendastéttarinnar, sá sem við getum nýtt okkur til að eyða þeim. Þeir geta ekki gert greinarmun á raunveruleikanum og blekkingum sem þeir sjálfir búa til til að viðhalda eigin fantasíuheimi, falla þeir í þá banvænu gildru að trúa í raun og veru vitleysunni sem kerfið setur fram til að rugla og sundurliða Mike vinnandi íbúa. Frjálshyggja, kynþáttajafnrétti, femínismi og önnur kynferðisleg pervers, goðsögnin um frumkvöðulinn, goðsögnina um lýðræði, allt þetta er ætlað að svæfa afkastamikla hvíta verkamenn og koma í veg fyrir að þeir skipuleggi sig pólitískt og halda þeim samt áfram að vinna á meðan. Reyndar misheppnast þessi barátta sálpólitísks innmatar ansi mikið. Mjög fáir hvítir starfsmenn í dag trúa í raun og veru kerfisáróður um jafnrétti, vegna þess að hann stangast á við heilbrigða skynsemi og hann er á skjön við það sem þeir sjá á hverjum degi með eigin augum. Hvítir hafa ekki skipulagt sig pólitískt ennþá vegna þess að engin alvarleg pólitísk hreyfing hvítra hefur verið til staðar, efni sem við munum fjalla um í löngu máli síðar í þessari bók. En á meðan, í hreinum og íburðarmiklum plaststálturnum sínum hátt yfir hinni almennu hjörð, eru Júparnir farnir að trúa öllu þessu jafnréttis- og frelsissorpi.

Hin viðteknu speki segir að negrar séu jafnir hvítum. Svo hvers vegna ekki að gefa mikilvægu verkefni til negra, þá? Þegar coon flautar það mun Yuppi rannsaka skjámyndina ákaft og reyna að komast að því hvað fór úrskeiðis. Viðtekið speki er að gyðingar eru ljómandi snillingar og dásamlega samúðarfullar manneskjur og einfaldlega betri en nokkur annar. Allavega, það er það sem þeir læra á „næmniþjálfun" sinni og helförarnámskeiðum. Svo þegar Dr. Shlepstein

sérfræðingurinn segir þeim í hópmeðferð að þeir verði að losa sig kynferðislega, þá fyrir alla muni þreyta kynhvötina og alla hina hreyfanlega hlutana! Samúð með öllum þessum fyrrverandi jammum sem rotna á alnæmisdeildinni.

Menntun er lækningin fyrir öll samfélagsmein? Komdu þá, við skulum fræða! Samþættu þá skóla! Komdu þessum unglingum inn á námskeið í kynþáttatengslum og innrætingarnámskeiðum í helförinni, og við munum "fræða" allar kynþátta- og gyðingahatursshugsanir beint úr hausn

Hvað meinarðu, það virkar ekki? Hvað meinarðu, hvítir unglingar í dag eru rasistari en nokkru sinni fyrr í sögu landsins? Það er ekki það sem stendur hér á blaðsíðu 14 í útprentuninni! Nei, það er engin óánægja meðal hvítra starfsmanna vegna jákvæðrar mismununar. Þetta graf hérna sannar það. Hvítt fólk mun aldrei kjósa frambjóðendur kynþáttahatara í neinum verulegum fjölda. Þessar kosningatölur hljóta að vera tölvuvilla, við tökum villu úr því. Hvaða mótmæli hvítra? Hvaða hvíta óeirðir? Ef við sáum það ekki í tíufréttunum þá gerðist það ekki. Hvaða byltingu? Það er ekkert í árlegum áætlunum okkar um neina byltingu. Hvað eruð þið karlmenn í illa lyktandi gallabuxum og vinnufötum að gera hérna inni? Þetta svæði á að vera lífhreint svo rykagnir stytti ekki örflögurnar okkar. Hvað eruð þið að gera við þessa snöru?

Kannski er þetta játning sem ég ætti ekki að gera, en þegar ég var á flótta í Evrópu árið 1983 fór ég sjálfur á tölvunámskeið. Ég lærði eitt áhugavert orðalag tölvuþrjóta - "GIGO", sem þýðir "sorp inn, rusl út." Þú gætir haldið að málsgreinarnar á undan hafi verið ýkjur, og ég býst við að þær séu dálítið yfirdrifnar, en þú munt komast að því að þegar byltingin er komin vel á veg, mun gríðarlegur fjöldi stjórnenda óvinarins Yuppie einfaldlega ekki trúa því að hún sé að gerast! Tölvurnar þeirra segja þeim það ekki og þær munu ekki taka nefið úr myndskjánum sínum nógu lengi til að horfa út um eigin glugga út á göturnar fyrir neðan. Tölvurnar þeirra - tölvurnar sem stjórnin og allt kerfið treystir á munu ekki segja þeim neitt um byltinguna því enginn mun hafa forritað gagnabankana með réttu inntaki. Um daginn sá ég lítið skilti yfir skrifborði tölvuhakkara: "Við erum að drukkna í upplýsingahafi og svelta samt í nokkra fróðleiksmola." Afkomendur munu skrá þetta sem grafskrift af Yuppi og kerfinu sem hann þjónar.

Hreyfingin

Þú hefur nú stutta, mjög ófullkomna smámyndamynd af þeim 5% hvítu íbúanna sem munu vera á móti okkur. Hvað með kjarnann sem við munum byggja okkar eigin 5% á sem munu berjast á okkar hlið? Í hvaða formi er andspyrnuhreyfing hvítra kynþátta?

Allt í allt í þokkalega góðu formi. Það er satt að segja í betra lagi en við höfum nokkurn rétt á að búast við, miðað við öll árin sem við höfum eytt í fífl og vanhæfa og þjófa. Í Bandaríkjunum erum við enn fær um að starfa löglega, þó að viðmiðin um hvað teljist „lögmæti“ fyrir hvíta þjóðernissinna séu þrengri á hverju ári þar sem gyðingar nota lakaíana sína í ýmsum löggjafarþingum ríkisins til að skera niður réttindi okkar smátt og smátt. þeir vísa til sjálfra sín sem "salami taktík."

Nokkrir af betri leiðtogum okkar hafa verið valdir af Mikki Mús saksóknum, meinsömum vitnisburði og tilbúnum sönnunargögnum. Eins og ég skrifa, bíða fimmtán karlmenn réttarhalda vegna ásakana um uppreisn og margs konar rapp vegna „Operation Clean Sweep“, fyrstu alríkissókn sem miðar að því að bæla niður andóf frá hægri kynþáttafordómum. Enn stærra vandamálið er kulnun. Það eru hundruðir fyrsta flokks leiðtoga þarna úti um alla Ameríku sem komu inn í kynþáttapólitík á sjöunda og áttunda áratugnum, börðust um tíma og skildu síðan eftir í algjörum viðbjóði og andstyggð á ömurlegu vanhæfni, blygðunarlausu peningaplássi og fjársvikum. , og opinberanir um ranghugmyndir og ögrunarhyggju, sem voru landlægar meðal forystu svo margra samtaka þess tíma. Að finna þessa menn og konur, endurhlaða andlegu rafhlöðurnar sínar, endurvekja og virkja þá aftur mun verða mikil áskorun í framtíðinni fyrir hreyfinguna í heild.

Nokkrir af gömlu svindlunum frá sjöunda og sjöunda áratugnum eru enn til staðar, reka póstverslunarveldin sín og fljúga úr sogunum, en í auknum mæli er viðurkennt að þeir séu óviðkomandi og ég trúi því að þeir muni að lokum visna. Sumir þeirra hafa farið á eftirlaun í stórum skóglendi í sveitinni, sem þeir gefa reglulega út sjóðskærur meira af gömlum vana en nokkuð annað. Flestir af þessum brjáluðu gömlu syndurum hafa gefist upp á hvers kyns tilburði um alvarlega pólitíska starfsemi og allt rappið þeirra hefur annaðhvort orðið að hróplegu Amway-stíl rapp-off eða annað.

þeir eru orðnir undarleg dulspeki, tala við trén og röfla um hina fornu arísku guði, sem er óviðkomandi ef ekki guðlast. Wotan hefði hent flestum þessum hökkurum til Ormsins mikla ef þeir hefðu þorað að sýna andlit sín meðal Ása. En ég vík.

Það er enn mjög mikil og (fyrir mér) að mestu óútskýranleg tregðu meðal annars alvarlegra hvítra aðgerðasinna til að horfast í augu við allt málið um Movement Con men og hvað á að gera við þá. Ég þekki til dæmis persónulega einn einstakling sem að öllum líkindum hefur valdið Hreyfingunni varanlegu tjóni en nokkur annar einstakur maður og hefur svo sannarlega skemmdarverka hinn rétttrúnaða þjóðernissósíalíska arm Hreyfingarinnar umfram alla von um bata. Ég persónulega tel að það sé útrás í þessu

Langur og skuggalegur ferill einstaklingsins væri mikils virði í þessum hluta The March Up Country. Mér þætti mjög vænt um að nefna nöfn, gefa upp dagsetningar, segja hvar líkin eru grafin og vitna í kafla og vers um hvers vegna ætti að forðast þennan mann og öll verk hans þar sem hlutir eru óhreinir. Ef ekkert annað gæti mér tekist að beina einhverjum af þeim tugþúsundum dollara sem unnendur þessa manns leggja í sértrúarsöfnuð hans á hverju ári í átt að einhvers konar trúarlega kynþáttaþjóðernisstarfsemi.

Og samt get ég það ekki. Hvers vegna? Svarið er einfalt og það sker beint inn í kjarna hugsanlega stærsta innra vandamálsins sem andspyrnin stendur frammi fyrir. Af augljósum ástæðum, þegar þú lítur á titilsíðu The March Up Country muntu ekki finna áletrun stórs New York eða Boston útgáfuhúss. Útgáfuiðnaðurinn hér á landi er stjórnaður af lás, lager og tunnu af gyðingum sem myndu klippa af sér eigin dúllur áður en þeir myndu prenta og dreifa þessari bók, sama hversu mikið fé þeir héldu að þeir gætu aflað. Þú munt komast að því að þessi bók hefur verið prentuð af einu af litlu jaðarútgáfufyrirtækjunum sem sérhæfa sig í okkar efni. Þessi fyrirtæki veita Hreyfingunni algjörlega ómetanlega þjónustu, þjónustu sem er bókstaflega umfram verð. Þeir starfa á fjárhagslegum böndum og þú gætir falið hagnaðarhlutfall þeirra á bak við hálmstrá.

Sjálfstraustsbrellurnar sem ég myndi elska að afhjúpa á þessum síðum eru allir með reiðufé sem er tiltölulega stórt fyrir hreyfinguna. Þeir gefa út rit sem ná til margra þúsunda aðgerðasinna og stuðningsmanna. Þær birtast á sömu vettvangi og sumir þeirra útgefenda sem þessi bók verður send til. Í stuttu máli, þeir stjórna því mikilvæga broti af hugsanlegri sölu og dreifingu sem útgefendur kynþáttaréttar verða að hafa aðgang að til að lifa af.

Flestir útgefendurnir, sem ég vísa til, vita að þessir fölsku "leiðtogar" eru skúrkar. Margir þeirra hafa verið brenndir í tilraunum til að eiga viðskipti við þá, og samt ríkir "ekki rokka bátinn" viðhorf. Forlögin hafa ekki efni á að drulla yfir brunninn sem þeir verða sjálfir að sækja vatn úr. Svo eru svindlararnir og þjófarnir og hugsanlegir njósnarar ríkisstjórnarinnar, hinir svokölluðu "rasistaleiðtogar" sem ADL kúgarir vegna mengaðrar ætterni eða kynferðislegs ranglætis, óhæfu og gráðugu og alkóhólistu alhæfinganna sem hafa svo oft sloppið úr baráttunni í landinu. fortíð, mun hverfa aftur í þessari bók. Þeir verða ekki nefndir á nafn, sérstakir glæpir þeirra og fávitaskapur verður ekki afhjúpaður og rangar stefnur þeirra og meðalmennska verður ekki krufin opinberlega. Ef ég reyndi að gera það mun útgefandinn sem á endanum þjónar okkur öllum að prenta og gefa út The March Up Country einfaldlega nýta ritstjórnarréttindi sín og skattleggja allar tilvísanir til þeirra.

Ég álasa honum ekki fyrir þetta. Frá hans sjónarhorni væri rétt að beita slíkri ritskoðun. Hann hefur ekki efni á að drulla yfir brunninn sem hann dregur vatnið sem hann þarf að drekka úr til að lifa af. Hann verður því að virða þögnina til manna sem bera ábyrgð á þrjátíu ára bilun. Þannig mun útgáfufyrirtæki hans lifa af. Hvort hvíti kynstofninn lifi af er annað mál. Ég ætla að leggja annan skilning á þig núna, og ef þú gleypir ekkert annað í þessari bók, vinsamlegast gleyptu þetta:

Skilningur: Hvíti maðurinn er og hefur alltaf verið hans eigin versti óvinur. Baráttan, Kampf, er og verður alltaf barátta gegn öllu því sem er illa andlegt veikt og spillt innra með okkur.

Gyðingar eru ekki vandamálið. Fjarlægðu þá styrk gestgjafa sinna og eins og allir sníkjudýr eru þeir hjálparlausir. Gyðingarnir eru kakkalakkar og hægt er að mylja þá áreynslulaust þegar við náum okkar eigin athöfnum. Kommúnistar eru ekki vandamálið. Adolf Hitler tók um þrjár vikur að hreinsa Þýskaland frá toppi til botns. Negrarnir eru ekki vandamálið, þeir eru dýr og án forystu gyðinga eða hvítra fráfallaliða er hægt að tæma þá, þó með nokkrum erfiðleikum vegna villimannslegs eðlis þeirra. Allir þessir óvinir hafa gert það sem þeir hafa gert okkur *vegna þess að við höfum látið þá gera það.*

Viljið þér sjá óvininn, bræður mínir? Horfðu vel og lengi í spegilinn. Þarna er hann, maðurinn sem þú þarft að berja til að kapphlaupið okkar lifi af. Allt í þessum manni sem er latur, allt í þessum manni það þráir auðveldu leiðina og mjúka valkostinn, allt í sál hans sem þráir hið framandi og óvenjulega, allt í huga hans sem rökstyður málamiðlanir við öfl myrkurs og hófsemi í leit að réttinum - allt þetta verður þú að brenna frá honum með hvítheitan eld reiðisins, reiði okkar forna kynþáttar, furor Teutonicus sem prestar hinnar fávísu nýju trúarbragða báðu til gyðinga guðs síns um að frelsa þá frá. Hjúkraðu reiðinni, fóðraðu það, tempraðu það og láttu það samt aldrei yfirtaka þig. Eins og allt annað, þá er reiði þín líka], asetýlen kyndill sem getur gert verkið gert en getur líka blásið upp í andlitið á þér ef þú ert kærulaus.

Vertu aldrei auðveldur með sjálfan þig sem byltingarmann. Þolið aldrei slensku, óákveðni, hugleysi eða frekju - og þolið það aldrei hjá öðrum sem játa hvíta trúarjátninguna. Á ferli þínum sem aðgerðarsinni munt þú hitta karlmenn (og nokkrar konur) sem ég hef talað um á undanfarandi síðum. Þú munt geta greint lykt af karlkyns saur úr nautgripum sem streymir úr áttum þeirra. Þú munt hitta annars einlæga félaga sem segja: "Jæja, já, svo og svo hefur sína galla, en hann er að gera gott fyrir málstaðinn." Þetta er hrossaáburður. Þjófar, yfirgangsmenn, vanhæfir og handrukkarar gera málstað okkar aldrei gott. Þeir sprengja af sér gott fólk sem skoðar það sem ætlast er til að þeir vinni með og kveðja. Þeir sóa tíma. Þeir sóa peningum. Þeir missa okkur jörð sem aðrir ósviknir aðgerðarsinnar hafa unnið með blóði sínu, svita og tárum. Að afhjúpa þetta fólk og fjarlægja það frá pólitískri aktívisma er ein helsta skylda hvers hvíts byltingarmanns.

Þú verður óhjákvæmilega sakaður um að "breiða út sundrung", "sá ósætti" o.s.frv. Munurinn á lögmætri gagnrýni og rógburði er mjög einfaldur og ætti að vera augljós. Ef ég segi að Grand Panjandrum X sé drukkinn, svindlari eða hálfgyðingur, eða umboðsmaður hins opinbera og það er ekki satt, þá er ég að valda Hreyfingunni gríðarlega skaða og ég er ljósár frá línunni. Ef það er hins vegar satt, þá er það Grand Panjandrum X sem er ekki í lagi og ætti ekki að vera nálægt Hreyfingunni. ég

fylgdu Covington-aðferðinni. Ef mig grunar eitthvað þá kanna ég málið og ég held kjafti á meðan ég geri það. Ef ég kemst að því að grunsemdir mínar um svokallaðan „leiðtoga“ séu sannar, þá hrópa ég þann sannleika af húsþökum, því tilvist skriða í Hreyfingunni er almennt áhyggjuefni og í mörgum tilfellum líkamlegt öryggi. Ég hrósa ykkur öllum fyrir Covington-aðferðinni.

Það er erfitt að meta nákvæmlega hversu miklu við höfum áorkað á síðustu þrjátíu og einum árum. Það er rétt að við höfum sóað miklum tíma, fyrirhöfn og fjármagni í ýmsar brjálæðingar og blindgötur, en á hins vegar eru mjög skýrar vísbendingar að byrja að koma fram um að þetta hafi ekki verið algjör sóun. Skilin á milli kynþáttaþjóðernishyggju og íhaldssemi er nú skýr og varanleg. Gyðingaspurningin er nú greinilega í forgrunni í hugmyndafræði og áróðri nánast hvers hóps og rits. Okkur hefur tekist að varpa frá okkur miklum og þunglamalegum hugmyndafræðilegum farangri. Það er varla merkjanleg en ákveðin aukning á kynþáttavitund meðal ungmenna, og umfram allt er næstum yfirgnæfandi vantraust á rótgrónu yfirvaldi ríkjandi um alla Hvítu Ameríku. Ef Bandaríkjastjórn myndi segja hvítum Bandaríkjamönnum að sólin skíni úti, myndu mjög fáir yfirgefa heimili sín án regnhlífar.

Ein vongóðasta þróunin er þetta sjálfvirka, ætlaða vantraust og vantrú.

Það hefur verið logið að bandarísku þjóðinni svo oft af pólitískum snákaolíusölumönnum okkar að þeir trúa ekki lengur miklu af neinu sem þeim er sagt, nema auðvitað gyðingarnir ákveði virkilega stóra fjölmiðlasókn til að sveifla skoðun hvítra. Jafnvel þetta er ekki lengur algerlega skilvirkt, eins og vitni að hnignun áhuga og trúar á meintri "helförinni". Þetta þýðir að þeir trúa ekki lengur öllu sem þeim er sagt um okkur, meðal annars.

Hvítur í herklæði óvinarins, bræður mínir. Miðaðu að því, breikkaðu það, nýttu það! Mundu að fólkið okkar er hægt en örugglega að þróa friðhelgi fyrir júdó-frjálshyggju vitleysu. Það þarf miklu meira af því, miklu þyngri skammti, til að framkalla sömu geðdeyfingu meðal hvítra vinnandi fólks en það tók fyrir tíu árum. Í ljósi þeirrar fjárhagslegu samkeppni sem nú kemur frá Aröbum um fjölmiðlavald og önnur samskipta- og meðferðartæki, þá eykst peningaleg útgjöld sem gyðingar þurfa að leggja í áróðursvél sína á hverju ári og gæti enn orðið óbærileg jafnvel fyrir mikla seðlu þeirra. Þetta þýðir enn frekari hnignun á trúverðugleika þeirra og enn frekara slit á hinni grimmu geðdeyfingu meðal okkar fólks.

Það má deila um hversu mikið af vaxandi kynþáttargerjun í Ameríku er afleiðing af eigin viðleitni okkar og hversu mikil óumflýjanleg afleiðing atburða er. Hins vegar hefur framlag okkar svo sannarlega ekki skaðað.

Og hvað með hina miklu hvítu hjörð sjálfa, 150 milljónir manna eða svo sem við verðum að vinna sigur af og fyrir hvern? Í hvaða pólitísku ástandi eru þeir? Eru þeir að suða af óánægju og þrá eftir byltingu, bíða bara eftir því að merkið rísi upp og skellir kúgarum sínum?

Nei, og við skulum ekki grínast með að þeir séu einhvers staðar nálægt því vitundarstigi. En ef við vinnum þetta rétt *getum við komið þeim þangað.*

Það er undir okkur komið. Héðan í frá mega ekki vera lengur afsakanir, ekki lengur lati og óheiðarlegur sök á fólkið sjálft. Hvítir Bandaríkjamenn eru sammála níutíu prósentum af heimspeki okkar og myndu styðja áætlun okkar, þegar þessar hugmyndir eru kynntar þeim á réttan hátt og þegar þeim er leyft að tjá sanna skoðun sína án hótunar um stjórnvöld eða negroid hefndaraðgerðir.

Við fullyrðum að hvítir séu æðri minni kynþáttum hvað varðar gáfur, sköpunargáfu og siðferðilegt eðli. Hvaða manneskja mótmælir því í raun og veru að vera sagt að hann sé æðri vera? Við höldum því fram að hvítir í samfélagi nútímans séu meðhöndlaðir með svívirðilegu óréttlæti og ósanngirni vegna þvingaðs "jafnréttis" sem á sér enga stoð í náttúrunni eða í hinum raunverulega heimi. Hvítir karlmenn geta séð þetta á hverjum degi með eigin augum. Við höldum því fram að negrar séu skaðleg lífsgæði og séu líkamleg ógn við fólkið okkar, sérstaklega konur okkar og börn sem eru smærri og veikari og þar af leiðandi viðkvæm fyrir öflugri kongódýrum. Aftur, fólkið okkar er ekki blindt. Þeir sjá þetta sjálfir og stjórna hegðun sinni í samræmi við það, jafnvel þótt þeim sé í raun bannað að mótmæla af ótta við hefndaraðgerðir.

Skilningur: Hlutverk áróðurs kynþáttaþjóðernishreyfinga er að tjá það sem fólkið okkar finnur í hjarta sínu en það getur ekki eða vill ekki tjáð sjálft.

Að lokum gæti í raun verið smá vonarglæta á lýðfræðilegu sviðinu. Af ástæðum sem best þekkja til, tekst stjórninni ekki að birta fullkomna og uppfærða tölfræði um kynþáttaskiptingu og fæðingartíðni. Hins vegar virðast nokkrar vísbendingar um að á meðan rómönsku íbúafjölgunin er enn að fara í gegnum þakið, þá sé hvít fæðingartíðni að sýna smá viðsnúning og negraidal fæðingartíðni sé í raun að lækka vegna aukinna fóstureyðinga meðal fóstrur og hár dánartíðni með morði á ungum svörtum karlmönnum.

Enn betra, það litla sem er tiltækt virðist gefa til kynna að það sé betri stétt hvítra sem æxlast, verkamenn og framleiðendur sem eru meðvitaðri um kynþátt. Frjálslyndir og júbbar eignast fá börn og þegar þau gera það stoppa pör þeirra yfirleitt við eitt eða tvö. Fagots og femínistar, af augljósum ástæðum, eignast alls engin börn. Yfirleitt virðist efri crud ekki geta fundið tíma til að passa barneignir inn í annasamar dagskrár þeirra af ráðabruggi og útbreiðslu. Víðtækar alhæfingar á þessari línu eru áhættusamar og óvissar, en með því

og stórir hvítir sem virðast vera að eignast börn eru trúarlegir íhaldsmenn eins og mormónar og bókstafstrúarmenn í Biblíunni, sjálfsmyndakristnir og að mestu kaþólskt blákallað þjóðerni í þéttbýli Norm og Midwest.

Núverandi ástand er tvímælalaust hættulegt. En það eru möguleikar, það er von og það er möguleiki á að við getum sigrað skúrkana. ***Það er undir okkur komið.***

(Kafli II var ekki geymdur í Wayback Machine, svo ég er hræddur um að bókin fari yfir í III. kafla. Því miður – dudeman5685)

III.

HVERNIG HVÍTA MÓÐSTÆÐIÐ VERÐUR

Kaflafyrirsögnin hér er hvorki ýkja bjartsýn né aðeins byltingarkennd yfirgangur. Ég er persónulega sannfærður um að við munum örugglega vinna á endanum. Við munum sigra vegna þess að þegar upp er staðið erum við gáfaðari, siðferðilega og andlega harðari, vondari og einfaldlega betri en óvinir okkar. Hafðu í huga að Hvíti kynstofninn hefur aðeins verið að missa marks síðan á fyrri hluta þessarar aldar og að í þrjú þúsund ár þar á undan gengum við um dal dauðans skugga og óttast ekkert illt vegna þess að við vorum illvirkustu SOB í dalnum. . Sigur er í genum okkar og ef þeir fá hálfa möguleika munu þessir Víkinga- og Conquistador-litningar endurheimta sig.

Stóra spurningin er hversu mikið pólitískt, efnahagslegt, félagslegt og erfðafræðilegt tjón við ætlum að verða fyrir áður en við gerum okkur saman. Verðið sem við höfum borgað fyrir þrjár kynslóðir af gyðing-frjálshyggju og efnislegum lúxus er sorglega brött nú þegar, en samt gætum við þurft að borga hræðilegra verð enn, og ef við borgum, þá borgar allur heimurinn með okkur. Mundu að framtíð þessarar plánetu og allrar manngerðrar tegundar er háð endurreisn hvítrar reglu og valds um allan heim. Hvernig mun þetta koma til, spyrðu? Hvernig ætlum við að reisa okkur upp úr mýkinu og slíminu sem gyðingarnir og okkar eigin leti og hedonismi hafa kastað okkur í? Gott að þú spurðir. Ég mun nú halda áfram að segja þér hvernig við ætlum að vinna.

Það fyrsta sem við ætlum að gera er að *neita að gefa. upp.* Við munum aldrei, nokkru sinni, sætta okkur við sigur kynþáttaóvinarins sem neitt annað en tímabundna frávik í sögunni, landfræðilegt kjaftshögg í uppbyggingu mannkyns. Aldrei, aldrei munum við samþykkja kynþáttasamþættingu, misskiptingu, félagslegar tilraunir vinstri sinnaðra, hrörnun og nýmarxisma sem „óumflýjanlegt“. Þú munt taka eftir því að megintilgangur óvinaáróðurs er alltaf einmitt þessi, meinta „óumflýjanlega“ og óumflýjanlega eðli. af svokölluðu "framsækinni" breytingu þeirra. Alltaf er viðkvæðið til staðar, kvörtunin um hvers vegna getum við honkies ekki áttað okkur á því að þetta er allt fyrirfram ákveðið, skrifað í stjörnurnar? Af hverju getum við ekki bara slakað á og leyft litlu tápmiklu huganum okkar að reka í burtu þegar okkur blæðir hægt heitt bað af óhreinindum og glitrandi rusli sem gyðingarnir hafa leyft okkur að velta sér í? Af hverju að veifa þessum bandalagsfánum, þessum hræðilegu hakakrossum, þessum fornu nafnakrossum? Er það ekki aumkunarvert á vissan hátt, Hymie? Goyim halda í raun að þeir geti gert eitthvað í þessu öllu! Þvílíkir fífl! Vita þeir ekki að þetta er allt óumflýjanlegt?

HESTAHOKKI! Eyðing hvíta kynstofnsins er ekki, endurtekin, ekki á nokkurn hátt óumflýjanleg, fyrirfram ákveðin eða jafnvel líkleg! Það er enn nóg af okkur eftir til að snúa þjóðarmorðsferlinu við og snúa taflinu við óvinum okkar. Það er satt að við erum fleiri, en það er afrískt spakmæli um að eitt ljón geti drepið heilan her af bavíönum.
Óvinurinn hefur tölurnar, að vísu, en við höfum eiginleikann ef við getum vakið nóg af bræðrum okkar og komið þeim yfirburði til skila. Fyrir hundrað árum síðan voru lítil handfylli af hvítum mönnum vopnaðir járnvilja, ósveigjanlegum tilgangi og ávöxtum sköpunargáfu hvítra og

Handverk lagði alla Afríku og meirihluta Asíu að fótum aríska mannsins. Það má og verður gert aftur. Því við gefumst ekki upp!

Kynþáttaóvinurinn hefur þrennt á hliðinni. Í fyrsta lagi er hann með miklu betri tölur sem hann gæti vel reynt að yfirbuga hvíta heiminn í "Camp of the Saints" tegund atburðarásar. Hingað til hefur hann haldið frá því að skipuleggja svo stórfelldan fólksflutninga vegna þess að hann gerir sér grein fyrir að hvítir eru enn nauðsynlegir til að viðhalda framleiðslu og reglu. Japanir, Kóreubúar og aðrir Asíubúar eru nú í snyrtingu til að taka við þessari tegund af lífsnauðsynlegum störfum, og þegar gyðingurinn telur sig nægilega viss um að austurlenzkir félagar hans geti búið til bílana og tölvurnar, keyrt þær og haldið vöggunum í röð. líkamlega innrásin í hvíta heiminn mun líklega aukast. Raunveruleg líkamleg blöndun milli hvíta kynstofnsins og margs konar svartra og brúnra er mikilvægur grunnur að þjóðarmorðsáætluninni; því meira því betra frá sjónarhóli gyðinganna, svo framarlega sem vörum og þjónustu er viðhaldið og lágmarksreglu sem nauðsynleg er til að vernda gyðinga sjálfa sé haldið uppi.

Annað sem óvinurinn hefur á sínum snærum eru peningar, þ.e. vörurnar og þjónustan sem peningar geta keypt. Þetta felur í sér líkamlega verksmiðju hvítra kúgunar - tölvur og lögreglutæki og sjónvarpsmyndavélar og fangelsi og svo framvegis - auk hæfra málaliða og temja ekki-hvíta til að manna og stjórna stjórnbúnaðinum. Í þessu samfélagi eru peningar jafngildir pólitísku valdi, að því leyti að þeir gera eiganda þeirra kleift að koma á raunverulegum breytingum. Hafðu í huga að mikið af aðferðum óvinarins, svo sem lögfræðileg áreitni, verður hönnuð til að tæma okkar eigin pínulitlu forða af þessari dýrmætu, lífsnauðsynlegu auðlind. Margir sviksamir hvítir "þjóðræknir" hópar hafa verið settir á laggirnar og starfa eflaust enn fyrir

hinn tvíþætta tilgangur að ófrægja málstaðinn með slæmum áróðri og með því að slíta framlög frá lögmætum hópum.

Þriðji fótur hins banvæna þrífóts sem vald óvinarins hvílir á er *hugarstjórnun,* sem þýðir alla hina ýmsu miðla og hinar þúsund og eina leiðir sem fjölmiðlar svæfa, handleika og beina huga hvítra manna. Svo lengi sem fjöldinn af hvítu fólki hlýðir stjórninni vegna þess að þeir hafa verið heilaþvegnir af gleraugnadrengnum, þá vinnum við hvergi. Við þekkjum öll og óttumst kraftinn í voðalegu túpunni og aukamynd hennar, myndbandi, rokktónlist, íþróttum og prentuðum tentacles. Líf hvítra byltingarmanna á þessum tímum er eins og D-gráðu myndband viðbjóðslegt þar sem lítil hljómsveit af venjulegu fólki flýr í gegnum eilífa nótt umkringd lifandi dauðum sem hafa risið upp úr gröfum sínum og hrasa um alls staðar klórandi í okkur og gefa frá sér nöldurhljóð.

Óvinurinn er með mun fleiri banvæna hluti í töskunni sinni, að vísu, en sláðu þessum þremur fótum hins vanheilaga þrífóts út fyrir neðan sig og hann fer niður með hljómandi höggi. Hvernig gerum við þetta? Hvernig vinnum við gegn þessum þremur yfirgnæfandi öflugu vopnum sem þjálfaðir eru gegn okkur?

Í fyrsta lagi, að því er varðar úthafsbirgðir óvinarins af takmarkalausum fjölda óhvítra, hafðu í huga að frá hans sjónarhóli er þetta ekki óblandin blessun. Þrátt fyrir að stöðugur straumur af ekki-hvítum sé borinn inn í hvíta heiminn þar sem þeir geta og mengað aríska genasamstæðuna eins og ætlunin er að þeir ættu að gera, er mikill meirihluti allra ekki-hvítra heimsins enn á sínum eigin svæðum í heiminn og eru til í mjög frumstæðu og óhreinsuðu ástandi. Það væri mjög erfitt, jafnvel fyrir jafn öflugt tæki og það sem ZOGs heimsins hafa komið á fót að koma þessum tölum í raun og veru í ljós þar sem þeir myndu valda mestum skaða á hvíta genasafninu. Til dæmis, hvernig myndi Washington ZOG réttlæta að koma tíu milljón hindúum inn til Wyoming og Montana eða Iowa þar sem of mörg hvít börn fæðast fyrir þá sem þeir vilja? Hvíta Ameríka hefur auðvitað verið látin dreypa hægt í æð af óhvítum í mörg ár, en eins og arsenik eða antímon hefur eitrið byggst upp í sársaukafullt og hættulegt stig og "sjúklingurinn" er farinn að finna fyrir veikindum og pirringurinn, jafnvel í gegnum þunga brjóströrsdeyfinguna hans. Svo mundu að það er ekki hversu margir ekki-hvítir það eru *í* heiminum, heldur hversu marga óvinurinn getur beint *á* einhvern tiltekinn hvítan hóp eða þjóð. Tölurnar eru enn órólegar, satt, en ekki alveg eins yfirþyrmandi eins og fyrstu sýn á lýðfræði heimsins gæti gefið til kynna.

Hafðu líka í huga að gríðarlegur heimsforði annarra en hvítra er að kosta ZOG í Norður-Ameríku og Evrópu ansi eyri að viðhalda. Sem stendur er allt sem þeir gera er að borða, rækta og slátra hver öðrum í miklu magni á meðan þeir tæma veski Yehudi af fjármunum sem annars gætu snúist beint gegn okkur. Þar að auki eru mörg einræðisríki þriðja heimsins farin að fá hugmyndir fyrir ofan stöðina sína og bíta í höndina sem nærir þau, höndin er hönd ZOG, jafnvel þótt brauðið komi frá vinnu og framleiðni Hvíta Ameríku. Óhvítir eru alræmdir erfiðir við að aga, sérstaklega þeir svörtu og brúnu, og alþjóðleg ensk-zíonista, eins og AGS, Bilderbergers, o. ZOG hefur þegar þurft að eyða miklum tíma og fyrirhöfn í að slökkva runnaelda á stöðum eins og Filippseyjum, Níkaragva, Angóla, Eþíópíu, Suður-Kóreu, o. reyndar gagnrýna gyðinga. Þessi þrældómur frá Asíuþjóðinni sem verið er að koma í stað framleiðni og innviða hvítra Ameríku hlýtur að vera mjög óhugnanlegur í háum síonistahópum. Yehudi gæti vel fundið drullulituðu „íbúasprengjuna“ sína sprengja í andliti hans áður en hann nær að kasta henni að okkur.

Seinni fótur þessa helvítis þrífóts er *peningar.* Þetta verður mögulega það versta til að berjast og sigra, því það er það svæði sem við erum sjálf viðkvæmust á.
Þeir geta ekki neytt okkur til að para okkur við drullufólk, þeir geta ekki heilaþvegið eða endurnýjað huga byltingarmanna þegar þessir hugar hafa verið leystir, en þeir geta bölvanlega gert okkur óvirka og tryggt að við séum árangurslaus vegna fjárskorts.

Allt efni hreyfifjármála er eitt sem verður að fjalla sérstaklega um. Við munum tala um peningana okkar síðar; núna skulum við ræða peningana ***sína ,*** **Það eru margir hægri menn sem hafa helgað allan sinn pólitíska feril í að greina og**

skjalfesta peninga óvinarins, hvað hann gerir við þá og hvernig hann gerir það. Ef þú ert einn af þeim sem bókin er ætluð fyrir þá þekkirðu líklega efnahagslegar hliðar heimsvandans; ef ekki, þá hef ég bara ekki tíma til að gefa þér langa ritgerð um hvers vegna og hvers vegna peninga, notkun þeirra og misnotkun. Farðu á heimildina sem þú fékkst The March Up Country frá og allar líkur eru á að þú getir fengið meira lesefni um efnið.

Í grundvallaratriðum *eru peningar sjálfir ekki illt hugtak í eðli sínu.* Það var sögulega óumflýjanlegt þegar vöruskipti urðu of flókin og svið af tiltækar vörur og þjónusta óx með þroska mannsins. Hins vegar, nokkrum þúsundum ára fyrir Krist, fundu litlu vinir okkar, Gyðingar, upp snyrtilegt svindl til að láta peninga endurskapa sig. Þetta svindl, sem er undirrót alls efnahagslegs ills fram á þennan dag, kallast vextir. Þeir peningar sem safnast með vöxtum eru í raun ekki peningar, það er drasl. Sannir peningar hafa aðeins merkingu að því leyti að þeir tákna fyrirliggjandi auðæfi eða þjónustu sem ekki er hægt að bera með þægilegum hætti í vasanum eða pokanum - geit, tíu örvaoddar, hektara lands, sett af verkfærum til að búa til alvöru hluti með, þjónusta eins og ræktun lands eða fylling tönn. Peningar sem tákna aðeins meiri peninga eru fáránleiki, og samt er það á þessum fáránleika sem hagkerfi okkar byggist. Ég geri það ekki nema gull og silfur, því þetta eru einfaldlega málmar sem samfélagið hefur verið sannfært um að meta í sjálfu sér, og frekar mjúkir, gagnslausir málmar. Maður getur ekki borðað gullmola, maður getur ekki þakið hús sitt í gulli, maður getur ekki höggvið eldivið með silfri eða skotið hann á óvini sína (nema þú sért að veiða varúlfa).

Undanfarið er kenningin, en í reynd fær peningar heiminn að snúast og hvað okkur varðar er líklegt að þetta verði aðgerðaástandið í lífi okkar. Það sem við þurfum hins vegar öll að skilja er að seðlar Seðlabankans sem við fáum borgað með og sem við borgum leiguna með og kaupum sexpakkann okkar eru ekki raunverulegir peningar í þeim skilningi að þeir tákna nokkurt áþreifanlegt gildi í sjálfu sér. Þetta eru einfaldlega stykki af frekar sniðugum prentuðum pappír. Þeir eru aðeins þess virði sem aðrir sem við verðum að umgangast halda að þeir séu þess virði. Hvað ákvarðar þetta almennt viðurkennda gildisstig? Af hverju telur leigusali þinn íbúðina þína vera 350 dollara virði á mánuði? Af hverju ekki $50, eða $5, eða $5000? Af hverju rukkar sjoppan þig $3,99 fyrir þennan sixpack? Af hverju ekki 39 sent eða $39? Hver og einn ákveður verðið sem hann tekur fyrir vörur sínar, þjónustu og vinnu á grundvelli þess sem hann þarf sjálfur að greiða fyrir þá vöru og þjónustu sem hann þarfnast. Ef A rukkar B $50 fyrir raunverulegan hlut eða þjónustu, rukkar B C $50 fyrir samsvarandi vöru eða þjónustu, C rukkar D $50 og svo framvegis. Ef A- hækkar verðið sitt í $55, eða $60 eða $75, þá renna allir við þann kostnað þar til þú þarft sjálfur að leggja meira á þig fyrir íbúðaleiguna þína og sexpakkann þinn. Síðan rukkarðu hr. A meira fyrir hvaða vöru eða þjónustu sem þú veitir honum, og allt ferlið hefst aftur. Þetta, bræður mínir , er þekkt sem verðbólguspírall, og það er leiðin til að mölva peningana vald gyðinga.

Hvernig fer svona spírall af stað? Einfalt. Einhver í langri, óendanlega flóknu keðjunni er slæmur í að stjórna peningum sínum eða hefur

óvæntum útgjöldum, og þannig reynir hann að vinna tap sitt frá næsta manni í efnahagshringnum, og þar með fer ferlið í gang. Nú mun einn leigusali eða sjoppuhækkanir ekki hefja efnahagslegan hnút. Hvar hefjast meiriháttar efnahagshrun? Þær eiga rætur að rekja til tveggja orsakaþátta: efnahagsþróun um allan heim og vanhæfni stjórnvalda. Stundum er hægt að koma verðbólguspíralnum af stað með niðurskurði á mikilvægri vöru eins og olíu eða korni eða járngrýti, uppskerubresti eða þriðja heimsstyrjöld sem hindrar mikilvæga auðlind. En að mestu leyti stafar verðbólga af ríkisstjórnum vegna óstjórnar í efnahags- og fjármálum, sem þýðir nánast alltaf útgjöld með halla, annað hvort beinan halla eða með lántökum.

Núna eru Bandaríkin með mesta halla í sögu mannlegrar siðmenningar á þessari plánetu. Tölurnar eru í trilljónum dollara, en á þessum tímapunkti þýða þær í raun ekkert. Það sem allt snýst um er að stjórnin hér, til þess að standa undir velferðarbyrði annarra en hvítra, rándýra valdaelítu og efnahagslegrar getuleysis og misnotkunar á mælikvarða umfram ímynda sér, hefur einfaldlega gefist upp á allri tilgerð um jafnvægi í fjárlögum. , lifa innan efnis okkar og byggja peningana okkar á hvers kyns raunverulegri framleiðslu eða raunverulegum auði. Bandaríska ríkisstjórnin er einfaldlega að eyða hverju sem er og gyðingarnir í Seðlabankanum eru bara að rúlla þessum pressum og sveifla þeim út dollara. Hingað til hefur ótrúlegur auður og fjölbreytileiki á meginlandi Norður-Ameríku, ásamt frábærri framleiðni og færni hvíta ameríska verkamannsins, komið í veg fyrir að bólan springi. Ég giska á að hinn mikli hvíti blákragi Atlas geti enn borið þennan heim á herðum sér í einhvern tíma lengur, en að lokum verður eitthvað að gefa.

Viðhald núverandi kerfis kallar á peninga, peninga, sífellt meiri peninga, endalaust flæði af grænum dollurum til að halda brakandi vélunum smurðri, kaupa leikföng handa Júpunum og eiturlyf fyrir þá sem ekki eru hvítir, láta þá velferðarávísanir renna af tölvuprenturunum og halda SWAT liðum málaliða á vakt til að bæla niður truflanir. Það eru gríðarlegar erlendar hjálparáætlanir sem þarf að setja í reikninginn, nauðsynlegar til að halda vögnum í takt. Það eru gríðarlegir styrkir sem þarf að greiða til óhagkvæmra verkalýðsfélaga, til að halda norðurhvítu verkamönnum í takt. Það eru skrifstofur ATF og FBI sem þarf að manna og málaliðar í þremur hlutum sem á að borga, uppljóstrara sem á að múta og halda uppi fangelsi til að halda suðurhvítunum í röð. Það eru stórfelldar áróðursherferðir fjölmiðla sem þarf að fjármagna til að halda fimmtíu mismunandi sérhagsmunahópum í takt og fara fram

orsakir til viðbótar fimmtíu sérhagsmunahópa. Eins og Ameríka er rík, þá hættum við fyrir löngu að framleiða nægan auð til að borga fyrir þetta eyðslusama og spillta kerfi. Þannig að prentvélarnar hjá Seðlabankanum rúlla áfram.

Auðlindir kerfisins eru nú þegar þvingaðar nálægt brotamarki. Eitt af aðal stefnumarkmiðum okkar, bræður mínir, hlýtur að vera að setja sífellt meira álag á vasabók óvinarins. Bjúrókratískar slagæðar hans eru stíflaðar, vöðvarnir rýrðir og niðurbrotnir ef þeir eru enn öflugir, og allt stjórnkerfi hans er lífsnauðsynlega háð grænu eldsneyti peninga til að virka. Láttu hann eyða, bræður, láttu hann eyða!
Hann getur tekið frá okkur tugþúsundir dollara með því að draga okkur inn og út úr réttarsölum sínum, með því að reka okkur úr vinnunni og gera okkur óvirka, með því að áreita okkur með skattareikningum og öðrum aðferðum. En við getum látið hann eyða milljónum og milljónum ef við skipuleggjum vandlega, förum hratt, sláum barði og HUGUM!

Skotárásirnar í Greensboro kostuðu okkur tugi þúsunda, satt, og settu sextán ágæta menn í lífshættu. En hvað kostaði það óvininn, annað en fimm dauð gæludýr? Það kostaði þá milljónir í málskostnað, yfirvinnu lögreglu og alríkisstofnunar, mútur til uppljóstrara, fleiri mútur í misheppnuðum tilraunum til meinsæri, fjölmiðlaumfjöllun, öryggi fyrir síðari mótmæli Rauða og negríðandi framfarir, yfirheyrslur "borgararéttarnefndar" , o.s.frv. Hvað kostaði aðgerð Skokie óvininn í peningum í lok áttunda áratugarins? Hversu mikið fjárhagslegt tjón olli Reglan í upphafi níunda áratugarins? Hversu mikið fé fjárfestir óvinurinn á hverju ári í áframhaldandi rannsókn, áreitni og innilokun kynþáttaréttarins?

Hversu mikla peninga myndi það kosta þetta kerfi að berjast gegn hvers kyns útbreiddri, hreinni uppreisn hvítra manna? Hversu mikið fyrir yfirvinnu og hættulaun lögreglu, fyrir hermenn, vistir, flutninga, njósnir, viðhald fanga? Hversu miklu fé myndi óvinurinn tapa vegna verkfalla afkastamikilla hvítra vinnandi fólks? Hversu mikið myndi öryggi fyrir stjórnmálamenn og embættismenn kosta til að vernda þá gegn morð? Hvað myndi stórfellda samhliða áróðursherferð fjölmiðla kosta? Hversu mikið meira þyrftu þeir að borga hvítum málaliðum sínum þegar bældir hvítir byltingarmenn urðu líkamlega hættulegir? Hversu miklu fé myndu þeir tapa með óinnheimtum sköttum og eyðilagðri skattskrá? Hversu miklu myndu þeir tapa með því að segja upp alríkisstjórnina af heilsufarsástæðum og vanhæfni til að skipta um tapaða starfsmenn hvað sem það kostar? Hversu mikið í ekkjulífeyri og bætur þyrftu þær að greiða út? Hversu mikið í VA gagnast eigin sur þeirra

lifandi mannfall? Hversu mikið fé þyrftu þeir að flytja frá öðrum verkefnum með efnahagslegu og pólitísku tapi í kjölfarið? Hversu miklu myndu þeir tapa á ýmiss konar óánægju frá óhvítum minnihlutahópum sem myndu endilega ná hitann og þungann af uppreisninni frá báðum hliðum?

Fyrri atburðarásin er auðvitað eingöngu tilgáta. En hafið í huga, bræður mínir, að þó að við höfum ekki efni á að tapa þeim hundruðum og þúsundum dollara sem þeir krefjast af okkur, þá eru milljónirnar sem við getum og kostum þá ekki kjúklingafóður heldur. Og hver verður lausn þeirra? Leyfðu þeim prentvélum að rúlla, sveifðu þeim grænum pappírsblöðum! Niðurstaðan? Verðbólguspírall sem mun lama óvininn meira en nokkur sprengja eða byssa eða skot sem við gætum komið upp.

Þriðji fótur hins óhelga þrífóts er túpan og í minna mæli prentaða mc dia, tónlistariðnaðurinn og svo framvegis. Það verður erfitt að rjúfa kraft silfurtjaldsins og í langan tíma munum við ekki geta greint miklar framfarir. En það er hægt, ég fullvissa þig um það.

Í hernaðarástandi gegn stjórnarskrárbundnu harðstjórn, öfugt við þá hálfgerða stjórnarskrá sem við búum við núna, verður umgengni við rörið einfaldað vegna þess að við munum geta átt beint við starfsfólkið sem manar myndavélarnar og útvegar andlit og raddir. Á síðari stigum ætti herarmur andspyrnunnar einnig að geta framkallað tilfinningu fyrir jafnvægi og nákvæmni í kvikmynda- og öðrum fjölmiðlatækjum. Mig grunar að stutt sýn niður á röngum enda .44, upplifun frekar eins og að glápa niður munni Hollandsgönganna, muni duga til að láta vinstrisinnaða framleiðendur í Hollywood sjá ljósið og hindra þannig flæði anti-White flicks frá MGM og Universal. Svipt helstu áróðursvopnum sínum í fjölmiðlum, eða að minnsta kosti svipt 100% áhrifaríkri notkun með hernaðaraðgerðum, mun Kerfið haltra frá upphafi þegar skotárásin loksins hefst.

Vandamálið mun liggja í fyrstu pólitísku stigum byltingarbaráttunnar, þegar við erum enn bundin af "lögmæti" sem knýr okkur til að leika eftir reglum sem kerfið hunsar að vild. Þetta er þegar vald fjölmiðla verður beitt gegn okkur með hugsanlega yfirþyrmandi afli. Við verðum að skipuleggja mjög vandlega hvernig við ætlum að takast á við þennan langvarandi saurflóð sem verður sturtað yfir okkur af hlífðargleraugu, myndbandinu, útvarpinu og kvikmyndatjaldinu. Gerðu engin mistök, þrátt fyrir vaxandi efasemdir hvíta almennings um allt sem þeim er sagt frá „opinberum“

heimildir, eru þeir enn mjög næmir fyrir mörgum lúmskum og subliminal aðferðum sem fjölmiðlar nota til að stjórna huga sínum og stjórna hugsunum sínum.
Það fyrsta sem hvíta byltingarhreyfingin verður að gera er að byggja upp okkar eigin samskiptaleiðir, ekki aðeins við hvert annað milli ólíkra hópa okkar og frumna, heldur byggja upp samskiptaleiðir frá hreyfingunni beint til hvíta íbúanna.
Meginmarkmið stjórnmálastarfs okkar hlýtur alltaf að vera að sniðganga fjölmiðla óvinarins og koma kynþátta- og pólitískum boðskap okkar beint til hvíta samfélagsins án þess að sía þau í gegnum rafræna og prentaða kerfið þar sem því sem við segjum er breytt, brenglað, valið sett fram eða ritskoðað. .

Í upphafi skipulagsaðgerða okkar verðum við að forðast fjölmiðla eins og pláguna, rétt eins og við forðumst flækjur við lögreglu og dómstóla óvinarins. Þetta þjónar þeim tvíþætta tilgangi að vernda aðgerðasinna okkar fyrir auðkenningu og síðari fórnarlömbum, og einnig að vernda hvíta samfélagið á svæðinu fyrir óvinaupplýsingum um áætlun okkar og markmið okkar.

Síðar getur orðið pólitískt hagkvæmt að reyna að nota fjölmiðla í áróðursskyni til að koma okkar málstað á framfæri. Hins vegar er þetta mjög tæknilegt og flókið viðfangsefni eitt og sér, byltingarkennd færni sem krefst fínleika, háttvísi, dreifingar og mjög fínnar tilfinningar fyrir tímasetningu og áhrifum. Það á ekki að gera það af léttúð, né heldur á það að fara í hana nema við mjög sérstakar aðstæður. Allar tilraunir til að nota fjölmiðla geta alltaf slegið í gegn. Mundu: óvinurinn er ekki fífl og fjölmiðlafólk verður líklega snjallara en flestir, sérstaklega hvítir fráfallsmenn sem eru hátt hlutfall af framherjaliði sínu.

Verkfæri sigursins

Hin augljósa krafa sem þarf til að koma breytingum á er ríkisvald. Það er að segja, hvítir kynþáttaþjóðernisbyltingarsinnar verða að skipuleggja sig til að ná tökum á stofnunum og stjórntækjum og nota þessar sömu stofnanir og tæki til að afnema það sem óvinurinn hefur gert. Maður skyldi halda að þetta hugtak sé svo grundvallaratriði, svo sjálfsagt, að það þurfi ekki einu sinni að orða það.

Rangt. Flest kynþáttaforrit til hægri nefna ekki einu sinni ríkisvald. Hvernig í ósköpunum gat eitthvað slíkt gerst? Hvernig er það mögulegt fyrir

Hvítir þjóðernissinnaðir hópar sem starfa ár út og ár inn, gefa út dagblöð og fréttabréf, halda fundi, móta dagskrá, afla fjár, dreifa bæklingum, efna til almenningssamkomna og aldrei minnast á það sem er nauðsynlegt til sigurs? Aldrei minnst á pólitískt ríkisvald? Aldrei einu sinni gefið í skyn hvernig þeir vonast til að koma á breytingunni sem þeir segjast vera talsmenn? Ekki spyrja mig, fólk. Það hefur alltaf hneykslað mig. Það eina sem ég get gefið til kynna er að svik eru mjög algeng á hvítum hægri, eins og ég hef sagt áður. Ég ætla ekki að eyða meiri tíma í að rökræða þetta tiltekna atriði. Sá sem trúir því að hægt sé að ná fram varanlegum breytingum á meðan óvinurinn ræður enn stjórn ríkisins er svo langt frá því að hann er gagnslaus í hvaða Málið.

Fyrsta tækið sem þarf til að ná ríkisvaldinu er *hvítur byltingarflokkur,* stofnun sem ég mun héðan í frá kalla WRP. Það þarf ekki að kalla það "partý" sem slíkt. Það getur verið „Front“, „Samband“, „Þing“, jafnvel, Guð hjálpi okkur, „klúbbur“. Kallaðu það eins og þú vilt, þú verður að hafa hóp af körlum og konum sem vinna að sama markmiði og undir vægum aga. WRP gæti þróast í þétt agaðan og einhæfan flokk eins og bolsévika Leníns. Það getur verið bandalag ólíkra hópa með ólíkar skoðanir og áherslur. Það kann að vera formlaus messa sem aðeins er aðgreind með óljósu nafni. Það getur falið í sér alla þessa ofangreinda þætti, breytast eins og kameljón eins og aðstæður segja til um.

Ég ætla ekki að sitja hér og páfa um Hvíta byltingarflokkinn í Ameríku og hvaða lögun hann kann að taka á sig í framtíðinni. Ég ímynda mér að það muni keyra yfir alla hugsanlega uppbyggingu, stefnu og snið. En ég skal segja þér hvað Hvíti byltingarflokkurinn í góðri trú mun ekki geta verið. Þessir neikvæðu þættir eru lífsnauðsynlegir, vegna þess að þeir hafa að gera með möguleika WRP á sigri.

Hvíti byltingarflokkurinn verður fyrst og fremst að vera hvítur, það er að segja að aðild hans verður að vera alfarið af hvítum mönnum, áætlun hans verður eingöngu að miða að hag hvíta kynstofnsins, og ekki-hvítir verða að vera algjörlega útilokaðir frá öllum þáttur skipulags og hugmyndafræði. Þú myndir halda, aftur, að þetta væri augljóst. Greinilega ekki. Ég hef þekkt að öðru leyti einlæga hvíta þjóðernissinna sem eru ástríðufullir fyrir bandalögum við þá sem ekki eru hvítir, hörmulega ömurlega viðurkenningu á algjörum veikleika. Ég hef séð negra klæðast þriðja ríkinu nasistabúningum og mæta á meinta NS fundi (ég græja þig ekki!). Ég hef séð "góða gyðinga", þ.e. meinta iðrunarfulla gyðinga, vilja bæta fyrir glæpi þjóðar sinnar og ávarpa fundi með meintum kynþáttafordómum. Ég hef séð skipuleggjendur hvítra „þjóðrækinna“ viðburða senda kaffi og kleinur út til nígra lögreglumanna sem horfa á

málsmeðferð, bara að bíða eftir skipunum um að koma inn og fremja ofbeldi gegn þátttakendum. Ég hef séð svokallaða "hvíta ættjarðarvina" stangast á eftir nigra atkvæðum. Ég hef þekkt svokallaða hvíta rasista sem voru giftir austurlenskum eða áttu vinkonur með brúnar á hörund.

Hvað get ég sagt um allt þetta? Ég veit ekki. Orð bregðast mér. Þarf ég að segja eitthvað um það? Kallar það virkilega á einhverja athugasemd? Er ég sá eini sem get séð eitthvað athugavert við að bjóða ekki-hvítum inn í raðir?

Leyfðu mér að reyna að útskýra eitthvað mjög grundvallaratriði. Hvítt fólk er hvítt fólk, ekki hvítt fólk er það ekki. Náði því? Eða viltu að ég endurtaki það? Einstaklingur er hvítur eða ekki hvítur vegna ættir hans, gena, litninga. Kynþáttur er líffræðilegur. Það þýðir að það er arfgengt. Það er eitthvað sem þú fæðist með og sem þú getur ekki breytt.
Þú getur ekki hætt að vera hvítur og negri getur ekki byrjað. Ekki heldur austurlenskur. Innihald heila þess negra, hugsanir hans, orð hans skipta engu máli. Hann gæti trúað í raun á kynþáttaaðskilnað. Meira vald til hans ef hann gerir það. Leyfðu honum að sýna trú sína með því að vera aðskilinn, eða betra, að flytja sjálfviljugur heim til Afríku. Hann er mjög kveiktur spaði en hann er ekki vinur okkar, ekki bandamaður okkar og ekki félagi okkar. Hann er ekki af okkar kynstofni. Hann hefur ekkert með okkur að gera. Leyfðu honum að vera annars staðar.

Ef við hvítir þjóðernissinnar, sem eru hvítir þjóðernissinnar, erum svo ógurlega veikburða, svo máttlausir, svo slappir, að við verðum á einhvern hátt að binda okkur við hvers kyns kynþáttadrullu, þá þurfum við að hengja það upp, leysa upp ýmsa hópa okkar og samtök og halda áfram. með viðskiptin við að deyja. Okkur hefur mistekist ef við getum ekki sigrað upp á eigin spýtur, ein og sér, stranglega segjum. Ef við verðum að nota tölur sem ekki eru hvítar, kynþáttasamstöðu sem ekki er hvítur og óþokki sem ekki er hvítur á alhliða óvin mannkyns, gyðinginn, til að koma okkar eigin hugmyndum á framfæri, þá eru hugmyndir okkar ekki þess virði að koma þeim á framfæri. Leyfum svörtum múslimum það og förum að drekkja okkur.
Eina staðreyndin að ég ætti að þurfa að trufla þessa bók fyrir svona útrás gefur til kynna hversu illa sumir hlutir eru í þ

En áður en ég slepp þessu efni, ætla ég að reyna ákveðið dæmi, til að sýna hvernig þessi fávitaskapur getur síast inn í kynþáttaþjóðernispólitík. Ef það verður bowdlerized þá verður það;

margir lesendur mínir munu vita að ég er að vísa til hinn óviðjafnanlega meistara hreyfingarinnar, sjálfan Romany Fuhrer. Seint á áttunda áratugnum fékk „Fuhrer“ svindl til að ná einhverjum af þeim stóru peningum sem í boði eru í kúbversku samfélagi Flórída í and-kommúnistamálum. Hann tengdist nokkrum þokkalegum hvítum kúbverjum í Miami og stofnaði eitthvað sem kallaðist National sósíalíska kúbversku hersveitin. Þessi hlutur gerði aldrei mikið af neinu, þó nokkrir Kúbverjar hafi komið upp í höfuðstöðvar "Fuhrer" og náð að taka myndir sínar, klæddir hakakrossarmböndum og tókust í hendur Stóra manninum. Eftir því sem ég hef komist að því fannst jafnvel sumum af traustustu stuðningsmönnum Fuhrer þessi ósvífni fjölkynþáttahyggja dálítið mikið til að kyngja og hvaða peningar sem Kúbverjar töpuðu upp, bætti augljóslega ekki upp fjölda NSWPP-meðlima sem sögðu af sér með andstyggð.

En við skulum segja að einn daginn kemur „Fuhrer“ maðurinn í Havana, Juan Mendez, upp í höfuðstöðvarnar frá Miami og færir gest. Juan sjálfur er sjónrænt hvítur, skildu. Hann kynnir félaga sinn fyrir hinum mikla manni, "Commandante, þetta er frændi minn Carlos Mendez. Hann hefur flúið frá Preeson á Kúbu. Hann siglir alla leið til Key West á tveimur olíutunnum. Hann var í fimmtán ár í Preeson Castro fyrir að skjóta kommúnista. Hann er hugrakkur and-kommúnista bardagamaður, svo við skulum bjóða heem velkominn í flokkinn." Nú efast ég ekki um að frændi Carlos sé hugrakkur and-kommúnista bardagamaður. Engum finnst gaman að lifa undir kommúnisma og kryddjurtir eru engin undantekning. Bara eitt smá vandamál - frændi Carlos er líka svartur sem spaðaás. Stóri maðurinn verður grænn og flýr í innri helgidóm sinn uppi og skilur eftir nokkra undrandi Kúbu sem sitja í bókmenntaherberginu.

Aðalatriðið sem ég er að reyna að koma með hér er að einhvers konar hugmyndafræðileg málamiðlun leiðir til hála brekku sem mun að lokum lenda hvítum byltingarmönnum í ruslaþjöppunni. Við verðum að læra muninn á taktískri málamiðlun og lágmarks hugmyndafræðilegri meginreglu. Ég er sammála því að vita hver er sem er stundum erfiður. En ákveðnir hlutir eru handan við hæfi og bræðrabönd við þá sem ekki eru hvítir er örugglega einn af þeim. Hvað varðar gömlu spurninguna um hvernig maður ákveður bara hver er hvítur? Einfalt.

SKILNINGUR. Í okkar tilgangi felur það í sér ávinning af vafa að ákvarða hver er hvítur. Við gefum ekkert. Ef það er einhver skynsamlegur vafi um kynþáttafordæmi karls eða konu, útilokaðu þá. Minnsti vafi er ekki þess virði hvers kyns framlags sem kynþáttafordómar gætu lagt af mörkum.

Annar nauðsynlegur þáttur WRP er að hann er byltingarkenndur, það er að segja að hann leitar að algjörlega nýrri samfélagsskipan. Það leitast ekki við að endurbæta núverandi spillt kerfi. Það leitast ekki við að taka þátt í

helgisiðabundið rugl kerfisstjórnmála. Það viðurkennir að núverandi stjórn er algerlega spillt og algerlega menguð og algjörlega umfram endurlausn. Það skilur að stjórnarskrá Bandaríkjanna hafi verið svo brengluð af misnotkun dómstóla og stjórnvalda að hún sé nú óframkvæmanleg í núverandi mynd. Hvíti byltingarsinninn gerir ekki undir neinum kringumstæðum málamiðlun eða sýnir hófsemi. Hófsemi í leit að hvítu valdi er svik við hvern hvítan karl og konu sem hefur þjáðst og dáið af hendi óvinarins.

Hvíti byltingarflokkurinn er *sértækur í aðild sinni.* Það tryggir að þeir sem vinna að markmiðum þess og þeir sem tákna hugsjónir þess fyrir hvíta samfélaginu endurspegli þessar hugsjónir í eigin lífsstíl og eigin framsetningu. WRP þolir ekki innan sinna raða þá sem eru óviljugir eða ófærir um að aga sjálfa sig og stjórna hegðun sinni til að koma sér í samræmi við meginreglur hvíts valds og almenns velsæmis.

Hvíti byltingarflokkurinn er *einkarekinn.* Það krefst, og tekur á móti, fullkominni og algerri hollustu meðlima sinna og hollustu þeirra við útilokun allra annarra hvítra samtaka. WRP er ekki kínverskur matseðill, þar sem maður velur eitthvað úr A-dálki og eitthvað úr B-dálki og eftirrétt úr C-dálki. Flokkurinn krefst og fær hvern einasta eyri af fyrirhöfn og stuðningi sem meðlimurinn hefur fram að færa.
Dúkkum, dílettantum og áhugafólki er meinað að tengjast WRP og er hreinsað miskunnarlaust þegar þeir læðast inn þrátt fyrir allar tilraunir. Íhaldsmenn eru bannaðir og spottaðir af sama krafti og samkynhneigðir, kynþáttablandarar og aðrir úrkynjaðir. WRP hefur enga vilja til að varðveita neitt. Það vill jafna núverandi samfélag við grunn sinn og byggja síðan aftur á rústunum.

Hvíti byltingarflokkurinn er aðal tólið sem við munum nota til að ná fram sigri okkar og nýja tíma sem leiðir til Aryan Imperium sem mun vera æðsta tjáning mannkyns um örlög þess. Það verða fleiri en einn slíkur aðili, í fleiri en einu landi. Hvert WRP mun hafa mismunandi eiginleika og nokkuð mismunandi þróun, en þau sem heppnast munu fylgja reglunum sem ég hef lýst. Hvernig byltingin sjálf mun þróast er umræðuefni næsta kafla.

IV

FJÓRIR ÁFANGAR TIL SIRS

Ég vil enn og aftur minna lesendur mína á að þessari bók er ekki ætlað að vera einhvers konar heilög rit sem grafin er í granít. Það er eingöngu ætlað að fá fólkið okkar til að fara að beita sér og dreifa hugmyndum til umræðu innan Hreyfingarinnar.

Ég vil ekki byrja að setja lög og halda því fram að hvíta byltingin verði algjörlega svona og svona og hljóti að vera svona og svona. Ég gæti haft rangt fyrir mér.

Ég er sannfærður um að hvíta byltingin, þegar hún verður, mun gerast að hluta til vegna samsetningar hagstæðra aðstæðna og að hluta til vegna þess að WRP hefur skipulagt og lagt grunninn í mörg ár til að búa sig undir að nýta sér einmitt slíkar aðstæður. En ég gæti verið í villu. Það gæti verið einhver gríðarleg hörmung sem sópar burt kerfinu á eins áhrifaríkan hátt og hverja manngerða uppreisn. Við gætum fengið utanaðkomandi aðstoð sem gerir okkur kleift að skera ár út af tímaáætluninni, þó að núna hafi ég ekki hugmynd um hvaðan slík aðstoð gæti komið. Geimverur frá Alpha Centauri, kannski, eða ég geri ráð fyrir að ég gæti alltaf selt sál mína til Old Nick í skiptum fyrir hvíta byltingu. (Skoðakaup. Ég myndi gera það á örskotsstundu ef ég gæti verið sannfærður um að ég myndi tryggja ævarandi lifun hvíta kynstofnsins um alla tíð með því að gera það.) Að gríni slepptu, þá eru hlutir sem gætu gerst enn sem gætu gerbreytt alla jöfnuna og gera alla þessa bók úrelta.

SKILNINGUR. Sérhver bylting er blendingur, stökkbrigði. Þó að það gæti verið líkt með öðrum byltingum sem hafa átt sér stað áður á öðrum tímum og stöðum, í hvert skipti sem innihaldsefnin eru í mismunandi hlutföllum, eru kryddin og skreytingin mismunandi, eldunartíminn og hitastigið gerir það að nýrri uppskrift. Við getum haft að einhverju leyti að leiðarljósi þá sem á undan hafa farið, en ekki alveg, ekki alltaf. Vertu aldrei hræddur við að spinna.

Sérhver bylting hefur einnig röð mikilvægra tímamóta, staði sem síðari sagnfræðingurinn getur auðkennt sem getur síðan haldið því fram: „Hér fóru þeir úrskeiðis," eða „Hér fóru þeir réttu leið," Sérhver bylting hefur neista, brennslu. eins og að snúa kveikjurofa þegar hann var allt í einu lifandi, í gangi, á hreyfingu. Bylting okkar mun heppnast, þó ekki sé af annarri ástæðu en siðferðilegri vissu um áform Guðs um að kynþáttur okkar lifi af.

Þegar sagnfræðingar komandi alda setjast niður til að skrifa um byltingarnar sem björguðu hvíta kynstofninum, er ég sannfærður um að í hverri hvítri þjóð, sem gerir ráð fyrir miklum umhverfis- og aðstæðum, mun sagan alltaf lesa nokkurn veginn svona:

EITT Áfangi:

Upphafleg ráðning í starfsliði

Hvíti byltingarflokkurinn (WRP) mun byrja með litlum, hörðum kjarna af hugmyndafræðilegum áhugasömum einstaklingum sem sækja innblástur sinn í þjóðernissögu lands síns og frá miklu vakningu seint á nítjándu öld og snemma á tuttugustu öld í Evrópu. Þó að þetta fólk sé í upphafi aðeins þjóðernissinnað eða frumfasisti og auðvaldssinnað, munu þeir allir að lokum viðurkenna forgang þjóðernissósíalisma og Fuhrer Adolf Hitler, að minnsta kosti í næði þeirra eigin hugsana. Þeir munu ganga undir mörgum merkjum, mörgum nöfnum, mörgum dagskrárliðum og taka upp marga dulbúninga og felulitur, en í hjörtum þeirra mun hljóma ódauðlegur söngur ungs þýskrar götubardagamanns að nafni Horst Wessel. Biturt, eftirsjá, treglega verðum við að viðurkenna hina fullkomnu staðreynd að ekki er hægt að hífa eina sanna borðann í augnablikinu. Það er einfaldlega of mikið í húfi til að við getum veitt óvininum svona forskot strax í upphafi. Leiðtoginn sjálfur yrði fyrstur til að segja okkur þetta. Sú voldugasta allra aríska sála þráir að kynþáttur okkar lifi í frelsi og í dýrð, en deyi ekki vafin inn í fölna gripinn sem hugrakkir stríðsmenn Reichsins báru.

Og þannig munum við sætta okkur við minni en samt stolta og glæsilega borða og tákn - mínar eigin rauðu stjörnur og stangir, græna Írlands, ljónastaðalinn í Skotlandi, litir nýjustu þjóða hvíta mannsins eins og Ástralíu og Suður-Afríku, merki og tótem úr kynþáttafortíð okkar og þeim sem enn á eftir að finna upp. Hver veit? Kannski einn daginn gæti græn og hvít fljúga aftur yfir Cecil Square í Salisbury. Ég vil trúa því. En hvaða nöfn sem er, hvaða tákn sem er, hvaða fána sem við göngum og berjumst undir, alltaf verða smá einkasamkomur og skálað 20. apríl og 9. nóvember. *Und Ihr habt doch gesiegt, Kameraden.*

Þessi litli hópur fólks mun koma saman og ákveða að eitthvað verði að gera.

Þeir munu þá byrja að hafa samband, finna út og ráða aðra eins hugsandi einstaklinga. Það verður nánast ekkert í vegi fyrir formlegu skipulagi á þessu stigi, bara hópur fólks sem hefur svipaðar skoðanir sem skrifast á, hittast og ræða ákveðna hluti.

Sérhver einstaklingur sem vígður er inn í þennan útvalda hring mun vera af hæstu greind, hollustu og persónulegri heilindum. Sérhver einstaklingur sem er vígður inn í þennan hring mun ljúka grunnnámskeiði í lestri, námi og hugmyndafræðilegri þróun ef þeir hafa ekki gert það nú þegar. Sérhver einstaklingur innan þessa litla, útvalda hrings mun vera í grundvallaratriðum sammála nokkrum grundvallarreglum og vilja vera tilbúinn til að vinna virkan að því að koma þessum meginreglum í

Ákveðið grunnskipulag mun birtast á síðari stigum fyrsta áfanga. Í hverju byggðarlagi munu einn eða tveir menn flokka sig út eins og almennt viðurkenndir, ef ekki formlegir frumu- eða deildaleiðtogar. Ákvörðuð verður um grunnaðgerðir innan hvers svæðis þar sem hringurinn er virkur. Ákveðnar grunnbirgðir og búnaður eins og pappír, prentsmiðja og leynileg skrifstofu- og vöruhús verða auðkennd, staðsett og raðað upp.

Undir það síðasta verður ákveðið nafn af einhverju tagi til notkunar í komandi aðgerðum á öðrum áfanga. Þetta nafn verður eingöngu nauðsynlegt til að aðskilja fólk WRP frá fólki í öðrum hvítum samtökum og til að krefjast nauðsynlegrar einkaréttar frá því fólki sem kemur inn í hring WRP. Nafnið getur verið nafnið sem notað er í þrem og fjórum stigum eða ekki. Þar sem það er eingöngu til auðkenningar, getur það verið eitthvað algjörlega saklaust eins og "All American Chowder Society" eða "Committee for Policy Studies" eða hvað sem er. Helsta dæmið um þetta er tilnefningin sem mafían tók upp á þriðja áratugnum, La Cosa Nostra, sem á sikileyskri mállýsku þýðir einfaldlega "þetta hlutur okkar". Það verða engir félagalistar, engin félagsskírteini, engin einkennisbúningur eða merki, engir opinberir titlar eða starfslýsingar á þessu stigi. Yfirmaður WRP, fyrir slíkan mann verður að vera, mun ekki hafa neina stórkostlega útnefningu eins og Generalissimo eða Grand Panjandrum; hann verður einfaldlega "Joe" eða "Fred".

Hringur aðgerðasinna mun hljóðlega, á skilvirkan hátt undirbúa sig sálfræðilega og efnislega fyrir líf í baráttu og átökum. Þeir

mun borga sem flestar af skuldum sínum, hreinsa húsnæðislán sín ef þau geta, útbúa viðbragðsáætlanir um hvenær þær verða handteknar eða hvenær þær verða að fara á flótta. Þeir munu hreinsa þilfar og binda eins marga lausa enda og þeir geta svo að óvinurinn hafi sem minnst að grípa í. Þeir munu útbúa aðrar efnahagsáætlanir til að halda sér uppi ef líklegt er að óvinurinn greini þær of snemma og óvirkar þær, reknar úr starfi sínu og bannaðar frekari „lögmæta“ vinnu.
Þeir munu mennta sig og undirbúa sig sálfræðilega og andlega fyrir lífið á jaðri svokallaðs "venjulegs" samfélags, lífi útlaga og villutrúarmanna. Þeir munu gera erfðaskrá sína.

Áfangi TVE:

Grundvöllur í almennum íbúafjölda

Í fyrsta áfanga mun Hvíti byltingarflokkurinn hafa útbúið áætlun og grunnlínu áróðurshjálpar eins og bæklinga, jaðarhindrana eins og límmiða og umslög, smárit og bæklinga, í grundvallaratriðum hlutir til að fanga athygli hugsanlegra stuðningsmanna og aðgerðasinna og ná þeim. áhuga. Áfangi tvö mun hefjast með því að WRP opnar útrásaráætlun í því skyni að ráða, fræða og hvetja nýja aðgerðasinna sem sóttir eru beint frá Mite samfélaginu, fólk með litla sem enga fyrri sögu um pólitíska þátttöku. Allan áfanga tvö mun þessi tegund af sértækri, varkárri ráðningu eiga sér stað. Með örfáum undantekningum mun enginn ganga í VVRP eftir umsókn - þannig komast uppljóstrarar og umboðsmenn provocateur inn.
WRP mun bjóða nýju fólki að vera með, eftir langa og vandlega innrætingu, skoðun og athugun á lífsstíl og eðli væntanlegs meðlims. .

Tilgangur áfanga tvö verður að undirbúa WRP til að *ráðast á óvininn* á meðan á áfanga stendur Þrír, það er að segja, hefja opinn æsingaáróður og pólitíska árás á

stofnanir og tæki óvinavaldsins. Það er að öllum líkindum það mikilvægasta af fjórum áföngum, vegna þess að WRP mun standa eða falla vegna styrks eða veikleika vinnu þess á öðrum áfanga.

Hversu margir munu þurfa að vera ráðnir sem cadres í fyrsta áfanga? Á öðrum áfanga? Hversu lengi mun áfangi eitt vara? Hversu löngu áður en nægjanlegur áfanga 2 undirbúningur hefur verið lokið til að „fara

opinber" og hefja opna pólitíska baráttu? Djöfull veit ég ekki. Hvað er strengur langur? Í flestum tilfellum munu viðkomandi WRP ekki einu sinni tilnefna þessa áfanga á sama hátt og ég tilnefni þá hér. Ég ég er að vísa til þess hvernig farsæl hvít byltingarkennd hreyfing mun þróast á lífrænan hátt. Ég bæti þó við, að mín ágiskun er sú að mismunandi hlutar sama WRP muni fara inn í áfanga eitt, tvö og þrjú á mismunandi tímum á mismunandi stöðum. Á hvaða stigi sem er. WRP getur verið með einingar í þriðja áfanga, tveimur og fyrsta áfanga sem allar eru samtengdar og veita áróður og flutningsstuðning. Þegar fjórði áfangi kemur, hefur allt WRP áhrif á það.

Upphaf á landsvísu áfanga tvö mun hins vegar einkennast af tveimur lykilatburðum. Í fyrsta lagi verður mynduð lítil yfirstjórn eða miðstjórnarhópur á landsvísu, nokkuð óopinberlega í fyrstu, sem byggist eingöngu á virknisjónarmiðum og verðleikum. Ég myndi nota hugtakið "miðstjórn" ef það hljómar ekki marxisískt. Þessir menn og konur munu ekki hafa neina opinbera titla eða embætti nema tómar sem gefa þeim heimild til að tala og semja við óvininn þar sem brýna nauðsyn ber til, svo sem "formaður" bréfahausahóps eða ritstjóri ljósritaðs fréttabréfs. En allir í athafnadeildum WRP munu vita að þegar Big Bob frá götunni í Riverdale eða hvar sem er hefur skoðun þá er það ekki skoðun, það er flokksstefna.

Annar grunntónninn í áfanga tvö verður upphafsútgáfa barátturits sem mun ganga í gegnum alla byltinguna eins og samfelldur, tengiþráður eða slagæð. Þetta rit gæti byrjað sem aðeins ljósritað fréttabréf af „fanzine“ gerð vegna ævarandi fjárskorts sem byltingarmenn munu þurfa að glíma við, en á endanum verður það að verða blaðablað - auðvelt að brjóta saman og flytja, ódýrasta prentunarformið og skip í lausu, mest orð og myndrænt efni fyrir peningana, sálfræðilega opinbera framsetningin. Það verða að vísu önnur líffæri í neðanjarðarpressunni WRP, helst allt frá hráefninu „haturs-niggers“ æsingaefni til sléttra og þéttbýlisfræðilegra fræðilegra tímarita. En flokksorganið sjálft verður alltaf að vera aðal æsingavopnið.

Útbreiðsla flokksblaðsins verður að vera aðalskylda hvers aðgerðasinna og dreifikerfin sem það kemst í hendur hvíta íbúanna í gegnum munu verða tilvalin frumur og farvegur fyrir pólitíska og utanpólitíska starfsemi í framtíðinni. Heil leynileg stofnun sem er engin stofnun er hægt að byggja upp í kringum dreifingu á ósamþykktri og að lokum bönnuð útgáfu. Jafnframt mun flokksstofnunin verða aðalleiðslan fyrir forystuna til að koma

miðla hugmyndum, stefnum og tilskipunum til stuðnings neðst í pýramídanum, meðal hvíta íbúanna sjálfra. Fyrir marga af einangruðum félögum okkar á leið út í Grease Gap, Texas eða Catamite Falls, Pennsylvaníu, verður flokksblaðið eina samskiptaleiðin þeirra við meiri hreyfingu.

Áfangi tvö mun hafa þrjú meginmarkmið fyrir WRP. Ef flokkurinn reynir að fara inn í þriðja áfanga áður en þessum markmiðum hefur verið náð, þá verður þrennsti áfanginn sá stysti og lokaáfanginn, vegna þess að WRP verður klofnað á mjög stuttum tíma. Kerfið er alveg fær um að viðurkenna raunverulega ógn við vald sitt og tilvist og mun bregðast við.

Fyrsta áfanga tvö markmiðið verður að undirbúa aðilann til að ráðast á óvininn. Þetta þýðir að ráða nýtt fólk á þann hátt sem þegar hefur verið lýst en einnig að stilla upp fjármálum; tækniverksmiðju og nauðsynlegan búnað fyrir pólitíska sókn; öryggishúsnæði þar sem WRP getur unnið og geymt verksmiðju í vissu öryggi; að hafa samband við samúðarfullt starfsfólk þar sem við munum þurfa slíka tengiliði; undirbúningur upplýsinga og stofnun upplýsingaöflunartækis; rannsóknir á viðeigandi óvinalögum og reglugerðum sem þeir munu nota til að áreita og trufla WRP; Stofnun fjölda líknarfyrirtækja og annarra pappírsfyrirtækja til að flytja og fela eignir frá áreitandi einkamálsóknum, uppáhalds óvinavopninu; val á talsmönnum og skipulagi starfseininga.

Annað markmiðið verður að vera umfangsmesta og viðvarandi áróðursstarf meðal hvíta íbúanna sem mögulegt er með takmörkuðu fjármagni sem WRP hefur tiltækt.

Hvíta fólkið, sem býr á hverju afmörkuðu aðgerðasvæði, verður á einhvern hátt að vera svæfð og af skilyrðum frá þeirri ævilöngu innrætingu á brjóströrinu sem það hefur verið beitt. Þeir verða að vekja pólitíska athygli og gera kynþáttavitund, svo að þeir muni veita WRP þegjandi ef ekki virkan stuðning. Þetta er mikil reglu, satt að segja, og þetta verður langt og erfitt verkefni, en það verður að gera það. Það er einfaldlega engin leið framhjá því, engin stutt leið. WRP verður að koma á sínum eigin samskiptaleiðum beint inn í hvíta samfélagið, framhjá og sniðganga fjölmiðla óvinarins. Hvíta samfélagið verður aftur á móti að læra að hlusta á það sem WRP segir en ekki rörið. Þetta mun taka tíma, mikla vinnu og mikla samkennd og grasrótarskilning á samfélögunum sem WRP starfar í. En það er einfaldlega ekki önnur leið.

Fyrir alla muni, við skulum nýta tæknina sem kynþáttur okkar hefur búið til og sem óvinurinn notar til að tortíma okkur. Tölvur, myndbönd, kassettubönd, CB útvarp, sjónvarp fyrir almenning, allt þetta er innan seilingar okkar ef við reynum. En ekkert mun nokkru sinni slá út gamla góða samtalið augliti til auglitis við raunverulega lifandi manneskju í stað Barbie dúkku femínista fréttamannsins eða heilmynd af Max Headroom. Fólkið okkar mun bregðast hinum lifandi mannlega WRP aðgerðasinna í minna magni en í meira mæli en það hlýðir rafrænni forritun þeirra. Það er hægt, bræður mínir. Það er hægt að gera það!

Þriðja stóra verkefnið sem verður að fara í á öðrum áfanga, og það sem ég hlakka til með mestri ánægju og eftirvæntingu, er að hefja sálrænan hernað gegn óvininum. Markmið þessarar herferðar verður að mýkja upp ýmsar stjórnar- og einkastofnanir sem við munum berjast gegn, í undirbúningi fyrir þriðja og fjórða áfanga. Psywar sem hvítu byltingarmennirnir taka sér fyrir hendur í öðrum áfanga verður að því er virðist smávægilegt og smávægilegt í fyrstu, og það mun vera lítill bjór miðað við síðari stigin, en WRP getur þróað færni sína og tækni fyrir síðari stig baráttunnar.

Sálfræðilegur hernaður þjónar mörgum mikilvægum tilgangi og það er engin ástæða fyrir okkur að halda aftur af því að gera allt sem við getum til að hrista búr óvinarins. Psywar kemur óvininum í taugarnar á sér, gerir hann siðlausan, ruglar hann í sambandi við sitt eigið hlutverk í skipulagi hlutanna. Psywar afvegaleiðir óvininn um fjölda okkar, fyrirætlanir okkar, getu okkar og eigin varnarleysi. Setningin sem almennt er notuð til að lýsa tilætluðum áhrifum psywar er „viðvörun og örvænting“; þegar óvinurinn er í þessum huga, þegar hann er kvíðin og óviss, þá byrjar hann að gera mistök sem renna okkur í hag. Sálfræðilegur hernaður ætti að láta óvininn efast. Það ætti líka að hækka okkar eigin siðferði að sama skapi. Það er lífsnauðsynlegt fyrir esprit de corps og ályktun hvíta byltingarflokksins að hvíti maðurinn skuli slá til baka, að minnsta kosti öðru hverju.

Af ýmsum ástæðum vil ég ekki fara út í sérstakar upplýsingar hér um sálfræðilegan hernað. Þetta er flókið og mikilvægt viðfangsefni eitt og sér og þarf að rannsaka og tileinka sér sem slíkt. Hins vegar er ein af grófari staðreyndum sem hafa komið fram undanfarin ár af reynslu og mistökum hversu lítið þarf til að koma óvininum heitt undir kragann, sérstaklega gyðinga. Það er alveg mögulegt fyrir hvítan byltingarflokk að skapa algjört uppnám og rugling í stofnunum ríkisstjórnarinnar og blind hysterísk læti meðal gyðinga án þess að brjóta eitt einasta kerfis„lög“ og eyða mjög litlum peningum í því ferli. „Hinir seku flýja þar sem enginn eltir...“ segir hinn ódauðlegi Bárður af kynstofni okkar, og með öllum þeim viðbjóðslegu glæpum gegn mannkyninu sem gyðingar hafa á sameiginlegri samvisku sinni er lítil furða að þeir sjái Stormtroopers falda bak við hvern runna og SS menn undir rúminu. . "Holocaust" bull til hliðar, þessi þáttur í Þriðja ríkinu færði útvalið fólk aðeins of nærri mörkum réttlætisins til þæginda, og þeir titra í stígvélum sínum af ótta við endurtekningu sem þeir gætu ekki haft í för með sér og eyðilagt. Spilaðu á þann ótta, bræður mínir! Mundu að taugaóstyrkur og skröltaður gyðingur er gyðingur sem gerir mistök.

Sálræn stríð ætti að mestu að vera í höndum aðalstjórnar á landsvísu, en það er engin ástæða fyrir því að aðgerðasinnar á staðnum reyni ekki fyrir sér. Það er hagkvæmt, þegar það er notað á réttan hátt er það nokkuð öruggt og það plantar fræ sem mun leiða til óvæntrar uppskeru í mörg ár inn í framtíðina. Mundu þessar grundvallarreglur: psywar ætti að draga úr siðferði, rugla og villa um fyrir óvininum á meðan það hvetur okkar eigið fólk og aðra hvíta. Psywar ætti að nýta styrkleika okkar, nafnleynd okkar, siðferðislega réttsýni okkar, á sama tíma og núllstilla veikleika óvinarins eins og hans eigin.

óvissu og innri skiptingu hans. Um leið og áfangi tvö hefst er kominn tími til að byrja að gera tilraunir með ýmsar aðferðir og hugmyndir meðfram þessu fína.

Viðbrögð óvina við WRP munu hefjast í öðrum áfanga. Helst ætti óvinurinn ekki að hafa hugmynd um að WRP sé jafnvel til í fyrsta áfanga, og ef þeir skynja virknieiningarnar við ráðningu hóps þá hefur eitthvað farið illa. Annaðhvort hefur WRP ekki fylgt ströngum öryggisráðstöfunum sem heilbrigð skynsemi segir til um eða annars er uppljóstrari um. Hins vegar, þegar áfangi tvö hefst og bókmenntum byrjar að dreifast, fólk byrjar að nálgast og sálfræðileg stríð hefst, þá verður kötturinn úr pokanum. Ef áfangi eitt hefur verið meðhöndlað á réttan hátt, þá ætti staðbundinn ZOG á hverju svæði sem valið er sem aðgerðasvæði að vera veiddur. Taugar þeirra verða stirðar af þessu, sálrænt valdarán í sjálfu sér fyrir okkar hlið.

Þeir verða undrandi og geta brugðist of mikið við með lögregluárásum, handtökum áreitni, óstarfhæfingu nafngreindra aðgerðasinna með sviptingu vinnu og atvinnubanni, og svo framvegis. Takist þessi viðbrögð ekki, og að miklu leyti eftir því hversu margir gyðingar eru á aðgerðasvæðinu og hvers konar þrýstingi þeir eru að beita, gæti lögreglan á staðnum ákveðið að senda inn lélegan uppljóstrara til að skoða sig um og sjá hvort þeir geti fengið hugmynd um númer og auðkenni þeirra sem taka þátt í WRP. Nákvæm ráðning ætti að lágmarka þennan möguleika. Uppljóstrarinn mun líklega vera lélegur karakter með skrá yfir

fíkniefni eða smáglæpi frekar en lögregluþjónn sem ber skjöld, og einhver slíkur á ekkert erindi til starfa. Varnaðarorð: passaðu uppljóstrara kvenna. Fyrsti njósnarinn sem lögregludeildin í Raleigh sendi inn í NSPA í Norður-Karólínu árið 1977 var kona, eiturlyfjaneytandi og vændiskona í hlutastarfi sem skipti á þjónustu sinni sem væntanlegur Mata Hari fyrir milda meðferð á fíkniefnakæru. Ég náði henni í tæka tíð, en ef við hefðum verið að gera eitthvað ólöglegt hefði hún líklega tekið það upp og brennt okkur.

Óvinaárás: Lögleg og hálflögleg áreitni í tilraun til að handtaka WRP aðgerðasinnar og ákæra þá fyrir raunverulega eða ímyndaða „glæpi“.

Hvítur teljari: Vertu algjörlega löglegur. Vertu svo hreinn að þú tístir. Ekki hlaupa, ekki hrækja á gangstéttina. Þegar þetta er skrifað er enn hægt að gera þetta í Bandaríkjunum og að vissu marki í öðrum löndum. Ef þeir vilja samt halda áfram og reyna að ná þér, verða þeir að treysta eingöngu á tilbúnum sönnunargögnum og meinsæri. Þeir munu líklega vera tregir til að gera þetta á fyrstu stigum stjórnmálabaráttunnar. Sérhver saksóknari eða lögreglustjóri veit að uppspuni sönnunargögn og meinsæri vitnisburður geta verið mjög vandræðalegur. Það getur komið í ljós jafnvel árum eftir að sakfellingin er tryggð og valdið alls kyns vandræðum. Síðar munu þeir ekki hika við að búa til eða meinsæra, en venjulega ekki á fyrstu stigum nema þeir séu undir mjög miklum þrýstingi frá staðbundnum hebes.

Óvinaárás: Að gróðursetja umboðsmenn ögrandi í því skyni að veila WRP aðgerðasinnar til að fremja glæpi svo hægt sé að fanga þá undir lit laga.

Hvítur teljari: **Láttu aldrei neinn ganga í hópinn þinn. Hópurinn þinn gengur til liðs við þá. Þú velur hugsanlega ráðunauta þína, skoðar bakgrunn þeirra, kynnist þeim, skoðar skoðanir þeirra og viðhorf og loks kemur þeim inn í hring aðgerðasinna. Láttu aldrei neinn bjóða sig fram nema það sé einhver sem þú þekkir frá barnæsku á nánast blóðbræðragrundvelli, og kannski ekki einu sinni þá. Mundu að gull getur breytt jafnvel elsta vini að ókunnugum. Leyfir i%A kæruleysi eða lauslegt tal um ólögmæti. Vertu ákaflega tortrygginn í garð allra sem koma að þefa um og bjóða þér "tilboð" á byssur, sprengiefni, mjög ódýra bílavarahluti, hvað sem er. Vertu starfhæfur. Vertu á götunni. Þú gerir engum gott í fangelsinu.**

Óvinaárás: **Fjölmiðlaathygli einbeitir sér að því að bera kennsl á meðlimi WRP og miða á þá fyrir fórnarlamb. Þeir vinna fylgja grunuðum WRP-meðlimum til starfa og áreita aðra starfsmenn og yfirmenn með spurningum og sjónvarpsmyndavélum og tryggja þannig að aðgerðarsinninn sé rekinn á tvöföldum skjótum tíma. Þeir munu mynda kynþáttahatara sem grunaður er um**

heim og prenta myndina og heimilisfangið á forsíðu dagblaða þeirra og negroid blöð líka, oft ötull svertingja til að ráðast á manninn og fjölskyldu hans. Þeir munu prenta myndir af hinum þekkta eða grunaða hvíta aðgerðarsinni og lækna myndirnar til að láta hann líta út fyrir að vera ljótur,
of þungur eða sýna undarlegan andlitssvip. Ef hleypt er inn á fund eða fá viðtal, munu þeir skrifa niðrandi hluti um fólkið okkar eða heimili þeirra, snúa og afbaka það sem við segjum til að láta okkur líta út fyrir að vera heimsk eða ólæs.

Hvítur teljari: **Forðastu fjölmiðla eins og pláguna. Ekki svara spurningum þeirra. Ekki veita viðtöl. Vísa þeim til forystu á landsvísu eða ríkisstigi, sem hefur það hlutverk að takast á við fjölmiðla, á meðan Plow Two stendur. Ríki eða þjóðarforysta ætti aðeins að svara skriflegum spurningum, skriflega, í vandlega völdum orðum og orðasamböndum. gefa fjölmiðlum eins lítið að grípa og afbaka og hægt er. Mundu að með blaðamanni er ekkert til sem heitir „óskráður“. Mundu líka að allir fjölmiðlafulltrúar eru óvinir kynþáttar okkar og ættu að vera meðhöndlaðir í samræmi við það. Hunsa fjölmiðla alfarið að svo miklu leyti sem hægt er. Einbeittu þér að því að vinna starf þitt, sem er að vinna innan hvíta samfélagsins sjálfs og undirbúa þig fyrir virka þátttöku.**

Í öðrum áfanga verður tilkynnt um starfsemi hverrar staðbundinnar WRP klefa eða eininga til skrifstofu ADL í einni af samkunduhúsunum á staðnum. Byrjað verður á skrá yfir starfsemi og auðkennanlegt starfsfólk á svæðinu og allt þetta verður sent til innlendu ADL-höfuðstöðvanna sem mun síðan koma því áfram til ísraelska Mossad, sem sér um leynilegar aðgerðir og hryðjuverk í þágu zíonista og gyðinga í heiminum. . Vinsamlegast hafðu í huga að einhver af okkar fólki sem er auðkenndur af óvininum er mjög líklegur til að verða myrtur á einhverju framtíðarstigi þegar gyðingarnir taka af sér hanskana. Reyndu að halda auðkenningu meðlima og stuðningsmanna í algjöru lágmarki. Annars mun margt af okkar fólki deyja.

Mörg okkar eru nú þegar merkt til dauða í öllum tilvikum, vegna þess að á árum áður sóttum við kjánalegar litlar "samkomur", opna fundi þar sem öryggi var ekki til staðar, leyfðum leyfi okkar dofna = að hann var tekinn niður af FBI eða heimamönnum lögreglan, leyfði að ljósmyndir okkar væru teknar klæddar einkennisbúningum frá 1930 eða Klan-sloppum o.s.frv. Allar þessar upplýsingar eru nú í tölvubönkum ZOG og einn daginn verða þúsundir hvítra föðurlandsvina handteknir, fangelsaðir, pyntaðir og myrtir vegna þess að einhverjir vitlausir lítill skíthæll "mini-fuhrer" vildi það; farðu og öskraðu á götunum og fáðu myndina hans klukkan sex nýja. með heppni munu mörg okkar geta sloppið og forðast jafnrétti að lokum

Lögregla dragnet, og berjast áfram í neðanjarðar. En það þýðir ekki að stefnan um opnar opinberar aðgerðir sé skynsamlegri.

Við erum, fræðilega séð, staðráðin í að eyða þessu illa kerfi. Hvers vegna gefum við þessum banvæna óvini kurteislega nöfn okkar, heimilisföng og störf á silfurfati, gegn því að fá að fara í skrúðgöngu í fáránlegum teiknimyndaóperubúningi eða rúmfötum?
Vegna þess að mjög margir af þeim sem leiða okkur í fortíðinni eru glæpasvik eða einfaldlega hálfvitar, þess vegna. Einn daginn ætlum við að heyra bankað á hurðina, eða líklegra er að við heyrum að hurðum okkar sé sparkað inn klukkan fjögur á morgnana þegar leynilögregla síonismans og dollarareikningsins koma til að taka okkur í burtu. Ég vona svo sannarlega að við sem munum ekki láta þetta líta vel út í sexfréttum fyrir mörgum árum síðan. Vegna þess að við ætlum að borga lengi og mikið fyrir að troða dótinu okkar í skrúða okkar í villtum æsku.

Nokkrar endanlegar almennar leiðbeiningar fyrir áfanga tvö: vinndu beint í íbúafjölda, haltu nefinu við malarsteininn og einbeittu þér að starfinu sem fyrir hendi er og hunsaðu alla hugsanlega afvegaleiðingar og truflun. Ekki grípa beint til óvinarins þó að þú gætir gert högg-og-hlaupaárásir á sálarlíf hans eins og þú getur. Umfram allt skaltu halda þig frá fjölmiðlum. Þú getur ekki hindrað þá í að prenta rusl um þig, en ekki veita þeim hjálp.

ÞRIÐJI Áfanginn:

Pólitísk og áróðursárás

Í þriðja áfanga, eftir væntanlega fullnægjandi undirbúning á aðgerðasvæðinu í öðrum áfanga, mun hvíti byltingarflokkurinn hefja raunverulegar árásir á stofnanir og kúgunartæki sem ZOG notar til að stjórna og hneppa hvíta kynstofninn í þrældóm. Helsta búningurinn sem WRP mun neyðast til að taka á sig á þessum áfanga verður löglegur stjórnmálaflokkur, en það munu vera margir aðrir - verkalýðsfélög fyrir hvíta verkamenn, félagsklúbbar og félög, framvarðahópar, sérmálanefndir og hreyfingar, heil neðanjarðarhvít pressa og nýtt hvítt fjölmiðlakerfi, "íþróttaklúbbar" sem í raun veita herþjálfun o.s.frv. Lögun WRP verður að vera fljótandi og auðsveigjanleg, því

á þessu tímabili mun óvinurinn nota „lög“ sín til að reyna að bæla niður andóf hvíts með því að nota hluti eins og RICO, „borgararéttarlög“, einkaréttarmál osfrv. Markmiðið verður að vera að lemja óvininn harkalega og dansa svo til baka utan seilingar, þannig að kló hans lokast fyrir tómu lofti þegar hann leitast við að grípa WRP.

Alls konar áróður verður notaður á þessum áfanga - kosningapólitík; neðanjarðarpressan; „götuleikhús“ kynningarbrellur; veggjakrot; sjóræningjaútvarp; leynileg myndbönd; tölvur; aðgerðalaus andspyrna og borgaraleg óhlýðni; íferð óvinamyndana; gríðarlegur sálfræðilegur hernaður; efnahagsleg og félagsleg skemmdarverk gegn hvítum stofnunum og áætlunum; vísvitandi truflun á birgða- og samskiptaleiðum óvinarins til að valda ruglingi og ofhlaða þegar rýrðri innviði hans; og sterkar persónulegar árásir á leiðtoga óvinarins til að ófrægja og grafa undan valdi kerfisins.

SKILNINGUR. Þriðji áfangi ætti að samanstanda af öllu öðru en raunverulegu ólögmætum og ofbeldi.

Óvinurinn mun gera gagnárás, hrottalega og blóðuga. Gerðu ekki mistök: Í þriðja áfanga ætlum við að byrja að jarða vini og félaga. Við eigum eftir að þjást, en fyrr eða síðar verðum við að standa upp við ZOG og berjast
við skrímslið hönd í hönd. Við munum aldrei geta laumað sigri fyrir neðan nefið á óvininum. Hvíti maðurinn hefur sannað sig verðugur örlaga sinna oftar en einu sinni í fortíðinni, á Tours þegar hann barðist á móti hálfmáni íslams; í Wittenberg þegar Lúther negldi Níutíu og fimm ritgerðirnar á dyrnar í Allra heilagra kirkju og gaf Aríanum aftur Guð reiðisins; í snjónum á Valley Forge; í þýsku bjórsölunum þar sem marxismi gyðinga fékk sinn fyrsta ósigur úr greipum Stormsveitanna.
Þau örlög hafa nú fallið á okkur, hvíta kynþáttaþjóðernisbyltingarmenn þessarar kynslóðar og næstu. Við getum ekki skorast undan því eða forðast það. Ef við gerum það, þá mun kynþáttur okkar farast. Við verðum að fara að rífast við Yehudi og hugalausa peningaþræla hans, tölvurnar hans og hjörð hans af drullulituðum manngerðum. Jafnvel þótt við gætum einhvern veginn laumað okkur og legið og ratað til
sigurs, þá er það ekki háttur norðanmanna.

Ég get ekki setið hér við vinnuborðið mitt, bankað á litlu handvirku ritvélina mína og sagt öllum heiminum hvernig það ætti að gera. Einn daginn mun ég sýna þér hvernig mér finnst að það ætti að gera það frekar en að segja þér það, en þangað til sá dagur kemur myndi ég einfaldlega vera hægindastólshershöfðingi ef ég ætti að segja

þið bræður mínir, „fyrst gerið þið þetta í þriðja áfanga, þá gerið þið hitt“ Hafðu í   , þá gerirðu það huga að nú mun byltingin hafa öðlast sitt eigið líf og vald WRP til að stjórna atburðum gæti verið mjög takmarkað . Ég er ekki svo mikið að lýsa vísvitandi áætlun á síðustu tveimur stigum þar sem ég er náttúruleg þróun óumflýjanlegs sögulegrar ferlis. Í fyrsta og öðrum áfanga mun WRP sjá um viðburði, ofan á hlutina. (Það hefði allavega betur verið það!) En ég giska á að þegar WRP tekur þá ákvörðun að fara í opna átök við óvininn þá byrjar rússíbaninn Tide og enginn fer af stað fyrr en hann hættir, .

Ég hef aðeins eitt brýnt ráð að bjóða fyrir Pb se Three: vertu löglegur. Vertu starfhæfur. Vertu á götunni. Þrýstingurinn "sem óvinurinn veldur á ykkur verður gríðarlegur, bræður mínir, eitthvað sem við getum ekki ímyndað okkur núna. Eina martröð mín hefur alltaf verið sú að hvíta mótspyrnunni verði ýtt til að gera eitthvert dæmt, ótímabært herævintýri og tímatöfluna setta. Til baka umfram bata. Taktu móðgunum, taktu áreitni, ef nauðsyn krefur, taktu mannfallið, barsmíðin, morðin, en vertu á götunni, bræður mínir. Vertu á götunni!

FJÓRÐI Áfangi:

Vopnuð barátta gegn harðstjórn

Að lokum, að því gefnu að WRP spili öll sín spil rétt, verður þrýstingurinn á kerfið einfaldlega of mikil og það mun falla aftur á síðasta úrræði: opið brottkast Bandaríkjanna Stjórnarskrá og bein herlög. Réttindaskráin verður opinberlega dauður bókstafur, jafnvel eins og það er núna. Allir sem grunaðir eru um hinn hræðilega glæp „kynþáttafordóma“ verða einfaldlega dregnir á brott á nóttunni og lokaðir inni í fangabúðum eða myrtir á annan hátt og hent í leynilegri fjöldagröf einhvers staðar.
Á þessum tímapunkti breytist boltaleikurinn loksins. Loksins munu grímur lögmætis og sanngirni verða rifnar af andlitum Gyðingsins og leiguliða hans og þar mun Yehudi standa, drýpur talmúdískt hatur, öskrandi í ótta sínum og reiði, hvetja þræla sína til að tortíma hinum hataða aríska goyishe kynstofni. Í hysteríu sinni og brjálæðislegri blóðþrá hans mun hann ekki lengur hafa löngun eða getu til að viðhalda brjóstslöngudeyfingu hvíta alþýðunnar og milljónir okkar bræðra og systra munu hægt og rólega byrja að vakna. Þeir munu sjá hermennina á götum Ameríku, OD græna einkennisbúninga með svörtum og brúnum og gulum

andlit. Allt í einu munu þeir skilja ef þeir gerðu það ekki áður og þá mun kraftaverkið gerast.

Hvítir íbúar Ameríku munu afturkalla samþykki sitt til að vera stjórnað af ZOG. Þaðan í frá er sigur okkar öruggur.

Flestir þeirra munu auðvitað aldrei lyfta fingri til að hjálpa okkur, en þeir munu ekki heldur hindra okkur. Þeir munu ekki tilkynna veru okkar til ZOG hermanna. Þegar beint er beðið um aðstoð mun að minnsta kosti helmingur þeirra veita hana, ef það er svolítið óttaslegið og ókvæða. Hinir yngri hvítu munu vera hagstæðari og munu veita upplýsingaöflun og flutningsstuðning. Hvítir læknar munu meðhöndla mannfall okkar og segja ekkert við hermennina. Aðrir hvítir munu slá smáhögg einstakra manna, syrgja bensíntank embættismanns, rangforrita tölvur, "tapa" mikilvægum skattaskrám, minni háttar skemmdarverkum í iðnaði. Hersveitir óvina sem leita að hvítum skæruliðum verða rangar beint eða leiddar í fyrirsát skæruliða. Sjónvarpsmenn verða sendir á villigötum eða verða fyrir óútskýranlegu tapi á búnaði, sprungnum dekkjum, sýru hellt á filmur o.s.frv.
Í fjórða áfanga munum við uppskera ávöxt margra ára pólitískrar skipulagningar og áróðurs og mikillar vinnu. Þegar við komum inn á það stig er sigur okkar öruggur. By

að banna okkur og með því að „opinberlega“ fresta eða afturkalla stjórnarskrána mun óvinurinn hafa viðurkennt ósigur. Og ef hann gæti ekki haldið okkur niðri með öllum peningunum sínum, tölvum sínum, sjónvarpi og helförarlyginni sinni, hvernig getur hann þá haldið okkur niðri með byssum og gaddavír?

V.

VOPNAÐAR BARÁTTA

Á þessum tímapunkti tel ég nauðsynlegt að skýra mínar eigin skoðanir á pólitísku ofbeldi hvítra og á hlutverki vopnaðrar baráttu í andspyrnu hvítu. Ég verð að velja orð mín frekar vandlega hér og um tíma íhugaði ég að skrifa þennan kafla á því sem Lenín kallaði „æsópískt tungumál", það er að segja dæmisögu, til að komast hjá áreitni frá saksóknara kerfisins. og ofsækjendur. Hins vegar hef ég ákveðið að reyna hvorki meira né minna en að tjá mig um raunverulegar skoðanir mínar.

Fyrir það fyrsta vil ég ekki að neinn sé að ruglast á því hvað ég er að reyna að segja hér. Viðfangsefnið er mikilvægt og skýrleiki er nauðsynlegur. Í öðru lagi, með því að spila orðaleiki og reyna að verjast og verða hæfur, er ég að játa óvininum mjög mikilvægan siðferðilegan sigur. ZOG vill ekki að hvítir menn segi upphátt hið sanna og óritskoðaða sem við finnum og vitum. Reyndar fer kerfið í talsverðum vandræðum með að þvinga hvíta rasista til að vefja trú sína inn í ullarmál og fela sanna merkingu sína í trúarlegum fyrirvara. Þeir geta ekki enn sem komið er alfarið að banna alla hvíta þjóðernissinnaða málflutning og skrif, þó að það fari nærri með ári hverju. Í augnablikinu láta þeir sér nægja að loka öllum þýðingarmiklum aðgangi að fjölmiðlum í samskiptum við talsmenn okkar á meðan þeir þvinga sömu talsmenn til tvíræðna og líkingamáls af ótta við illgjarn einkamálsókn, lög um „uppreisn", „hvatningu til kynþáttahaturs". staðbundnar reglur, allar smánar aðferðir sem þeir nota til að skera niður réttinn okkar, þunnt lag fyrir þunnt lag.

En þetta er bók til fræðslu fyrir hvíta kynþáttaþjóðernissinnaða byltingarsinna, og í eitt skipti munu bræður mínir og systur bera upphátt þann sannleika sem margir af okkar svokölluðu "leiðtogum" óttast að segja, og sem ZOG vill örugglega ekki að þú sért. hugsa um.

Í fyrsta lagi, mæli ég, Harold A. Covington, fyrir ofbeldi? Nei það geri ég ekki. Er ég talsmaður þess að Bandaríkjastjórn verði steypt af stóli með valdi? Ekki í merkingunni "Hey, við skulum öll fá okkur byssur og ganga til Washington og drepa alla stjórnmálamenn!", ég geri það ekki. Hverju mæli ég fyrir? ég

tala fyrir því að hvíta, aríska mannkynið lifi af. Allt í lagi þá, hvernig mæli ég með því að hvíti kynstofninn eigi að fara að því að tryggja afkomu sína? Á þessum tímapunkti get ég séð fyrir mér hóp lögfræðinga ADL og dómsmálaráðuneytisins fara yfir þennan kafla með fíntannaðri greiðu og biðja mig hljóðlega: "Vinsamlegast, ó vinsamlegast, Harold, vertu góður lítill nasisti og segðu eitthvað sem við getum handtekið þig fyrir! Vinsamlegast, chust vun liddle bit af uppreisn eða landráð? Kannski nokkur orð sem við getum gert samsærismál á? Chust a liddle bit hvetja ofbeldi mebbe? Eitthvað yfirhöfuð ve getur komið og læst þig vits, hoké?

Krakkar, þetta er svona. Ég mæli ekki fyrir neinu. Ég hvet ekki til neins. Ég þarf ekki. Ég hef rannsakað sögu þessa geðveika heims og jafn geðveikrar mannkyns sem býr í honum, og ég þarf ekki að hvetja hvítu bræður mína og systur til að gera neitt sem

gæti brotið dýrmæta helvítis „lögin“ þín. Það sem á eftir að gerast í þessu landi, það sem á eftir að gerast um allan heim á næstu öld eða svo, er óumflýjanleg afleiðing þeirrar stefnu sem heimssíonisminn og bandamenn hans hafa fylgt síðan um 1890, þar áður ef þú vilt fá dulspekilegur. Hvað á eftir að verða um alla ykkur vesælu litlu gyðingana þarna úti hefur ekkert að gera með neitt sem ég skrifa hér, eða sem George Lincoln Rockwell skrifaði árið 1960, eða Adolf Hitler skrifaði árið 1924. Komandi eyðilegging gyðinga og allt það óhreina. verk er rökrétt og eðlileg niðurstaða hegðunar gyðinga. Hvort þú þaggar niður í mér eða þúsund eins og ég skiptir ekki máli. Við erum ekki hvatamenn, við erum einfaldlega álitsgjafar og í nokkrum tilfellum erum við spámenn. Við erum ekki að leiða yfir ykkur Gyðinga dóminn sem þið sjáið nálgast.
Þið hafið komið því á ykkur með eigin hegðun.

Ég mæli ekki með ofbeldi. Ég hvet ekki til ofbeldis. Ég persónulega vil ekki sjá ofbeldi. Ég hef séð það áður. Mér finnst það fáránlegt, ósmekklegt og sjúklegt. Ég hef þjónað í tveimur herjum og tveimur stríðum og ég hef upplifað alls kyns ofbeldi af pólitískum hvötum og kynþáttafordómum. Ég veit hvað byssukúlur, sprengjur, brot, hnífar, brotnar flöskur og barefli gera við mannslíkamann því ég hef séð það. Ég sit ekki hér og furðar mig á einhverju sem ég þekki aðeins frá flettum og þurrum síðum bóka. Ég hef búið á Írlandi og ég hef séð hvað viðvarandi pólitískt hernaðarofbeldi gerir við samfélagsgerðina, fyrir utan sjálf blóðsúthellingarnar. Ég myndi aldrei fúslega gefa upp slíka atburði í mínu eigin landi.

Og samt, þegar eini valkosturinn er þrálát undirgefni, grátleg uppgjöf og samþykki okkar eigin dauða, hvaða val er það? ef

Gyðingar vildu ekki hætta á ofbeldi af hendi Aríanna, þeir hefðu ekki átt að haga sér á þann hátt sem þeir hafa gert í gegnum áratugina og aldirnar. Ofbeldið sem beint hefur verið gegn þeim og leiguliðum þeirra, og sem mun beinast gegn þeim og leiguliðum þeirra í framtíðinni, er sjálfgefna og óumflýjanleg afleiðing þeirrar stefnu sem gyðingaþjóðin sjálf og zíoniskar hernámsstjórnir þeirra hafa fylgt í a.m.k. þrjár kynslóðir.

Ég hvetji ekki. Ég spái bara. Ef spár mínar eru réttar, þá er það ekki mér að kenna, heldur þeim sem hegðun þeirra mun hafa valdið sjálfum sér eyðileggingu.

Hvort mannlegt eðli er þræll sögulegrar skyldu, eða hvort það er öfugt, á ég enn eftir að átta mig á. Það eina sem ég veit er að í gegnum aldirnar hafa manneskjur undantekningarlaust brugðist við á sama hátt við svipaðar aðstæður. Staðreyndin er einfaldlega sú að þú getur aðeins ýtt fólki svo langt áður en það bregst harkalega við slíkum hlutum eins og kúgun, líkamsárásum, ránum, rógburði, kerfisbundnum morðum á vinum sínum og fjölskyldu, fjöldanauðgun á konum þeirra, í stuttu máli, öllum litlu pecadillosunum sem Bandarískt samfélag leggur á sig hvíta manninn. Hvítir Bandaríkjamenn þurfa ekki að fá fyrirlestur um illsku ofbeldis. Þeir lifa með því á hverjum degi. Dagleg ógn og kvíða sem hvítir verða að takast á við í þvinguðum samskiptum sínum við aðra en hvíta er stórkostlegt umfang. Fjöldi

Hvítar konur á undanförnum þrjátíu árum, sem hafa verið nauðgað, kynferðislega niðurlægðar og andlega ör í lífstíð af öðrum en hvítum, eru ofar getu mannshugans til að skilja eða penna til að segja frá. Hin kvalafulla skelfingu sem aldraðir hvítir verða fyrir, föstum tekjum í hverfum sem ekki eru hvítir, er skelfileg skömm fyrir allt sem eftir er af kynþáttakarlmennsku okkar.

Hvítir Bandaríkjamenn eru dagleg fórnarlömb stofnanaofbeldis og árásargirni frá öðrum en hvítum. Þetta stofnanaofbeldi er ekki aðeins þegið heldur vísvitandi hvatt til og skipulagt af alríkisstjórn Bandaríkjanna. The Black Terror þjónar ýmsum tilgangi frá sjónarhóli ZOG. það verðlaunar negra og Rómönsku fyrir stuðning þeirra við kerfið. Það skelfir hvíta í undirgefni hegðunarmynstur og gerir þá að endurspegla ótta og skelfingarviðbrögð. Það hjálpar til við að bæla niður pólitískan andóf hvítra, vegna þess að hvítir Bandaríkjamenn vita að ef þeir þora að tjá hvers kyns mótmæli sem þýðir hvað sem er, verða þeir fyrir ofbeldi utan hvítra og ekkert verður gert í því. Kerfið spilar á hvítan ótta og þjáningu í margvíslegum tilgangi, til að hagræða hvítum atkvæðum, til að beina hvítum reiði og gremju í „viðunandi farveg“ (þ.e.

endar), og að heyja sálrænan hernað gegn hvíta samfélaginu í heild. Lögreglan handtekur stöku sinnum, og dómstólar fangelsa af og til, hina grófari negroidal og rómönsku húddið, en þetta er aðeins í þeim tilgangi að viðhalda lágmarksreglu og öryggi sem nauðsynlegt er til að tryggja áframhaldandi framleiðslu hvítra verkamanna. Fangelsið hindrar ekki negra eða kryddjurtir sem telja dóma sína vera eins konar frí þar sem þeir geta hangið úti í garði með öllum „heimastrákunum“ og horft á litasjónvarp allan daginn.

Lokamarkmið alls þessa ómetanlega daglega ofbeldis og ógnar er auðvitað þjóðarmorð hvíta kynstofnsins. Svart og brúnt ofbeldi er fremsti flokkur óvinastefnunnar, eins konar viðvarandi fjöldamorð sem við erum orðin vön og sem við sættum okkur við með öllu því kærulausu sinnuleysi svína sem bíða slátrunar. Hin skelfilega almenna nauðgunarorgía sem beitt er hvítum konum bætir upp (til ZOG) óviðunandi lágu hlutfalli sjálfviljugrar misskiptingar meðal arískra kvenna. Munaðarleysingjahæli og siðbótarheimili Ameríku eru full í dag af hálfkynja börnum sem eru að stórum hluta framleidd svart/brúnt-á-hvítt nauðgun. Þessir hálfkynjar munu vaxa úr grasi til að endurtaka ferlið, karldýrin verða sjálf nauðgarar og kvendýrin fara í velferð og framleiða mikið magn af píkaníum.

SKILNINGUR. Hvítir Bandaríkjamenn hafa allan siðferðilegan rétt til að standa gegn alríkisstjórn Bandaríkjanna með öllum nauðsynlegum ráðum, þar á meðal með vopnavaldi, til að koma í veg fyrir frekari framkvæmd þjóðarmorðsstefnu þeirrar ríkisstjórnar.

Siðferðislegt val sem hvíti maðurinn stendur frammi fyrir í Ameríku er einfalt: Taktu, taktu upp byssu og berðust, eða deyja. Það er aldagamla siðferðisvandamálið að deyja á„ fótum sínum öfugt við að lifa á hnjánum. Hingað til, skammast mín fyrir að segja, hefur fólkið mitt valið að lifa á hnjánum.

En það þýðir ekki að þeir muni alltaf velja það. Ég myndi vona að þeir muni að lokum vakna og vakna. Reyndar er ég persónulega sannfærður um að þeir muni gera það. Spurningin er bara hvort þau vakni í tæka tíð.

Siðferðismálin eru alveg skýr og 100 prósent hlynnt opinni og vopnuðum uppreisn gegn Washington og óhreinum. hjörð gyðinga. Hins vegar lifum við í raunverulegum heimi og val okkar verður að byggjast á raunveruleikanum ef við ætlum að hafa einhverja von um að lifa af. Bara vegna þess að hvítir hafi siðferðilega rétt á uppreisn þýðir ekki að það væri skynsamlegt fyrir

þeim að gera það núna, eða hvenær sem er í fyrirsjáanlegri framtíð. Reyndar er skipulagt vopnað ofbeldi gegn ZOG ekki framkvæmanlegt né verður það í bráð. Hreyfingin er ekki undirbúin hernaðarlega og fólkið okkar í heild er ekki undirbúið pólitískt og tilfinningalega fyrir hvers kyns líkamlegum árásum gegn kerfinu. Hvítir þjóðernissinnar verða að forðast ofbeldi og ólögmæti, ekki vegna þess að það væri rangt að ráðast á þjóðarmorðsstjórn heldur vegna þess að við getum ekki unnið. Þegar kemur að afkomu hvíta kynstofnsins er bilun eina siðleysið og að eyðileggja möguleika okkar á sigri með ótímabærri hernaðarherferð væri alveg jafn slæmt og að mistakast að slá nokkurn tíma í vörn okkar.

SKILNINGUR. Við megum ekki ráðast í neina vopnaða uppreisn eða skæruliðaherferð fyrr en, með besta mögulega útreikningi og framreikningi, höfum við að minnsta kosti 50/50 möguleika á sigri.

Sjálfur er ég bara ekki reiðubúinn að hætta á að missa allt sem við höfum unnið í meira en tvær kynslóðir á því að kasta herteningunum nema við höfum að minnsta kosti 50150 tækifæri, og enginn annar hvítur þjóðernissinnar ætti að vera það heldur. Hvernig metum við líkurnar? Þegar við getum verið eins viss og við mögulega getum að það séu 5% hvíta íbúanna okkar á móti 5% íbúanna og hin 90% hvíta samfélagsins sem eftir eru munu annað hvort vera hlutlaus eða hallast aðgerðalaus að hlið okkar. Með öðrum orðum, þeir munu ekki hjálpa okkur á virkan hátt en þeir munu ekki hjálpa ríkisstjórninni heldur. Það er það besta sem við getum gert. Útrýmdu óbeinum stuðningi fólksins undir stjórninni og skildu það eftir með tölvur sínar, júppa sína, launuðu málaliða og negra; með réttum undirbúningi okkar megin, tökum við á móti frænda og þurkum gangstéttina með honum og vinum hans.
Vegna þess að við erum betri en þeir.

Í stigum eitt, tvö og þrjú verður lykilorðið að vera að vera beint! Vertu svo hreinn að þú tístir! Vertu starfhæfur og vertu á götunni! Ég veit að ég hef sagt þetta allt áður, en það þarf að endurtaka það. Ef þú sem byltingarmaður leyfir þér að lokast inni í fimmtíu ára dómi í einhverju helvítis fangelsi, þá ertu ekki þess virði að svífa fyrir sjálfan þig eða neinn annan. Á þessum fyrstu stigum er engin þörf á að brjóta lög. Það er enn svo margt sem við getum gert innan ramma „lögmætis“ stóra bróður ef við notum bara hugmyndaflugið og prófum nýjar aðferðir, nýjar aðferðir, lemjum hann aldrei þar sem hann býst við okkur og látum hann svo aldrei ná tökum á okkur. Það er ekkert sem Stóra bróður líkar betur en að hafa „handtak“ á hvítum byltingarmanni - einhverja Mikka Mús ákæru sem hann getur notað til að halda okkur gegn tryggingu, gæsluvarðhaldi, skoppandi inn og út úr réttarsölum sínum, á skilorði, samkvæmt dómsúrskurði til að forðast „óviðeigandi samtök“ (þ.e. , aðrir hvítir rasistar), og svo framvegis og svo framvegis. Ekki gefa stóra bróður tök á þér!

Ég skil fullkomlega gremjuna, reiðina, þunglyndi, örvæntingu sem grípur fólkið okkar þegar það slær áfram og endalaust áfram, ár eftir ár, sjá aldrei framfarir, einangrað og firrt og brotið og taugar þeirra slitnar til að fikta við strengi af stöðugum þrýstingur á að búa utan þægilegrar hjörðar. Ég skil löngunina til að taka upp haglabyssu og þurrka út brjáluð svörtu og brúnu andlitin sem umlykja þig, til að þagga niður í þessum hræðilegu negraidal booga-booga-booga raddum sem gera þig brjálaðan með hreinum glutinous ljótleika sínum. Ég skil löngunina til að láta eitthvað gerast, hvað sem er, jafnvel þótt það sé á kostnað þinnar eigin fjár. Bræður mínir og systur, ég bið ykkur að láta ekki undan þeirri freistingu. Fimmurnar þínar eru mér dýrmætar og þær eru okkur öllum dýrmætar. Líf þitt er gimsteinar sem almáttugur Guð hefur veitt þér og ekki til að vera kastað niður í leðjuna án vonar, án tilgangs. Svo hvað ef þú drepur nokkra táknræna congoids eða jafnvel nokkra gyðinga? Þeir ræktast hraðar en þú gætir. hugsanlega drepa þá, og þeir eru ekki þess virði eins dropa af kristallaða aríska blóðinu þínu.

Markmið okkar er ekki að ná persónulegri hefnd eða fullnægju fyrir meiðsli sem við höfum orðið fyrir sem einstaklingar. Tilgangur okkar er ekki einu sinni að hefna kynþáttar okkar í heild, þó að á meðan á vinnu okkar stendur munum við að hluta til fá slíka almenna réttlætingu. Markmið okkar er að breyta heiminum. Stærsta minnismerkið sem við getum boðið bræðrum okkar og systrum sem hafa látist og hafa þjáðst er að tryggja að börnin okkar og þeirra geti gengið í sólarljósinu í stað hinnar dimmu nætur Síonar. Hvítur sigur verður sætasta hefnd allra.

SKILNING: Þrátt fyrir núverandi nauðsyn ströngs lögmætis verða allir hvítir byltingarmenn að skilja að á endanum verður vopnuð átök við Bandaríkjastjórn.

Slík átök munu eiga sér stað sem sögulegt mál; óumflýjanleika, og það mun vera alríkisstjórnin sem hefur frumkvæði að vopnuðum "fargjaldi þegar við erum að sigra það pólitískt. Þetta er upphaf fjórða áfanga.

Við verðum öll að sætta okkur við að á endanum verður bankað á hurðina í myrkri nætur, eða líklegra að hurðir okkar brotni opnar klukkan fjögur á morgnana þegar leynilögreglan hjá ZOG kemur til að taka okkur á brott. Að lokum ætlum við að finna rétta leiðina pólitískt og áróðurslega og við ætlum að þrýsta svo hart á Kerfið að það verður að taka síðasta, afgerandi skrefið að kasta frá sér eigin stjórnarskrá. Þrýstingur á starfsstöðina verður svo mikill að aðeins salami

Taktíkin, hægfara niðurskurð á réttindum okkar, mun ekki lengur nægja. Svo mun koma "neyðarlöggjöfin", fangabúðirnar, gaddavírinn, pyntingarklefana, leyniréttarhöldin og bráðaaftökur, fjöldasamkomur hvítra, jafnréttislögregluna til að bæla niður allar birtingarmyndir "kynþáttafordóma," allt víðsýni yfir harðstjórn og þjóðarmorð. Hvítir munu þá ekki hafa neitt val lengur. Þeir geta tekið upp byssuna eða þeir geta dáið. Sumir munu velja að deyja, en fleiri munu berjast. Mundu, mundu alltaf eftir þessum víkingalitningum!

Helsta bragðið við farsæla byltingu okkar hlýtur að vera að halda lokaátökum eins lengi og mögulegt er. Á hverju ári eflumst við aðeins og þeir verða örlítið veikari, og þar sem það er ekki hægt að hugsa sér hvernig núverandi stofnun getur rétt sig og lagað aðstæður hér á landi, getur tíminn aðeins verið með okkur. Á hverju ári verða fleiri hvítir grimmir og firra, á hverju ári veikist kerfið og slagæðar þess harðna aðeins meira, á hverju ári hækka líkurnar upp á við okkur í hag um örlítið brot úr prósentu. Þegar rétturinn kemur þá verðum við tölulegur minnihluti, annar slæmur þáttur sem við verðum að sætta okkur við, vegna þess að meginhluti fólksins okkar mun einfaldlega ekki vera tilbúið að vakna upp úr brjóstpípulaga dvalanum fyrr en það gerist. Við erum að fara að missa Guð einn veit hversu marga bræður og systur til Black Terror, til nauðgunar og ógnar, til helvítis fangelsa kerfisins.

Við verðum sjálf að kyngja ómældri misnotkun, niðurlægingu, móðgun og niðurlægingu og bíða eftir réttum tíma til að slá í gegn. En sá tími mun koma, bræður mínir! Þessi töfrandi 50/50 mun koma og þá verða göturnar rauðar af skítugu blóði Yehudi og leiguliða hans og drullulituðu gæludýrin hans! Vinnið fyrir þann dag, bræður mínir. Vinna fyrir það, og umfram allt, lifðu fyrir það! Ekki láta stóra bróður taka þig út núna, annars muntu missa af þessum frábæra degi.

Í bili, þegar lögmál gyðinga segir froskur, þá hoppum við. Þegar lögin segja stökk, segjum við "hversu hátt?" Þegar lögin segja hlaupa segjum við "hversu langt?" Ég vildi að það væri önnur leið, bræður mínir. En það er ekki til.

VI.
BRÆÐILEGAR VIÐSKIPTI

Fylgstu vel með þessum kafla, bræður, því hann mun bjarga þér frá því að eyða miklum tíma í fullt af blindgötum. Það mun kenna þér gagnlegu flýtileiðirnar sem þú þarft að kunna og það mun kenna þér það sem þú hefur ekki efni á að taka styttri leiðir á. Ég ætla að koma á framfæri nokkrum taktískum fróðleiksmolum sem kunna að virðast einföld, augljós eða í sumum tilfellum óþörf og úrelt. Ekki hika við að aðlagast þeim og bæta þau, en mundu að sumar af þessum litlu færni og aðferðum sem við höfum lært í gegnum árin með bitri reynslu. Sumt af þekkingunni hér hefur bókstaflega verið keypt með hvítu blóði, svo jafnvel þótt þú metir hana ekki til fulls núna, ekki fyrirlíta hana.

Það fyrsta sem þú þarft eru sæmilega örugg samskipti, eins ódýr og mögulegt er. Í raun þýðir þetta að treysta mjög á póstinn. Núverandi burðargjald er 22 sent á hvert innanlandsbréf, og það er ekki ódýrt, en miðað við þriggja mínútna símasamskipti á jafnvel lægsta gjaldinu er það gildi fyrir peningana. Þú þarft að minnsta kosti eitt heimilisfang fyrir almenning, eins og pósthús eða algerlega öruggt heimilisfang, fyrir póstinn frá almenningi og fyrir opinbert heimilisfang þitt. Þú ættir líka að hafa að minnsta kosti tvö eða þrjú örugg póstföng, óþekkt fyrir óvininn, þar sem þú getur tekið á móti pósti á öruggan og trúnaðan hátt.

Aðal óvinatæknin til að fylgjast með póstinum þínum er það sem kallast "pósthlífin." Þetta felur í sér athugun á komandi pósti þínum og í sumum tilfellum sendan póst þinn á allan hátt en að opna hann í raun. Þeir taka eftir póststimplum, endursendingarföngum, hvers kyns mögulegum leiðum til að bera kennsl á sendanda eða innihald. Stundum er þetta gert af póststarfsmönnum og stundum af FBI umboðsmönnum eða lögreglumönnum á staðnum. Ég var vanur að horfa í gegnum litlu glergluggana á miðlægu pósthúsinu í Raleigh á morgnana og horfa á sérlega umboðsmann gyðinga okkar á "nasistaskrifborðinu" fara yfir póst flokksins með negroid póstafgreiðslumönnunum og reyna að komast að því hver væri skrifa okkur og hvers vegna. Nokkrum sinnum opnaði ég póstkassann með lyklinum mínum, svo að þeir heyrðu í mér, og kallaði upp ýmsar gjafir

eins og: "Þetta er bréf frá vinkonu minni!" eða "Ég hef beðið eftir þessum, hann er frá ACLU," eða annars bara "Myndirðu drífa þig? Ég vil fá póstinn minn og fara í morgunmat!" Við vorum ekki skemmt.

Pósthylki er tæknilega séð að það sé aðeins gert með dómsúrskurði en óvinurinn hunsar það að hans ánægju, alveg eins og hann hunsar flestar aðrar slíkar reglugerðarheimildir. Reglur eru fyrir okkur sveitabændur og lögin eru ekki bara asni, þetta er þríhringur sirkus með búri fullt af bavíónum. Þeir eiga ekki að opna póstinn þinn nema með dómsúrskurði fyrir hvern einstakan hlut í tengslum við sérstakar sakargiftir og að leita að ákveðnum sérstökum sönnunargögnum, rétt eins og að leita á heimili þínu krefst heimildar. Þetta er annað sem þú getur sagt landgönguliðunum. Ég get ekki talið hversu mörg bréf og bögglar NSPA fékk í gegnum árin „opnaðir fyrir mistök“. Einn pakki barst til höfuðstöðva okkar í Chicago sýna sýnileg tannmerki, þar sem einhver negri á pósthúsinu hafði í rauninni tuggið helvítis hlutinn opinn og fjarlægt helminginn af innihaldinu, hvort sem það var undir alríkisstjórn eða einfaldlega að stela, við áttum okkur aldrei á því.

Reyndar þurfa þeir ekki lengur að opna póstinn okkar leynilega. FBI, BATF og aðrar stofnanir búa nú til flúrsjónauka sem gerir þeim kleift að röntgenmynda bréfin þín og fæða síðan neikvæðu sem myndast í tölvuafsprautunarbúnað sem breytir hlutnum í eins konar heilmynd, breiðir upp síðurnar, tengist öll gögn úr skönnuninni, þ.e. pappírsþykkt, i A þéttleiki, þú nefnir það, og endurgerir bréfið þitt á pappírsformi án þess að opna umslagið í raun og veru! SOBs geta í raun lesið póstinn þinn án þess að opna hann! Ég var vanur að hlæja að fólki sem lokaði póstinum sínum í ál- eða blýpappír af ótta við slík skannatæki. Það lítur út fyrir að síðasti hláturinn í því tilviki sé á mér en ekki þeim sem ég taldi einu sinni ofsóknarkennda „kokkar“. Undanfarið hef ég meira að segja verið þekktur fyrir að blýpakka sérstaklega viðkvæmt bréf eða tvö sjálfur, og ef þú ert að senda eitthvað í pósti sem þú vilt ekki að stóri bróðir lesi, þá skaltu ekki hika við að gera þetta sjálfur.

Eitt ráð þó: þegar þú ert að eiga við bandarísku póstþjónustuna er alltaf svolítið erfitt að segja til um hvenær þú stendur frammi fyrir vísvitandi áttum eða hvort það sé einfalt negra vanhæfni. Pósthúsið hefur í gegnum tíðina verið einn helsti brjálæðingurinn fyrir að afhenda nigrum alríkisávísanir undir því yfirskini að þeir séu að vinna sér inn þær, sem og sorphaugur fyrir hvern hvítan fífl og óánægju sem hefur orkað sig til neðsta hluta almennings. trog. Helsta dæmið um þetta kom árið 1979 þegar JDL sendi sex pakkasprengjur til ýmissa NS hópa og aldraðra Austur-Evrópubúa, sjálfan mig á

listinn. Fimm sprengjanna komu á áætlun, greindust auðveldlega vegna klaufalegrar smíði þeirra og útlits og sprengjusveitir á staðnum sprengdu þær. Minn kom aldrei. Helvítis negrarnir á pósthúsinu týndu sprengjunni minni! Fyrir allt sem ég veit, gæti það verið að sitja á dauðu bréfaskrifstofunni í St. Louis eða Saskatoon enn þann dag í dag. Eða annars stal einhver póstmunkur því, fór með það heim í Frogtown og hélt að það væri eitthvað gott að borða, og kom sér á óvart þegar hann opnaði hana.

Ég gæti bætt því við, til að draga úr léttúðinni hér, að einn af viðtakendum þessara sprengja var Tscherim Soobzokov, leiðtogi sirkassíska samfélagsins í New Jersey, sem síðar var myrtur af varnarbandalagi gyðinga. Bara að minna á að ekkert af þessu er fyndið.

Símar geta verið mjög gagnleg samskiptatæki, en þeir hafa tilhneigingu til að vera dýrir ef þeir eru notaðir mikið og þeir eru einnig viðkvæmir fyrir áreitni óvina. Ég þurfti að fara yfir hvern flokkssímareikning og fjarlægja öll JDL símtölin sem höfðu verið rukkuð á númerið okkar, sælgæti send til ókunnugra, falssímskeyti innheimt á númerið okkar o.s.frv. Sumir hreyfingarsinnar munu vera mjög ósammála mér um þetta atriði, en persónulega sé ég mjög litla þörf fyrir að hvítur byltingarflokkur hafi almennt aðgengilegt símanúmer. Þegar þú ert með skráð símanúmer hringja hálfvitar í þig og eyða tíma þínum. Ég get ekki talið hversu mörgum klukkustundum ég hef eytt í símann í Arlington og í Raleigh tilgangslausa leit að því að reyna að sannfæra fólk um að ganga til liðs við okkur með skynsemi. Skynsemin hefur ekkert með það að gera; Ég efast um að ég hafi nokkurn tíma sannfært eina hvíta manneskju um að ganga til liðs við hreyfinguna með skynsamlegum, rökréttum rökum allan þann tíma sem ég hef verið pólitískt virkur. Fólk mun ganga til liðs við okkur þegar það er nógu nóg af aðstæðum sem þeir hafa ekki stjórn á eða okkar. Í millitíðinni, ef þú leyfir þeim, munu þeir hringja í þig í síma og tala við skósmiða tímunum saman.

Annað vandamál með opinskátt símanúmer eru sífelld hringingar og svívirðingar sem hringja. Í fyrstu hafði ég gaman af því að spjalla við þessa skíthæla, gyðinga og alríkisyfirvöld og kjánalega krakka og einstaka niggara, plús Jesú frekjuna og kynlífspervertana og skrítna sem vildu segja mér allt um grænu mennina frá Planet Omega sem geisluðu vonda strauma. heima hjá þeim. Að lokum komst ég að því að það að binda flokkssímann, jafnvel í stuttan tíma fyrir hvert símtal, var sigur fyrir þá. Á meðan Hvíti aðgerðasinninn er að dilla sér við einhvern hebe-heckler gæti hann misst af mikilvægu viðvöruninni um yfirvofandi lögregluárás. Síminn er ekki leikfang, hann er samskiptamiðill og þarf að nota hann, ekki leika sér með hann.

Lokaorð um notkun símans: alltaf, ALLTAF gera ráð fyrir að línan þín sé hleruð!

Reyndar er það sennilega notað af að minnsta kosti einni ríkisstofnun og kannski nokkrum „einka“ eins og ADL. Það er satt að ef þeir vilja nota eitthvað sem þeir skrá gegn þér fyrir dómi verða þeir að hafa dómsúrskurð, en það er aðeins skrifræðisatriði. Þeir hlusta samt, og ef þeir taka upp eitthvað sem þeir halda að þeir geti notað til að hengja, þá fara þeir bara til samúðarfulls alríkisdómara og fá hann til að skrifa undir þægilega afturdagsetta heimild. Ég endurtek, komdu fram við alla síma sem þú notar eins og þeir væru hleraðir!

Því það er mjög líklegt að þeir séu það.

LÍF Í RÖKKURSVÆÐI

Sem hvítur byltingarmaður muntu komast að því að þú býrð í eins konar limbói eða Phantom Zone, þú verður að lifa og starfa innan svokallaðs "venjulegs" samfélags og samt ert þú ekki, getur aldrei verið, hluti af því samfélagi. Þú getur ekki gengið aftur í hjörðina þó þú viljir það, því heilinn þinn hefur verið aftengdur hlífðargleraugu og þú getur aldrei verið endurforritaður. Þetta vita gyðingar og þess vegna fyrirgefa þeir aldrei og gleyma aldrei.

Það hafa komið upp mörg tilvik sem ég veit um þar sem aðgerðarsinnar hafa fengið nóg og reynt að aðlaga sig aftur í því sem er „eðlilegt“. Þeir slíta öllum pólitískum samskiptum, flytja til nýrra borga, eignast nýjan vinahóp, skipta jafnvel stundum um nöfn. það gengur aldrei alveg upp, ekki alveg, og stundum tíu eða fimmtán árum síðar mun flóttamaðurinn snúa aftur til hvítra kynþáttaþjóðernisaktívisma.

Vandamálið, hin óyfirstíganlega hindrun, er að sama hversu mikið þú reynir að leyna eða gleyma staðreyndinni, þú VEIT það! Þú veist um gyðinga. Þú veist hvað er að gerast og hvers vegna hlutirnir eru eins og þeir eru, og þú getur aldrei tekið upp dagblað eða kveikt á brjóströrinu eða gengið niður borgargötu aftur án þess að túlka allt sem þú sérð, heyrir og lærir í ljósi þessarar þekkingar . Það skiptir ekki máli hvort stefnumörkun þín var eða er

Þjóðernissósíalisti, sjálfsmynd, klan, endurskoðunarsinni, nýfasisti, heiðni vakning, Posse Comitatus, hvað hefur þú. Á þeirri mínútu sem þekkingarneistinn spratt og flöktaði í loga í huga þínum fyrir öll þessi ár síðan, varst þú varanlega og óafturkallanlega glataður fyrir andlausu, glitrandi Eden-gyðingunum. Eins og Adam, varstu einhvern veginn tældur til að borða af forboðna ávextinum og þú getur aldrei aftur farið inn í falska paradís sælu fáfræðinnar, að taka allt að nafnverði og ekki vitandi. Fyrir suma er vitundin um að þeir geti aldrei snúið aftur þótt þeir reyni það versta við að taka þátt.

Sú staðreynd að þú býrð yfir þessari dýrmætu þekkingu og þú verður að lifa og hrærast í samfélagi sem samanstendur að mestu af fólki sem gerir það ekki er mjög erfitt að aðlagast og til lengri tíma litið veldur sennilega mestum vandamálum fyrir sálarlíf aðgerðasinnans. Brýnt að miðla þekkingunni grípur okkur öll. Okkur langar að grípa þessa heimsku goyim í bylgjunum og öskra í andlit þeirra og hrista þekkinguna inn í þá, öskra og hrista þar til þeir skilja. En við getum það ekki. Við megum ekki reyna. Staðreyndin er sú að mikill meirihluti nágranna okkar, kunningja og vinnufélaga er ekki tilbúinn til að tileinka sér þessa hræðilegu þekkingu og mun líklega aldrei verða það. Það eina sem við munum nokkurn tíma geta gert með flestum þeirra er að sannfæra þá, í gegnum gulrótina eða prikið eða hvort tveggja, til að draga til baka virkt samstarf sitt við stjórnina og mest af óvirku samstarfi þeirra líka. Þeir munu aldrei hjálpa okkur og við verðum að vera sáttir við að þeir hjálpuðu ekki ZOG heldur.

Það er alltaf hætta á því að við bregðumst ofur við, að við fáum þar með orð á okkur meðal hvítra meðbræðra okkar sem krakkar, öfgamenn, dálítið „kóki". Þetta er banvænt fyrir trúverðugleika okkar og verður að forðast hvað sem það kostar. Fyrsta skrefið í samskiptum við fólk er að láta það hlusta á það sem þú hefur að segja, vegna þess að það telur að það sé þess virði að heyra það. Þetta þýðir að þeir verða að virða þig sem persónu. Ef þeir bera virðingu fyrir þér og líkar við þig sem karl eða konu, þá munu þeir veita pólitískum og félagslegum skoðunum þín
Fólk mun ekki hlusta á "kokka". Þeir munu hlusta á annað fólk sem þeir vita af persónulegri reynslu að er gáfað, gott eðli, andlega og kynferðislega eðlilegt, ekki háð eiturlyfjum eða áfengi, ábyrgir meðlimir samfélagsins og svo framvegis. Þetta er sú mynd sem við verðum að varpa fram og allt líf okkar í samfélaginu verður að aðstoða við þetta.

SKILNINGUR.- Hvítir byltingarmenn eru alltaf á sviðinu. Þeir hafa ekki efni á einum einasta miða, ekki einu sinni minniháttar seðlum sem meðlimir hvíta "áhorfenda" komast upp með. Áhorfendur horfa ekki hver á annan, þeir horfa á ÞIG. Gakktu úr skugga um að þeir sjái meistaralega frammistöðu.

Annað vandamál sem hvítir byltingarmenn glíma við í daglegri baráttu sinni er ofsóknaræði. Vandamálið er að þó að þú sért ofsóknarbrjálaður þýðir það ekki að þeir séu ekki til í að ná þér. Þeir eru til í að ná þér.

Jafnvel ofsóknaræði eiga sér óvini, bragðið er að greina á milli réttlætanlegra öryggisráðstafana og tilhæfulauss ótta sem getur og stundum rekur fólkið okkar í kringum snúninginn. Þetta er fín list, sem þú verður að læra með reynslu. Ég skal þó reyna að gefa þér nokkrar ábendingar.

Í fyrsta lagi skaltu kynnast þeim í þínu hverfi sem gæti í raun reynt að gera þér skaða. Þróaðu ósvikið upplýsingakerfi fyrir virknieininguna þína. Þekkja þekkta JDL-menn eða kommúnista, þekkta leynilögreglu og FBI, ökutæki þeirra og leyfisnúmer, líklegar aðferðir þeirra og árásarleiðir. Ekki bara sitja og hoppa í skugga.
Hið óþekkta er alltaf pirrandi, svo reyndu að gera raunveruleg vandamál þín að þekktum þætti í stað þess að vera óþekktur. Þegar þér finnst þú hafa nokkuð nákvæma hugmynd um hvers konar áreitni þú getur búist við (almennt í réttu hlutfalli við virkni þína), reyndu þá að hafa ekki óeðlilegar áhyggjur. Taktu þessu öllu með jafnaðargeði. Gerðu ráð fyrir að símarnir þínir séu hleraðir, en gerðu ekki mikla framleiðslu úr því. Gerðu ráð fyrir hreyfingum þeirra eins langt og hægt er og þegar þær gerast muntu ekki verða spastískur og ósammála.

Yppie stjórnendur og embættismenn eru stöðugt varaðir við hættunni af streitu, og það þrefaldast fyrir hvíta pólitíska aðgerðarsinna. Opinber mynd þín ætti að vera ferningalaga og skínandi og á boltanum, en ekki vera hræddur við að stíga sjálfan þig. Láttu hugann slaka á, slakaðu á öðru hvoru, farðu út úr borginni þinni eða hvar sem er og breyttu um landslag, einhvers staðar nálægt náttúrunni, þar sem þú heyrir hafið og hlustar á vindinn þeysa laufin á trjánum. Fjárfestu í góðu segulbandi og slakaðu á með góðri traustri arískri tónlist, barokk kammersveitum eða Hank Williams, hvað sem þér líður best með. Spilaðu íþróttir frekar en að horfa á þær á brjóströrinu. Spilaðu á hljóðfæri ef þú hefur áhuga á því. Spila skák, rækta garð. Ekki láta þrýstinginn og sálrænan hernað óvinarins draga þig niður í taugahrak. Við gerum það við hann.

Áður en þú verður ofsóknarbrjálaður yfir einhverju minniháttar atviki skaltu skoða líkamlegu sönnunargögnin. Heldurðu að það hafi verið átt við bílinn þinn? Hvaða áþreifanlegar sannanir eru til? Heldurðu að einhver hafi verið hljóðlega að rífa heimili þitt í leit að „sönnunargögnum“ eða gróðursetja það sama? Hvaða áþreifanlegar sannanir hefur þú fyrir þessari trú? Það eru margar vísbendingar um að leynilegar aðgerðir óvina séu almennt frekar óhæfar og ef þær hafa verið að skipta sér af munu þær yfirleitt skilja eftir sig nokkur líkamleg ummerki. Ef þú finnur engin ákveðin, áþreifanleg ummerki um athafnir óvina, þá eru líkurnar á því að það sé ofvirkt ímyndunarafl þitt.

Hugsaðu! Alltaf. Áður en þú bregst við, áður en þú talar, hugsaðu! Það er boðskapur þessarar bókar. Vegna þess að óvinurinn gerir það mjög sjaldan. Allt bragðið til að ná þessu upp er að fá óvininn til að bregðast við í stað þess að bregðast við, láta hann rekast í allar áttir, eyða kröftum sínum, draga úr eigin krafti í dýrum en tilgangslausum blindgötum. Við getum gert þetta ef við höldum ró sinni, höldum haus, hugsum, skipuleggjum fram í tímann og látum hann ekki trufla okkur. Á meðan við erum auðvitað samtímis að skrölta út úr búrinu hjá ZOG. Ofsóknaræði er vopn, tvíeggjað. Við verðum að beina fremstu röð þess að kerfinu á sama tíma og við hlífum okkur við því. Það er ekki auðvelt, og það verður ekki auðveldara héðan í frá, en þetta er afar mikilvægt „trikk í faginu“ sem við verðum öll að ná tökum á.

MEÐHÖNDUN á eftirliti með óvinum

Að hve miklu leyti þú verður fyrir áreitni af hálfu opinberra stofnana óvinarins fer eftir tveimur þáttum, sá fyrsti er hversu virkur þú ert og hversu áhrifarík þessi starfsemi er. Annar tengdur þátturinn er hversu mikill þrýstingur gyðingastofnunin á staðnum og hliðstæða þeirra sem ekki eru hvítir beita yfirvöldum til að „gera eitthvað í þessum hræðilegu kynþáttahatara gyðingahaturs“. Sumar lögregluembætti á staðnum eru pólitískari en aðrar og eru því næmari fyrir meðferð og þvingunum. Fullyrðingar frá samtökunum gegn ærumeiðingum í B'nai B'rith um að taka „árásargjarna og skapandi afstöðu löggæslumanna“ gegn pólitískum andófsmönnum hvítra eru líklegri til að hafa áhrif á lögregluna í Silver Springs, Maryland en í Bugtussel, Mississippi. Ekki það að ADL geti ekki komist til sýslumannsins í Bugtussel líka, en það mun taka lengri tíma og þeir verða að gera það lúmskari, td með næði boðið framlögum í herferð eða með rólegu spjalli við Mississippi landstjóra í State House yfir bourbon og grein. Þú ættir að kynna þér nákvæmlega hvernig ZOG starfar á þínu svæði og reyna að sjá fyrir hreyfingar þeirra.

Eitt af því fyrsta sem lögin munu gera er að setja alla auðkennanlega hvíta þjóðernissinna undir eftirliti. Þessi vinningur er breytilegur að styrkleika og umfangi eftir því hversu mikið af mannafla er tiltækt, hneigjast sterkur þrýstingur gyðinga og hvort þeir gruna þig virkilega um að gera eitthvað ólöglegt eða ekki. (Ég endurtek í tíunda sinn að á fyrstu þremur stigum byltingarkenndu atburðarásarinnar ættir þú að vera tístandi hreinn.) Flestir hvítir lögreglumenn á staðnum hafa meira en nóg af alvöru

glæpi á hendur þeirra án þess að eyða of miklum tíma og fyrirhöfn í að fylgjast með löglegum pólitískum aðgerðarsinnum af eigin kynþætti sem þeir eru sennilega sammála í leyni, bara til að þóknast bakherbergisstrákunum í miðbænum sem eru að fá hita frá rabbíni Shlumpfelstein í Interfaith Human Relations Council eða hvað sem staðbundin ADL front er kölluð.

Ef þú getur ræktað gott samband við lágt settu lögguna á taktinum mun þetta skila miklum arði. Í flestum deildum er hver sem er úr röðum liðþjálfa og uppúr pólitískur og að lokum stefnt í hættu með því að þurfa að fara á strik fyrir ZOG og sýna „næmni fyrir áhyggjum minnihlutahópa,“ þ.e. pólitískan áreiðanleika. En löggan á taktinum fær hitann og þungann af niggerisma á hverjum degi og hann veit hvað er hvað. Nánar verður fjallað um hugarfar lögreglunnar síðar, en hér er rætt um að takast á við hana á götum úti. Hafðu í huga að ef og þegar þú verður nógu hættulegur kerfinu til að verðskulda ofbeldisfulla árás á líf þitt eða frelsi þitt, þá er það líklegast að löggan á slaginu, hvítur maður eins og þú, verður sendur á eftir þér. FBI og BATF hafa orðið nokkuð pirruð í gegnum árin um að ráðast á hvíta rasista og gera það sjaldan lengur án víðtækrar aðstoðar lögreglu á staðnum sem mun taka meirihluta áhættunnar ef skotárás hefst. (Staðbundin löggur hata og fyrirlíta alríkisfulltrúa, eitthvað sem við getum lært að spila á.)

Mundu: lögreglumaður er vanur að takast á við glæpamenn og pönkara. Ódýrt bravæði, ruddaleg misnotkun, léttvægar lygar, gremjuleg frekju, hann hefur séð þetta allt. Ef þú hagar þér á þennan hátt gagnvart honum, vinnur hann að því gefnu að rabbíninn hafi rétt fyrir sér og þú sért bara lágkúrulegur glæpamaður, og hann mun koma fram við þig í samræmi við það. Komdu alltaf fram við hvíta eftirlitsmenn og liðþjálfa af virðingu, kurteisi og fagmennsku. Þetta mun skila arði og þar að auki eiga flestir það skilið. Frá undirforingja og uppúr byrjar rotnunin að koma inn og líkurnar eru mjög góðar að þú sért að eiga við málaliða sem hefur hugmynd um tryggð að vera keyptur, jafnvel þótt launastjórar hans taki þátt í að eyðileggja kynþáttinn hans. Vertu flott, kurteis og rétt hjá hærra settum löggum. Segðu þeim ekkert. Aldrei, ekki undir neinum kringumstæðum. Ekki ræða neitt pólitískt við þá yfirleitt. Þeir eru ekki hugsanlegir nýliðar, þeir gera ekkert að ástæðulausu og þeir eru alltaf á höttunum eftir einhverju út úr þér í eigin svívirðilegum tilgangi, (Sjá síðari kaflann sem ber yfirskriftina Mat to Do Men You are Captured.)

Rafrænt eftirlit mun vera algengasta form njósna sem þú verður fyrir. Það er hagkvæmt, tiltölulega auðvelt og losar mannskap fyrir alvöru sakamálarannsóknir. Það gerir lögreglunni kleift til að fullvissa rabbíninn Shlumpfelstein og borgarráðsmanninn Nicodemus Washington um að eitthvað sé í raun og veru að gera í þessum siðlausu honkies og að lokum verði þeim varpað inn í dýpstu og dimmustu dýflissur Síonar þar sem slíkir villutrúarmenn og guðlastarar eiga heima. Þar að auki, ef þú ert nógu heimskur til að hunsa ítrekuð lögbann mitt gegn ólögmætum, gætu þau jafnvel gripið þig í að gera eitthvað ólöglegt og læst þig í raun. Tæknilega séð á allt rafrænt eftirlit að vera strangt stjórnað og aðeins framkvæmt í kjölfar dómsúrskurðar en ég get sótthreinsað og lögleitt spólur þeirra hvenær sem þeir vilja með undirskrift dómara sem mun þægilega ekki taka eftir því að skjölin eru dagsett þrjú. mánuðum áður. Ég hef enn ekki heyrt um eitt einasta mál þar sem einhver lögreglumaður eða alríkisfulltrúi hefur verið dæmdur á einhvern hátt fyrir að misnota rafrænar hlerunaraðferðir. Það er þeirra helsta vopn gegn okkur, þar á eftir beita uppljóstrara.

Ég hef þegar fjallað um símahleranir. Það var áður fyrr að þeir þurftu að laumast inn á heimilið þitt á einhvern hátt og í rauninni setja gallann inn í símatækið sjálft, en þeir gera þetta allt niður á skiptiborðinu núna eða annars smella þeir á línu við tengikassa á staur á einhvern hátt úr húsi þínu eða íbúð. Líklegast er að þegar þú flytur inn í nýtt hverfi eða færð nýjan síma uppsettan, og þeir komast að því, muntu taka eftir þjónustubíl símafyrirtækis og "línuvörður" upp á staur í nágrenninu mjög stuttu síðar. Það er því gott að láta þá ekki vita hvaða síma þú notar í pólitísku starfi þínu. Þetta er ekki alltaf auðvelt, þar sem tölvur þeirra geta tekið lista yfir þekkta síma hvítra föðurlandsvina um land allt, leitað í símreikningum borgarinnar eða sýslunnar, skanna hundruð þúsunda símtala og á nokkrum mínútum spýtt út lista yfir hverjir eru í svæði hefur kallað tilgreinda hvíta þjóðernissinna. Snúningskerfi með ákveðnum tímum og símaklefum er betra, en enn og aftur, ef þeir ná í, geta þeir notað tölvurnar sínar til að endurbyggja mynstur þitt fyrir gjaldsímanotkun að hluta eða öllu leyti og smellt á réttar línur á réttum tíma.

Margir símtæki eru einfaldlega með lifandi upptökutæki tengdir þeim sem eru hljóðnæmdir til að kveikja á og hefja upptöku á ákveðnum lykilorðum eins og „byssu," „sprengja," „drepa," "Gyðingur" o.s.frv. Þegar þú verður að tala á hlaðinni línu gæti verið góð hugmynd að nota esópískt tungumál, dæmisögumálið. Notaðu kóðaorð eins og "kex" fyrir byssu, "sement" fyrir sprengiefni, "kakkalakki" fyrir gyðinga o.s.frv. Þetta gerir ráð fyrir að þú sért að ræða svona hluti á hleruðum línu til að byrja með, sem er ekki góð hugmynd, en þarna eru tímar þegar þú verður að nota þessi orð í fullkomlega lögmætu samhengi. Margur er tíminn í NSPA þegar ég sagði "byssur" eða

„sprengjur" í algjörlega löglegu samtali, þar sem ég talaði um einhverja frétt eða grein sem ég var að skrifa, og ég heyrði smell þegar upptökutækið fór í gang.

Raunverulegum pöddum er oft komið fyrir á heimilum og bílum hvítra föðurlandsvina, yfirleitt í gegnum „svartapokavinnu". Þetta eru innbrot sem lögreglan eða alríkislögreglan framkvæmir í því skyni að framkvæma ólöglega leit, stela eignum þínum, koma fyrir rafrænum hlerunarbúnaði eða leyna ávanabindandi sönnunargögnum eins og eiturlyfjum eða handsprengjum á heimili þínu sem þeir geta síðan "finnið" á einhverjum forsendum. í raun mjög lítið sem við getum gert í þessu ef þeir eru virkilega ákveðnir, bara vera löglegir, framkvæma reglulega leit að villunum og keyra áfram. Ef þeir vilja sleppa þér, munu þeir gera það og þeir munu ekki leyfa vandlátum smáatriðum eins og lögum, siðferði eða staðreyndum standa í vegi fyrir þeim. Þetta er eitthvað sem við verðum að sætta okkur við áður en við tökum þátt í ósamþykktri pólitískri starfsemi. Það eru til handbækur í neðanjarðarpressunni um hvernig á að finna og fjarlægja gallatæki, hvernig á að gera "sóp" o.s.frv. Lærðu þessar aðferðir og æfðu þær reglulega. Farðu varlega við hvern þú talar um hvað, farðu varlega í því sem þú segir í síma og haltu áfram að keyra. Ég var vanur að spila leiki með eftirlitssveitum. Í Arlington kallaði ég stundum á skuggabíla FBI, "við förum í prentarana núna!" eða hvert sem við vorum að fara. Stundum týndi ég þeim með því að keyra á rauðu ljósi, sveiflast í kringum blokkina, og dró mig svo upp við hliðina á forviða Gmennum við næsta ljós og sagði: "Hæ krakkar! Fínt veður sem við fáum!" Hins vegar gleymdi ég því að þetta er ekki leikur og þetta voru illvígir þrjótar sem ég var að skipta mér af og í fyllingu tímans fékk ég uppgjöf.

Ég og einn annar gáfaður krakki á NSWPP HQ ákváðum að leika brandara á „droids". Við áttum prýðissamt samtal í síma um sendingu af ólöglegum vopnum og nefndum stað og tíma sem við ætluðum að grafa þessa hluti. Við mættum með nokkra plastpoka fulla af skítugum þvotti og byrjuðum að grafa, í kjölfarið stóð her af flakjakka Feebies og staðbundnum lögreglumönnum upp úr jörðinni og greip okkur. Þegar það rann upp fyrir skíthællunum að þeir hefðu verið fórnarlamb Dick Tuck hrekks, fóru þeir með okkur inn í héraðið (við höfðum verið tekin til fanga í Virginíu) og læstu okkur inni á Anacostia lögreglustöðinni, lögreglustofu í DC. . Við vorum aldrei formlega handtekin á meðan á 8 tíma málsmeðferðinni stóð. Ég var hlekkjaður við ofn og eftir nokkra klukkutíma kemur negri lögregluþjónn í DC inn og án orðs heldur áfram að berja mig innan tommu ævi minnar með blautu handklæði, hnefum og opnum lófum sem hann klappaði saman yfir eyrun, fjandinn nálægt því að springa í hljóðhimnunni. Hinn krakkinn fékk svipað

meðferð í næsta herbergi, frá hvítri yfirgefinni löggu. Okkur var svo rekið út um dyrnar á lögreglustöðinni og sagt að labba heim til Arlington, þetta var um miðnætti í verstu fátækrahverfinu í Washington DC.

Hinn krakkinn þoldi það ekki og yfirgaf höfuðstöðina skömmu síðar. Ég hélt mig við Hreyfinguna en lærði að líta ekki á þessa baráttu sem leik. Þið ættuð að læra það líka, bræður, og það strax. Líf þitt gæti vel verið eftir því. FBI menn og aðrir alríkisfulltrúar sérstaklega eru þjálfaðir morðingjar og í mörgum tilfellum eru einstaklingarnir sem þú átt við raunverulega morðingja líka. Við erum helvíti heppin að þeir hafi ekki sóað okkur og hent okkur í Potomac um kvöldið. Ef þeir gerðu það, þá hefði enginn varpað upp væli í mótmælaskyni, því við vorum „nasistar“ og allir vita að „nasistar“ hafa ekki einu sinni tilverurétt.

SKILNING: Það er óskynsamlegt að leika við leynilögreglu nokkurrar þjóðar eða ríkisstjórnar. Slíkir menn eru ekki þekktir fyrir hógvært eðli eða húmor.

HVERNIG Á AÐ KOMA SÉTT Á UPPLYSINGA

Önnur árásarlínan sem óvinurinn mun nota gegn virknieiningunni þinni verður að lokum uppljóstrarinn. Mikilvægt er að gera sér grein fyrir því að uppljóstrarar haga sér alltaf á sama hátt, vegna eðlis hlutverks þeirra og hlutverks innan starfseiningarinnar. Það eru afbrigði af þemanu, en með smá skynjun og smá kunnáttu muntu geta komið auga á mynstrið. Ég endurtek að nánast hver einasti umboðsmaður eða uppljóstrari skilur eftir sig sömu vísbendingar og óhreinindi. Ég er ekki nema hinn ömurlegi Bernard Butkovich, umboðsmaður BATF sem átti stóran þátt í að skapa Greensboro-fiaskóið. Við höfðum reyndar þegar séð Butkovich sem plöntu og síðast þegar hann kom á flokksfund vorum við aðeins bundin af nærveru fréttamanna og sjónvarpsmyndavéla frá því að horfast í augu við sönnunargögnin sem við höfðum safnað. Butkovich var aðeins óvenjulegur að því leyti að hann var raunverulegur merki með ATF umboðsmanni, en flestir uppljóstrarar eru lægri tegund glæpamanns, smáþjófur eða fíkniefnaneytandi.

Ég gæti bætt því við að síðari dauði Butkovich í dularfullu flugslysi veitir áhugaverðan lítinn siðferðiskennd fyrir þá „droid í þrískiptum jakkafötum sem treysta á Slime frænda sem hvíta föðurinn.

sem mun að eilífu þykja vænt um þá og vernda í sínum ormþrungnu faðmi. Butkovich skammaði frænda með vanhæfni sinni og frændi kann ekki að meta að vera skammaður fyrir þjóna sína. Og margt getur farið úrskeiðis með þessar litlu einkaflugvélar, jafnvel fyrir reyndan flugmann ah, en ég vík. RIP., skíthæll.

Leita skal að eftirfarandi atriðum í ýmsum plöntum. Þeir eru kannski ekki allir til staðar, en leita að heildarmynstri af grunsamlegri hegðun og undarlegum tilviljunum. Einnig viss

hegðunar- og virknimynstur benda til þess að þú gætir átt við raunverulega Fed eða aðra tyggjólaga lögreglu.

1. *Smáglæpastarfsemi.* Flestir uppljóstrarar láta undan einhverri tegund af eyri-ante glæpum, rífa af sjálfsölum, selja eða nota mjúk eiturlyf, "fimm fingraafslátt" í K-markaðnum eða matvöruversluninni o.s.frv. Svona fólk ætti ekki að vera í hvítu stjórnmálaflokknum þínum. virknieiningu hvort sem er, en ég nefni þetta vegna þess að það er mikilvægur mælikvarði á viðhorf. Einhver sem mun ræna eða stela úr kyrrstæðum bíl eða selja fíkniefni hefur enga persónulega tilfinningu fyrir heilindum eða heiður og mun selja þig, vini sína, sína eigin ömmu eða hvern sem er í skiptum fyrir litlar upphæðir, eða að öðrum kosti friðhelgi fyrir ákæru. Aumkunarverðasta málið sem ég hef heyrt um var aðaluppljóstrari Royal Canadian Mounted Police í ýmsum kanadískum hópum. Í mörg ár var verð þessa manns tíu kanadískir dollarar og tvær flöskur af rommi í hverri viku. Ég veit ekki hvort er gróteskara, það eða sú staðreynd að maðurinn hangir enn á jaðri Hreyfingarinnar þrátt fyrir metorð sitt og augljósa alkóhólisma og elliglöp.

2. *Uppljóstrarinn talar stórt en framleiðir lítið.* Hann er alltaf til staðar, vill alltaf kynnast nýju fólki, vill alltaf spreyta sig á öllum ókeypis vörum, alltaf fullur af sögum um hvernig hann ætlar að gera þetta, hitt og hitt fyrir Hreyfinguna. Og samt einhvern veginn virðast þessir miklu hlutir aldrei verða að veruleika. Hinn látni Joe Tommasi var varaður við af tengilið í höfuðstöðvum lögreglunnar á staðnum að svo lágkúrulegur maður væri að reyna að síast inn í NSWPP-deild hans í Los Angeles fyrir hönd LAPD. Tommasi beitti einföldu úrræði: í hvert sinn sem gaurinn kom um höfuðstöðvar El Monte var hann látinn vinna, og óhrein vinna við það. Hann þvoði leirtau; hann hreinsaði prentvélina; hann sló grasið; hann braut saman dagblöð þar til fingur hans voru svartir af bleki; hann þrífði klósettin. Áhugi hans fyrir þjóðernissósíalískri nýskipan tók um þrjár vikur að gufa upp og við heyrðum aldrei í honum aftur.

3. *Uppljóstrari vill alltaf nöfn og heimilisföng.* Hann býður sig fram ákaft til að aðstoða við póstsendingar frétta- og dagblaða, fyrir í

afstöðu, því hann getur fengið dekko á póstlistanum. Hann er alltaf með klórapappír eða litla minnisbók svo hann geti fengið nöfn og símanúmer nýs fólks. Hann hefur mikið minni fyrir númeraplötur og mikinn áhuga á bílum. ("Segðu, hvaða ár af Pontiac er að þú keyrir, bróðir?") Hann er heillaður af byssum - hann elskar að taka þær upp, höndla þær, horfa lengi og vel á raðnúmerin, komast að öllu um hvar fólk fékk þau, hversu mörg önnur vopn þau eiga, hvernig skotvopnaupplifun þeirra er o.s.frv.

4. *Uppljóstrarinn vill gjarnan reika.* Þú finnur hann alls staðar, sérstaklega á heimili þínu eða skrifstofu. Þú munt finna hann grúska í skúffum á einhverju yfirskini, leita að eldspýtu eða penna eða hvað sem er. Þú munt finna hann kíkja inn í bílskúrinn þinn, svefnherbergið þitt, skrifstofuna þína eða vinnuherbergið, myrkraherbergið þitt, prentverkstæðið þitt, hvar sem hann á ekkert erindi. Þú munt lenda í honum óvart viljandi á götunni.

Hann mun alltaf vera til staðar, skjóta upp kollinum á undarlegum tímum og kalla á þig í endalaus og tilgangslaus samtöl.

5. *Uppljóstrarinn elskar að tala um ofbeldisfulla og ólöglega hluti.* Þetta er merki umboðsmannsins, dýra sem er nokkuð frábrugðin beinu hægðadúfunni. Alltaf tekst honum einhvern veginn að koma samtalinu að sprengjuárásum, skotárásum, skemmdarverkum, hvaðeina og allt sem athafnadeildin þín ætti ekki að hafa áhyggjur af í fyrsta, tveimur og þremur. Þú munt taka eftir því að hann vaxar sérstaklega uppreisnargjarn í símanum, sem er meira en líklegt að hlerað er og tekið upp samtölin þín. Hann hefur dularfulla „tengiliði“ sem geta útvegað þér handsprengjur, sprengiefni, vélbyssur, skriðdrekaeldflaugar, eiturgas, MAC-10 vélbyssur, stolin ríkisbifreið, Claymore jarðsprengjur, taktíska kjarnaodda, hvaða helvítis sem þú vilt nema reiðufé og skrifstofuvörur sem þú þarft virkilega til að reka löglegan stjórnmálahóp. Fyndið við þessa "tengiliði" hans - þeir geta fengið þér nánast hvað sem er ólöglegt, ekkert svita, en biddu þá um að koma með nokkrar rúllur af frímerkjum eða nokkur hundruð kall sem framlag? Ekki á nefið á þér!

6. *Uppljóstrarinn er erfitt að finna.* Hann er mjög tortrygginn við að láta þig vita hvar hann leggur höfuðið á kvöldin. Hann er persónulega öryggismeðvitaður að marki ofsóknarbrjálæðis. Þetta er vegna þess að hann hefur yfirleitt mikið til að vera ofsóknarbrjálaður yfir; mjög oft ertu ekki fyrsti hópurinn af fólki, pólitískum eða bara glæpamönnum, sem hann hefur grenjað yfir. að upplýsa er slæmur ávani sem er mjög erfitt að rjúfa þegar hann hefur náðst; ansi oft lætur "málastjórinn" hans eða "stjórnin" hans í höfuðstöðvum lögreglunnar eða alríkisbyggingunni hann ekki ko

7. *Forsíðufrétt uppljóstrara fer oft ekki út.* Að því marki sem hægt er skaltu keyra bakgrunnsskoðun á hverjum sem þú grunar. Það eru alls kyns leiðir til að gera þetta. Við búum í flóknu samfélagi og það er mjög erfitt fyrir hvern sem er að fela raunverulega lífssögu sína fyrir einhverjum öðrum sem þekkir strenginn. Ræktaðu listina að elta uppi og dýpka upp upplýsingar um fólk. Þetta er ekki aðeins mikilvæg upplýsingaöflun og skiptir sköpum fyrir öryggi þitt, það er líka skemmtilegt og áskorun, andleg æfing eins góð og hvaða borðspil sem er. Ég ætla ekki að fara nánar út í þetta vegna þess að þetta er efni út af fyrir sig.,

Að lokum verð ég að endurtaka viðvörun mína um kvenkyns umboðsmenn. Flestir hvítir þjóðernissinnar eru enn karlmenn, af ýmsum ástæðum hafa þeir aðallega að gera með þá staðreynd að hvítir karlmenn verða strax, persónulega fyrir áhrifum af grimmum veikindum og harðstjórn þessa samfélags og hafa því verið fyrstir til að vakna. Þátttaka kvenna í Hreyfingunni eykst, þróun sem ég fagna, en staðreyndin er sú að við eigum enn of fáar systur í baráttunni og flestar sem koma að málinu eru giftar. Þessi skortur á hæfum konum er mjög alvarlegur akkillesarhæll fyrir okkur og óvinurinn veit þessa staðreynd og notar hana.

Það er mjög erfitt fyrir hvítan arískan karlmann með eðlilegt eðlishvöt og innfædda heiðurstilfinningu, traust og velsæmi okkar fólks að vekja grun um að kynlífsfélagi hans, sem hefur deilt nánustu og persónulegustu hlutum lífs síns, gæti verið banvænn óvinur. Þegar þetta gerist, þá er það oft tilfinningalega og andlega pirrandi fyrir manninn en JDL-sprengja eða áreitni frá FBI myndi vera. Augljóslega getum við ekki farið að elta neinar aðlaðandi ungar konur sem sýna áhuga á að festa ungu strákana okkar eða annars myndum við missa ólöglega unga strákana með stuttum tíma. Vertu vakandi, vertu fagmannlegur í samskiptum þínum við konur - þ.e. ekki gefa þér koddaspjall um hreyfingarviðskipti - og það myndi ekki skaða að kíkja á vinkonur fólksins þíns. Og þín líka.

Meðan ég er að ræða þetta efni vil ég koma á framfæri mikilvægu ráði. Aldrei, ALDREI leyfa þér að lenda í aðstæðum þar sem þú ert einn með konu sem er ekki hvít, kvenkyns lögregluþjónn eða blaðakona. Ef viðskipti neyða þig til að eiga við konur af þessu tagi skaltu alltaf ganga úr skugga um að þú sért í hópi, á opinberum stað eða á annan hátt í fylgdarliði.

Tvisvar, af minni reynslu, hafa hvítir aðgerðarsinnar verið lokkaðir í málamiðlanir af konum sem síðan hrópuðu "nauðgun!" Í báðum tilfellum voru þessar konur gyðinga sem voru mjög hvítar í útliti, meðlimir JDL sem fóru huldu höfði í þessum sérstaka tilgangi.
(Kannski var einn þeirra giftur öðrum Gyðingi að nafni Pótífar? Ég man það eitt af fórnarlömbum okkar í LA-málinu hét Joseph.) Í einu tilviki voru handteknir vegna mjög, mjög slæmrar umfjöllunar. Þeir handtóku strákana okkar í NS einkennisbúningi á fundi og forsíðumyndirnar sýndu að þeir voru teknir inn í löggubúðina í handjárnum á meðan fyrirsagnirnar öskruðu "NAZISTAR NAGAÐA gyðingastelpu!" Hvorugt málanna kom fyrir dóm vegna þess að í báðum tilfellum afgreiddi fólkið okkar það á þann eina hátt sem mögulegt var. Rétt var að takast á við yfirmann gyðingavarnarbandalagsins á staðnum, skammbyssa framleidd til að ná athygli hans, (í einu tilviki ýtt í munninn á honum og hamarinn spenntur), og síðan var útskýrt fyrir skítugu kíkunni að það væru ákveðnar reglur í leikur óhefðbundinna stjórnmála og að falsaðar nauðgunarásakanir væru að brjóta reglurnar. Í báðum tilfellum mættu kvenmennirnir aldrei fyrir dómstóla og bræður okkar voru látnir lausir, vonandi til að sýna meiri varkárni í framtíðinni, þ.e. þar sem þeir festa það.

Það má gera athugasemd við að fyrri sagan virðist brjóta í bága við bann mitt gegn ólöglegri starfsemi. Ekki svo. Boð mitt til ykkar allra er að lifa af og framkvæma verkefni ykkar.
Núna er það að brjóta lögin og fara í fangelsi það sem eftir er af náttúrulegu lífi þínu gegn lifun og því ber að forðast. Að fara í fangelsi fyrir nauðgunarrappi hefði sömu áhrif. Það er líka gagn-lifun. Skilaboðin mín í þessu öllu eru einföld: Gerðu allt sem þú þarft að gera til að vinna. Það er fullkominn "bragð af viðskiptum."

VII
BRÆÐILEGAR VIÐSKIPTI (framhald)

Fleiri handhægar vísbendingar fyrir hvíta byltingarmanninn:

Grunnbókmenntalínan. **Þú ættir að hafa nægjanlegt lager af bæklingum, bæklingum og öðrum stuttum hlutum sem útskýra áætlun og hugmyndir stofnunarinnar um kynþátt, efnahagsmál, gyðingaspurninguna, endurreisn samfélagsins og svo framvegis. Skiptu þessari grunnlínu af stuttum, læsilegum bókmenntum í litla pakka sem innihalda sex eða átta hluti og vertu aldrei án nokkurra í bílnum þínum eða á heimili þínu eða vinnustað, svo að þú getir slegið á meðan járnið er heitt ef þér finnst þú hafa fékk góða möguleika. Þú ættir aldrei að gefa fólki stórar, þykkar og þungar bækur til að lesa fyrr en það er þegar "hooked". Upphafleg samskipti þeirra við hreyfinguna ættu að vera þú og samtal þitt augliti til auglitis, fylgt eftir með BLL. Verkin í þessum grunnkynningarpakka ættu að vera stutt, auðlesin, myndrænt frábær og með eins mörgum myndum og teikningum og mögulegt er. Með hliðsjón af minnkandi læsi allra bandarískra íbúa, þar á meðal hvíta samfélagsins, ætti allt ritað efni sem gefið er tilvonandi ráðningarmönnum að vera eins einfalt og hægt er til að byrja með. Seinna, þegar þeir eru að minnsta kosti hálfnaðir og þú veist að þeir eru nægilega læsir og greindir til að lesa og skilja, þá geturðu prófað þær á stóru þykku bókunum eins og Mein Kampf eða Hvaða leið Western Man? eða Imperium.**

Ég hef komist að því að tvö verk eftir George Lincoln Rockwell, bæklingurinn In Hoc Signo Vinces og stórverk hans Mite Power eru frábærir byrjunarliðir fyrir byrjendur í kynþáttavitund. Þær eru einfaldlega skrifaðar, ítarlegar og markvissar og ekki ýkja langar. Annað sem þú þarft til að byrja byrjendur á mjög snemma er helförarendurskoðun. Grunnbókmenntalínan þín ætti að innihalda að minnsta kosti einn bækling gegn helförinni, svo sem stuttar athugasemdir um Önnu Frank-svikin. Næsta skref ætti að vera Harwood Did Six Million Really Die? Mundu að hin svokallaða helför er helsta siðferðislega grundvöllur gyðinga til að réttlæta eyðileggingu þeirra á samfélaginu og voðaverkin sem framin eru.

af Ísrael í Miðausturlöndum. Heimurinn er hneykslaður og reiður yfir því sem gyðingarnir eru að gera, en hneykslast stöðugt yfir útrýmingarlyginni, stöðugu öskrinu og kverunum um meintan hrylling Auschwitz, o.s.frv. Fjarlægðu það frá þeim og allt sem þú átt er rottupakki af lygara, þjófar og smáglæpamenn. Heimurinn er að verða ansi þreyttur á gyðingnum og handfarangri hans, og það þyrfti mjög lítið til að sannfæra hollustu þjóða til að stíga á þessi skordýr, þegar helfarargabbinu hefur verið eytt.

Kynntu þér „vitni“ og dreifingartækni hópa eins og Votta Jehóva og hvítasunnuunnenda. Mormónar láta alla trúboðann æfa sig að fagri list og aðferðir þeirra myndu vel endurgjalda námið. Vertu aldrei hræddur við að læra af öðrum hreyfingum, hægri væng eða vinstri væng. Hafðu í huga að hvaða leiðir eða samskiptaleiðir sem þú notar með þínu hvíta samfélagi, mun óvinurinn leitast við að hindra og loka. Hafa tiltækar aðrar áætlanir svo að hvenær

ZOG lokar á einni tegund upplýsingadreifingar eða agitprop, þú getur skipt yfir á aðra rás án truflana.

Afvirknivæðing. **Ef þú ert nægilega virkur, þá verður þú að lokum auðkenndur af óvininum og skotmark fyrir fórnarlamb. Frá sjónarhóli þeirra er nauðsynlegt að þú verðir gerður að fordæmi til að fæla annað hvítt fólk frá hvers kyns þátttöku í kynþáttaþjóðernisstefnu eða öðrum andófsmönnum. Í sumum löndum eru þjóðernissósíalistar eða hvítir kynþáttaþjóðernissinnar einfaldlega dregnir í burtu og horft upp. Hér á landi kallar leikáætlun óvinarins á aðeins meiri lipurð. Skaðlegasta einkenni lýðræðis er að það viðheldur tilgerð hvítra frelsis á sama tíma og það neitar þeim um frelsi og sjálfsákvörðunarrétt. Þetta heldur þeim meira og minna ánægðum, og umfram allt heldur það þeim í vinnu, framleiðir raunverulegan auð samfélagsins og viðheldur kerfinu sem er til.**

Óvinurinn gæti loksins líka læst þig inni, annaðhvort vegna þess að þú hefur verið svo heimskur að brjóta lögin og gefa þeim tök á þér, eða annars með því að búa til sönnunargögn um að þú hafir framið glæp og borgað uppljóstrara, með peningum eða mildi. , fyrir eigin glæpi að stíga upp á vitnabekk og sverja líf þitt í burtu. Hins vegar er fyrsta og helsta vopn þeirra gegn pólitískum andófi hvítra afvirknivæðing, svartan lista yfir þekkta hvíta rasista í sveitarfélagi og neitun um að leyfa þeim að afla tekna og lifa þannig af í svokölluðu "lögmætu" samfélagi.

Afvirknivæðing er ekki lengur alveg eins áhrifarík og hún var, vegna þess að víða í Bandaríkjunum er skortur á vinnuafli af peon-gerð og virkilega ákveðinn hvítur getur alltaf fallið aftur á bak við að snúa hamborgurum, ýta á kúst eða næturvaktina á Quik-Pik.
Þetta er ekki mikil hjálp ef þú hefur verið að þéna $12,00 á tímann sem lærður vélvirki eða $16,00 á tímann sem pípulagningamaður eða hvað sem er og þú verður að fara niður í lágmarkslaun á Burger King. Hins vegar er hamborgara-doodling að minnsta kosti vinna. Árið 1977 var 1 settur á svartan lista í Raleigh af ADL og sniðgangan var svo alger að á milli þess og 1981 þegar ég fór úr bænum vann ég samtals þrjá daga á pappír, löglega. Það var heldur ekki vegna skorts á tilrau
Ég setti inn um 200 umsóknir á árunum 1977 og 1978 og í nokkrum tilfellum var ég næstum ráðinn þangað til hefðbundin lánsfjárathugun mín fyrir vinnu kom aftur með "hafðu samband við Goldstein's Fashion Outlets fyrir sérstakan dóm." (Gyðingurinn sem rak þessa verslunarkeðju var formaður ADL-héraðsins á staðnum.) Eftir það var ekki nauðsynlegt að gera mig óvirkan, því ég var allan tímann í blöðunum og í öllu falli hafði ég gefist upp á að reyna.

Í dag held ég að það væri ekki mögulegt fyrir ADL að gera þetta vegna þess að Raleigh er orðinn svo Yuppiefied að skortur á vinnuafli hefur náð bráðum hlutföllum og Raleigh fyrirtæki eru að byrja að flytja inn Kínverja og Sikhs til að snúa hamborgurum sínum og manna kassakassa sína . Mín ágiskun er sú að þegar ég verð skotmark aftur og missi núverandi vinnu mína muni ég geta hamborgara-dúllað eða gert eitthvað á lágmarkslaunum vegna þess að fyrirtæki skortir svo afgerandi hæfa (þ.e. hvíta) hjálp.

Þetta á auðvitað ekki við á öllum sviðum. Einnig er ég einhleypur (nú) og hreyfanlegur og ég hef efni á að auka hlut og fara þangað sem vinnan er. Fyrir giftan mann með fjölskyldu, veð og rætur í samfélaginu er hættan á afvirkni af starfsemi banvæn. Það er nánast engin lagaleg úrræði í boði. Ég hef enn ekki heyrt um nokkurn hvítan þjóðernissinna sem hefur tekist að mótmæla pólitískri lygaveikilegri uppsögn fyrir dómstólum eða fá nokkurs konar bætur, engan veginn að vera endurráðinn. Afvirknivæðing er í raun verri ógn við okkur en að vera dæmd fyrir falska „glæpi“. Það er áhrifaríkast, þar sem maður sem berst fyrir efnahagslegri afkomu er varla í neinum tilvikum að taka þátt í óviðkomandi pólitískri starfsemi. Það er hagkvæmt frá sjónarhóli þeirra og veldur þeim ekki sömu áhættu og það getur valdið því að búa til sakamál; svikin „sönnunargögn“ og meinsæri vitnisburður hefur þann viðbjóðslega sið að koma ólímdur, stundum árum síðar, og þessi atvik geta verið vandræðaleg fyrir Yuppy í þrískiptum jakkafötum.

Það eru nokkrar leiðir til að koma óskum sínum á framfæri við yfirmann þinn varðandi áframhaldandi starf þitt. Í fyrsta lagi eru fjölmiðlarnir lausir við það. Þegar þú hefur borið kennsl á þig er nafni þínu, heimilisfangi og vinnustað stráð yfir alla forsíðu staðarblaðsins, yfirleitt ásamt mynd af þér sem hefur verið raðað eða í sumum tilfellum læknað til að láta þig líta eins ljót og heimskulega út. og óæskilegt eins og hægt er.
Oft dugar þetta eitt og sér til að gera gæfumuninn: þú kemur í vinnuna morguninn eftir og bleikur miði bíður. Fjölmiðlar gætu líka reynt að hringja í þig í vinnunni, koma til að "viðtala" þig í vinnunni, hanga á bílastæðinu og áreita vinnufélaga þína með vitlausum spurningum. ("Vissir þú að Bill Jones var nýnasisti/Klansman/hægri róttæklingur? Vissir þú að hann er með byssu? Vissir þú að meðlimir samtakanna hans voru handteknir af FBI fyrir samsæri um að sprengja grunnskóla fulla af litlu í loft upp. börn?")
Örfá fyrirtæki geta tekið svona meðferð í langan tíma.

Ef það gerir það ekki, þá er næsta skref almennt heimsókn frá vingjarnlega FBI-hverfinu þínu. Það þarf varla að taka það fram að þeir gátu bara ekki passað það inn í annasama dagskrána sína að spyrja þig "hefðbundinna spurninga" heima eða um helgina og þeir þurftu bara að koma og sjá þig í vinnunni með draslið sitt. Uppáhalds bragð er að taka viðtal við þig í viðurvist yfirmanns þíns eða yfirmanns, "bara svo hann viti að allt er á uppleið." Spurningar þeirra fjalla síðan um byssur, sprengjur, tengsl þín við raunverulega eða meinta glæpaþætti, kynni þín af öðrum kynþáttaþjóðernissinnum sem hafa verið dæmdir réttilega eða ranglega fyrir ofbeldisfulla ólöglega verknað o.s.frv. Þeir munu einnig nefna þann óneitanlega raunverulega möguleika að þú og þínir vinnustaður getur verið fórnarlamb byssu- eða íkveikjuárása vinstrimanna eða JDL. Þegar þeir fara, hefur yfirmaður þinn mál af öskrandi mæðgum og dagar þínir sem starfsmaður þar eru taldir.

Takist það ekki er alltaf utanlöglegur þrýstingur frá ADL eða ofbeldisfullum, róttækum vinstrimönnum. Það verður gert ljóst fyrir vinnuveitanda þínum að svo lengi sem hann heldur þér áfram mun hann ekki fá ákveðna samninga og viðskiptavini eins og áður, eða honum verður stundum boðið sérstaklega stór viðskiptavinur eða plómusamningur ef hann rekur þig. Hann gæti fundið sig skyndilega ófær um að fá birgðir af mikilvægu hráefni eða hlut sem fyrirtækið verður að hafa til að virka. Fastir viðskiptavinir hans munu skyndilega snúa sér annað fyrir pantanir sínar.

mun skyndilega finna sjálfan sig viðfangsefni söluskattsúttektar og IRS rannsókna. Hann mun finna lánsfé sitt hjá birgjum skorið niður og krafist reiðufjár á tunnuhausnum fyrir hver kaup, grundvöllur sem mjög fá fyrirtæki geta nú á dögum

starfa. Á hverjum degi mun hann fá þau skilaboð að einn af starfsmönnum hans sé örugglega ekki kosher. Þessi tegund af fíngerðum þrýstingi er það sem gyðingar skara fram úr, tæknin sem þeir hafa þróað og betrumbætt í þúsundir ára, allt frá því að Jósef komst í horn á egypska kornmarkaðnum og Yehudi fann að það væri miklu auðveldara að taka "skera" af vinnu heiðingjanna. og arðbært en að vinna. Peningar eru verkfæri, en þeir geta líka verið hljóðfæri sem gyðingurinn spilar á eins og virtúós þegar hann hefur hug á. Það er það eina sem þeir eru mjög góðir í.

Nema yfirmaður þinn sé maður (eða kona) með virkilega óvenjulegan karakter, mun hann ekki þola þessa siklasinfóníu lengi. Það eru hins vegar enn aðrar örvar í skjálfti óvinarins til að skjóta á launaseðilinn þinn. Þegar öfga-vinstrimenn eða JDL taka þátt í athöfninni geta hlutirnir orðið mjög loðnir. Þeir gætu valið vinnustaðinn þinn, með óhagstæðri athygli fjölmiðla. Þeir kunna að grýta eða rista dekk á sendiferðabílum fyrirtækisins þíns. Þeir geta brotið gluggana í verksmiðjunni eða skrifstofunni. Þeir gætu ráðist á þig fyrir utan vinnuna þína eða brennt bílinn þinn á bílastæðinu. Þeir kunna að sprengja verslunina þína eða sýningarsal í næturnar, eða skjóta skotum úr hraðakandi bílum. Allt þetta hefur komið fyrir mig eða fólk sem ég hef þekkt og saman mynda þetta mynstur hótunar og áreitni sem er nánast ómögulegt fyrir nokkurn vinnuveitanda að standast.

Annar hópur vandamála sem þú gætir lent í á vinnustaðnum mun ekki koma frá utanaðkomandi, heldur frá nigrunum og kryddunum með jákvæðri aðgerð, og í sumum tilfellum rauðum ef þú ert í stórri verksmiðju eða uppsetningu. Ef þú vinnur í verksmiðju í stéttarfélögum gætu þeir hótað að fara í verkfall ef þér verður ekki sagt upp. (Svona var ég ræstur frá Hillhaven Convalescent Home í Raleigh, í ágúst 1977. Svarta hjúkrunar- og eldhússtarfsfólkið hótaði að ganga út og ég var rekinn innan klukkustundar.) Ef það er einhver kommúnistainngangur á verslunargólfið þitt geturðu verða fyrir árás í dimmum hornum, dekk bílsins þíns verða risin eða bensíntankurinn þinn sykur o.s.frv. (Eitt fljótlegt lítið viðskiptaleyndarmál: hafðu alltaf læsingu á bensínlokinu þínu og ef mögulegt er á húddinu líka. Þeir elska að rusla bílnum þínum .)

Vinna gegn afvirkni. Í fyrsta lagi, hafðu í huga að eins og alltaf mun þrýstingurinn sem þú verður fyrir í starfi vera í réttu hlutfalli við hversu augljós virkni þú stundar. Margir sem lesa þetta munu segja: "Djöfull, allir Ég vinn veit hvað mér finnst um niggara og gyðinga og ég hef aldrei átt í svona vandræðum og þú lýsir!" Kannski ekki, en ég þori að veðja að þeir sem halda þessu fram hafa ekki verið virkir umfram ákveðið stig heldur. Tilraun eða raunveruleg

afvirknivæðing er á vissan hátt eins konar hrós. Þeir koma ekki á eftir þér nema þú hafir látið þá skrölta.

Ef yfirmaður þinn er ekki hvítur eða gyðingur, þá átt þú í vandræðum og þú munt sennilega ekki endast of lengi eftir að þú hefur borið kennsl á þig og skotmark. Ef hann er hvítur, reyndu samt að rækta gott samband við hann. Láttu hann líka við þig og virða þig sem manneskju. Farðu varlega með hans eigin stjórnmála- og kynþáttaskoðun. Ef og þegar tíminn virðist vera kominn, láttu hann vita að þú ert að minnsta kosti í útlægum tengslum við svona og slíkan hóp, ekki láta fjölmiðla koma honum á óvart þegar þeir hringja heim til hans klukkan tíu á kvöldin og spyrðu hann: "Vissir þú að verkstjórinn þinn Jim Johnson er ofbeldisfullur rasisti öfgamaður?"

Ef þú ert búinn að undirbúa hann nægilega og vara hann við getur hann sagt eitthvað annað en "duuuuuh ha?" Ef þú hefur ekki gefið honum neina viðvörun, þá getur hann fundið að þegar saur lendir á snúningsblöðunum að þú hafir svikið hann og látið hann hanga til þerris, viðkvæmur og snúast hægt í vindinum. Ég ætti samt að nefna að ef yfirmaður þinn sýnir einhver merki um vinstri sinnaðar eða frjálslyndar skoðanir eða einfaldlega svínslega heimsku (ekki óalgengt hjá stjórnendastétt okkar Peter Principle), þá ættir þú að láta hann vera. Ekki leita að vandræðum áður en það byrjar.

Þegar þú verður rekinn skaltu ekki láta það grípa þig flatfætt. Þú hefðir átt að vita að það myndi koma á endanum og þú ættir að vera tilbúinn fyrir það. Ef það er mögulegt, reyndu þá að hafa fjárhagslegan varasjóð til að falla til baka á, sparnaðarreikning sem geymdur er einhvers staðar sem inniheldur að minnsta kosti þriggja mánaða nettólaun, meira ef mögulegt er. Ég veit að það er erfitt að gera á þessum tímum og það er nánast ómögulegt að gera það þegar þú ert pólitískt virkur og Hreyfingin er að gleypa ráðstöfunartekjur þínar eins og botnlaus hola. Reyndu að gera það á fyrsta áfanga, fyrsta ráðningar- og undirbúningsfasa.

Fylgstu alltaf með atvinnutækifærum og aukatekjum. Jafnvel ef þú hefur ekki tíma núna skaltu skrá þá í burtu til síðari viðmiðunar. Póstpöntunarfyrirtæki eða ráðgjafafyrirtæki er best, vegna þess að það þýðir að þú ert ekki háður þínu nánasta landfræðilegu svæði fyrir tekjur þínar. Þetta gerir það mjög erfitt fyrir óvininn að finna og kæfa alla tekjulindina þína, þó þeir geti valdið þrýstingi á fjölmiðla sem þú auglýsir með að flytja ekki auglýsingarnar þínar, reyndu að fá þig handtekinn fyrir "póstsvik" ef pappírsvinna þín er t 100% í burtu, áreita þig með staðbundnum reglum o.s.frv. Sumarhúsaiðnaður af einhverju tagi er líka mjög góður, sem gerir og selur smá nesti til ferðamanna eða hýðir þá með pósti. Ef þú hefur aðgang að einhverju ræktuðu landi, jafnvel nokkuð stórum garði, geturðu ræktað grænmeti og ávexti til sölu á bændamörkuðum og flóamörkuðum. Þú getur orðið notað vara söluaðili, kaupir og selur allt og allt á flóamörkuðum eða hús úr dyrum. (Ekki slá það, það er hvernig flestir gyðingar byrjuðu.)

Það þarf varla að taka það fram að vinnustaðir og tekjulindir hvítra þjóðernissinna eru aðalatriði sem óvinurinn leitast við að komast að. Allar upplýsingar sem lúta að efnahagslegri stöðu þín og hvítu félaga þinna skal meðhöndla með ýtrustu öryggisráðstöfunum og allir sem virðast hafa óhóflegan áhuga á að komast að því hvar allir vinna ber að líta tortryggni.

White Co-ops. Ein af þeim hugmyndum sem mig hefur alltaf langað til að reyna er sú að stofna hvít efnahagssamvinnufélög til að hjálpa fólki okkar að halda uppi, hjálpa fjölskyldum þeirra að komast efnahagslega á þessum erfiðu tímum, og umfram allt, til að verja fólkið okkar gegn hrikalegum áhrifum afvirknivæðingar. og efnahagsárás gyðinga. Hugmyndin er að allir í hópnum sameinist og samþykki að veita öðrum meðlimum hópsins ákveðna vöru og þjónustu að kostnaðarlausu. Einn eða tveir sjá um bílaviðgerðir og reglubundið viðhald fyrir aðeins kostnað við hlutana. Bændur og garðyrkjumenn útvega ávexti og grænmeti. Verslunareigendur og smásalar útvega vörur á heildsölukostnaði. Félagsmenn sparka í sjóði til að kaupa stórar kistur af niðursoðnum vörum, þvottaefni, búsáhöld, salernispappír, hvað sem er og fjöldakaupin sem af því hlýst dreifast jafnt á þátttakendur. Meðlimir stíga inn til að kaupa sameiginlega hluti af vélbúnaði, tækjum, sláttuvélum, verkfærum osfrv., sem síðan er deilt. Sameiginlegt bókasafn með bókum og öðru efni er búið til í rannsóknar-, fræðslu- og áróðursskyni. Möguleikarnir eru endalausir.

Stofnun hvítra efnahagssamvinnufélaga ætti að vera mjög brýnt atriði fyrir hreyfinguna. Nú þegar eru nokkur frumleg samvinnufélög og álíka verkefni starfrækt, aðallega á vesturströndinni og að mestu rekin af Identity og öðrum hópum á hægri trúarbrögðum. Það er hugmynd sem þarf að samþykkja mun víðar en nú er. Næstu stóru skrefin á þessari línu munu felast í því að útvega ekki aðeins vörur og þjónustu fyrir okkar eigið fólk heldur störf fyrir okkar eigið fólk, og síðan að útvega vörur og þjónustu og loks störf fyrir hvíta í samfélaginu almennt.

Ef hvít samvinnuhreyfing getur einhvern tímann komist af stað getum við grafið undan banvænasta kyrkingartaki óvinarins: nauðsyn þess að selja hæfileika okkar og vinnuafl til kerfisins til að lifa af! Að hnekkja þessari járnhönduðu aðferð til að stjórna ágreiningi hvíts mun vera sigur í jarðskjálfta hlutföllum.

OFBELDI Óvinarins

Ef þú ert á einhvern hátt pólitískt virkur og heldur þig við það, þá verður þú á endanum fyrir líkamlegri árás frá óvininum. Tilgangur þessara árása er ekki svo mikið að særa þig sem einstakling heldur enn og aftur að gera þér fordæmi til að hræða aðra hvíta og koma í veg fyrir að þeir styðji þig. Í þessu er þetta almennt farsæl taktík, er ég hræddur um, að mestu leyti vegna rangfærslur fjölmiðla um þessi atvik.

Reyndar gengur fólkið okkar almennt nokkuð vel gegn líkamlegum árásarmönnum. Hafa ber í huga að margar árásir felast í einu höggi eða höggi með vopni og eru settar á svið eingöngu fyrir fjölmiðla til þess að fá mynd af hvíta rasistanum í blöðunum sem fær högg, en gefur aldrei í staðinn. Árásarmennirnir annaðhvort lemja þig eða sokka þig á meðan myndavélarnar smella og hlaupa svo hratt í burtu, eða þá eru þeir strax gripnir af þægilega sveimandi lögreglu áður en þú getur vaðið inn í þá og hrundið af stað að stöðvarhúsinu þar sem þeir munu greiða 10 dollara fjárnámssekt og aftur til standandi lófaklapps í samkunduhúsinu eða femínistavitundarvakningarstéttinni.

Hins vegar, í ósviknum og niðurdrepandi bardaga, höfum við valdið raunverulegum skaða, sérstaklega þegar okkur hefur tekist að koma í veg fyrir huglausa og fyrirlitlega varnarbandalag gyðinga. JDL hebes hafa farið á sjúkrahúsið með alls kyns brotin höfuð og beinbrot,
og almennt eftir eina góða kýlingu læra þeir hvaða starfseiningar okkar eiga að láta í friði. Það merkilega er að þeir hafa enn ekki truflað okkur hér niðri í Norður-Karólínu. Við suðurríkisstrákarnir með stuðaralímmiða og riffilgrind í pallbílunum okkar erum of ógnvekjandi andstæðingar fyrir kirkjustrákana frá Brooklyn með bólusvip. Þeir kjósa áttatíu ára gamla Austur-Evrópubúa með hvítar reyrir og heyrnartæki sem viðeigandi skotmörk fyrir rómaða barselið sitt.

Eina skiptið sem fólk okkar hefur nokkru sinni orðið fyrir alvarlegum skaða, annað hvort af völdum JDL eða kommúnista, er þegar okkur hefur verið ofviða með algerlega yfirþyrmandi líkur. Í fyrstu stóru JDL-átökunum mínum, í Lafayette-garðinum, stóðu átta þjóðernissósíalistar
yfir fimmtíu keikum með kylfum og rifu nokkur krókarnef þeirra nokkuð vel. Það er að mestu leyti vegna þess að „hermenn“ gyðingavarnarbandalagsins hafa gert í líkamlegum átökum við fólk okkar og við 85.

ýmsum Arabum og Rússum að JDL hafi skipt yfir í sprengjuárásir, skemmdarverk og íkveikju. Þannig hafa þeir í raun valdið aröbum og Sovétmönnum og öldruðum Austur-Evrópubúum mjög alvarlegu tjóni, þar á meðal hinni fyrirlitlegu, grimmilega limlestingu og morð á Tscherim Soobzokov.

Margar óvinaárásir munu eiga sér stað í tengslum við framkomu hvítra þjóðernissinnaðra fjölmiðla. Í gamla daga gerðu þeir stundum árásir á opinberum mótmælum og breyttu þeim í "rokkhátíðir" þar sem lítill handfylli af okkar fólki var kastað fljúgandi hlutum af gyðingum eða leigu-a-mob Rauða. Þú ættir ekki að taka þátt í svona tilgangslausri starfsemi, svo ég fer ekki út í það. Hins vegar getur stundum verið talið nauðsynlegt að koma fram í fjölmiðlum og þú verður fyrir árás innan eða utan sjónvarpsstofunnar, blaðamannafundarins, hvað sem er. Lykilatriðið hér er að nærvera þín mun á einhvern hátt hafa verið tilkynnt fyrirfram, þannig að óvinurinn veit að þú verður á ákveðnum stað á ákveðnum tíma.

Annar staður þar sem þú þarft að vera á varðbergi eru réttarsalir, þegar þú ert að fást við einhverja yfirheyrslu eða Mikka Mús rapp og aftur vita þeir hvenær og hvar þú verður. Ábending: oft mun fjölmiðlafólk, jafnvel þegar það er beðið um að halda útliti þínu í spjallþætti eða viðtali leyndu, hringja vísvitandi í Rauða eða JDL og gefa þeim ábendingu um að þú sért að koma, annaðhvort til að setja upp árekstra fyrir myndavélar þeirra eða annars.
eingöngu af hugmyndafræðilegum ástæðum, í von um að þú verðir særður eða drepinn.
Ég get ekki lagt of mikla áherslu á að fjölmiðlafólk er óvinur og verður að meðhöndla sem slíkt.
Orð þeirra er ekki trausts verðugt og útgáfa þeirra af slíkum „sömu uppákomum“ verðskuldar ekki trú.

Alltaf þegar þú lendir í svona aðstæðum skaltu taka eins marga vini og félaga og þú getur með þér, ekki bara sem bardagamenn heldur sem vitni. Ef þú kemst að því að þú getur ekki fengið neinn til að fara með þér, þá er þetta fólk kjúklingaskítur og þú þarft að eignast nýja hóp af vinum og félögum. Að afhjúpa sjálfan sig vísvitandi fyrir auðkenningu og hefndum með heimskulegum opinberum „samkomum“ er eitt: að láta bróður ganga einn í fyrirsát óvinarins er annað. Ef þú getur ekki fengið fólkið þitt til að hætta á nokkrum höggum, muntu ekki geta fengið það til að hætta á neitt meira. Get þá og byrjað upp á nýtt. Í þessu gegna JDL og kommúnistar mikilvægu hlutverki við að hjálpa okkur að losa okkur við taugaveikina og hina poltroonish áhugamenn. (Ég þarf varla að bæta því við að það þarf ekki að setja neinn fordóma á félaga eða stuðningsmann sjötíu og fimm sem neitar að

farðu í slíka fylgdarskyldu, né ættir þú að taka aldraða eða kvenkyns félaga í slíka hlaup.)

Hvenær sem þú telur að hætta sé á árás óvina við hvers kyns athöfn sem skylda þín krefst þess að þú mætir skaltu fylgjast með bílnum þínum. Þeir elska að skera niður dekk og brjóta rúður. Skildu eftir vörð á bílnum þínum, eða enn betra, taktu tvo bíla ef einn verður fyrir ekið. Ef mögulegt er, taktu nógu marga menn til að henda út skátaveislum, ásamt talstöðvum fyrir samskipti. Ef þú ert með HO eða skrifstofu með CB-stöð, hafðu samband við þína eigin CB. Þegar þú getur, skoðaðu svæðið fyrirfram. Athugið inn- og útgönguleiðir að vinnustofunni eða salnum, skipulag byggingarinnar. Kynntu þér hvaða öryggisráðstafanir gestgjafar þínir kunna að veita. Segðu þeim flatt út fyrirfram að það gæti verið vandræði og þú ert ekki að fara að hlaupa frá því ef það er; Tilhugsunin um hundrað þúsund dollara tjón á hátæknivinnustofubúnaði þeirra eða málsókn vegna nærstaddra sem slasast gæti einbeitt huga þeirra frábærlega.

Settu þig í stöðu yfirmanns óvinarins. Hvernig myndir þú ráðast á þinn hóp eða svipaðan hóp ef dæminu væri snúið við? Hvar myndir þú leggja eigin flutninga? Hvernig myndir þú fara inn í bygginguna? Hvernig myndirðu komast framhjá öryggi verksmiðjunnar eða viðvörununum? Hvers konar vopn myndir þú koma með og hvers konar áróðursáhrif myndir þú stefna að? Þetta eru góð vinnubrögð, bræður, því einn daginn mun dæmið snúast við og við munum gefa þessu sorpi smakka af þeirra eigin lyfjum.

Árásin. Það er mín reynsla að raunveruleg líkamsárás kemur nánast aldrei alveg fyrirvaralaust. Þeir gætu hringt í þig í síma og hótað þér nokkrum dögum áður ef þeir vita hvar þú ert að fara svona langt fram í tímann. Þú munt líklega geta komið auga á þá malandi hvar sem þeir eru þegar þú dregur upp á bílastæðinu eða nærliggjandi götu. Venjuleg aðferð flestra óvinaflokka virðist vera að mæta í sjónvarpsmyndverið eða hvar sem er um hálftíma fyrr. Þú getur hugsanlega komið í veg fyrir árás þegar þú ferð inn með því að mæta klukkutíma fyrr sjálfur, fá aðgang og sitja með veislunni þinni í biðstofu eða kaffistofu og skjóta golunni. Þá þarftu aðeins að hafa áhyggjur af því að koma út.

Ef þú ert að fara í spjallþátt, ættir þú að vera vakandi og tilbúinn til að verja þig jafnvel á meðan þú situr, að því er virðist, rólegur, talar við gestgjafann eða pallborðið eða hvað sem er.

Sumir hópar munu síast inn í stúdíóáhorfendur og storma síðan inn á sviðið á fyrirfram útsettu merki. Fylgdarmenn þínir ættu alltaf að vera í vængjunum, tilbúnir til að stökkva fram og vaða inn.

Þegar viðskiptum þínum er lokið, ættir þú að yfirgefa bygginguna eftir fyrirfram ákveðnum leið svo að þú getir hitt flutninga þína eins fljótt og auðið er og yfirgefið svæðið. *Aldrei, aldrei hanga í næsta nágrenni þegar þú hefur lokið upptöku eða ræðuhöld eða hvað sem þú ert að gera þar.*

Þegar óvinurinn sér þig byrjar árásin almennt með öskrandi, upphrópandi og óhreinum orðum, frekar eins og frumstæðir ættbálkar á Nýju-Gíneu sem gera helgisiðahlaup með spjótum sínum eða górilla berja honum á bringuna. (Líktin eru stundum meira en tilviljun.) Þú munt taka eftir því að kynþáttaóvinir okkar sýna almennt áberandi skort á hugmyndaflugi, og vísa til þín með einu af þremur ruddalegum orðum, „f“ orðinu, „mf“ og „ s" orði, í einhverri samsetningu við orðið "bastard". (Til hliðar á atómfræðinni, athugaðu andstæðuna á milli fátæks orðaforða gyðinga og rauðra, samanborið við okkar eigin ríku orðaforða fyrir þá. Ég hef talið tugi niðrandi hugtaka sem við hvítir notum um "kommúnista", að minnsta kosti tvo tugi fyrir þá. "Gyðingur," og yfir hundrað fyrir "neigri." En ég vík.)

Munnlegu ofbeldi fylgir almennt með því að kasta hlutum ef þú ert undir berum himni og þeir hafa pláss til að gera það, þar á meðal steina, flöskur, múrsteinn, egg, rotinn ávöxt, blöðrur fullar af þvagi, poka með saur osfrv. (Þráhyggja gyðinga um útskilnað og líkamsúrgang kemur hér við sögu.) Stundum er það allt sem þarf til að ná markmiðum sínum. Ef lögreglumenn eru viðstaddir geta þeir flutt inn, lýst atburðinum „uppþot“ og snúið til baka eða handtekið hvíta á meðan þeir leyfa rauðum eða gyðingum að flýja óáreittir. Óvinurinn getur þá krafist „sigurs“ þar sem „hneykslan fólksins stöðvaði fasista í að tala“ eða hvað sem er. (Þeir munu gera það í öllum tilvikum. Rauðir eru aldrei sigraðir á síðum eigin tusku, eða ef þeir eru barðir með yfirgnæfandi mæli verða manntjón þeirra að „glæsilegum píslarvottum.“ Ekki slæm áróðurstækni í raun, og sú sem við gætum vel tekið okkur fyrir hendur.)

Ef það er raunverulega ráðist á þig skaltu ekki missa kölduna. Þú ættir að hafa undirbúið þig fyrir atvikið og skipulagt viðbrögð þín með fylgdarmanninum þínum. Hluti af þjálfun þinni, sem ætti að vera í gangi í fyrstu þremur skipulagsstigunum, ætti að vera listin og vísindin að verja þig og valda eins miklum skaða og þú mögulega getur með berum höndum. Þú ættir að vita hvernig á að afsala höggum með vopnum svo að vopnin beygist og slíti ekki handlegg eða andlit, hvernig á að hnífa hnífa og brotnar flöskur osfrv. Aldrei, aldrei bera vopn í hugsanlega átök eða þú verður handtekinn og kerfið mun hafa stjórn á þér í langan, langan tíma. Eina einstaka undantekningin frá þetta er Mace eða eitthvað álíka, þar sem slík efni eru lögleg samkvæmt ríkislögum til að byrja með, og jafnvel þá getur það verið dónalegt. Þegar ráðist er á þig verður þú alltaf ofurliði með mjög hátt hlutfall. Reyndar hef ég aldrei vitað um neina árás á neinn af okkar fólki á neinu sem líkist í litlum hlutföllum. Ég hef verið í einhverri annarri pólitík núna í næstum tuttugu ár, og ég get með sanni sagt að aldrei, ekki einu sinni í allan þann tíma, hef ég aldrei heyrt um gyðing eða kommúnista eða jafnvel yahoo hvíta asna sem bjóðast til að berjast gegn neinum klan eða þjóðernissósíalistahópur á einstaklingsgrundvelli. Þetta segir eitthvað um okkur og það segir eitthvað um hvers konar fólk er á móti okkur.

Ef þeir ná þér niður skaltu ekki reyna að standa upp í fyrstu því það afhjúpar þig; þeir eru að bíða eftir því og munu lemja þig í meltingarveginn, nárann og höfuðið með stígvélinni. Ef þú heldur þig niðri munu þeir annað hvort draga sig úr eða líklegast reyna stígvélina samt. Hringdu þig upp, verndaðu höfuðið og nára, en hafðu augun opin eins og þú getur. Þegar einn þeirra kemur of nálægt til að sparka í þig skaltu grípa um ökklann með báðum höndum og snúa fast! Þetta mun brjóta eða losa ökkla hans, og það sem er mikilvægara, koma honum niður svo þú getir dregið hann nálægt þér og notað hann sem skjöld. Ef það er einhvers staðar nálægt vegg, veltu þér yfir að honum og haltu í þennan hebe eða kommúna, notaðu hann sem skjöld gegn stígvélum hinna. Gott hald er önnur hönd á hálsi hans, önnur í hálsi hans, og tennurnar þínar sokknar í eitthvað holdugt á andliti hans til góðs. Hann gæti vel verið að gera það sama við þig, en þú ert hvítur og því tekur þú sársaukann og heldur utan um hann. Gakktu sjálfur upp, bakið upp að veggnum, kastaðu honum svo harkalega inn í malandi óvininn annaðhvort til hægri eða vinstri á meðan þú skoppar og klettir öðrum í gagnstæða átt.

Nú, það er eitt sem þú verður að ákveða sem fasta stefnu áður en þú lendir í hugsanlegum árekstrum. Ef óvinur ræðst á þig, ræðst líkamlega á þig í viðleitni til að neita þér réttindum þínum samkvæmt stjórnarskrá Bandaríkjanna, þá hefur hann rangt fyrir sér þrátt fyrir að þú munt líklega taka fallið. Þú verður að ákveða, algjörlega, að þetta er eitthvað sem þú munt ekki þola og þú verður að láta óvininn vita að með því að tala við hann á eina tungumálinu sem hann skilur, hrottalegt afl. Ef hann er kommúnisti, þá dýrkar hann nú þegar nakið vald sem hugmyndafræði hvort sem er. Ef hann er gyðingur, þá veit hann ósjálfrátt úr þúsunda ára kynþáttaminni hvenær goyinn er æstur. Winston Churchill sagði að gyðingurinn væri alltaf annað hvort við hálsinn á þér eða við fæturna og hann veit hvenær á að skipta um takt.

Ef þú nærð gyðingi eða kommúnista á meðan á átökum stofnað af óvini, *særðu hann. Meiddi hann illa.* Láttu honum blæða. Brjóttu bein hans. Láttu andlit hans líta út eins og eitthvað sem maður pantar á mexíkóskum veitingastað. Lærðu vandlega og þjálfaðu þig í listinni að gera mannslíkamann óreiðu. Rjúfa hljóðhimnur hans. Sláðu úr honum tennurnar. Þrýstu nefinu í gúmmíkenndan massa. Settu hann á hækjur ef þú getur, eða betra, í hjólastól. Ekki drepa hann ef þú getur hjálpað því. Þú vilt ekki gefa óvininum píslarvott, þú vilt gefa þeim lifandi, blæðandi dæmi um hvað verður um fólk sem reynir að neita hvítum Bandaríkjamönnum með valdi réttindum sínum í eigin landi sem forfeður þeirra börðust og unnu fyrir.

Þú munt líklega lenda í einhverjum vandræðum vegna þessa, eftir aðstæðum, en hér er eitthvað bráðnauðsynlegt í húfi og það er áhættunnar virði. Þessir vinstrisinnuðu og zíonisku hryðjuverkahópar eru mikilvægur hluti af stefnu óvinarins. Þeir eru prikið eins og litasjónvörpin og húsbílarnir og tölvuleikirnir eru gulrótin. Tilgangur þeirra er að bæla niður andóf hvítra með valdi ef allt annað bregst, þess vegna leyfir ríkið þeim að vera til og í sumum tilfellum að blómstra, handtaka þá aðeins þegar þeir fara algjörlega úr böndunum. Að mæta og sigra þessa tegund af bófatrú er ein af mörgum prófunum og hindrunum sem Hvíti byltingarflokkurinn mun þurfa að takast á við og yfirstíga. Það er óumflýjanlegur hluti af framgangi hreyfingar okkar. Það er best að horfast í augu við og komast yfir það snemma áður en við þurfum að takast á við raunverulegar helstu óvinamyndanir.

Ég er ekki að fara með þessa „bardaga um göturnar“ frá 1930 sem við heyrum stundum frá Hollywood nasistum og slíku. Göturnar tilheyra hvorki okkur né rauðu, þær tilheyra kerfinu. En við getum ekki virkað ef við þurfum stöðugt að fíflast með þessum JDL og vinstri hálfvitum. Við megum ekki undir neinum kringumstæðum leyfa þeim að tefja eða afvegaleiða framfarir okkar. Við verðum að kenna þeim ótvírætt að ef þeir reyna að trufla okkur munu þeir meiðast og að í þessu tilfelli erum við óhrædd við að gera það sem þarf að gera þrátt fyrir stóra bróður verndara þeirra. Mjög fáir af þessum skíthælum trúa í raun á marxisma eða Kahane eða hvað sem er nógu mikið til að verða fyrir ákveðnum sársauka og meiðslum.

Síðasta vísbending um árás glæpagengisins: þegar þú lendir í átökum skaltu alltaf vera með kósí eða íþróttahlíf. Óvinir okkar eru mjög viðkvæmir fyrir lágum höggum.

Að pakka eða ekki að pakka? Á einhverju stigi þarftu að ákveða stefnu, annaðhvort persónulega eða innan starfssviðs þíns, um hvenær og hvar og við hvaða aðstæður þú og félagar þínir mun bera byssu. Þetta er mjög grátt svæði og ég get í raun ekki gefið nein niðurskorin og þurrkuð ráð.

Annars vegar hef ég nokkrum sinnum verið bjargað frá ofbeldisárásum með því að hafa skotvopn á manneskju mína. Ég veit vel að ein af ástæðunum fyrir því að engin af starfsemi okkar í Norður-Karólínu á einkaeignum var ráðist á var tilvist vopna og þekktur vilji okkar til að nota þau. Á hinn bóginn, óhófleg vopnasýning veldur ZOG mjög, mjög kvíðin og hefur að mínu mati tilhneigingu til að draga niður óþarfa og ótímabæran hita. Ég man líka eftir einu tilviki þegar ég þurfti að koma í veg fyrir að einn af mínum mönnum myndi skjóta til bana niggara á bílastæði sjoppu, eitthvað sem hefði fengið um það bil fjórtán manns, þar á meðal sjálfan mig, til að dæma fyrir einhvers konar „samsæri“. ." Annars vegar eru vopn nauðsynleg fyrir heimavarnir í venjulegu daglegu lífi hér í þessum gyðingaríkjum, í ljósi þess að negrar eru í samfélagi okkar og neita stjórninni um að stjórna þeim eða aga þá á nokkurn hátt. Á hinn bóginn geta löggan orðað þig á dimmu kvöldi, sprengt þig, stungið bílbyssunni þinni í dauða hönd þína og haldið því fram: „Jæja, ég dró hann fyrir umferðarlagabrot og hann dró byssu á mig !"

Almennt ráð mitt væri: farðu með byssu í öllum aðstæðum þar sem raunveruleg ógn getur stafað af lífi og limum. Annars ekki hætta á því. Þetta er svo sannarlega fín lína og það er pláss fyrir umræður og vítt svigrúm til sveigjanleika hér. Farðu samt varlega. Þegar kúlan hefur farið úr byssuhlaupinu er aldrei hægt að taka hana aftur. Þegar þú hefur skotið einhvern, jafnvel í sjálfsvörn, ertu kominn í alveg nýjan heim hættulegra og vandræða sem trúa ekki. Byssa er eins og eldur - hún getur bjargað lífi þínu, eða hún getur eyðilagt það. Carlyle skrifaði að byssupúður gerir alla menn háa; það gefur villandi tilfinningu um kraft. Mér líkar við byssur, af sömu ástæðum og ég kannast við hættulega tælandi fíkn þeirra. Guð skapaði manninn en Colt ofursti gerði hann jafnan. Það er góð tilfinning að vita að .44 í hendinni gerir þér kleift að taka út stærsta niggrann í sóknarlínunni í Chicago, lætur fólk hlusta á það sem þú hefur að segja, lætur fólk óttast þig. Ekki láta það bera þig í burtu.

Byssur eru verkfæri í þessari byltingu, hvorki meira né minna. Við munum eignast þá þegar við þurfum að nota þá og nota þá eins og aðstæður krefjast, en ég sé engan tilgang í því að hlaða upp alls kyns vopnum og skotfærum sem aldrei verður skotið á óvininn. Það þarf heldur ekki að brjóta lög og eignast vélbyssur og handsprengjur og eldflaugaskot og allt þetta rugl. Ég hef þjónað í hernum og ég get sagt þér það, nema þú sért almennilega þjálfaður í notkun sjálfskipta

vopn, vélbyssa er hættulegri þér en hvern þann sem þú gætir flækst við. Fyrir heimavörn er allt sem þú þarft er tólf-gauge haglabyssu; í hvaða neðanjarðarástandi sem er með tíu mínútum og járnsög geturðu stytt tunnuna, tekið af soðinu og voila! þú ert með banvænasta persónulega nærliggjandi vopn sem fundið hefur verið upp.

Ef ég sjálfur ætlaði að fara neðanjarðar og leika borgarskæruliða myndi ég ekki fíflast með þessum litlu vélbyssum sem grenja þrjátíu hringa tímarit á fimm sekúndum og gúffa skotfæri eins og popp. Ég myndi fá mér einn góðan, langdrægan leyniskytturiffil með svigrúmi; ein fyrirferðarlítil, leynanleg en samt þung skammbyssa eins og .44 Bulldog, .357 snubb eða .380 sjálfskiptur; einhver einnota lítill kaliber laugardagskvöldtilboð fyrir morð í einu skoti og farga svo; og fyrir valvopnið mitt til að kitla lifrin á Yehudi myndi ég pakka niður saguðum tólf. Með sjaldgæfum undantekningum myndi ég ekki skjóta tvöföldu skoti; í afsagðri byssu mun mikil hleðsla valda því að vopnið sparkar eins og múl í Missouri og kastar mynstrinu þínu af stað. Skot númer fjögur er miðinn á þeim sviðum sem við erum að tala um.

Ég gæti bætt því við að öll ofangreind ráð eru aðgengileg löglega í ýmsum útgáfum Systems og öll vopnin sem ég hef nefnt eru líka lögleg, svo framarlega sem haglabyssan er (þegar þetta er skrifað) 18 tommur eða meira í tunnu og 26 tommur eða meira í heildina. Hins vegar hef ég ekki í hyggju að eyða peningunum mínum í bráð í neina af þessum byssum, ég þarf engar byssur núna og þú ekki heldur. Okkur vantar frímerki, prentun, grafík- og útlitsbúnað, síma, skrifborð, flutninga, bókmenntir, skrifstofuhúsnæði, skjalaskápa, veggspjöld og límmiða, blaðablöð og smærri fréttabréf, skráningargjöld fyrir pólitísk embættisframboð og þess háttar. Byssur eru bara dýrar leikföng núna, í hvaða magni sem er meira en eitt eða tvö sem þarf til að verja heimili þitt og til að bera í bílnum þínum.

Bikarinn sem gleður. Stutt orð um áfengi. Það er hér, það er með okkur. Það er hluti af arfleifð okkar frá dögum Xenophon til bjórhallanna í München. Já, það er eiturlyf. Nei, það er ekki fíkniefni í sama skilningi og marijúana og kókaín eru fíkniefni. Það þýðir ekkert að reyna að banna notkun þess, eða banna fólki okkar algjörlega. Það var reynt í banninu og það mistókst.

Áfengi og pólitík fara hins vegar ekki saman. Ennfremur falla alkóhólistar í sama flokk og gyðingar og samkynhneigðir hvað varðar hugsanlega aðild. Forðastu handrukkara eins og pláguna. Ekki hleypa þeim inn í aðild og ekki leyfa þeim að maðka sér inn í hvaða flokksstarf sem er. Þeir hafa tilhneigingu til að spilla meðaldrykkjufólki og trufla

atburðir. Frjálst og notalegt félagslíf á milli félaga í Whith er mikilvægt, skapar samfélagstilfinningu og nálægð sem við verðum að hafa. Hver stofnun og starfseining verður að finna út sína eigin leið til að takast á við og stjórna áfengi í félagslegum þáttum starfseminnar, en áfengi ætti aldrei að vera til staðar á neinum raunverulegum viðskiptafundum eða pólitískum störfum og engin pólitísk umræða eða tilraun til ráðningar ætti aldrei að takast. setja á bar eða í hvers kyns áfengisaðstæðum. Ég gæti bætt því við að ofangreind regla á ekki við í Evrópu, þar sem kráin og bjórgarðurinn gegna allt öðru félagslegu hlutverki en vegahúsið eða barinn í Ameríku. Reyndar er þetta tvennt nánast algerlega ólíkt, rétt eins og evrópskt og bandarískt samfélag er nánast algjörlega ólíkt.

VIÐMIÐ VIÐ FJÖLMIÐLA

Besta hugmyndin er að forðast fjölmiðla eins lengi og þú getur. Þeir ætla að rægja þig, afbaka skoðanir þínar, hvetja óvini þína til að ráðast á þig og gera sitt besta til að vanvirða þig, því það er hlutverk þeirra í samhenginu, en það er engin ástæða fyrir því að þú ættir að hjálpa þeim að ná þessum markmiðum. Helsta stefnan ætti alltaf að vera að byggja upp okkar eigið samskiptanet beint á milli okkar og hvíta samfélagsins, framhjá myndavélum þeirra og dagblöðum alfarið þar sem hægt er. Við verðum að koma skilaboðum okkar á framfæri beint fyrir okkar eigin fólki án þess að leyfa þeim að sía þau og afbaka þau með klippingu sinni, brellum og lygum.

Hins vegar, í hagnýtum skilningi, verður ómögulegt að forðast fjölmiðla alveg.

Stundum getur verið nauðsynlegt að gefa þeim eitthvað til að tyggja á til að draga athyglina frá einhverju sem hópurinn er að gera sem þeir þurfa ekki að hnýta í.

Stundum getur það verið nauðsynlegt til að vinna gegn óupplýsingum óvina eins og við getum eða til að dreifa eigin óupplýsingum. Stundum erum við kannski í kosningabaráttu eða verkfalli eða einhverju öðru verkefni þar sem nauðsynlegt er að nota allar mögulegar aðferðir til að koma skilaboðum okkar til hvíta kjósandans eða borgaranna. Stundum gætum við þurft að nota fjölmiðla til að dreifa hugmynd eða hugtaki í stórum stíl og nota síðan hvíta viðbrögðin sem mælikvarða og hljómborð. Að lokum, og síðast en ekki síst, geta fjölmiðlar beitt okkur viðvarandi ósamvinnuleysi gegn okkur. Mér var einu sinni "boðið" á spjallborð umsækjenda í einni af kosningabaráttunni minni var aðeins sjónvarpsstöðin sem misskildi boðið mitt á þægilegan hátt. Öll dagskráin

var síðan breytt í árás á "hrylling kynþáttafordóma" þar sem allir hinir frambjóðendurnir blésu í kór, "Svört húð góð, hvít húð baaaaaad!" Myndavélin fókusaði á tóman stól með nafninu mínu á.

Í fyrsta áfanga ætti óvinurinn, ZOG og fjölmiðlar báðir, alls ekki að hafa hugmynd um að það sé einhver kynþáttafordómar á þeirra svæði, að minnsta kosti ekki að því er varðar WRP þitt, þó að aðrir gætu verið að hræra í því. Í öðrum áfanga muntu líklega byrja að fá beiðnir í pósthólfinu þínu eða almennu heimilisfangi um viðtöl. Ef þú ert með símanúmer skráð munu þeir hringja í þig, en hafðu í huga að þeir eru með tengiliði í símafyrirtækinu sem þeir nota í slíkum tilgangi og þeir munu finna heimilisfangið þitt þannig, þar sem þeir rokka upp á dyraþrepinu þínu klukkan átta morguninn þegar þú ferð í vinnuna, fylgir þér í vinnuna osfrv. Það eru alltaf mistök að láta fjölmiðla vita hvar þú býrð, ef þú getur komið í veg fyrir að þeir komist að því. Húsið þitt verður myndað í sjónvarpi og dagblöðum, nágrannar þínir og fjölskylda þín verða fyrir áreitni, og allt er þetta vísvitandi óbeint boð til óvinahervalda og þrjóta um að ráðast á heimili þitt.

SKILNINGUR. Fjölmiðlafólk er gjörsamlega laust við alla siðferðisvitund. velsæmi, vandræði eða skömm. Af öllum óvinum okkar öðrum en gyðingunum sjálfum eru fjölmiðlamenn siðferðilega gjaldþrota.

Þú gætir rifjað upp hið alræmda atvik þar sem frelsuð frú, frá einu af helstu netkerfum, var að taka viðtal við konu þar sem þrjú börn hennar voru nýlátin í eldsvoða, sem var enn rjúkandi í bakgrunni. „Ég veit hvernig þér líður,“ hló ömurlega sjónvarpstíkin. "Ég átti kettling sem dó einu sinni."

Fréttamenn og sjónvarpsmenn eru á stærsta egó-trippinu sem er í gangi í samfélaginu í dag. Vald þeirra er í mörgum tilfellum meira en stjórnvalda vegna þess að þeim er trúað og ríkisstjórnin ekki og þetta vita þeir. Þeir lifa fyrir að sjá sitt eigið andlit á túpunni og sína eigin rödd á hljóðhátölurunum; Eftir að hafa alist upp í brjóstpípusamfélaginu eru þeir sannfærðir um að sjónvarp sé hinn sanni veruleiki og þar sem þeir eru í sjónvarpinu á hverjum degi eru þeir raunverulegri en við hin. Öll jörðin er ein stór frétt fyrir þá og allt annað mannkynið er aukaleikarar og leikmunir fyrir "listina".
Þeir eru prestar og híerófantar í Almáttugi Tube. Hneigið ykkur, bændur, áður en hið mikla guðssjónvarp er smurt!

Blaðamenn dagblaða og tímarita eru næstum jafn stór hópur rassgata. Þeir halda allir að þeir séu Woodward og Bernstein eða annars Ernest Hemingway með ritvinnsluforrit. Það eru nokkrir góðir fréttamenn sem vinna fyrir smærri blöðin, en um leið og þeir prenta málefnalega grein um hvað sem er hvítt og þjóðernissinnað sem er þjóðernissinnað, finna þeir sig á minningarskrifborð eða á götunni. Fréttamenn hafa mjög næmt vit, þ.e. hvaða hlið af brauðinu þeirra er smurt, og ef þeir eru óvissir um hallann sem grein á að taka, lætur borgarritstjóri þeirra vita mjög fljótt. Ég veit - ég var sjálfur blaðamaður, einu sinni.

Dagblöð, sjónvarpsstöðvar, tímarit og útvarpsstöðvar bera enga ábyrgðartilfinningu gagnvart lesendum sínum. Ábyrgð þeirra er gagnvart eigendum sínum og ef þú lítur nógu langt aftur og nógu djúpt þá muntu komast að því að ráðandi hagsmunir allra helstu samskiptamiðla hér á landi eru annaðhvort gyðingar eða manneskja eða einstaklingar sem eru svo algerlega og þrællega helgaðir hagsmunum gyðinga að það er enginn marktækur munur. Þetta er ekki tilviljun. Hinir útvöldu hafa unnið lengi og hörðum höndum að því að koma nákvæmlega þeirri stöðu mála sem ríkir í dag í fjölmiðlum og enginn annar fær að líta inn. Enginn. Þeir geta leyft sér að missa nánast alla aðra þætti valds síns nema fjölmiðlaeftirlit. Þegar það fer, eru þeir dauðir og þeir vita það.

Samt er jafnvel það að hverfa frá þeim. Vandamálið við að toga í strengi bakvið tjöldin er að strengirnir verða stundum svo þunnir og slakir að þeir slitna. Sumir þessara "rannsóknarfréttamanna" eru orðnir svo fullir af sjálfum sér að þeir halda í raun og veru að hlutverk þeirra sé að rannsaka hlutina! Ég sá nýlega tveggja klukkutíma verk um skipulagða glæpastarfsemi gert af stóru, stóru nafni meðal stórstjarna okkar í fjölmiðlum. Í forauglýsingunni sagði að meðal annars ætti að ræða flóð ísraelskra húlla sem koma hingað til lands á flótta undan arabísku hnífunum. Ekki orð eitt í útsendingunni. Augljóslega gátu þeir útvöldu sem ráku netið dregið þann hluta, að þessu sinni. En hvað með næst þegar eitt af blaðamannsgæludýrunum þeirra fer í taugarnar á sér og rekur nefið í eitthvað sem hann ætti ekki að gera?
Eða tíminn eftir það?

Gagnrýni á Ísrael er farin að renna framhjá kosher-ritskoðunum bæði í prentuðum og rafrænum fjölmiðlum. Skaðleg ummæli um pólitíska anddyri gyðinga í Washington; raunverulegar ádeiluteiknimyndir um slátrun síonista; sannar fréttir af ástandinu á Vesturbakkanum og í fangabúðum zíonista fyrir Palestínumenn; dónaleg ummæli um njósnanet síonista í Ameríku; gagnrýna umræðu um þá svívirðilegu vinnubrögð að framselja aldraða Austur-Evrópubúa í hendur gyðingum og sovéskum kommúnistum til að vera myrtur; allt þetta hefur birst í

fjölmiðla að undanförnu. Það bendir ekki til þess að fjölmiðlar séu að sveiflast að okkar sjónarmiði, á nokkurn hátt. Það þýðir einfaldlega að egóið þeirra er orðið svo stórt að þau bíta hendurnar sem fæða þau. Smá skynsamleg beiting á arabískum peningum hefur heldur ekki skaðað. Yehudi er að komast að því að aðrir geta spilað leik hans líka og hann er virkilega að verða spenntur.

Það fyrsta sem þú verður að muna í samskiptum við hvers kyns fréttaritara, prentaða eða rafræna, er að þú ert að eiga við egóista. Annað sem þú verður að muna er að hann eða hún er ekki vinur okkar hversu vingjarnlegur sem þeir kunna að koma til þín til að draga þig út. Einhverjir vingjarnlegustu fréttamenn sem ég hef talað við hafa prentað svívirðilegustu lygar og rusl um mig og um veisluna. Það þriðja sem þú verður að muna er það

það er ekkert til sem heitir „off the record" hjá neinum fréttamanni". Þegar þeir segja þér það, til að hvetja þig til að tala, eru þeir að ljúga að þér. Án undantekningar.

Eina leiðin til að meðhöndla hvaða fréttaritara sem er, ef þú verður að tala við hann eða vinna með honum að einhverju marki, er að hafa 100% stjórn á öllum upplýsingum og birtingum sem hann eða hún fær. Þú stjórnar orðunum sem þeir heyra, þú stjórnar sjóninni sem þeir sjá, þú stjórnar fólkinu sem það hittir, þú stjórnar umhverfinu sem viðtalið fer fram í, þú stjórnar sjónrænum myndum sem þeir taka upp á myndavélum sínum og í huga þeirra. Ef þú ert dreginn fyrir prentviðtal er besta leiðin af öllu að gera það í pósti, láta blaðið senda inn skriflegar spurningar og þú gefur skrifleg svör, að sjálfsögðu ganga úr skugga um að þessi svör séu skýr og öll rétt stafsett. Ég myndi reyndar segja að í öðrum áfanga væri það eina leiðin sem WRP ætti að veita viðtöl, þó að það sé kannski ekki alveg raunhæft.

Forupptökur sjónvarpsviðtöl ættu alltaf að vera á þínu svæði, ekki þeirra. Ef þeir vilja ekki gera það á þinn hátt, þá gera þeir það ekki, enda sagan. Við þurfum í raun ekki á þeim að halda, eða réttara sagt ef við þurfum á þeim að halda, þá er WRP ranglega uppbyggt og stefnir í ranga átt. Ef þú ert með einhvers konar opna skrifstofu eða höfuðstöðvar ætti að taka eitt herbergi til hliðar sérstaklega fyrir sjónvarpsviðtöl. Þetta ætti helst að vera skrifstofu- eða bókasafnsherbergi og bakgrunnur þinn ætti að vera bókahillur, hugsanlega með litríkum fána eða brjóstmynd af einhverjum stórbrotnum manni. Takist það ekki ætti viðtalið að fara fram utandyra, þar sem þú eða sá sem verið er að taka viðtal við situr auðveldlega en með rétta líkamsstöðu og græn lauf af einhverju tagi sem bakgrunn. Láttu þá aldrei taka viðtal við þig standandi. Láttu þá aldrei taka viðtal við þig með opna götu, umferð á hreyfingu eða auðan vegg í bakgrunni.

Talaðu aldrei við þá á meðan þú ferð í bíl eða inn í byggingu; þeir lækna það til að láta líta út fyrir að þú sért að hlaupa frá þeim.

Vertu alltaf í jakkafötum og bindi fyrir hvaða viðtöl sem er. Fáðu þér klippingu og vertu viss um að snyrting þín sé óaðfinnanleg. Aldrei, aldrei láta þá taka viðtal við þig heima hjá þér. Þeir munu ríða eitthvað viðbjóðslegt og niðrandi til að segja um það, gera þig eða konuna þína út í að vera skíthælar, eða þráhyggjulega snyrtilegir taugasjúklingar ef þú gerir til fyrir þá. Að auki ættirðu ekki að láta þá vita hvar þú býrð. Reyndu að forðast ótímabundin viðtöl nema það sé eitthvað að gerast sem krefst tafarlausrar athugasemdar þinnar. Veldu alltaf orð þín vandlega þegar þú gerir extemporize: mundu, við hvaða fréttamann sem þú ert að tala fyrir varanlegt met.

Ef þú getur ekki sett allt viðtalið upp sjálfur er næstbest að fara á blaðið eða sjónvarpsstöðina. Aldrei hittu þá í, segjum, Burger King. Aldrei hitta þá á bar eða með leynd af „Joe sendi mér". Þeir munu nota það til að láta þig líta fáránlega út. Hleyptu aldrei sjónvarpsmyndavél eða hvers kyns fréttaritara inn á deildarfund. Innri viðskipti okkar eru okkar mál, ekki þeirra. Þegar verið er að taka þig á filmu eða taka viðtal við þig skaltu ekki gera það

taka í nefið á þér eða klóra þér í bakið eða svíkja hvers kyns sérvitringa eða óvenjulega háttsemi. Þeir munu taka það upp, á filmu ef þeir geta, og gera þig út um að vera spastísk lúra. Stilltu rödd þína meðan á viðtalinu stendur, vertu kyrr og leyfðu þér aldrei að verða tilfinningaríkur eða rödd þín að verða skínandi. Komdu fram við blaðamanninn af kurteisi en haltu þínu striki og láttu hann aldrei verða óformlegur eða vingjarnlegur. Mundu fyrri lögbann mitt gegn því að vera einn með blaðakonu; í eina skiptið sem ég held að einhver gæti hafa verið að reyna að koma mér fyrir nauðgunarrappi, var beita sem þeir notuðu, afar aðlaðandi frétt sem síðar reyndist vera rauð eins og tveggja hæða rúta í London.

Fyrir alla muni, pældu þá út ef þú getur en farðu varlega. Þeir eru ekki heimskir. Einu sinni í Raleigh höfuðstöðvunum missti þessi krakki, sem kom til að hjálpa til við hlutina, risastóra flösku af einhverju efni, joði held ég, á framhliðina. Hann tók síðan upp pappírspokann sem innihélt brotna flöskuna og bar hana aftur í ruslið og dreypandi alla leið. Hvað sem þetta dót var, leit það út fyrir allan heiminn eins og blóð.

Sjónvarpshópur átti að koma á hverri mínútu, með sérstaklega andstyggilegum kvenkyns viðmælanda. Ég fékk hitakóf og sagði einum af strákunum að fara upp og ná í nokkur axarskaft sem við héldum uppi. Þegar newshen og áhöfn hennar komu, stigu þau yfir stóran skvettan poll af rauðbrúnum vökva. Þeir stöðvuðust og kvenmaðurinn, sem skynjaði sögu, fylgdi á eftir

„blóðslóðin“ um bakið, þar sem hún fann hana leiða yfir vegginn og inn á götuna. (Ég hafði látið krakkann taka dreypiflöskuna niður í eina eða tvær blokkir og henda henni í ruslatunnu.) Hún sá líka mig og tvo aðra stráka þrífa öxiskaft af rauðum vökva í ruslatunnu með dagblöðum og Brillo og fötu af vatni. "Æ, fröken X," sagði ég. „Komdu og ég skal hleypa þér í fremstu röð.

"Hvað ef hann kemur aftur með lögguna?" spurði maðurinn minn, á leiðinni.

„Djöfull, tíkarsonurinn átti það skilið,“ sagði ég og yppti öxlum. "Hringdu í mig, en ég efast um að hann fari til lögreglunnar." Við fórum inn. Fréttablaðið var allt ógnvekjandi og ég spratt henni sögu um negrópska fordóma og suðrænt réttlæti hratt og örugglega, allt mjög mannfall eins og það væri minnstu atburður hversdagsleikans. Hún var kvíðin allt viðtalið og ég tók eftir því um kvöldið að tveggja mínútna myndbandið hennar var ótrúlega takmarkað. Einhverra hluta vegna kom hún aldrei aftur til að hæðast að okkur aumkunarverðu nasistalosurunum eins og hún kallaði okkur einu sinni. Þessi brotna flaska af joði og glaðværa litla grínið mitt höfðu skyndilega gefið henni sýn á framtíð sem hún hafði ekki hug á.

Það jafnast ekkert á við ofbeldi eða óbein hótun um ofbeldi til að þagga niður í hroka og háði óvinum okkar. Það sakar aldrei að gefa þeim einstaka litlar áminningar, sérstaklega fjölmiðlafólki, um að þó þeir komi fram við okkur eins og hunda, þá hafa hundar tennur. Ef einingin þín getur valdið blóðblæstri á óvininn og komist upp með það, vertu viss um að fjölmiðlar viti af því. Þú munt komast að því að þeir koma fram við þig með óendanlega meiri virðingu.

VIII.
HVAÐ Á AÐ GERA EF ÞÚ ER FANGUR

Þegar allar aðrar aðferðir við áreitni og fórnarlömb sem óvinurinn beitir gegn þér mistakast munu þeir koma með endanlega fælingarmátt sinn, erfiða laga- og réttarkerfi kerfisins. Þeir munu gera allt sem þarf til að koma þér úr umferð og bæla niður ógnina sem hugmyndir þínar og andóf pólitísk starfsemi þín stafar af stofnuninni. Þú verður að sætta þig við það alveg frá upphafi að á endanum muntu standa frammi fyrir tilraun til að dæma þig fyrir glæpi sem þú hefur ekki framið og ranglega til að fangelsa þig samkvæmt litarhætti laga. Ef þú ert ekki tilbúinn að samþykkja þetta, þá ættir þú alls ekki að taka þátt í hvítum kynþáttafordómum. Vertu heiðarlegur við sjálfan þig og við félaga þína, ef þú þolir ekki hita, vertu þá út úr eldhúsinu.

Það eru slæmu fréttirnar. Góðu fréttirnar eru þær að þegar þetta er skrifað er enn hægt að sigra þessar tilraunir. Það krefst fullnægjandi undirbúnings, það krefst þekkingu á snáðasnúningum lögmálsins, það þarf járnvilja og stálpaðan kjark og það krefst dágóðrar heppni. En það er hægt að gera það.

Þetta er vegna þess að kerfið er ekki enn tilbúið til að henda reglubókinni alveg út og mun ekki vera það í langan tíma. Þú ert að spila á móti þungum stokkum, en þú ert að minnsta kosti með í leiknum. Stundum mistakast jafnvel stórfelldasta viðleitni sem kerfið getur gert til að tortíma fólki okkar. Helsta dæmið um þetta er raunir Greensboro-mannanna, sem lentu í lengstu sakamáli í sögu Norður-Karólínuríkis, nornaveiðar sem stóðu yfir í meira en ár, algjörlega ólögleg og ólögleg alríkisréttarhöld fyrir „borgararéttarbrot," og áreitandi einkamálsókn frá kommúnistum sem stóð í mörg ár. Hver og einn þessara manna kom út andlega ör og andlega sundraður, en sumir héldu fast í Hreyfinguna þrátt fyrir allt. Sá eini sem nokkurn tíma afplánaði fangelsisdóm sem slíkur fyrir Greensboro var aumkunarverður ungur maður sem féllst á að biðja löggan til sambandsríkjanna, lifandi dæmi um "ekki gera samninga" regluna sem ég mun ræða um í smá stund.

Að búa til sönnunargögnin. Við munum ganga út frá því, vegna umræðunnar í þessum kafla, að þú hafir tileinkað þér eitt af aðalskilaboðum mínum og verið tístandi hreinn, að þú hafir í raun ekki framið neina glæpi. Ef þú hefur, þá ertu dúlla, og þú munt borga það verð sem náttúran krefst af dúllum. Þú hefðir átt að vita að yfirvöld fylgdust með þér eins og hauki, biðu bara eftir að þú sleppir, og þú fórst á undan og skyldaðir þau samt. Ef þú ert heppinn muntu lifa af reynsluna og þú gætir orðið eign fyrir hreyfinguna einmitt vegna þess að þú hefur lært visku á erfiðan hátt. Ég vona það. Hins vegar, áfram til meirihluta okkar sem höldum beint, notum hugmyndaflugið og lemur óvininn svo fast að þeir hafa ákveðið að það sé kominn tími til að skola okkur.

Það er orðatiltæki meðal alríkissaksóknara: "Hver sem er á öðru ári laganemi getur dæmt sekan mann, en það þarf alvöru lagasnilld til að sakfella saklausan mann!" Og þeir hafa rétt fyrir sér. Að tryggja sakfellingu fyrir meinsæri og sviksamleg sönnunargögn er erfiður undir bestu getu aðstæður, og þeir munu almennt úthluta sínum bestu réttarrannsóknarteymum og bestu FBI eða BATF mönnum sínum til að smíða vef lyga sem mun, vona þeir, hrekja þig í burtu. Jafnvel það virkar ekki stundum, eins og Greensboro er vitni að. Vandamálið er að fyrr en þeir geta fundið einhverja leið til að losa sig við dómnefndakerfið algjörlega, eins og þeir hafa gert nánast alls staðar annars staðar í heiminum, er aldrei hægt að segja til um hvernig dómnefnd mun bregðast við. Þeir gera sitt besta til að eyða kviðdómendum með augljósum merkjum um gáfur eða sjálfstæða hugsun, en allt svíður samt stundum á skotpallinum.

Tvö helstu vopnin sem hafa verið notuð gegn Hvíta kynþáttafordómahreyfingunni hingað til eru rafrænt eftirlit af ýmsu tagi og meinsæri vitnisburður uppljóstrara.
Rafræn spólur er hægt að talsetja, splæsa, endurhljóðblanda og svo framvegis til að láta þig segja hluti sem þú hefur aldrei sagt á ævinni. Það er miklu erfiðara að falsa myndbandsupptökur og þær verða ekki notaðar nema þú sért í raun og veru þátttakandi í einhvers konar ólöglegu athæfi. Nema þú eigir nægan pening til að ráða þinn eigin rafeindasérfræðing til að fara yfir spólur ákæruvaldsins og greina spólurnar, endurupptökurnar, muninn á hljóðstigi og bakgrunnshávaða sem gefur til kynna að átt hafi verið við, þá geturðu lent í miklum vandræðum með svikahleranir og segulbandsupptökur. Um það bil eina mótvægið við þetta sem ég get bent á er að vera mjög villu-meðvitaður. Með smá rannsókn geturðu uppgötvað hvernig á að greina rafræn njósnatæki, hvernig á að banna þeim osfrv. Mundu að þau gætu verið hvar sem er. Í yfirstandandi réttarhöld yfir tveimur kristnum þjónum fyrir „uppreisn“, í einu tilviki braust FBI inn á heimili prestsins

stofa. Einnig ættirðu alltaf að athuga bílinn þinn fyrir galla reglulega.

Auðveldara er að eiga við uppljóstrara vegna þess að hægt er að krossa þá. Þar sem þeir eru að ljúga (við gerum aftur ráð fyrir sakleysi þínu), þá er hægt að svindla á þeim og afhjúpa lygar þeirra. Þetta gerir líka ráð fyrir því að þú sért með alvöru verjanda sem hefur í raun áhuga á að fá þig sýknað af svikaákæru, eitthvað sem ég mun koma inn á í augnablikinu.
Mikið af vitnisburði uppljóstrara hvílir á ásökunum um að A hafi verið viðstaddur slíku stefnumóti á slíkum og slíkum stað þegar Bill Jones, stefndi, gerði samsæri um að sprengja upp verslunarmiðstöð.“ Ef þú getur sannað það þú varst einhvers staðar annars staðar á þeim degi og á þeim tíma hefurðu fengið hann. Nú er mjög erfitt að muna eftir árunum og mánuðum þar á milli hvar þú varst aðfaranótt fyrsta nóvember, 1984 eða hvenær sem er. Þú gætir ræktað þann vana að halda viðskiptadagbók þar sem þú skráir með stuttum nótum allar lögmætar stefnumót, athafnir osfrv. Að vísu gæti þetta verið gripið og rannsakað af alríkisyfirvöldum til að skipuleggja vitnisburð lygara sinna í kringum raunverulega áætlun þína fyrir tímabilið, en það er betra en að þú getir ekki munað neitt. Almennt séð myndi ég segja að besta forvörnin fyrir þetta sé að vera útsjónarsamur, félagslyndur einstaklingur sem eyðir tíma sínum í félagsskap annarra, stoppar til að spjalla við matvöruverslunarmanninn. og bensínafgreiðslumanninn svo að þeir muni eftir því að þú varst 120 mílur í burtu á því augnabliki sem þú áttir að kveikja í einhverri negrakirkju. Mjög almenn ráð, ég veit, en hver rammamynd er mismunandi og það er erfitt að segja sérstaklega hvernig þú getur verndað þig fyrr en þú veist smáatriðin um það sem þú ert sakaður um.

Undanfarin ár hefur ZOG dreymt nokkur sérstaklega viðbjóðsleg smá brellur sem geta venjulega komið þér í burtu á tvöföldum hraða tíma. Af þessum banvænustu er dálítið lagalegt illvirki sem kallast trefjasönnunargögn. Ákæruvaldið sýnir fullt af eggjahausum af prófessorsgerð, sem flestir fá laun eða styrki frá alríkisstjórninni, sem munu sprengja kviðdóm með alls kyns smásjá glærum, rafrænum tölvugreiningum, textíl dulspeki og svo framvegis til að sanna. að trefjar eða þræðir sem fundust á vettvangi glæps komu úr teppi eða flík á heimili þínu. Þetta veitir mikilvæga hlekkinn sem er nauðsynlegur fyrir hvaða ramma sem er, sem setur þig á tiltekinn stað þar sem þú varst í raun ekki. Þú munt strax taka eftir tvennu varðandi trefjasönnunargögn. Ein er sú að það er afar auðvelt að smíða - eggjahausarnir gætu jafnvel verið að segja tæknilegan sannleika, því þeir fundu trefjar úr peysunni þinni eða teppinu á einhverju frá glæpavettvangi. Ástæðan fyrir því að þeir fann slíkar trefjar var að lögreglan eða FBI lagði hald á peysu þína eða teppi til skoðunar og nuddaði henni síðan út um allt, á líkama fórnarlambsins ef einhver var, í herberginu þar sem glæpurinn átti sér stað, svo framvegis.

Annar mikilvægi þátturinn í trefjasönnunargögnum er að það léttir ríkisstjórnina af svo mikilli þreytandi sönnunarbyrði. Það er draumur saksóknara að rætast. Trefjasönnunargögn léttir embætti héraðssaksóknara frá óþægindum við að leggja fram vitni eða áþreifanleg sönnunargögn sem koma þér fyrir á vettvangi glæpsins. Þeir þurfa ekki að sýna fram á að þú hafir átt morð- eða árásarvopnið, ef eitthvað er. Þeir þurfa ekki að sýna fram á að þú hafir átt peninga eða vörur sem fjarlægðar voru af vettvangi. Þeir þurfa alls ekki að sýna nein tengsl milli þín og glæpsins annað en að það séu örfáir smásæir textílþræðir og einlægur Yuppi eða tveir með flottan pappír á veggnum til að rugla dómnefndina.

Trefjasönnunargögn eru í raun síðasti naglinn í kistu réttarreglunnar sem hefur eitt síðasta varnarlið sem hvítt fólk hafði gegn harðstjórn. Sú meginregla var forsendan um sakleysi. Nú, eins og flest ykkar hafa kannski tekið saman núna, er ég alls ekki mikill aðdáandi stjórnarskrár Bandaríkjanna. Ég held að þetta sé göfugt orðað skjal með frábærum fyrirætlunum en svo vitum við öll með hverju leiðin til helvítis er rudd. Ég held að stofnfeðurnir hafi gert hundamat úr því, satt að segja. Fyrir það fyrsta er það alveg augljóst fyrir alla sem þekkja sögu þeirra og skrif þeirra að þeir ætluðu aldrei að skjalið þeirra næði til niggra og nýja Ameríka átti að vera eingöngu hvítir, en þeir nenntu ekki að fullyrða það vegna þess að það aldrei datt þeim í hug að einhver af afkomendum þeirra gæti mögulega verið svo ósvífni að þeir myndu ímynda sér þá fráleita hugmynd að samverur væru á einhvern hátt "jafnar" öðrum manngerðum verum. Þeir voru annars snilldar menn og þeir hefðu átt að vita betur en að gera lítið úr því dýpi sem heimska og heimska manna getur lagað.

Hvað sem því líður, þá hefur stjórnarskráin nokkra góða eiginleika, einn þeirra er stofnun réttarkerfis sem byggist fræðilega á sakleysisályktun, sem þýðir að ákæruvaldið ber byrðina að sanna að þú sért. sekur um a glæpi frekar en að þú neyðist til að sanna að þú værir saklaus, yfirleitt mun erfiðari uppástunga. Trefjasönnunargögn gera fyrir sakleysisályktun það sem tundurskeyti Korvettenkapitan Schwieger gerði fyrir Lusitania. Það snýr algjörlega við áberandi hlutverki ákæranda og

ákærða og setur þig í þá stöðu að útskýra hvernig trefjar úr gömlu peysunni sem mamma prjónaði handa þér fyrir tíu árum síðan komust í blúndur.

nærbuxur svartrar transvestíta samkynhneigðar vændiskonu sem þeir fundu barðar til bana undir ræsi.

Auðvitað veistu hvernig þessar trefjar komust þangað. Alríkisleynilögreglan setti þá þangað til að þagga niður í pólitísku trúboði þínu á sama tíma og þú ert ófrægur, og, með tilsögn, alla hvíta rasista, sem pervertískan furðumann. Hvernig á að sannfæra dómnefnd um það? Sérstaklega kviðdómur sennilega handvalinn af ákæruvaldinu til að innihalda eitt dæmi um alla kynþáttaóvini sem við höfum auk súrdeigs hvítra svikara sem eru háðir launum ríkisins eða samningum?
Hér verður lögfræðingur þinn, eða þú sjálfur, að skína. Þú verður að sýna fram á ósannindi lyga stjórnvalda, trefjasönnunargagnið, kjaftæði uppljóstrarans, læknaspólurnar. Gangi þér vel. Hér eru nokkrar mjög almennar grunnreglur:

1. *Ráðið aldrei lögfræðing sem trúir ekki af heilum hug á sakleysi þitt.* Ef hann er gömul töffari eins og margir sakamálalögfræðingar eru, eða það sem verra er, dómkvaddur lögmaður, mun hann grípa eingöngu til „með tölum“ nálgun í máli þínu. Hann mun gera það sem ætlast er til af honum til að vinna sér inn þóknunina og þegar þeir kveða upp sektardóminn mun hann klappa þér á bakið og segja: "Erfitt brot, krakki. Ef þú getur skafað upp tíu G til viðbótar verð ég það. gaman að áfrýja þessu fyrir þig." Síðan stefnir hann á handboltavöllinn eða ískalt brugg á Dew Drop Inn neðar í götunni á meðan negrar í einkennisbúningum draga þig í burtu inn í helvíti. Að berja tilbúið sambandsrapp (það eru fáir ríki) krefst mikillar vinnu, vígslu, kostnaðar og réttar kunnáttu. Nema lögfræðingurinn þinn sé tilbúinn að gefa það 110%, hleyptu í rassinn á honum og fáðu annan, eða betra, verja þig.

2 *Verjaðu þig ef mögulegt er.* Hafðu í huga að einn af megintilgangum a Lögleg líkamsárás er að þvinga þig til að eyða peningum, eyða auðlindum og skuldsetja þig í viðleitni til að halda þér utan fangelsis og þannig beina umræddum fjármunum og tíma og fjármagni frá pólitískri starfsemi sem stjórnin vill stöðva. Jafnvel þótt þér takist að sigra rappið, þá hafa þeir í þann tíma í raun bannað pólitískt starf hóps þíns þar sem allt er beint í mál þitt. Ég hef séð þetta gerast aftur og aftur. Þar að auki, nema þú sért með mjög pólitískt fagmannlegan lögfræðing, geturðu ekki treyst á hann til að spyrja réttu spurninganna til réttu vitnanna. Mundu að sem meðlimur barsins er hann tæknilega séð yfirmaður dómstóla og hluti af kerfinu og hverjar sem pólitískar skoðanir hans eru, ef við vinnum mun hann verða atvinnulaus.

3. *Verja þig eign.* Ekki gera sjálfan þig að sjónarspili. Ekki öskra á misnotkun eða svívirðingar. Ekki vera óvirðing. Ekki vera í einkennisbúningi eða öðrum undarlegum klæðnaði fyrir rétti, klæðist jakkafötum og bindi með snyrtilegu

klippingu. Ekki röfla áfram og áfram. Ekki skjóta inn léttvægum andmælum. Láttu dómnefndina líkjast þér, virtu þig og vildu gefa þér ávinning af vafanum og frelsa þig. Ef þau eru svört eða gyðing, reyndu samt. Þetta er ekki brandari eða leikur, það er líf þitt og geðheilsa sem er í húfi.

4. *Settu sambandsríkin fyrir dóm.* Ekki láta villtar forsendur þeirra og ásakanir standa óvéfengdar. Spurðu nákvæmlega bakgrunn, hæfi og ástæður alríkisvotta. Dragðu fram pólitíska hlið réttarhaldanna. Breyttu réttarsalnum í vettvang fyrir hvíta þjóðernishyggju, en missið aldrei sjónar á aðalatriðinu um eigið sakleysi. Tjáðu allar pólitískar hugmyndir eða hugmyndir í gegnum ökutæki sakleysis þíns. Gerðu þetta allt ákveðið en af virðingu, kröftuglega en kurteislega. Beindu helmingi frammistöðu þinnar að dómsfréttamanninum sem gerir varanlega skráninguna og helmingnum að dómnefndinni. Láttu þá líkjast þér og fyrirlít 'droidana í þrískiptu fötunum sem eru að reyna að tortíma þér. Láttu sakleysi þitt vera fastan þráð sem liggur í gegnum alla réttarhöldin, láttu kviðdóminn aldrei missa sjónar á því. Aldrei missa af tækifæri til að fullyrða um sakleysi þitt, en leyfðu þér aldrei að verða skínandi eða augljóslega bitur.

5. *Notaðu rökfræði og líkindi.* Einhvers staðar eru göt í þéttmótaðasta tilbúna hulstrinu. Finndu þessi göt og einbeittu þér að þeim, kýldu í gegnum og víkkaðu þær þar til þær eru gapandi eyður í máli ákæruvaldsins.

Lögin, samkvæmt kerfinu okkar, eru það sem þú getur látið dómnefnd trúa. Mundu gamla orðatiltækið að ef þú getur ekki töfrað þá með ljóma, ruglið þá með kjaftæði. Gerðu allt sem þú getur til að láta þá líka við þig, mislíka saksóknara og koma efasemdir inn í huga þeirra. Þú munt sennilega ekki geta sannað þig saklausan á neinn óyggjandi hátt nema uppljóstrarinn geri Perry Mason-stíl sundurliðunar á básnum og játar. En ef þessi kviðdómur fer inn í umræðuherbergið og líkar við þig, mislíkar saksóknaranum og finnur lykt af ákveðinni rottu í máli hans, þá hefurðu tækifæri. Svartir kunna að greiða atkvæði um að sýkna þig vegna þess að þeir vantreysta kerfinu á almennum reglum. Vinstri hallandi hvítir geta gert slíkt hið sama. Auðvitað eru sálræn áhrif á kviðdóm mismunandi eftir glæpnum sem þú ert sakaður um. Ef það er skotárás í sjálfsvörn eða eitthvað mjög vægast sagt „brot á borgaralegum réttindum“, þá ertu í betri málum en ef þeir ákveða að ákæra þig fyrir kynferðisbrot gegn börnum.

Handtakan

Með því að ræða réttarsalarþáttinn fyrst virðist ég hafa sett kerruna fyrir hestinn, en um niðurdrepandi efni eins og þetta gæti verið best að klára versta atburðarásina. Reyndar, ef þú höndlar þig almennilega meðan á handtökunni stendur, gætirðu ekki einu sinni komist fyrir dómstóla. Þeir gætu ákveðið að þú sért of harður og skarpur kex til að hætta að taka á sig á opnum tjöldum dómstóll þar sem þeir myndu vera bundnir af sönnunarreglum og sparka þér lausum og segja kosher yfirmönnum sínum að fyrirboðarnir væru rangir eða hvað sem er. Mundu að það getur verið mjög vandræðalegt að lenda í uppspuni, bæði fyrir saksóknara og umboðsmenn sem taka þátt, og þeir vilja ekki taka það á hættu nema þeir séu vissir um mál sitt.

Alríkisfulltrúar vilja almennt handtaka þig um áttaleytið á morgnana, ef mögulegt er, draga þig frá morgunverðarborðinu fyrir framan fjölskyldu þína til að auka á sálræna niðurlægingu og móðgun. Að öðrum kosti er uppáhaldsaðferðin að handtaka þig á vinnustaðnum þínum til að niðurlægja þig fyrir framan vinnufélaga þína. Stundum, vegna stórkostlegra áhrifa, munu þeir fá lögguna á staðnum til að umkringja húsið með flakjakka SWAT-teymi og brýnt og gera þig þannig út að vera afar hættulegri manneskja. Þú gætir losnað tuttugu og fjórum tímum síðar vegna skorts á sönnunargögnum, en þú getur ímyndað þér hvaða áhrif svona melódrama hefur á nágranna þína, leigusala þinn, yfirmann þinn o.s.frv.

Þú munt taka eftir því að í þessum kafla á ég nánast eingöngu við alríkisstofnanir. Þetta er vegna þess að það eru yfirleitt þeir sem nota tilbúning. Ríki og sveitarfélög gera það stundum en skortir almennt fjármagn eða tilhneigingu, hefur nægilega sanna glæpi til að takast á við. Þú verður að hafa í huga að alríkislögreglustofnanir, að undanskildum leyniþjónustunni sem af og til handtækir falsara, hafa allar meira og minna pólitískar aðgerðir öfugt við ríkis- og staðbundnar stofnanir sem fást við raunverulega glæpi. Flest alríkisbrot önnur en að höggva eldivið í þjóðgarði eða slíkt smáræði eru á einhvern hátt pólitískt gagnleg til að bæla niður andóf. Til dæmis er „póstsvindl“ oft notað til að leggja niður þjóðrækinn hópa eða aðra sem stjórnvöld hafa ekki samþykkt sem sækja um peninga eða selja hluti í pósti. Jafnvel fölsun getur talist pólitískt afbrot, miðað við eðli peningakerfis okkar: þeir vilja ekki einkaborgara

prentun verðlausra pappíra sem keppa við þeirra verðlausu pappíra.

Þegar þú ert handtekinn ættir þú að lesa réttindi þín og almennt munu þeir gera þetta. Það tekur aðeins nokkrar sekúndur af tíma þeirra, lokar hugsanlegri glufu og skiptir engu máli hvernig þeir koma fram við þig. Þeir munu bjóðast til að skipa þér lögfræðing áður en yfirheyrslan fer fram. Þú munt ekki þurfa á þessari þjónustu að halda, því eftir að hafa lesið þessa litlu bók mína og gleypt lexíur hennar, ætlarðu að SEGJA EKKERT.

Þú ætlar *alls ekki að segja neitt.* Ekki hvenær sem er, ekki hvar sem er, ekki undir neinum kringumstæðum. Þú munt ekki tala við þá í bílnum sem fer í miðbæinn, nema að gefa þeim upp nafn þitt og nafn lögfræðings þíns ef eitthvað er. Þú munt ekki tala við þá í yfirheyrsluherbergjunum. Þú munt ekki tala við þá í klefanum. Ef þú elskar kynþáttinn þinn, ef þú elskar landið þitt, ef þú elskar frelsi þitt og metur líf þitt og geðheilsu þína og reisn, muntu EKKERT SEGJA VIÐ LÖGREGLUNA.

"Ó, for a Muse of Fire skrifaði hinn ódauðlega Shakespeare, og vildi að ég ætti slíka muse til að koma á framfæri við þig mikilvæga nauðsyn þessa hugtaks. Næstum allt annað sem ég hef sagt hér er opið fyrir rök eða afbrigði eða tilraunir, nema þetta eina brýna, bráðnauðsynlega, örvæntingarfulla lögbann. Ekki tala við lögregluna! Ef þú gerir það muntu borga fyrir það með árum af lífi þínu og hugsanlega með lífsblóðinu sjálfu, sem hellt er niður á sturtugólfið þar sem einhver negri var dæmdur hefur stungið slípuðum tannbursta í meltingarveginn á þér. *Ekki tala við lögregluna!*

Ef þú gerir það gætirðu óafvitandi sent vini þína, ástvini þína, kynþáttabræður þína og systur inn í lifandi helvíti sem þeir munu koma upp úr, ef nokkurn tíma, sem sundurlaus hýði af manneskjum. Ekki tala við lögregluna! Ef þú gerir það gætirðu, með bestu ásetningi, endað með því að bera það sem eftir er af dögum þínum viðurstyggilegasta fordóma sem getur svínað mann eða konu af kynþætti okkar: uppljóstrari.

Ég get ekki talið hversu mörg sakamál ég hef séð eða lesið um þar sem allt ákæruvaldið samanstóð af nokkrum minniháttar atviksatriðum sem voru studd gríðarlega með meintri „játningu" ákærða aðila, játning sem hann ætlaði aldrei að verða en byrjaði sem "vingjarnlegt lítið spjall, bara til að fá nokkra hluti í samhengi." Stjörnudæmið um vandræðafjöll sem komu frá kjaftstoppi var Greensboro. Mennirnir sem voru handteknir strax nálægt vettvangi skotárásanna voru agndofa, ringlaðir, í uppnámi, skelfingu lostnir yfir þessu öllu saman. Þetta hafði allt verið hræðilegt slys, gat lögreglan ekki séð

það? (Þetta var ekki „slys", BATF setti það upp, en mennirnir vissu það ekki.) Klukkutíma eftir klukkutíma röbbuðu þeir inn í segulbandstækin og komu sér dýpra og dýpra og dýpra. Eini maðurinn sem að lokum var sleppt var gamall atvinnumaður í svona hlutum, Raeford Caudle, sem hafði nóg vit til að láta lögfræðing sinn tala og hélt kjafti.

Við réttarhöldin get ég ekki talið hversu oft saksóknarar veifuðu upptökum og endurritum uppi og sögðu: "En í fyrstu sex klukkustunda skýrslutöku þinni hjá lögreglunni 4. nóvember 1979 sagðir þú þetta, þetta og hitt!" Góður hluti af báðum stóru réttarhöldunum í Greensboro fólst í því að verjendur reyndu að sigrast á ógrynni af misvísandi, sjálfssakfellandi lauslegu tali frá mönnunum sem voru handteknir. Þeir gátu ekki skilið hvað var að gerast, þeir voru látnir sleppa af skyndilegri árás kommúnista með skotvopnum sem ATF hafði skipulagt og þeir höfðu ekki fengið neina formlega þjálfun af svokölluðum leiðtogum sínum í hvað ætti að gera við að bregða? tekinn. Ég er ekki nema sjálfum mér frá þessari hrikalegu ákæru. Ég sendi frá mér nokkra verklagsbæklinga og meginreglan um að þegja var rædd af hálfu á nokkrum fundum, en augljóslega voru NSPA-menn ekki betur undirbúnir en Klan fyrir skyndilega stórslysið sem yfirbugaði þá. Þú getur kannski skilið núna hvers vegna ég legg svo mikla áherslu á þögnina hér. Ég hef séð hvað gerist þegar fólk reynir að tala sig út úr öngþveitinu. Þeir fá bara fleiri til að taka þátt og sjálfa sig dýpra.

Lögreglan er ekki vinir þínir. Í handtökuaðstæðum eru þeir óvinurinn og ef þeir reyna að hegða sér vingjarnlega er þetta þannig að þú munt slaka á og sakfella sjálfan þig. Mundu að með þjálfuðum rannsakanda er ekkert sem heitir smáræði. Hvert svar sem þú getur gefið honum við hvaða spurningu sem er, hvort sem það er neikvætt eða jákvætt, hvort sem það virðist eiga við þig eða ekki, gefur honum annan hlut til að passa inn í púsluspil tilbúningsins og lygar sem kerfið er að byggja til að setja þig í burtu.

Ef pyntingum er beitt á þig, eins og barsmíðar eða svefnleysi eða sálrænir hugarleikir, þá ættir þú að vera tilbúinn með einhvers konar sögu til að gefa þeim þegar þú loksins getur ekki meira, þar sem sumir geta það ekki. Kerfið hér er ekki alveg eins mikið um líkamlegar pyntingar og þeir eru á bak við járntjaldið; Yfirleitt eru nigri fangelsisfangar ráðnir til að refsa eða mýkja hvíta grunaða, svo alríkislögreglan þarf ekki að óhreina hendurnar eða blóðið um alla Gucci skóna sína. Sérsvið kerfisins er sálrænar og andlegar pyntingar. Þeir munu Mutt-and-Jeff þig þar sem ein löggan er þungur og einn er ágæti Joe sem vill hjálpa þér og heldur að þú sért að fá hráan samning. Þeir munu halda út horfur á útgáfu með litlum línum eins og: „Komdu, Ed, við skulum redda þessu og leggja okkur svo við getum öll farið heim, allt í lagi?“, sem gefur til kynna að ef þú játar að þú fáir einhvern veginn kraftaverk að fara heim.

Þeir mill tala til þín rólega, skynsamlega, og svo skyndilega hoppa upp og byrja að öskra ósóma og ásakanir á þig til að sjokkera og afvegaleiða þig. Þeir munu koma með stærsta niggara á lið sitt og hóta að láta hann berja þig eða svíkja þig ef þú játar ekki; Að öðrum kosti munu þeir hóta að setja þig inn í klefa á einni nóttu með einum eða fleiri nigri samkynhneigðum. Það hafa komið upp tilvik þar sem þetta var í raun og veru gert og fólkið okkar hefur verið illa sært við að reyna að standast fjöldaþunga endaþarms hópnauðgun. Ég geri almennt ekki athugasemdir af þessu tagi, en ég vil vekja athygli á öllum núverandi lögreglumönnum að eftir byltinguna hefur hver fyrrverandi lögga eða FBI umboðsmaður sem fundinn var sekur um að aðstoða eða stuðlað að hvers kyns fangelsisárás á hvíta keypt sjálfan sig. miða aðra leið í gálgann. Ef ég kemst ekki held ég að arftakar mínir sem gera það séu sammála þessari stefnu. Þetta er ekki hótun, krakkar. Það er loforð. Þú sendir leiðtoga okkar til Nürnberg og gafst þar með fordæmi; snúningur verður sanngjarn leikur.

Ef þú tapar máli þínu verður þú sendur í fangelsi. Ég hef verið heppinn hingað til. Ég hef aðeins einu sinni staðið frammi fyrir óvinadómstólum vegna alvarlegrar ákæru og í því tilviki hafði brottvísunarúrskurður minn frá viðkomandi landi forgang og fangelsisvist mín var frestað. Ég hef fengið nokkrar minniháttar rispur í viðbót en aldrei farið á einn af þessum helvítis stöðum sem ZOG heldur uppi sem endanlega fælingarmáttinn. Ég er því ekki hæfur til að reyna að kenna þér hvernig á að lifa af í slíku helvíti. Ég viðurkenni að horfurnar hræða mig; stundum vakna ég á næturnar í köldum svita af martraðum um eitthvert amerískt fangelsi. Hingað til hef ég ekki látið þessa hótun aftra mér frá því að gera skyldu mína, og í þessu hefur fangelsisógnin brugðist húsbændum sínum. Ég vona að ef og þegar sá tími kemur að ég geti horfst í augu við þ sjálfan mig og fólkið mitt, en þar sem ég á enn eftir að standast það próf, get ég ekki sagt öðrum hvernig þeir eigi að horfast í augu við það.

Ég hef aðeins eina athugasemd að gera um allt fangelsissviðið og það er að ég veit að það er hægt að gera það, það er hægt að lifa af því ég hef þekkt þá sem hafa gert það. Robert Miles lifði það af og jafnvel á meðan ég skrifa stendur hann frammi fyrir enn einu orði yfir „uppreisn“ með rólegu hugrekki og reisn sem lyftir málstað hans og okkar upp í hátign. Leroy Gibson lifði það af og kom sveiflandi frá Atlanta. Gerhardt bræðurnir lifðu það af. Jim Mason lifði það af, Robert Shelton og JB Stoner og Jack Fowler og fjöldi annarra lifðu það af. Í tilfellum þessara manna sem ég hef nefnt og mörgum fleiri fór kerfið af sér og það mistókst. Það

reynt að tortíma þeim og í staðinn styrkt trú þeirra og hert anda þeirra fyrir baráttuna. Það er hægt að berja kerfið, bræður., Tile, félagar sem ég hef nefnt og hver annar hvítur maður sem hefur komið út úr fangelsi með heiður sinn og stolt hans ósnortið hafa barið það. Einhvern daginn munum við slá það niður.

Orð um tilboð: ekki. Ekki gera samninga við lögguna. Ekki gera samninga við dómstóla til að lögga mál. Aldrei játa sök um neitt. Ástæðan fyrir þessu er einföld: ZOG er lygari og öllu sem þjónar þess segja þér er ekki hægt að treysta. Ef þú gerir samning gæti það hentað býsanska tilgangi ZOG að halda sínum hluta af samkomulaginu. Þá er það kannski ekki. Örugglega ekki. Fangelsin eru full af mönnum sem hefðu getað svarið að þeir væru með „samning“ við ZOG. ZOG tekur ekki á, það notar, það eyðir og það kastar fólki til hliðar. Ekki treysta á neinn dómara, lögfræðing eða lögfræðing. Þeir eru til í einum tilgangi: að bæla niður hvers kyns ágreinings- eða óhefðbundnar hugsanir sem þú gætir haft í höfðinu á þér og til að tryggja að þú haldist afkastamikil vinnuafl, halda gömlum kerrandi vélum kerfisins gangandi og borga reikninginn eins og hákarlar eiga að gera. Ef þú ert ekki lengur björgunarhæf sem vinnueining, þá verður þú að vera rifinn.

Lokaorð: þjálfaðu fjölskyldu þína og félaga í að þegja líka, sérstaklega við fjölmiðla eftir handtöku þína. Einn hrikalega vandræðalegasti þátturinn í öllu Greensboro-fáskónu var þegar hópur af söddum konum var uppgötvaður af nokkrum fréttamönnum sem heimsóttu karlkyns ættingja sína í fangelsinu. Þessar dömur héldu áfram að bulla um það hvernig rasismi væri ekki kristinn og þeir hræðilegu Klan- og nasistamenn tældu Lucius afvega, og við elskum bara litað fólk og Jesús mun koma og kljúfa himininn og við munum öll vera hrifinn og flogið upp til að hitta Jesú á himninum 'ceptin fer Man og Nasistar sem voru að fara til helvítis og Lucius var niður á kné í klefa sínum og bað sálir þeirra hræðilegu rasista að þeir gætu séð ljósið og iðrast blah , bla, bla, áfram og áfram og áfram! Þetta var í rauninni það sem þessir menn í fangelsinu þurftu til að efla starfsanda sinn á því augnabliki!

Lausleg athugasemd við blaðamann eða löggu frá eiginkonu, eiginmanni, ættingja eða vini getur fengið félaga sinn í fangelsi tíu til tuttugu ef það er rangt að segja. Það ætti að innræta öllum fjölskyldumeðlimum strax í upphafi frumtilskipunina: ekki tala við lögregluna! Þú

ætti að hafa ákveðið verklag um hvað á að gera ef húsleit er gerð, ef þú ert handtekinn, ef þú ert ákærður. Þú ættir að þekkja tryggingarvörð eða einhvern sem er tilbúinn að leggja fram tryggingu fyrir þig, til að spara ofsafenginn fletti í gegnum Gulu síðurnar á deginum. Eiginkona þín eða eiginmaður ætti að vera alveg jafn samræður

sant eins og þú ert í lagalegum réttindum þínum. fie eða hún ætti að krefjast þess að fá að sjá heimildir og lesa þær áður en hægt er að leita, og krefjast kvittunar fyrir allt sem tekið er. Og mundu: *ekki tala við lögregluna!*

IX.

HREYFINGARFJÁRMÁL

Stundum spyr fólk mig hvenær hin mikla hvíta bylting eigi sér stað. Ég segi þeim: "Hvenær sem þú og nógu margir eins og þú ert til í að borga reikninginn fyrir það!" Ég á ekki eingöngu við peninga, en að miklu leyti er ég að tala bókstaflega þegar ég segi það.
Byltingu fylgir einn helvítis verðmiði. Það fyrsta sem þú munt læra þegar þú byrjar pólitíska virkni þína er afar mikilvægt mikilvægi peninga. Einhver verður að borga. Bylting nú á dögum er stórfyrirtæki. Dagarnir þegar eitthvað gæti verið áorkað af handfylli samsærismanna sem hvísla í kringum kerti í eyði í gotneskri rúst á miðnætti eru löngu liðnir, byltingin krefst skipulags, mannafla, pólitískrar greiningar af snjöllustu gerð, miskunnarlauss aga, hæfileikaríks áróðurs og umfram allt. , stórfelld fjármögnun.

Þessir peningar detta ekki einfaldlega úr skýjunum. Það verður hann að fá úr ýmsum áttum. Einhver verður að borga. Og staðreyndin er einfaldlega sú að aðaluppspretta allrar fjármögnunar kynþáttaþjóðernissinna hefur alltaf verið, og mun halda áfram að vera, Hvíta vinnandi fólkið sem er yfirgnæfandi meirihluti meðlima allra samtakanna og fylgis á jaðarsvæðum. Með öðrum orðum, það fólk sem hefur minnst efni á því verður að axla stærsta hluta byrðarnar. Þetta er afar ósanngjarnt og það sem verra er, þetta er líka óhagkvæmt og mjög léleg leið til að fjármagna málstað okkar. En ef ég á að vera hreinskilinn þá er ég helvíti ef ég geti séð einhverja raunhæfa leið út úr þessu öngþveiti í náinni framtíð. Til að segja þér hvers vegna mun þurfa að útskýra.

Til þess að komast að rótum ævarandi fátæktar þessarar hreyfingar, verðum við að skoða nákvæmlega allt eðli þess sem við erum að gera og hver við erum. Manstu eftir stóru vinstri "byltingunni" seint á sjöunda áratugnum? hipparnir, yipparnir, Berkeley Free Speech Movement, Weathermen, allt atriðið þar sem allir ætluðu að stilla, kveikja, sleppa, slökkva á svínum og svo framvegis? Þessi stóra vinstrisinnaða "Power to the People" bylting sem ætlaði að kollvarpa hernaðariðnaðarsamstæðunni og skapa Vatnsberaöld þar sem allir sátu úti í grasi og reyktu dóp á meðan þeir hlustuðu á Jimi Hendrix og illt.

hljóp um nakin og hóraði með allt sem hreyfðist? Forysta þessa klúðurs var auðvitað gyðingarnir, Rudds og Hoffmans og Rubins, en hvað með allar þessar hvítu hippa-dippy týpur sem ætluðu að gera allt þetta kjaftæði?

Eitthvað gerðist. Í fyrsta lagi voru sprengjutilræðin í Kent State og Wisconsin-háskóla og litla ríka veðurstelpan Diana Oughton blés dekruða alabasterrassinn í hamborgara í raðhúsi í New York. Díana var niðri í kjallaranum að búa til sprengjur og hún hlýtur að hafa snert ranga víra saman, því hún jafnaði hús einhvers áberandi hebe lögfræðings og tók tvo Weatherperson félaga sína með sér, auk þess að sprengja bókstaflega sokkana af öðrum Weatherbimbi hjónum sem hlupu. í næsta húsi nakin og bókstaflega reykjandi eftir sprenginguna, spyr ef þeir gætu komið inn og notað sturtu. Vinir þeirra, þú munt taka eftir, voru nýbúnir að gufa upp í gegnum eigin heimsku og löggan var á leiðinni, en samt voru fyrstu viðbrögð þeirra hjóna sem eftir lifðu að hreinsa burt öll þessi viðbjóðslegu verkalýðsskít. Í þessari litlu sögu sér maður alla söguna um hina svokölluðu Nýju vinstri. Ástæðan fyrir því að þeir urðu aldrei alvarlegir var að þeir voru ekki byltingarmenn. Þeir voru poserar, dekraðir ríkir krakkar sem léku Che Guevera. Á því vori og grennra 1970 var þetta allt í einu ekki leikur lengur og loksins rann upp fyrir heimskulegum skíthælum að þú gætir drepist í því að leika byltingarmann. Nokkrir harðsperrir héngu í stellingunni í nokkur ár, en flestir sáu ljósið mjög fljótt. Opnun skólaársins í september 1970 var áberandi róleg.

Auðugir borgarskæruliðar sjöunda áratugarins skorti aldrei tryggingarfé, þurftu aldrei að vinna fyrir lífinu og gátu leyft sér alls kyns bækur, áhöld til fíkniefna og eiturlyf, forskrepptar og verksmiðjuupplitaðar gallabuxur sem létu þá líkja eftir alvöru verkamönnum, allt efni sem þau þurftu fyrir tjaldstæðisskiltin og neðanjarðar dagblöðin o.s.frv. Mamma og pabbi tóku upp flipann og gáfu þeim góða steik-og-kartöflufóður þegar þau fóru heim til úthverfisins til að fá smá pásu frá hýðishrísgrjónunum og ginseng teinu. hjá byltingarkenndu meðvitundarvaknandi kommúnunum eða hvað sem er.

Eitt af því hysterísklega fyndnasta sem ég hef lesið er sagan af því hvernig veðurfararnir reyndu að fá aðstoð "feitisins", eins og þeir vísuðu með fyrirlitningu á hvítu blákraga krakkana í Detroit og Chicago. Þeir fóru út í hamborgara-doodle á staðnum og ásóttu þessi ungmenni þar sem þeir hékktu, gáfu út marxísk smárit og hvöttu þá til að koma til Chicago fyrir "Day of Rage". Á einum oc

Þegar hópur brjálaðra veðurkvenna ruddist inn í menntaskóla og hljóp upp og niður gangana öskrandi "Flótti!" og brjóta rúður. Þeim var hent út á gallabuxum sínum af háskólaliðinu í fótbolta.

Þessir fátæku hvítu krakkar úr verkamannastéttinni höfðu kannski ekki mikið gagn af lögreglu eða yfirvaldi, en þú ætlaðir ekki að ná þeim að fara niður til Chicago og ráðast vísvitandi á lögin og láta handtaka sig. Einmitt vegna þess að þeir komu úr hinum raunverulega heimi grimmdarverka og fátæktar vissu þeir betur. Þeir höfðu enga ríka pabba til að koma og bjarga þeim þegar þeim var hent í dósina; þeir þurftu að sitja þar mánuðum saman og lifa á svelg og berjast við negra nauðgarana. Það eru einmitt þessir krakkar sem rauðir kölluðu svo hrokafullt „feitina“ sem mynda kjarna hvers kyns þjóðernissamtaka hvítra kynþátta. Ólíkt vinstri, sem samanstendur af hvítum millistéttarsvikurum, gyðingum og öðrum sem ekki eru hvítir, er Hreyfing okkar raunverulega byggð í verkamannastéttinni. Ein besta lýsingin sem ég hef heyrt af 3. nóvember 1979 í Greensboro var: "Kommúnistaverkamannaflokkurinn hitti loksins nokkra verkamenn."

***SKILNING:** Hvít kynþáttaþjóðernishyggja er hið raunverulega andóf í þessu samfélagi, eina raunverulega villutrúin sem er ofsótt til að reyna að eyða því. Okkar fólk er þetta* *blórabögglar samfélagsins, villutrúarfólkið sem verður að brenna á báli áður en við getum mengað aðra með hættulegum hugsunum okkar.*

Vinstrimenn skrá kennara, lögfræðinga, lækna, háskólakennara, rithöfunda, leikara, félagsráðgjafa, júppa, ráðherra og presta, faglega „samfélagsaðgerðasinnar" sem eru duglegir að fá ríkislaunatékka og fjármagn úr skattpeningum. Hægri íhaldsmenn hafa nokkuð svipaða uppákomu með heilbrigðri innspýtingu fjármuna frá atvinnulífinu og fjölþjóðafyrirtækjum, en þá hafa íhaldsmenn bara áhuga á að varðveita peningana sína en ekki kynþáttinn og falla ekki undir þessa bók. . Þeir eru hluti af vandamálinu, ekki hluti af lausninni, Okkar fólk er hins vegar karlar sem vinna með höndunum og konur sem fæða og ala upp börn. Í röðum Klan- eða þjóðernissósíalistahópanna eða Identity-kirknanna finnur þú rafvirkja og pípulagningamenn, bifvélavirkja og sjónvarpsviðgerðarmenn, bændur og múrara, vörubílstjóra og stuttan kokka, hjúkrunarfræðinga og snyrtifræðinga, eigendur smáfyrirtækja og byggingaverkamenn. ,

ritara og afgreiðslustúlkur, auk margra eldri félaga sem minnast betri lífsstíls og vilja hjálpa okkur að snúa aftur til hans.

Ekkert annað en þessi tvískipting aðildar lýsir svo vel byltingarkenndu eðli hreyfingarinnar. Því miður þýðir það ekki aðeins að fólkið okkar hefur lítið til að leggja í kassann sjálft, heldur að það lifir lífi sínu svo fjarri fjármálabrunninum, valdníðingunum sem láta peninga flæða, að það getur ekki nýtt sér stórar heimildir. af fjármögnun eins og vinstrimenn geta. Rauðir geta alltaf fengið peninga frá stjórnvöldum, annaðhvort ríkisstjórninni okkar eða ýmsum erlendum.
Þeir hafa betrumbætt þá list að fá grófu lappirnar sínar á dollara skattgreiðenda í ótrúlega fíngerða gráðu. Vinstrimenn geta gripið inn í hvítar frjálslyndar kirkjur og trúarhópa með æfingum. Meðlimir þeirra þekkja hvert ókeypis dreifibréf, bæði einkaaðila og almennings, sem fara hvert sem er, og slurra í dalnum alveg eins og stærri svín ZOG. Skoðaðu nógu vel og þú munt uppgötva að nánast hvert einasta mál vinstrimanna undanfarin þrjátíu ár hefur verið fjármagnað af peningum skattgreiðenda að meira eða minna leyti.

Hvað þýðir þetta allt í raunsæjum skilningi? Það þýðir að frá orði kveðnu munt þú vera stöðugt skortur á peningum. Þú þarft fjármagn fyrir prentbúnað, pappír, grafíkvörur, bensín fyrir pólitíska flutninga, skrifstofuhúsnæði, hljóðrituð símaskilaboð, pólitískar herferðir, auglýsingar, umsóknargjöld fyrir frambjóðendur, tryggingu fyrir handtekna félaga, lögfræðikostnað, símareikninga, leiga á nauðsynlegum aðstaða, öryggisbúnaður, rafeindabúnaður til að búa til myndbönd og kassettur, tölvur og fylgihluti þeirra. Listinn fellur út og aftur. Sagan af pólitísku starfi þínu verður ein löng, örvæntingarfull, brýn leit að fjármögnun, leitin að örfáum smáum dollurum fyrir þennan eða hinn vinninginn tekur meginhlutann af tíma þínum, og póstlistinn þinn mun stynja undir stöðugu sprengjuárás stanslausra kærur sjóða. "Hvað? Að biðja um meiri pening? Ég gaf bara tíu dollara í síðasta mánuði. Hvað varð um það?" Þú verður undrandi á kraftaverkum stuðningsmanna þinna

búist við að þú komir fram með rive eða tíu dollara framlögum með hléum, og þú munt verða enn undrandi yfir kraftaverkunum sem þú framkvæmir með svo litlu.

Ég mun ræða fjáröflunaraðferðir í smá stund, en það er eitt sem ég vil vara þig við, og það er að þegar öllu er á botninn hvolft kemur ekkert í staðinn fyrir bein framlög sem leið til að fjármagna WRP. Þér hlýtur að takast að koma þessu á framfæri við stuðningsmenn þína, því ef þú gerir það ekki, þá munu þeir eftir nokkurn tíma fá þá hugmynd að þú lítur á þá sem mjólkurspena, sem er reyndar raunin hjá mörgum svikamönnunum. "þjóðrækinn í gróðaskyni" hópa. Þú verður alltaf að leyfa þér að borða

burðarmenn vita að þú metur þá og að með því að leggja sitt af mörkum eru þeir að leggja sitt af mörkum fyrir keppnina. Eitt lítið ráð sem ég mun gefa þér núna sem mun auka tekjur þínar um 50% í sjálfu sér. alltaf svara póstinum þínum. Svaraðu því jafnvel þótt ekkert framlag fylgi með en sérstaklega ef það er til. Ekkert pirrar og pirrar fólk meira en að senda framlag sem það gæti hafa notað í öðrum tilgangi til stjórnmálahóps í þeim skilningi að það muni ganga til sameiginlegs máls og fá aldrei neina viðurkenningu.
Viðurkenndu alltaf félagsgjöld líka,
þó félagsgjöld feli í sér formlega aðild og að mínu mati er það eitthvað sem ætti ekki að vera til.

Áður en ég ræði raunverulega fjáröflun vil ég tala um tvær aðferðir sem við ógeðslegar rasistategundir erum sífellt sakaðar um að nota, og aðra sem vinir okkar og stuðningsmenn hvetja okkur oft til að nota til að létta þeim pirringinn af stöðugum sjóðum. .

Fyrsta uppspretta peninga sem við eigum öll að sækja í samkvæmt óvinafjölmiðlum og áróðursmönnum er þessi goðsagnavera, hægri sinnaður feiti kötturinn. Talið er að það sé til hópur margmilljónamæringa sem hefur ekkert betra við allt sitt mól að gera en að henda því í fötu fyrir hvern hægri sinnaðan og rasískan málstað sem kemur til greina. Fjölmiðlar og rógberar gefa alltaf í skyn að hér sé eitthvað virkilega óheiðarlegt í gangi, einhvers konar falin dagskrá, og sérhver kynþáttaþjóðernis- og hægrisamtök séu hluti af einhverju áframhaldandi samsæri um allan heim. Gyðingar verða sérstaklega vænisjúkir um þessa dularfullu hægri sinnuðu feitu ketti og samsæri þeirra. (Það er skiljanlegt, þar sem gyðingar allra manna þekkja mátt leynilegra samsæris sem afl í heimsmálum.)

Ég hef verið í Hvíta kynþáttamótstöðunni í einni eða annarri mynd í nítján ár, síðan mér var hent í samþættan menntaskóla tveimur vikum eftir fimmtán ára afmælið mitt.
Allan þann tíma hef ég aðeins einu sinni fengið einhvern ósvikinn, ákveðinn innsýn í þessa svokölluðu "feitu ketti." Það hafa verið nokkrir í meðallagi vel stæðir menn af efri millistétt sem hafa dundað sér í þjóðernispólitík með kynþáttafordómum sem eins konar tómstundakofa. Mér finnst flestir af þessu fólki ekki endast lengur en eitt ár eða svo fyrir áhugamálið. verður of dýrt og of hættulegt fyrir þeirra smekk. Það er lítill handfylli af göfugum og athyglisverðum undantekningum. Nánast sérhver kynþáttaforingi hefur nokkra rólega bakhjarla sem hann getur almennt reitt sig á fyrir nokkur hundruð dollara í neyðartilvikum; ef hann er vitur þá kallar hann bara á þetta fólk þegar spónarnir eru alveg niðri svo að hann drepi gul

að tala. En ekki meira en nokkur hundruð. Ég fékk þúsund dollara framlög þrisvar sinnum, eins og ég

muna, allan fimm ára starfstíma minn hjá NSPA, og þetta voru allt frá einum manni sem hafði verið svo heppinn að landa góðum samningi til meðallangs tíma í viðskiptum sínum.

Bara *einu sinni* gæti ég hafa komist nálægt stóru peningunum. Haustið 1980 var leitað til mín af milliliðum sem komu á framfæri við mig röð af skilyrðum sem fólu í sér stefnumótandi og taktískt eðli NSPA og báðu um að ákveðnar sérstakar breytingar yrðu gerðar á því hvernig við héldum áfram. Í skiptum fyrir að færa flokkinn að þessum skilyrðum, sem ég gæti bætt við að væri ekkert sem enginn ósvikinn hvítur þjóðernisættaður gæti ekki lifað við, var mér boðinn fjárhagslegur pakki sem hefði sett okkur jafnfætis bæði repúblikana og repúblikana. Lýðræðisvélar í Norður-Karólínuríki. Tilboðið var dregið til baka þegar atburðir desember 1980 urðu þekktir og þegar aðrir atburðir áttu sér stað á milli nýs árs og fyrsta dags apríl þegar ég sagði upp störfum.

Ég vil ekki fara út í smáatriði, því það er mín heitasta von að einhvern tíma geti þetta sama fólk verið viðráðanlegt. En ég þarf að benda á að þetta bráðabirgðasamband var haft vegna þess að NSPA sýndi árangur. Ríkt fólk varð ríkt vegna þess að það er klárt með peningana sína og veit góða fjárfestingu þegar það sér það. Það er okkar að sanna að við séum góð fjárfesting í framtíðinni. Þegar við getum sýnt þroska, skilvirkni, hollustu, gæða starfsfólk og umfram allt byrjað að sýna árangur, þá munu stóru peningarnir finna okkur. Ríkt fólk getur stundum verið tilbúið að eyða smá í núverandi hreyfingu sem áhugamál, en ekki mikið. Þeir eru tilbúnir að niðurgreiða styrk, en neita að styðja við veikleika, og það er rétt. Staðreyndin er sú að flestir núverandi kynþáttaþjóðernishópar eiga ekki skilið mikla fjármögnun og myndu ekki vita hvað þeir ættu að gera við það ef þeir fengju það.

Að auki er ég að vitna í mína eigin reynslu til að undirstrika mikilvægan hlut fyrir ykkur öll að muna. Án þess að fara út í langa endurupptöku á fortíðinni er ég sannfærður um að eyðilegging NSPA á milli desember 1980 og apríl 1981 hafi verið hluti af vísvitandi skipulagðri samsæri þar sem að minnsta kosti tvær ríkisstofnanir tóku þátt. Þetta var nánast viðurkennt fyrir mér af bandaríska dómsmálaráðherranum í New Orleans í júní sama ár þegar ég var þarna niðri að forðast aðra morðtilraun þeirra. Stóri bróðir veit vel að peningar eru lykillinn að hugsanlegri velgengni okkar og þegar einhver hópur fer að sýna merki um að vera nægjanlega fjármagnaður eða að fara að lenda í stórfé, þá fer niðurrifs- og hálflöglegur tilbúningur í háan gír. Þegar þú ferð af stað og stuðningurinn byrjar að rúlla inn og grænt byrjar

falli úr umslögunum í póstinum þínum, farðu mjög, mjög varkár. ZOG mun taka eftir því og ZOG mun ráðast á. Gakktu úr skugga um að hann hafi ekkert til að sökkva rotnandi vígtennunum í.

Önnur fjáröflunin sem fjölmiðlar saka okkur reglulega um að vera dugleg í er eignarnám, eða vopnað rán. Rétt pólitískt eignarnám er lögmætt byltingarkennd tæki og ýmsir kommúnistahópar nota það reglulega um allan heim. Ég ætti að taka það skýrt fram að með eignarnámi er ég ekki að meina þjófnað, sem í okkar skilningi þýðir að stela frá hvítu vinnandi fólki, ræna mömmu og popp verslunum, halda uppi sérleyfisverslunum eða hamborgaraskrípum þar sem viðtökurnar eru háðslegar og hvítir starfsmenn eru í hættu, innbrot. Hvít heimili, svona. Að stela frá hvítum verkamannafjölskyldum og einstaklingum er ekki bara skammarlegt, það er heimskulegt. Okkar fólk hefur mjög litlu að stela lengur; þeir lifa frá launaseðli til launaseðla og eru veðsettir upp á við.

Eignarnám, í hvítum skilningi, þýðir að leggja hald á hluta auðsins sem hefur verið stolið frá hvítum mönnum og skila því til kynstofns okkar fyrir tilstilli andspyrnu. Bankar, tryggingafélög, lánahákarlar, hvaða opinbera stofnun sem er, gyðingar, kappakstursbrautir og klámbúðir, stórmarkaðakeðjur, allir sem rífa fólkið okkar af og fitna og uppblásna af þessum ruddalega gróða, þetta ættu að vera skotmark hvítra byltingarkennda eignarnáms.

Hinn góðvilji útlagi, sem er meistari hinna niðurníddu og hefnir hinna fátæku og veikburða gegn hinum ríku og sterku, er algeng þjóðhetja meðal arískra manna, þó svo að engin svipuð persóna komi fram neins staðar í semískum heimi.

Englendingar eiga Robin Hood, frumgerð hins riddaralega útlaga; Bandaríkjamenn eiga Jesse James og Colt Dragoons hans; Þjóðverjar eiga Schinderhannes frá Rín, en uppáhalds skotmarkið hans var ágætur feitur tollheimtumaður gyðinga; Ítalir hafa sinn banditti og Írar þjóðvegamaðurinn Willie Brennan. Bæði heilbrigð skynsemi og okkar eigin ríka kynþáttasaga og menning kenna okkur að það er ekkert siðferðilega athugavert við að taka til baka smá hluta af eigin stolnum auði okkar frá þjófunum sem eignuðust hann í upphafi.

En er skynsamlegt að gera það á þessum tímapunkti? Er það praktískt? Er það líklegt til að styrkja málstað okkar?

Ég mun ekki nenna að endurtaka venjuleg lögboðin mín um að vera löglegur; ef þú hefur ekki fengið skilaboðin núna muntu ekki fá þau. En mér finnst ég verða að leggja áherslu á það hér að lögmæti er taktík, ekki einhvers konar siðferðisleg alger. Það er rétt að stjórnin í Washington hefur lögin á sínum snærum, en svo gera harðstjórar það alltaf. Einokun þeirra á lögum er það sem aðgreinir harðstjóra frá venjulegum þjófum og morðingjum. Ég mæli gegn eignarnámi

á fyrstu þremur stigum byltingarbaráttu hvítra á eingöngu hagnýtum forsendum. Það þýðir ekkert að ræna 50.000 dollara úr banka ef ekkert gott kemur til málsins af peningunum því þú og allur hópurinn þinn ert í fangelsi. Hafðu í huga að ef þið eruð tíu og tveir fremið glæp, hvaða glæp sem er, þá mun parið falla niður fyrir brotið sjálft og hin átta fyrir „samsæri“, lögfræðilega vitleysu sem getur þýtt hvað sem ZOG vill að það þýði, alveg eins og hið jafn tilgangslausa "brot á borgararéttindum." Auk þess ef hvítur kynþáttahatari verður tekinn við að ráðast í rán þá styrkir það áróðursstaðalímynd óvinarins að við séum glæpamenn. Við þurfum alvarlega byltingarkennda pólitík, ekki Monty Python sjálfsvígssveit sem klárast og losar sig.

Síðasta fjáröflunaraðferðin sem oft hefur verið stungið upp á er hugmyndin um hvít kynþáttahatarfyrirtæki eða frumkvöðlaverkefni sem ætlað er að safna peningum fyrir málstaðinn og létta af fólkinu sem er á póstlistanum yfir sífellda betlsjóðsáfrýjun. Þetta hefur reyndar verið reynt að einhverju leyti, frekar í samræmi við hugmyndina um hvíta efnahagssamvinnu sem ég ræddi áðan. Það hefur náð miðlungs árangri í að draga úr áhrifum efnahagsstríðs og óvirkni gyðinga, en hvað varðar raunverulega söfnun á háum fjárhæðum til eingöngu pólitískra nota, þá hafa niðurstöðurnar verið misjafnar. Ég útiloka ekki einhvers konar samtök eða bræðralag hvítra kaupsýslumanna sem eru nú þegar á sínum stað með lífvænleg fyrirtæki, en ég er ekki hrifinn af hugmyndinni sem langdrægri heimild um þá tegund gríðarlegrar fjármögnunar sem allir stjórnmálahópar verða að hafa.

Vandamálið er að öll efnahagsleg uppbygging vestræns samfélags snýr að einstökum frumkvöðlum og smákaupmanni, hversu mikið sem íhaldssamir peningasinnar kunna að lofsöngva mömmu- og poppbúðina. Ég komst að þessu á erfiðan hátt þegar ég reyndi að stofna mitt eigið fyrirtæki á Írlandi, sem er að vísu Mississippi Evrópu, en sömu aðstæður ríkja annars staðar. Nema hinn tilvonandi Rockefeller verði heppinn með gríðarlegt magn af fjármagni fyrir upphaflegan kostnað við uppsetningu, þá ætlar hann að byrja í hokki upp í augun á bankanum. Það er gert ráð fyrir að hann geti yfirhöfuð fengið lán, sem verður erfiðara og erfiðara eftir því sem ég las í viðskiptaköflum flestra dagblaða. Vandamálið - er að nema þú sért í alvörunni á baugi og greinir einhverja þörf sem stóru strákarnir á þínu sviði eru ekki að veita, þá er hægt að gera það sem þú gerir betur og það sem þú selur er hægt að kaupa ódýrara á K-Mart, Sears & Roebuck, Safeway osfrv.

Jafnvel ef þú lendir í einhverjum áður gleymdu sjónarhorni, geturðu veðjað á að þegar þú hefur sýnt fram á arðsemi vörunnar eða þjónustunnar, munu stóru fjölþjóðafyrirtækin finna leið til að útrýma þér, annað hvort kaupa þig út fyrir niðrandi brot af því sem hugmynd þín er. er þess virði eða sleppa þér á hrottalegan hátt ef þú neitar að spila bolta. Það gerist á hverjum degi. Eitt sem Yehudi veit hvernig á að gera er að koma með þennan sikli heim. Persónulega held ég að við værum fífl að reyna að keppa við gyðinga á þeirra eigin sérsviði. Þetta er stríð og fyrsta hernaðarregla Hannibals var aldrei að berjast við óvininn á vettvangi að eigin vali.

Þegar pólitíska fyrirtækinu er komið á fót muntu komast að því að meira og meira af tíma þínum, starfsfólki, peningum og fyrirhöfn fer í að halda fyrirtækinu á floti þegar þú reynir að keppa við eldri, betur rótgróna búninga. Samsvarandi minna af umræddum tíma, fyrirhöfn o.s.frv., fer í þá pólitísku vinnu sem fyrirtækið var að því er virðist stofnað til að fjármagna. Þú gætir rifjað upp litla skiltið sem þú sérð á ýmsum skrifstofum: "Þegar þú ert kominn upp að rassgatinu í alligators, er erfitt að muna að upphaflega markmið þitt var að tæma mýrina." Og þegar yids komast að því hver er á bak við Papa A's Kosher Barbecue eða Eichmann & Sons Quality Lampshades, þá munu þeir halda áfram að gera það vúdú sem gyðingurinn gerir svo vel. Þú munt finna sjálfan þig án viðskiptavina, áreitni á skatta- og lagalegum sviðum, og í 11. kafla gjaldþrotadómi áður en þú getur sagt "Oy gevalt!"

Heldurðu að það geti ekki komið fyrir þig? Kerfið fékk margra milljón dollara PTL sjónvarpsveldið á endanum og PTL var ekki einu sinni pólitískt, Hebes urðu bara stressaðir við keppnina á silfurtjaldinu.

Þú verður að hafa í huga að ein af helstu aðferðum sem óvinurinn hefur notað gegn okkur í kynslóðir miðar sérstaklega að því að útrýma ákveðinni tegund einstaklings innan hvíta samfélagsins, sem gæti verið lauslega tilnefndur sem yeoman eða freeholder. Þýski bauerinn, rússneski kúlakinn, írski „sterki bóndinn“ væru góðar hliðstæður.
Þetta eru hvítir karlmenn, yfirleitt á miðjum aldri, sem eru giftir og virka í raun sem höfuð kjarnafjölskyldueininga sinna, á meðan eiginkonan og móðirin eru hjartað. Þeir eiga sitt eigið lífsviðurværi, eigið land og verkfæri eða í nútímajafngildinu sínar eigin verslanir og vörubirgðir. Í þessum flokki ættu einnig að vera sjálfstæðir handverksmenn sem aftur eiga sín eigin verkfæri og selja kunnáttu sína til hvítra félaga sinna í samfélaginu. Þetta er andúð á ZOG, sem vill að við seljum öll vinnuafl okkar og færni til kerfisins fyrir laun og verðum þannig háð óbreyttu ástandi til að lifa af.

White Yeoman tegundir eru hættulegar ZOG af öðrum ástæðum. Þeir eiga oft sín eigin vopn, þekkja notkun þeirra og hafa átt herþjálfun, í mörgum tilfellum þjónandi í varaliðinu eða hernum. Þeir hafa tilhneigingu til að taka þátt í pólitískri þátttöku, og það er ákveðið nei-nei fyrir okkur honkies: pólitík er fyrir lögfræðinga og aðra vinsæla Yuppi og við megum ekki fá hugmyndir fyrir ofan stöðina okkar. Sjálfstæð tekjulind leiðir til truflandi sjálfstæðra hugsana og gjörða. Það er engin tilviljun að William Tell var ungur bóndi á háum svissneskum fjöllum og þegar hann kom í bæinn var það þar sem hann neitaði að heilsa gyðingnum Gessler hettu á stönginni á torginu. Í kjölfarið varð Tell að skjóta eplið af höfði sonar síns með því að nota lásbogann sem hann var svo dauðaskotur með úr frjálsu arísku lífi sínu í fjallgöngunum. Síðan notaði hann sama lásbogann til að skjóta nokkra hluti af Gessler og austurrískum málaliða hans. (Já, meira að segja á miðöldum voru hvítir sem seldu Júda sverðina sína fyrir gull.)

Við núverandi aðstæður og í núverandi efnahagsástandi mun allar tilraunir til að stofna lítið fyrirtæki í besta falli vera mjög vandræðalegar framkvæmdir. Fyrir alla muni, gerðu tilraunir með það. Kannski höfum við bara ekki fundið réttu formúluna ennþá. Hafðu bara alltaf í huga að upphaflega markmið þitt er að tæma mýrina, þ.e. fyrirtækið ætti að styðja pólitíska starfsemi kynþáttaþjóðernis og ekki öfugt. Við erum ekki kaupsýslumenn og erum ekki í þessu til að búa okkur undir, lélegir eða þægilegir. Við erum í þessu til að breyta heiminum og tryggja að eftir tíu þúsund ár séu enn einhverjir William Tells í kring sem munu neita að heilsa Gessler hettunni og munu vera alveg eins dúndur hönd með plútóníum dauðageisla og hann var með lásboga .

Ef við snúum okkur aftur að upprunalegu viðfangsefninu eftir alla þessa sögulegu og heimspekilegu útrás, þá er staðreyndin sú að þú getur ekki alltaf verið að lemja litla handfylli þinn af trúum stuðningsmönnum fyrir rekstrarfé. Siðferðileg og persónuleg sjónarmið fyrir utan, staðreyndin er sú að þeir hafa ekki efni á því. Það eru ýmsar aðferðir sem þú getur notað til að víkka hring stuðnings þíns. Ef þú ert fær um að gefa út lítið fréttabréf af einhverju tagi, rukkaðu fyrir alla muni áskriftargjald fyrir utanríkisfólk og aðra óvirka. Flestir þeirra eru áhugamenn sem munu lesa fréttabréfið þitt og henda því síðan inn í skápinn ásamt nokkrum tonnum af öðru slíku efni sem þeir hafa safnað saman síðan 1971. Þolir aldrei daufa takta á póstlistanum þínum. Drepa þá sem ekki svara reglulega og ekki láta listann þinn fyllast af fólki sem þú hefur ekki heyrt í í þrjú ár, fanga sem ekki borga, augljósa brjálæðingar sem skrifa þér furðuleg bréf af afsökunarlitnum-þeir -ekki-látum-okkur hafa-eitt-hvað-beitt-hér fjölbreytni. Fréttabréfið þitt og póstlistinn þinn eru func

verkfæri og eins og öll verkfæri ætti að þjónusta reglulega og halda í góðu ástandi.

Hins vegar er merki um heilbrigði og kraft í hvaða stofnun sem er, megnið af fjármögnun þess kemur frá staðbundnum aðilum. Þetta er mikilvægt maur af nokkrum ástæðum. Í fyrsta lagi er það alls ekki ómögulegt að ZOG geti á endanum komist í snertingu við einhvers konar opinbera ritskoðun á pósti, og flokkað „rasísk bókmenntir“ ásamt klámi sem ólöglegt að senda í pósti. Í öðru lagi á aðalhlutverkið þitt að vera að skipuleggja á þínu eigin svæði, ekki klípa fimm og tíu dollara framlög frá fólki sem annars gæti verið að hjálpa WRP eða starfsemiseiningunni á sínu svæði. Það er sérstaklega ótöff að sækja framlög frá annarri einingu í þínum eigin flokki og getur leitt til óþarfa spennu og óþæginda.

Að lokum, án þess að ætla að það gerist á þennan hátt, getur útgáfa fréttabréfs eða dagblaðs eða tímarits leitt til annarra hluta eins og að selja bækur og bæklinga í pósti, selja síðan Þriðja ríkisins skraut og önnur leikföng, og þá ertu allt í einu bókasala í stað byltingarmanns. Ég leyfi mér að taka það skýrt fram að það eru nokkrir góðir útgefendur og bókasalar í Hreyfingunni sem sinna okkur öllum ómetanlega þjónustu og ég ætla svo sannarlega ekki að gefa í skyn neina gagnrýni á þá. En þessi bók er ekki ætluð útgefanda eða bókasala, henni er ætlað að leiðbeina og hvetja aðgerðasinna. Ef þú ákveður frá upphafi að framlag þitt til kynþáttabaráttu okkar sé að útvega æsinga- og fræðsluefni, vinnuprentun, vönduð tímarit eða fréttabréf, þá er allt í lagi. En ekki falla í bækur og póstverslun af leti, sem "örugg" leið til að hjálpa mér í baráttunni án áhættu. (Eða það gætir þú haldið. Útgefendur okkar og bókasalar verða fyrir árás og brenna út líka, eins og vitni að því að Kveikt hafi verið í sagnfræðistofnuninni.)

Sérhver karl og kona í einingunni þinni ættu að vera tuttugu og fjögurra tíma fjáröflun fyrir samtökin. Það eru skrifaðar handbækur fyrir sjálfboðaliðahópa eins og United Way um hvernig eigi að safna peningum og þú þarft að ná í nokkra af þessum bæklingum og reyna að laga hugmyndir þeirra að þínum þörfum. Prófaðu alla gömlu staðla eins og garðsölu, söfnun bjórdósum til endurvinnslu áls, koparbrot og kopar til sölu til einkagarða. Selja heimaræktaða ávexti og grænmeti á vegum eða dyrum. Halda fjáröflunargrillum og kvöldverði þar sem maturinn er lagður fram og með fimm eða tíu dollara a plötuhlífargjald. reka bókmenntaherbergi eða aðra aðstöðu þar sem bókmenntir hvítra kynþáttaþjóðernissinna eru seldar með hæfilegri álagningu; Ég gæti bætt því við að þú getur sett saman viðamikinn lista yfir bækur og rit sem System hefur gefið út útgefendur sem eru hugmyndafræðilega linientreu og sem hægt er að selja á hvaða flóamarkaði eða bókamessu sem er. Þar á meðal væru bækur um norræna goðafræði, evrópska menningu og sögu, eldri bækur um bandaríska sögu sem ekki hefur verið átt við af gyðingum og frjálslyndum-vinstri sem endurskrifuðu arfleifð okkar; eldri barnabækur sem hafa ekki verið fullar af negra og kínverskum krökkum sem sjá Spot hlaupa og svo framvegis; byssutímarit, Minjagripir frá þriðja ríkinu eins og póstkort og önnur smáhluti; ákveðin vísindaskáldverk; notaðar snældur og breiðskífur af arískri tónlist o.fl.

Ef þú getur fundið leið til að fá ríkisstyrk í einhverjum búningi, gerðu það fyrir alla muni. Safnaðu öllum bæklingum, ritum og bókum sem þú getur fundið um ríkisbætur og ókeypis. Vinstri pressan er ein af upplýsingum um hluti sem eiga við um fjárhagsvanda okkar, svo kynntu þér það. Þú þarft að þekkja óvininn og vita hvað sem hann getur kennt okkur. Leitaðu að listum yfir opinber uppboð þar sem þú getur oft keypt allt frá ritvél til tveggja og hálfs tonna vörubíls, römmum af afritunarpappír til afgangs jakka.

Ef það er einhver ókeypis að fara til einhvers fáránlegs minnihlutahóps sem sækir um, þá skaltu fyrir alla muni setja inn þína eigin umsókn sem talsmaður rétttrúnaðar-baskneska samfélagsins í borginni þinni. (Ekkert að grínast -ég fékk einu sinni vinnu á kvóta með jákvæðri mismunun með því að skrá mig sem "fjölkvæntan mormóna"!) Ég hef líka heyrt um hvíta menn sem fengu matarmiða og jákvæða mismununarstörf með því að segjast vera blökkumenn eða indverskir, og undir þeirra lögum. eigin reglugerðir, Feds urðu að taka orð þeirra fyrir það!

Það eru nokkrir þjóðernissinnar sem telja að það sé skammarlegt að "svampa" af ríkisstjórninni og hvítir ættu að vera of stoltir til að gera það. Eins og ég lít á það, þá eru þetta peningarnir þínir, svo hvers vegna ættirðu ekki að fá eitthvað af þeim til baka? Annars gefa þeir það bara niggers.

Nokkur orð um fjáröflun með pósti: horfðu á hugsanleg póstsvik. Þetta er uppáhalds tæki sem ZOG vill nota. Ef einhver pantar bók eða eitthvað í póstþjónustunni þinni, taktu þá peningana sína og sendu honum síðan það sem hann pantaði, með skilapósti ef mögulegt er. Einn þekktur ættjarðarvinur í hagnaðarskyni reyndi að selja „sigurskuldabréf“ til að endurgreiðast með vöxtum innan eins árs eftir að flokkur hans tók við völdum. Hann fékk næstum niðursoðinn fyrir alríkispóstsvindl og ríkisbuncogjald líka; á síðustu stundu voru ákærurnar látnar niður falla á dularfullan hátt, eitthvað sem ég tel persónulega vera vegna þess að ADL verndarar hans gripu inn fyrir hans hönd vegna þess að hann var að vinna gott starf fyrir þá þar sem hann var. Reyndu aldrei að selja eitthvað óefnislegt með pósti. Séra Ike kemst upp með það; við get ekki. Fylgstu líka með skattaástandinu þínu. Innheimtu og greiddu allan viðeigandi söluskatt á réttum tíma. Haltu beint við IRS, í guðanna bænum.

Vertu hreinskilinn um peninga við traust fólk í einingunni þinni. Geymdu bækur og láttu hvern þann sem vill skoða þær, svo framarlega sem þú veist að áhugi einstaklingsins er tryggur. Í öllum tilvikum, til að vera fullkomlega hreinskilinn, muntu ekki hafa allt að leyna í dágóða stund.

Flest framlög þín verða lítil og þú eyðir strax því sem kemur inn í nauðsynlegar vörur og þjónustu. Horfðu á eigin lífsstíl. Jafnvel þótt þú græðir ansi góðan pening, ef fólk sér þig keyra Cadillac og lifa því upp, mun það draga sínar eigin ályktanir. Ekkert getur svo sundrað og hamlað hvítum kynþáttasamtökum en efasemdir um hvernig peningum er varið. Sem hugsanlegur leiðtogi kynþáttar okkar á hinum hræðilegu tímum sem koma, er eitt af því fyrsta sem þú verður að sanna fyrir þínu eigin fólki að hægt sé að treysta þér. Ef félagar þínir vita að þeir geta treyst þér fyrir nokkrum krónum, þá munu þeir komast að því að þeir geta treyst þér fyrir lífi sínu. Ekki svíkja það traust.

Gakktu úr skugga um að hverri krónu sem þú færð í pólitískum tilgangi sé varið, með einum eða öðrum hætti, í eitthvað pólitískt eða kynþáttafordóma.

Peningavandamálið mun aldrei hverfa. Eftir því sem undirstaða stuðnings okkar stækkar og þessi fimm, tíu og tuttugu dollara framlög hækka, munu útgjöldin einnig aukast að sama skapi. Allt fram á sigurdaginn ætlum við enn að senda hattinn, til okkar eigin fólks, til viðskiptahringja, til erlendra ríkisstjórna, til allra sem vilja stinga upp smá grænu. Samþykkja það, venjast því og læra að vinna í kringum aðstæðurnar. Ef hvítu byltingarmennirnir okkar eru skriðdrekaáhöfn og trú okkar og hollustu er tankur, þá eru peningar hið dýrmæta bensín eða dísileldsneyti sem heldur tankinum gangandi. Þú ættir aldrei að skammast þín fyrir að biðja um þennan lífgefandi kjarna. Fjáröflun er hluti af starfi þínu og þú ættir aldrei að vera hlédrægur með það. Ég hef aldrei verið - spurðu stuðningsmenn mína!

X.
KOSNINGAR

Það fyrsta sem þú verður að gera þér grein fyrir varðandi kosningar er að þær eru allar sviksamlegar. Þau eru fölsuð á annan hátt: annaðhvort eru atkvæði ekki talin heiðarlega og rétt, eða að embættið sem einstaklingurinn nær kjöri hefur ekkert raunverulegt vald í þeim skilningi að hinn kjörni embættismaður getur hafið raunverulegar breytingar. Samfélag okkar er ekki stjórnað af kjörnum embættismönnum heldur embættismönnum og ósýnilegum skálum sem almenningur grunar aðeins óljóst um tilvist þeirra. Í sumum tilfellum eiga báðar gerðir ranglætis við kosningar eða kjörstjórn. Í öllu falli, ef embættið er eitt af fáum sem beita raunverulegu valdi, geturðu verið viss um að árangurinn sé alltaf fyrirfram ákveðinn. Kosningar eru sviksamlegar í þeim skilningi að nánast aldrei er raunverulegt val boðið kjósendum. Það er Tweedledum demókrati og Tweedledee repúblikani í níu tilfellum af tíu. Ég sé vísbendingar um að dálítill aðgreiningur sé farinn að læðast inn í hið óbeina bandaríska stjórnmálakerfi, en þetta felst eingöngu í því að sérhagsmunahópar séu að stilla saman við annan eða annan stóru flokkanna tveggja.

Í stórum dráttum eru vaxandi þættir sem ekki eru hvítir og kynferðislega öfugsnúnir að reyna að samþykkja demókrata og hinir gömlu stóru peningahagsmunir sem og öflugir trúarafbrotamenn sjónvarpsins hafa tekist að taka þátt í Repúblikanaflokknum. Það er enginn staður fyrir Hvíta vinnandi manninn í hvorri þessara sérhagsmunaflokka.

Að lokum, í öllum tilvikum er það hvorki löggjafarvaldið né framkvæmdavaldið sem fer með endanlegt stjórnarvald í Ameríku, heldur dómsvaldið.

Að svo miklu leyti sem raunveruleg stjórnarhættir eiga sér stað, er það þessi litla klíka nokkurra þúsunda skipaðra embættismanna, sem undantekningarlaust er dregin frá peningaelítu eða forréttindahópum sem ekki eru hvítir, sem ræður í samfélagi okkar. Það er þessi staðreynd sem gerir framboð í kosningum að endanlega tilgangslausri æfingu fyrir hvíta þjóðernissinna. Jafnvel þótt við myndum vinna kosningar, myndi ADL eða einhver frjálslyndur hópur einfaldlega hlaupa huffandi og pústandi til næsta alríkisdómara eins hratt og smáfætur þeirra myndu bera þá. Lögbann yrði gefið út 124

að koma í veg fyrir að okkar maður taki við embætti og einhver hálfgerður skáldskapur fundinn eða fundinn upp til að ógilda kosningaúrslitin.

Svo ættum við jafnvel að nenna? Svarið er já, örugglega. Lokamarkmið okkar við að sækjast eftir kjörnu embætti ætti einmitt að vera það sem ég var að nefna, það að vinna og neyða óvininn til að brjóta sínar eigin reglur til að koma í veg fyrir að við komumst nokkuð nálægt valdataumunum. Hafðu í huga að risastór svæði í þetta land utan stórborganna er enn að mestu hvítt og það er engan veginn út fyrir mörk mögulegra að við gætum á endanum barist og unnið kosningar, að því gefnu að atkvæðin væru heiðarlega talin. Með því að þvinga óvininn í kosningasvindl eða rangfærslu á lögum til að sigra okkur erum við í raun að sigra hann, ef þú getur séð meiningu mína.

Eitt af aðalverkefnum okkar hlýtur að vera að eyða þeirri litlu trú sem eftir er sem hvítir Bandaríkjamenn setja á kerfið. Ein af fáum blekkingum þeirra sem eftir eru er að ef eitthvað verður virkilega of óþolandi, þá geta þeir einhvern veginn bara kosið það í burtu. Hvítir Bandaríkjamenn loða enn við dýrmæta kjörkassa sína eins og björgunarsveitarmaður þrátt fyrir stöðugt að safna vísbendingum um að kosningarnar séu rangar. Ef við getum eyðilagt þessa barnalegu, barnalegu trú á krafti litla litla atkvæðisins þeirra, þá verða þeir þroskaðir fyrir okkur.

SKILNING: Hvít bylting verður unnin þegar við náum tökum á hæfileikanum að berjast við Kerfið með kjörseðil í annarri hendi og riffil í hinni.

Kosningar þjóna öðrum ómetanlegum tilgangi. Þeir bjóða upp á lögmætan vettvang þar sem við getum viðrað dagskrá okkar og skoðanir okkar. Þær leiða til þess að hvítir frambjóðendur fá tækifæri til að tala sem þeim væri annars neitað og til að ná til áhorfenda í gegnum fjölmiðlaumfjöllun sem það myndi taka hundruð þúsunda dollara að ná til annars. Kosningar skapa líka einhvers konar neikvæða en samt hjálpsama umfjöllun þar sem nærvera hvíts frambjóðanda á kjörseðli mun koma frjálslyndum og hefum á staðnum í öskrandi reiði og verða til þess að þeir fordæma okkur með hysterískum hætti og bölva hverjum hvítum sem þorir að kjósa okkur. , þannig að sýna okkur í létti og gefa hvíta samfélaginu gott sjónarhorn Mundu að við verðum þekkt ekki aðeins af því sem við segjum heldur hverjir óvinir okkar eru og hvað þeir segja um okkur. Stór hluti af farsælli byltingarkenndri æsingi felst í því að ögra óvininum til ofviðbragða.

Kosningar eru líka hvati til fjáröflunar og mannaráðningar. Hvort sem það líkar eða verr, flestir hvítir Bandaríkjamenn hafa verið skilyrtir frá fæðingu til að hugsa um stjórnmál í sambandi við kosningar, og með takmörkuðu fjármagni sem við höfum yfirráð yfir mun það líða langur tími áður en við getum fengið þá til að hugsa í sambandi við Gleichschaltung eða pólitískt. heildar lífsins. Þeir munu bregðast við kosningabaráttu betur en flestar tegundir "trúboða" vegna þess að það lýsir hvítri þjóðernishyggju í takmörkuðu pólitísku viðmiðunarramma þeirra.

Þegar þú berst í kosningabaráttu þarftu fyrst að hafa raunhæfan frambjóðanda. Hann eða hún ætti að vera greindur, orðvar og laus við augljósa líkamlega vansköpun þar sem nútímapólitík samanstendur nánast eingöngu af ímynd. Frambjóðandinn ætti ekki að hafa neinar beinagrindur í skápnum sínum, þar sem þú getur veðjað á bjána þinn að fréttamiðlar séu að fara að grafa, og grafa djúpt. Reyndar, að hafa frambjóðanda sem hefur enga fyrri sögu um óheiðarleika, glæpi eða rangfærslu mun gefa okkur forskot á flesta kerfisframbjóðendur frá upphafi. Það er líka góð hugmynd ef frambjóðandinn er einhver sem er annaðhvort ónæmur eða aðeins viðkvæmur fyrir afvirkni og efnahagslegum hefndum, þó stundum sé það ekki raunhæft.

Það er alltaf best að mynda "Henry Higgins fyrir öldungadeild ríkisins" nefnd, sérstakan framherjahóp með það að markmiði að keyra herferð þessa eina frambjóðanda. Þetta er vegna þess að flest ríki hafa kosningalög sem krefjast þess að pólitískar aðgerðanefndir skili inn skýrslum um kosningakostnað og framlög, ein af þessum fáránlegu reglugerðum sem frambjóðendur kerfisins hunsa að vild en sem hægt er að nota til að rífa upp óvarkára og ósam framboð. Myndaðu nefndina þína, fáðu pappíra frá kjörstjórn ríkisins eða sveitarstjórnar, fylltu út allt í þríriti og leystu síðan upp nefndina þína eftir kosningar til að skilja eftir lágmarkspappírsslóð.

Þú munt almennt komast að því að undir ákveðinni upphæð, segjum $25, þarftu ekki að skrá nafn og heimilisfang þátttakenda. Gakktu úr skugga um að öll framlög þín séu undir þessum mörkum. Undir engum kringumstæðum afhenda stjórnvöldum neinn lista yfir nöfn og heimilisföng stuðningsmanna, annarra en þeirra sem þú veist nú þegar að hafa verið auðkennd eða þeirra sem þú hefur rætt þetta við áður og samþykkir að leyfa nöfn þeirra að nota. Heil skýrsla með ekkert nema fimm og tíu dollara framlög á listanum mun líta grunsamlega út, svo það er eins gott að hafa nokkur þegar þekkt nöfn skráð. Hafðu í huga að þessar skýrslur eru opinberar skráningar og ef þú telur upp fjárhagslega framlag, þá ertu að miða á þetta fólk fyrir fórnarlamb. Hver sem er getur fengið afrit af Skýrslan þín - fjölmiðlar, JDL, hver sem er. Þetta er auðvitað brot á lögum. Hins vegar verður þú að ákveða hvort er svívirðilegra: að brjóta kerfislög sem ætlað er að hamla og bæla niður þýðingarmikið pólitískt andóf, eða afhenda nafn vinar og félaga til fólks sem gæti látið hann reka hann, limlesta hann með sprengju eða myrða hann. . Valið er einfalt og siðferðilegt. Ég ætti ekki að þurfa að segja þér hvaða val þú verður að velja.

Er ég í mótsögn við sjálfan mig hér í lögmætisspurningunni? Kannski, smá. En á sama hátt og hreint líf getur andmælt lögmætisákvörðuninni, þá er líka til æðra lögmál en mannsins sem þarf stundum að taka tillit til. Ég hef sagt að megintilgangur lögmætis sé sem aðferð til að tryggja lífsafkomu. Hins vegar þýðir það að lifa af með tilgangi, að lifa af sem siðferðileg hvít arísk manneskja. Hvaða rotta eða kakkalakki sem er getur bara haldið áfram að vera til. Verkefni okkar er erfiðara. Við verðum að halda áfram að vera til og starfa sem andlegir og siðferðilegir sendimenn til annarra kynþáttar okkar. Það þýðir að það eru tímar þegar við verðum að taka siðferðilegan hátt, sama hvað það kostar. Ein djúpstæðasta meginreglan sem við verðum að lifa eftir er að maður svíkur einfaldlega ekki félaga til ZOG. Aldrei. Ekki undir neinum kringumstæðum.

Þegar farið er aftur að kosningum, skal öll prentun og útgjöld sem framin eru til stuðnings frambjóðanda fara fram af opinberri nefnd fyrir kjör hans eða hennar. Bókmenntir og dagskrá herferðarinnar ættu að endurspegla stefnu WRP í öllu. Af þessum sökum er mikilvægt að velja þær skrifstofur sem umsækjendurnir bjóða sig fram fyrir af vandvirkni. Skrifstofan ætti að vera þannig að í raun sé hægt að aðlaga áætlun WRP að þörfum og staðbundnum aðstæðum í kringum skrifstofuna og hlutverk hennar.

Lykillinn að því að velja skrifstofu sem á að starfa fyrir er í raun aðlögunarhæfni þess embættis að byltingarkenndu áætluninni White. Með sjaldgæfum undantekningum eru litlar staðbundnar skrifstofur, eins og hundafangari í Frostbite, Vermont eða Inspector of Public Sanitary Facilities í Hog Wallow, Arkansas tilgangslaust að reyna. Svo eru flestir bæjarstjórnar- og sýslumannssæti á staðnum. Þessar stofnanir eru ekki raunverulega pólitískar, þær eru stjórnsýslulegar, hugsa um fráveitur og götuljós og skipulagningu samfélagsins skipulag og þjónustu. Það er mjög erfitt að koma málefnum sem hafa víðtæka og landsvísu þýðingu inn í umræðu um skuldabréfaútgáfur fyrir nýtt strætisvagnabílastæði eða vatnshreinsistöð. Í stærri borgum eins og Chicago eða Boston fer borgarstjórnin í raun með völd, auð og áhrif, og þessi sæti eru þess virði að reyna. Þú verður alltaf að berjast við staðlaðar sveitarvélar og stundum getur þetta

verða mjög óhreinn. Mundu eftir því sem sagt var í fyrsta kafla um kerfisþjófa sem sjá tekjur sínar og völd ógnað. Í stórborgum geta bakherbergisstrákarnir leikið gróft, svo vertu viðbúinn.

Ein góð skrifstofa er þó fræðsluráð á staðnum í næstum hvaða bæ eða borg sem er af hvaða stærð sem er. Ef þú ert með umsækjanda sem er foreldri barna sjálft er þetta frábær möguleiki og ætti að kanna það. Kvenframbjóðendur eru sérstaklega góðir í menntastjórnarkapphlaupum og ef þeir eru kjörnir geta þeir haft bein áhrif á hegðun starfsmanna og stjórnenda í skólunum, kennslubækur sem notaðar eru, hversu vinstrisinnuð og frjálslynd og kynferðislega öfug innræting er o.s.frv.

Ég persónulega myndi mæla með því að forðast löggjafarþing ríkisins, nema þú sért með mjög góðan grasrótarkjördæmahóp í tilteknu hverfi og þú getur prófað það sem nokkurs konar mettunaræfingu, snert hverfi og bæi í héraðinu aftur og aftur og með því að nota fjölmiðla til að sprengja aðgerðasvæðið. En löggjafarþing ríkisins eru að mestu leyti leiðinlegar talandi verslanir, reka fráveitur og vegi og götuljós alveg eins og borgarstjórnir nema í stærri stíl, eyða tíma í svefnhöfga nefndir og útvega svínatunnupeninga og vinnu fyrir strákana.

Embættin sem þarf að fara í eru ríki um allt þar sem nafn hvíts kynþáttaframbjóðanda þíns verður á kjörseðlinum um allt ríkið og eykur þannig atkvæði hlutfallslega. Jafnvel þó að þú fáir (eða fáir aðeins) 2% atkvæða, þá líta þessi 30.000 atkvæði sem þú safnar í kapphlaupi um allt land miklu betur út í áróðursskyni en þau 300 sem þú myndir sýna í borgarstjórnarkosningum. Alríkisskrifstofur munu almennt vera utan deildarinnar okkar, en aftur á móti ef þú sérð opnun þar og þú hefur mannskap og peninga til að takast á við verkefnið, farðu fyrir alla muni. Ekkert vogað sér, ekkert unnið.

XI.

STJÓRNMÁL KYNFJÁRFRÆÐINGAR

Það hefur tíðkast í flestum samtökum hægri sinnaðra og þjóðernissinnaðra þjóðernissinna að færa málefni eins og samkynhneigð, femínisma og aðrar kynferðislegar rangfærslur á mjög neðarlegan stað á forgangskvarðanum, ég hef komist að þeirri niðurstöðu í gegnum árin að þetta séu mistök. . Mér finnst nú að hvaða hvítur byltingarflokkur sem er þurfi að uppfæra baráttuna gegn ranghugmyndum verulega. Fyrir það fyrsta er nú farið að koma í ljós að skipulögð, herská öfugvilla er mun meira áberandi hluti af stefnumótun óvinarins en undanfarin ár. Þar að auki er það nú svæðið þar sem óvinurinn er að öllum líkindum viðkvæmastur, þökk sé þessum fjórum litlu bókstöfum sem eru mesta gjöf Guðs til málstaðs okkar frá því sjálfan Adolf Hitler sjálfan - AIDS! Hvort sem þú lítur á alnæmi sem merki um bein guðleg íhlutun eða einfaldlega tilviljunarkennd slys eða ekki, þá er staðreyndin sú að það hefur vakið upp viðhorf hvítra um allan heim á þann hátt sem ekkert annað hefur gert. Af öllum árásum óvinarins á trúarskoðanir okkar, meðfædda velsæmi okkar og reglutilfinningu, þá hefur það versta alltaf verið herskár og frekjulegur almenningur. Dauðlausir og dofnir hvítir, sem töfruðu úr vinnu yfir í brjóstslöngu í rúmið og aftur í vinnuna, voru orðnir forritaðir til að sætta sig við nánast hvað sem er, en opið fagurgali var svolítið mikið jafnvel fyrir þá.

Efasemdir voru alltaf til staðar. *Allt annað sem* kerfið afhenti hvítu fólki, gleypti það. Þeir kyngdu samþættingu svo lengi sem þeir gátu hlaupið frá henni; þeir gleyptu fiaskó Víetnam; þeir gleyptu Watergate og fjölmiðlaumfjöllun um bandarískan forseta; þeir gleyptu hjörð af brúnum innflytjendum sem Carter flæddi yfir okkur með; þeir gleyptu busing; þeir kyngdu verðbólgu og gervieldsneytisskorti og stórfelldri spillingu sem marmarar samfélag okkar eins og feita marmara steik. En fagurgali var aðeins of mikið. Sama hversu oft það var slegið inn í hausinn á White America að samkynhneigð væri í raun ekki öfuguggi heldur „val lífsstíll", þá var það einhvern veginn aldrei alveg rétt.

Svo kom eyðni, eins og einn bolti, úr bláu, eins og Guðs athöfn, sem það gæti verið. Allt í einu suðaði upp úr Hvíta Ameríku, sleit hlekkjum og höftum. Loksins, með því að nota alnæmi sem afsökun, gátu hvítt fólk í raun sagt hvað þeim fannst um fífl! Og frá því að segja og viðurkenna opinskátt hvað þeim raunverulega finnst um hinsegin, er það aðeins stutt skref til að segja hvað þeim finnst um hina helstu alnæmisbera, blökkumenn. Nú þegar er farið að sjóða uppúr á því svæði líka. Málfrelsi getur verið vanamyndandi og þegar hvítir hafa vanist því geta þeir hent.Alnæmishækjunni og hrópað af húsþökum sínum raunverulegar skoðanir á fagurum, nigrum, eiturlyfjafíklum, öllu ruslinu sem við höfum neyðst til að veltast í. Og hver veit? Þegar hvítir eru orðnir mjög vanir á að segja hug sinn gæti Yehudi sjálfur komið til að minnast á eitt eða tvö.

Auk þess er alnæmi í raun að vinna vinnu okkar fyrir okkur miklu betur en nokkur ofbeldisfull bylting gæti. Það er of mikil von að alnæmi drepi alla óvini okkar án þess að við þurfum að lyfta fingri, en svo aftur...? Núna eru eitthvað eins og hundrað og tuttugu milljónir vagnafarþega í Afríku sunnan Sahara einni saman, sem allir munu að lokum deyja nema læknavísindin komi með lækningu. Þvílík uppskera af kaffir! Meira en allur suður-afríski herinn gæti þurrkað út á tuttugu árum. Í Ameríku er mikill meirihluti alnæmismótefnajákvæðra óhvítra eða gyðinga. Gyðingabrellurnar í New York borga dýrt núna fyrir allar þessar óhreinu helgar niðri á Haítí. Þeir héldu að þeir væru að gera góð kaup, að gefa eftir smekk sinn fyrir dökku kjöti ódýrari og örugglega öruggari en þeir gátu í spænska Harlem. En þeir komu með það til Ameríku, það breiddist út til San Francisco, og nú allt í einu árið 1987 er hið öfluga anddyri samkynhneigðra á flótta. Áratug gamalli sókn gegn White fjölskyldunni í Ameríku hefur verið stöðvuð kalt. Dauðkalt.

Það eru nú vaxandi vísbendingar um að hysterísku, brjálaða fíflarnir séu að reyna að taka okkur með sér. Þeir eru viljandi að fá vinnu á veitingastöðum svo þeir geti spýtt í matinn; þeir gefa vísvitandi mengað blóð sitt til blóðbanka í von um að það sleppi við skimunaraðgerðir Rauða krossins og verði gefið gagnkynhneigðum; þeir stunda vísvitandi gagnkynhneigð samræði til að dreifa sjúkdómnum; þeir eru meira að segja að nauðga konum stundum. Þetta hefur gert kraftaverk fyrir vinsældir þeirra í White America, aldrei mjög háar til að byrja með. Á þeim hraða sem hlutirnir eru að ganga, spái ég frjálslega að það muni verða einhver töffari einhvern tíma í framtíðinni. Jafnvel þótt lækning finnist á endanum - og árangurslaus

lækning hefur enn fundist við hvaða veiru sem er, þar á meðal kvef! -Alnæmisfaraldurinn mun á endanum keyra samkynhneigð svo langt aftur inn í skápinn að hún þorir ekki að gægjast út fyrr en eftir öld.

Bræður mínir, alnæmisfaraldurinn er eitt af helstu áróðursvopnum okkar. Leyfðu okkur að nota það til fulls! Leggðu áherslu á að það er aðeins ein leið til að forðast alnæmi og það er að forðast ákveðnar tegundir hegðunar og forðast fólkið sem stundar þá hegðun. Og auðvitað er sú „lífsstíll“ sem smitar frá sér alnæmi einmitt sú hegðun sem óvinir okkar taka þátt í. Alnæmi hefði getað verið sérsniðið fyrir okkur! Það er auðvitað mögulegt að bóluefnisvinningur finnist ekki mánuði eftir að þessi bók kemur út, en þá er þessi kafli þegar úreltur. En einhvern veginn efast ég um það. Það eru nokkur þúsund ár síðan Drottinn felldi Sódómu og Gómorru, en það lítur út fyrir að þolinmæði hans hafi loksins verið á þrotum.

Það munu vera nokkrir hvítir sem deyja úr alnæmi, annað hvort vegna smits fyrir slysni við blóðgjafir eða ígræðslu, eða annars vegna þess að fíkill eða dópisti hefur vísvitandi gefið grunlausum einstaklingi það. En svo höfum við alltaf vitað að við verðum að taka nokkurt mannfall og hvítur gagnkynhneigður sem smitast af alnæmi annaðhvort óvart eða með aðgerðum óvina er alveg jafnmikil hetja og píslarvottur og ef hann eða hún væri skotinn niður af alríkishermönnum. Ég vildi bara að dauði þeirra gæti verið eins fljótur.

Ég held að ég verði nú að fjalla um efni sem ég hef verið að deila um í mínum huga. Á ég að nefna það yfirleitt? Að hunsa vandamálið mun auðvitað ekki hverfa, en þá þarf ég að takast á við líkurnar á því að á endanum muni óvinurinn lesa þessa bók og ég tel að það séu ákveðin innri hreyfivandamál sem ekki þarf að útskýra neins staðar til að óvinurinn gæti náð þeim.

Þú munt sjá að ég á erfitt með að komast að efninu. Þetta er líklega vegna þess að ég óttast að komast að efninu, sem er þetta: það eru einhverjir að öðru leyti algerlega einlægir þjóðernissinnar sem eru líka samkynhneigðir og sem með einhverri undarlegri rangfærslu hugsunar og líkama sem ég get ekki byrjað að skilja geta greinilega séð ekkert sem er ósamrýmanlegt á milli raunverulegra pólitískra og félagslegra viðhorfa þeirra og viðbjóðslegra persónulegra siða. Að segja: "Að öðru leyti en því að ég er samkynhneigður er ég hollur hvítur byltingarmaður!" er eins og að segja "Annars en það, frú Lincoln, hvernig fannst þér leikritið?"

En trúðu það eða ekki, það virðist vera einhver skipting í skoðunum hér innan Hreyfingarinnar, sérstaklega í Evrópu. Þegar ég fór

til Englands á meðan ég fór með ríkisstjórnina fyrir nokkrum árum síðan, var ég hneykslaður og skelfingu lostinn yfir því umburðarlyndi sem ég fann í National Front fyrir samkynhneigð. Einhverra hluta vegna virðast Bretar vera enn hneigðara við þennan löst en aðrar þjóðir, en það afsakar ekki að loka augunum. (Ég skal líka benda á að Breski þjóðernisflokkurinn, helsti breski þjóðernissinnahópurinn um þessar mundir, tekur sterka og harkalega rétta afstöðu gegn ranghugmyndum og að „Tommy Atkins“ breski þjóðernissinni er eindregið andstæðingur púka.)

Þetta fyrirbæri er nægilega algengt til að nánast sérhver þjóðernissinni af hvaða rönd sem er, með langa reynslu í hreyfingunni, geti sagt að minnsta kosti eina persónulega sögu um kynþáttahatara samkynhneigðs. Það er mér algerlega óviðkomandi hvers vegna þetta fólk getur ekki skilið að það sem það gerir setur það út fyrir fölur siðmenntaðs samfélags og mannlegrar velsæmis. Þeir eru í raun hissa og í uppnámi þegar þeir komast að því að þeir geta ekki gengið í viðkomandi flokk eða hóp og setja fram alls kyns fáránleg og furðuleg rök, kjarni þeirra er sá að "kynhneigð" sé einhvers konar algerlega einkamál. Þetta er algjört rugl. Í fyrsta lagi á hvítur byltingarmaður sér ekkert einkalíf. Í öðru lagi hefur „kynferðislegt val“ í þessu tilviki áhrif á alla aðaltilskipunina sem stýrir hreyfingu okkar, afkomu hvíta kynstofnsins. Það geta engin hvít börn fæðst ef nauðsynleg forkeppni fer ekki fram. Reyndar er þetta einmitt ástæðan fyrir því að óvinurinn hvetur til samkynhneigðar meðal hvítra til að byrja með.

Leyfðu mér að útskýra allt þetta hommamál eins vel og ég get. Samkynhneigður er karl eða kona sem er vísvitandi að yfirgefa náttúrulega lífshætti sína. Samkynhneigður eða lesbía er að segja að hann eða hún viti betur en skaparinn til hvers líkama hans á að nota. Samkynhneigð er tilraun til að snúa við þeirri ákvörðun sem Guð tók þegar viðkomandi var skapaður. Samkynhneigður er þannig guðlastari í fyllsta skilningi. Ég er enginn guðfræðingur, heldur held ég frekar að niðurbrot mannslíkamans, sem er talið steypt í mynd Guðs, er eina sanna guðlastið. Samkynhneigður setur ekki aðeins óæðri dómgreind sína gegn dómi skaparans, heldur niðrir hann og niðurlægir ímynd skaparans sjálfs. Um það eina sem hægt er að segja um fíflaskap er að það er örlítið minna óguðlegt en sjálfviljug misskiptingu. A.m.k. fífl gefa engin hálfkynja börn.

Ég ætti að útskýra hér að ég er persónulega ekki kynferðisleg prúð. Mér er alveg sama um hvað þú gerir í rúminu svo lengi sem þú gerir það með maka

sama kynþætti og hitt kynið. Innan þeirra marka er kynlíf svo sannarlega einkamál og enginn annar mál. En utan þeirra marka verður þetta spurning um samfélagsáhyggjur og almennt siðferði. Þessi hugmynd að allt kynlíf sé algjörlega einkamál er hrossaáburður; allt sem snýr að því að viðhalda tegundinni er allsherjarreglu.

Það ætti heldur ekki að koma upp nein staða þar sem samkynhneigður, sem hefur síast inn í WRP með því að þykjast vera eðlilegur, og sem síðan uppgötvast á einn eða annan hátt, fái að vera áfram svo lengi sem hann "þegir þögninni" og kemur ekki með valdi. tilhneigingu leiðtoga hans og félaga hans. Að halda fagra í hópnum er eins og að geyma tifandi tímasprengju í kjallaranum heima hjá þér. Einn daginn mun allt ástandið springa í andlit flokks þíns. Inversion hefur lævísa leið til að koma út og lögmál Murphys segir að það muni koma út á nákvæmlega versta tíma sem hægt er að hugsa sér. Stundum munu fjölmiðlar eða stjórnvöld vita í langan tíma að það er samkynhneigður virkur í slíkum og slíkum hópi og annað hvort kúga einstaklinginn til að upplýsa eða halda aftur af upplýsingum þar til kosningabarátta nær hámarki eða einhverju öðru mikilvægu. tíma þegar hægt er að nota það gegn Hvítu samtökunum með hrikalegum áhrifum.

"En svo og svo gerir svo margt gott fyrir málstaðinn!" getur verið eitt andmæli sem borið er fram. Ekkert magn af góðu sem hommi gerir fyrir WRP getur mögulega réttlætt geðveika, banvæna hættu á að verða fyrir útsetningu fyrir almenningi. Það er algjörlega nauðsynlegt að Hvíti byltingarflokkurinn persónugeri í forystu sinni og starfsfólki þær hugsjónir sem byltingin er barist fyrir. Að verða afhjúpaður sem hræsnarar og ívilnanir pervers myndi eyðileggja allan trúverðugleika í augum hvíta samfélagsins. Geta allir fífl strax við uppgötvun!

Femínismi er kynferðisleg röskun, ekki aðeins vegna þess að hann felur almennt í sér lesbínsku heldur vegna þess að hann breytir bókstaflega náttúrulegu sambandi karla og kvenna. Það kennir að karlar og konur eru einhvers konar náttúrulegir óvinir og verða að vera í stöðugri samkeppni hvert við annað, ævarandi stríð um einmenning. Ég get ekki ímyndað mér neitt meira óvinveitt stofnun fjölskyldunnar og viðhaldi hvíta kynstofnsins. Karlar og konur eru hvorki óæðri né æðri hvort öðru. Þeir eru tveir helmingar af heild og hvorugur er heill án hins. Þið munið kannski eftir atvikinu fræga í París um aldamótin, þegar þekktur foringi kvenna í kosningarétti hafði verið boðið að ávarpa þjóðfundinn um atkvæðagreiðslur kvenna. "Vissulega þú verður að viðurkenna, herramenn," hélt súffragettan á einum stað í ræðu sinni, "að annað en bara líffræði, það er í raun og veru lítill munur á körlum og konum?" Þá reis allt franska fulltrúadeildin upp sem einn maður og hrópaði: „Vive la difference!" Þetta er í rauninni lykillinn að málinu öllu. Sá líffræðilegi munur er til staðar. Það er algerlega óyfirstíganlegt. Það er ekki hægt að lögleiða "jafnrétti" milli karla og kvenna frekar en hægt er að samþykkja lög sem krefjast þess að sól komi upp í vestri. Það er bara ekki svo og ekkert magn þingræðis getur gert það svo.

Ég las um furðulegar vísindatilraunir sem gerðar voru af öfga-vinstri, öfgafrjálshyggju "stofnunum" og rannsóknarstofum (að sjálfsögðu fjármagnaðar með skatti), sem miða að því að finna leiðir fyrir karlmenn til að eignast börn; leiðir til raunverulegra tilraunaglassköpunar mannlífsins án kynferðislegra athafna á milli karls og konu; nýja tæknifrjóvgun sem er hönnuð til að gegndreypa lesbíur án þess að neyða þær til að óhreinka líkama sinn með snertingu karlmanna; erfðafræðilega díla við X og Y litningana þannig að þessi lesbos getur tryggt stelpubörn aðeins frá pípettunni; aðferðir til að sprauta karlkyns börnum við fæðingu með kvenkyns hormónum og breyta kirtlum þeirra með skurðaðgerð til að tryggja að þeir vaxi upp hermafrodítískir og stafar þar af leiðandi engin ógn við konur vegna "karlkyns árásargirni" og "fallískrar extroversion". Ég las nokkrar af öfgakenndari femínistabókmenntum sem krefjast þess að konur fái rétt til að drepa, að stunda barnamorð og "afturvirk fóstureyðingu" ef börn þeirra trufla "persónulega þroska" þeirra; að drepa hvern þann mann sem móðgar þá og komast upp með það með kröfu um "kynjavörn"; að afnema alla réttarvernd hvers kyns karlmanns sem sakaður er um nauðgun og leyfa honum að vera fangelsaður eingöngu vegna orða konunnar án þess að staðfesta sönnunargögn.

Ég las um kvenhermenn til að nota í bardaga. Ég sé nautakjöt og litla miða af stúlkum sem fara um í lögreglubílum, klæðast karlmannsbúningum og þykjast vera löggur; sumir af kjánalegu bimbunum geta varla borið þunga búnaðarbeltisins, byssunnar og náttstafsins. Ég las um grunaða menn sem voru skotnir niður að ástæðulausu vegna þess að kvenkyns löggan var bara ekki líkamlega nógu stór til að bera virðingu eða takast á við árásargjarnan fyllibyttu af krafti, svo hún varð að draga byssuna sína og myrða einhvern vinnandi mann. Sérhver venjuleg karlkyns lögga hefði einfaldlega hent honum aftan í hópbílinn og farið með hann niður á skriðdrekann til að edrúast, en ZOG úrskurðaði að hann yrði að deyja í nafni fávita félagslegra tilrauna. Ég las um kvenkyns löggur sem panikka í ofbeldisfullum aðstæðum og skjóta sig eða maka sinn fyrir mistök.

Á þeim stað þar sem ég er starfandi núna (þangað til ein af dómsmálaráðherranum fær eintak af þessari bók), ganga þeir fáu karlmenn á gólfinu í stöðugum ótta við kynferðislega áreitni.

gjald frá einni af kvenkyns vinnufélögum sínum. Ég hef séð þetta notað nokkrum sinnum til að þagga niður gagnrýni á vanhæfni kvenna og heimsku í verkum þeirra. (Ég skal líka benda á að margar af þessum konum eru svikarar og að meðal hvítu kvennanna eru nokkrar hæfar undantekningar.) Um allan bandarískan verslun og iðnað eru hryllingssögurnar farnar að koma fram núna, frásagnir um fjárkúgun, ráðabrugg, rangar ásakanir; herdómstólar fyrirtækja vegna „kynlífs“ eða meintrar kynferðislegrar áreitni sem eyðileggur feril karla eftir margra ára erfiða vinnu; „árásargjarnar jákvæðar aðgerðaáætlanir“ sem jafngilda hreinsunum í sovéskum stíl á hvítum körlum til að rýma fyrir Yuppie Barbie dúkkur; samkynhneigðir og/eða lesbíur í æðstu stjórnunarstöðum með sína eigin huldu dagskrá; kvenkyns stjórnendur sem áreita og niðurlægja karlkyns undirmenn sína kynferðislega. Í sumum fyrirtækjum fylgist stóra systir örugglega með; það er næstum eins og að lifa á Salem galdra lætin þegar hvaða hysterísk stelpa gæti bent fingri og fengið einhvern hengdan.

Ég las um tilraunir til að skipuleggja konur sem hópatkvæðagreiðslu svipað og negrurnar og kryddin, sem stjórnmálamenn verða að semja um við forustumenn NÚNA og annarra slíkra stofnana. Þrátt fyrir þá staðreynd að þeir hafi verið ósigraðir á ERA, eru herskáir femínistar að skipuleggja enn eina endurreisn þessara illvígustu tilrauna til að fikta við stjórnarskrána. Lögum um „hjónabandsnauðgun“ er ýtt hart fram í þeim tilgangi að veita eiginkonum vald lífs eða dauða yfir eiginmönnum sínum, vopn stöðugrar fjárkúgunar og ógnar sem, ef þeim yrði framfylgt, myndi líklega eyðileggja hjónabandið sem stofnun. (Eins og það er eflaust ætlunin að gera.) Áframhaldandi fjöldamorð á fóstureyðingum halda áfram óheft, efni sem ég ætla ekki að fjalla um vegna þess að það er umfram veikburða orðaforða minn að ná yfir slíkan guðlast gegn öllum alheiminum. AR sem ég get sagt er að ef það er helvíti, þá mun fólkið sem ber ábyrgð á þessu slátraði brenna af kvölum í ósegjanlegt ár, og þeir eiga skilið hverja sekúndu af því.

Helmingur allra hvítra hjónabanda endar með skilnaði. 25% allra ungra hvítra karla og kvenna á giftingaraldri búa ein. Heil kynslóð af hvítum börnum er að alast upp sem „lyklakrakkar“, hent í dagvist eða skóla á hverjum morgni áður en mamma og pabbi eða einstætt foreldri heimilisins fara í vinnuna, koma heim í tómt hús og brjóströrið, stundum með sjónvarpskvöldverði sitjandi í ofninum. Meira en nokkur byssa eða hnífur, meira en nokkur heróínnál eða kóklína, meira en nokkur hugsunarvilla sem stunduð er af

gyðingum í huga okkar, þessi svokallaða "frelsun" kvenna er að eyðileggja okkur.

Þetta er hrein brjálæðislega geðveiki ÞAÐ VERÐUR AÐ STAÐA! ÞETTA ILLA KERFI VERÐUR EKKI AÐ EYÐJA!

Við verðum að hætta að berjast gegn þessu með orðum og byrja að berjast gegn því með verkum. Geturðu ímyndað þér hvernig þetta land, hvernig þessi heimur mun verða eftir fimmtíu ár ef þetta fólk verður ekki stoppað?

Þegar ég var barn hafði ég ávinning svo dýrmætan, svo mikilvægan, svo mikilvægan í þroska mínum að ég get ekki ímyndað mér hvernig það hefði verið án þess: Mamma var alltaf heima. Þegar mig vantaði eitthvað, þegar ég var svangur eða hafði dottið niður og meitt mig eða þegar ég hafði spurningu þá var hún til staðar. Hversu mörg hvít amerísk börn eiga nú á dögum þennan dýrmæta frumburðarrétt, móður í fullu starfi? Hversu mörg fleiri hvít börn sjá mæður sínar nú aðeins stutta stund í lok erfiðs vinnudags? Hversu margir eru að alast upp vanræktir, illa fóðraðir, sveltir af væntumþykju í einhverri fjölda barna á dagheimili þar sem starfsfólkið setur upp litla leikrit sem sýna strákadúkkurnar kyssa aðrar strákadúkkur og stelpudúkkurnar kyssa aðrar stelpudúkkur og hvar krökkunum er skipt í "leikhópa" með burr-head picaninnies sem skipaðir leiðtogar?

Ég er algjörlega sannfærður um að efnahagsleg vanhæfni sem hefur þvingað fjölda kvenna út á vinnumarkaðinn er hluti af almennri duldri stefnu af hálfu ráðamanna okkar til að grafa undan fjölskyldunni og gera hvítt fólk að einungis framleiðslueiningum til að halda einhverjum sálarlausum. Júdavél í gangi. Það er algeng kvörtun að nú á dögum geti fjölskylda ekki lifað af án þess að bæði eiginmaður og eiginkona vinni. Þetta er hestahokkí. Að því gefnu að eiginmaðurinn hafi vinnu og borgi miðlungs sanngjörn yfir lágmarkslaunum, það er fullkomlega mögulegt fyrir konuna að vera heima og ala upp börnin, Það sem er ekki mögulegt er að viðhalda efnishyggju amerískum lífsstíl á launum eiginmannsins einum saman.

Til að byrja með, hver þarf þetta helvítis sjónvarp? Hentu því á ruslahauginn og láttu börnin þín leika úti eða lesa bækur! Hver segir að þú þurfir nýjan bíl á hverju ári? Lærðu frumstæða bifvélavirkjun og haltu gömlu í gangi. Fjárfestu til langs tíma í góðu segulbands- og hljómtæki og kveiktu á tónlist í stað þess að nota ruslteiknimyndir og ódýrt of dýrt plastdót fyrir börnin þín. Enn betra, lærðu að spila á hljóðfæri sjálfur og kenndu börnunum þínum. Mín eigin reynsla er sú að krakkar skemmta sér betur með einföldum leikföngum eins og kubbum eða uppsetningarsettum sem geta fullnægt samtímis náttúrulegum hvötum þeirra bæði til að búa til og eyðileggja.

Hver þarf húsbíla, báta, myndbönd, allt þetta neytendadrasl? Hver þarf Yuppi kvöldverði með nachos og quiche sem kosta $25 máltíð? Fæða fjölskyldu þína einfaldan heimilismat með því að nota grunnatriði kjöt, kartöflur og grænmeti. Hver þarf strandhús sem þú munt nota kannski fimm eða sex helgar á sumrin? Lærðu að æfa hagfræði. Einangraðu heimilið þitt, loftkældu það eitt herbergi í einu og aðeins þegar hitinn verður óbærilegur skaltu nota viðareldavél á veturna. Þú getur komist af með tekjur pabba eingöngu ef þú reynir, og börnin þín munu ekki vaxa úr grasi og verða kurteis, innhverf taugaveiklun eða hugalaus uppvakningur með brjóstpípulaga.

Heimilisgerð og uppeldi fjölskyldu er mikilvægasta hlutverk sem til er í okkar eða öðru samfélagi. Það er líka eitthvað sem aðeins kona getur gert. Ég get setið hér og pikkað út fimmtíu bækur eins og þessa, vælt og rabbað um illsku samfélagsins og hvað þarf að gera, en jafnvel þótt hvert orð sem ég skrifa hér sé tekið til mín og við eigum byltinguna á morgun, allt prófkjörið. Tilgangur alls er að skapa heilbrigð, öruggt og stöðugt umhverfi fyrir konuna sem er aðalpersónan í heimi okkar, móðirin.

og húsmóðir. Sama hvaða ljómandi háum orðræðu ég næ, sama hversu marga hvíta ég mun vonandi hvetja til að rísa upp úr afturhluta þeirra og grípa til aðgerða, sama hvaða árangri ég næ, ég get samt ekki eignast barn og öðlast annað hvítt líf inn í heiminn.

Þetta er kraftaverk sem aðeins systur okkar geta framkvæmt, sömu systurnar sem spilla huga þeirra og hjörtu með femínískum lygum og líkum þeirra er stolið frá okkur af dálkum og drullumönnum vegna þess að við hvítir karlmenn erum of helvítis hrygglausir og of blóðugt latir til að lyftu fingri til að stöðva það.

Missum konurnar okkar, bræður mína, og við missum allt. Öll hollustu okkar, allt hugrekki okkar á vígvellinum, öll skipulagning okkar og vinnusemi verður að engu ef við missum hjarta og sál kvenna okkar. Og ef við sleppum þeim án baráttu, þá munu sagan og augljós örlög hafa dæmt okkur og fundið okkur óverðug, og við verðskuldum útrýmingu.

XII.
TIL ÞEIRRA SEM EÐA KOMA EFTIR

Þessi lokakafli er beint að augnabliki í lífi þínu og stjórnmálaferli þínum sem óumflýjanlega mun koma. Ég vísa til augnabliksins þegar þú ert næstum því tilbúinn að leggja saman og hætta. Þetta er augnablik sem gerist hjá okkur öllum á einhverjum tíma eða öðrum.
Yuppies kalla það "burnout;" Ég var vanur að kalla þetta „átjánda mánaðarkreppuna“ vegna þess að ég tók eftir því að það kom almennt fyrst yfir fólk um það bil einu og hálfu ári eftir að það tók þátt.

Leyfðu mér að orða fyrir þig tilfinningarnar sem þú munt hafa, örvæntingu sem þú munt gangast undir. Ég veit hvernig ég hef gengist undir það sjálfur oftar en einu sinni og jafnvel oftar vegna þess að ég hef heyrt það svo oft frá öðrum félögum. Hvers vegna hafa ekki orðið neinar sjáanlegar framfarir?
Erum við að gera eitthvað rangt? Við verðum að breyta þessu, breyta því, breyta hinu. Við verðum að breyta flokksnafni okkar, breyta afstöðu okkar til annars, breyta tákni okkar, breyta taktík okkar.
Af hverju, af hverju, ó af hverju vilja þeir ekki hlusta á okkur? Af hverju munu þeir ekki vakna? Af hverju getum við ekki fengið neina sanngjarna hristing eða hlutlausa meðferð frá fjölmiðlum?
Við verðum að draga úr hlutunum, verða „virðuleg“ svo við verðum ekki sífellt rægð og misnotuð í blöðum og sjónvarpi.
Af hverju mun hvíta fólkið ekki vakna og hlusta á okkur? Af hverju munu þeir ekki hjálpa? Geta þeir ekki séð að við erum að gera þetta fyrir þá? Ó, þeir eru bara svo helvíti, algjörlega heimskir! Af hverju geta þeir ekki skilið? Af hverju munu þeir ekki skilja? Þeir eru gráðugir og latir og eigingjarnir og heilalausir njálar, þess vegna! Jæja, til fjandans með þá! Þeir eru ekki þess virði að eiga! Ekkert af þessu er þess virði að gera vegna þess að hvítt fólk er gagnslaus, einskis virði jakkaföt! Leyfðu þeim að deyja!
Leyfðu gyðingunum að hafa allt og sjáðu svo hvort þeir geti stjórnað nigrunum og kryddunum!
Ég er að hætta! Ég ætla að færa mig langt út í skóginn einhvers staðar og bíða eftir að loftbelgurinn fari upp!

Eða orð þess efnis, ég hef heyrt það allt oftar en ég kæri mig um að muna, á fleiri vegu en ég get talið, í tugum mismunandi tilbrigða. Stundum hætta þeir sem taka þátt og koma aldrei aftur. Stundum hætta þeir um stund og koma aftur þegar sálræn rafhlöður þeirra eru endurhlaðnar. Stundum falla þeir einfaldlega í sundur. Ég hef séð gremju og örvæntingu og reiði sem þessi barátta veldur

eyðileggja fólk innan frá, reka það út í alkóhólisma, sjálfsvíg, furðulega sjálfseyðandi hegðun. Nokkrir hafa jafnvel vísvitandi og meðvitað flúið til óvinarins, "fundið Jesú" og farið í spjallþáttinn og sagt frá því hvernig ég var hræðilegur rasisti en núna er ást Jesú í mér og ég er gift yndislegum Mexíkóa. kona og við erum að ættleiða þriðjaheimsbarn og bla, bla, bla. Fyrir þetta kasta gyðingum fyrirlitningu handfylli af grænum pappír fyrir fætur svikarans og á endanum slitnar hjónabandið milli kynþátta og svikarinn fer á eiturlyf eða áfengi og verður of viðbjóðslegur jafnvel til að fjölmiðlar geti snert það.

Eða, eins og Jim Harris, vaknar brotthlauparinn einn morguninn og áttar sig á því hvað hann hefur gert. (Harris er ekki raunverulegt nafn þessa manns, þar sem fjölskylda hans er enn fimm í Norður-Karólínu og ég ekki

vilja valda þeim meiri sársauka en þeir hafa þegar gengið í gegnum.) Saga hans er þó sorgleg. Harris tók kulnun út fyrir borð: hann endaði með því að vera í kjaftæði með vanþóknun. Dag einn virðist hann hafa vaknað og skyndilega sló gífurleg svik hans eins og þungi fjalls. Hann stóð upp úr ilmandi örmum hinnar myrku Sheba sinnar, setti á sig hakakross armband sem hann átti enn í gamla daga, skildi eftir stutta en þó ljúffenga nótu þar sem hann sagði kúlulaga dulcineu sinni nákvæmlega hvað honum fyndist um hana og hlóð svo upp. riffilinn sinn og gekk niður að staðbundinni lautarferð í kirkjunni til að fá skotmarkæfingu. Þegar SWAT liðið drap hann að lokum hafði hann tekið nokkra Ubangi með sér; hann fór niður með vopnum sínum. Eins og Thane of Cawdor í Macbeth, varð ekkert í lífi hans eins og hann var að yfirgefa það.

Leyfðu mér að taka það skýrt fram að ég samþykki ekki valið sem James Harris tók, og ég vildi sannarlega að hann hefði tekið annað, þó ekki væri nema vegna þess að slíkt var ömurlegt umtal fyrir flokkinn. En ég held að ég skilji hvers vegna hann valdi eins og hann gerði. Hann hafði einu sinni reynt mesta þjónustu við mannkynið, skylda svo háleit að eins og við öll þráði hann hana þar sem fíkill þráir eiturlyfið sitt. Og þó kom slæmur blettur, og frekar en að veðra hann, kastaði hann inn handklæðinu. Meira en það, hann hafði vísvitandi trampað á fyrri köllun sinni og saurgað líkama sinn með dýrslíkama. Hvernig gat hann nokkurn tíma komið aftur til okkar eftir það? Það var engin leið. Dauði hans í eldsvoða skotbardaga var leið hans til að segja við okkur og afkomendur: "Ég iðrast sannarlega. Taktu líf mitt í iðrun og veistu að ég dó með hjarta mitt og sál mína hreinsuð af óhreinindum."

Einhvern tíma verðum við með einhvers konar þjóðargrafreit eða minnisvarða um bræður okkar og systur sem hafa látist vegna málsins. Þegar sá dagur kemur held ég að ef ég hef eitthvað um það að segja gæti ég séð mína leið til að leyfa nafni Jims stað í áletruninni og leifar hans hvíldar.

stað í helgri jörð. Dýrð er undarleg söluvara og hún kemur upp á undarlegum stöðum.

Þetta tilfelli er öfgafullt dæmi um hvað kulnun hvítra kynþátta getur gert, en það er fyrsta flokks bömmer í öllum tilvikum. Hvert ykkar verður að horfast í augu við það og hvert ykkar verður að sætta sig við það og sigra það - eða ekki - eins og þú getur. Ég mun loka þessari bók með lokaráði, eins stuttlega og ég get orðað það.

Við gerum það sem við gerum ekki vegna þess að við höfum tafarlausa von um sigur, við gerum það ekki til að skila áþreifanlegum, strax sjáanlegum árangri, því þetta er ómögulegt. Við verðum að sætta okkur við það strax í upphafi að við munum vinna og rétta okkur og berjast í mörg ár í nánast algjörri einangrun, í myrkri, sjáum mjög sjaldan neitt af heildarmyndinni og enn sjaldnar sjáum við framfarir. Óvinurinn er bara of stór og sterkur og við erum of lítil og veik.

Við megum aldrei leyfa okkur lúxus vonar. Við erum dauðir. Það eru börnin okkar sem munu lifa, og börnin þeirra eftir þau, í hinu glæsilega, örugga og gleðilega hvíta aríu

framtíð sem við munum skapa fyrir þá. Við munum taka þátt í þeirri framtíð, líkamar okkar sem moldar ryk og sandkorn, sálir okkar (svo ég trúi) í líkama afkomenda okkar sem munu umbuna okkur í hamingjusömu, gefandi og skapandi lífi sínu fyrir myrkrið og þjáninguna. sem við göngum nú í gegnum á þessum þverrandi árum þessarar blóðugu og hryllilegu aldar.

Við gerum það sem við gerum aðeins af einni ástæðu: vegna þess að það er barátta. Við gerum það vegna þess að skapari okkar skipar okkur í gegnum hugsanir okkar, sál okkar, erfðafræðilega eðlishvöt okkar, að fylgja vegi hans og vinna vilja hans. Við berjumst gegn myrkraöflunum því það er taskan okkar, elskan. Að berjast við hið illa er það sem við hvíta fólkið gerum á þessari jörð. Ég meina, eins og það er okkar hlutur. Grafa það?

***"Þessi örlög þreytast ekki, né er hægt að brjóta þau niður, og styrksklæði þess stígur niður á þá sem eru í þjónustu þess."* skrifaði höfundur Imperium. Þegar kreppustund þín kemur skaltu leita innra með sjálfum þér. Ef þú ert tilbúinn að leggja á þig nauðsynlega viljann, þá muntu finna þann styrk sem þú þarft til að halda áfram.**

Gangi þér vel, bræður mínir og systur. Og góð veiði.

EÐALÁR

***"Þú munt vita, það er ég viss um, að styrkur og vopn einir sigra ekki alltaf í bardaga. Þegar her er sterkari í sálu, þá geta óvinir þeirra ekki staðist þá."* -**
Xenófón

Fjögur hundruð árum fyrir Krist gerði persneskur prins að nafni Kýrus samsæri um að steypa Artaxerxesi bróður sínum af stóli og verða þannig mikill konungur alls Persíu. Til þess þurfti hann her, en heimamönnum þótti mjög leitt, og því sneri hann sér að grísku borgunum Litlu-Asíu og norðursléttum Þrakíu og Makedóníu, þekktar fyrir að ala upp hávaxna, ljóshærða hermenn sem kallaðir eru hoplítar, bogameistarar. og spjót og sverð. Með aðeins örfáa af þessum öguðu, ægilegu grísku stríðsmönnum í bronsbrynjum var Cyrus viss um að hann gæti sigrað asíska ættbálka bróður síns.

Kýrus hélt frá sér spartverskum yfirmanni að nafni Clearchus til að ráða málaliðaher til að steypa persneska konunginum af stóli. Í annálum þess tíma er talað um Clearchus sem harðan agamann „með grimmum eiginleikum og harðri rödd"; Reyndar hlýtur hann að hafa verið frekar grófur karakter til að losna við Spörtu, þar sem Spartverjar voru ekki beint sætleikar og léttir sjálfir. En Clearchus hafði þann ómissandi eiginleika, orðspor fyrir sigur og grískir stríðsmenn flýttu sér að ganga til liðs við hann. Ég ímynda mér að þeir hafi verið hið venjulega úrval af mönnum sem hafa þjónað í öllum hersveitum okkar volduga kynþáttar - lausamenn, ungir menn að leita að undarlegum stöðum og nýrri þekkingu, hvergi að gera vel í leit að hröðum peningum, seinni synir að leita gæfu sinnar, bændur í leit að landi, hnakkaðir eiginmenn sem leita tiltölulegrar friðar og ró í stríði, rekamenn sem ekkert betra að gera, ofbeldismenn sem elskuðu bardaga í eigin þágu, menn sem leituðu af hvaða ástæðu sem er að eyða fortíð sinni, atvinnuhermenn sem börðust vegna þess að það var það sem þeir gerðu í lífinu. Tegund þeirra vann okkur allan heiminn, með því að nota spjót og sverð og flintlock musket og Navy Colt. Við höfum endurgoldið þeim með því að henda þeim heimi og hrækja á gröf þeirra. Hvað sem því líður hafði Kýrus fljótlega her sinn.

Í gömlu frásögnunum eru þeir almennt kallaðir Tíu þúsund ævintýramennirnir.

Þeir axluðu spjót sín og gengu út úr grísku borginni Sardis í maí 401 f.Kr. Eftir langa og flókna herferð komust þeir loks á móti Artaxerxesi og aðalher Persa í september, nálægt þorpi rétt fyrir utan Babýlon sem heitir Cunaxa. Grikkir réðust harkalega á og mölvuðu persneska gestgjafann í sundur, en á síðustu stundu varð hörmung. Persneski prinsinn Cyrus gerði heimskulega persónulega árás á konungshallarvörðinn til að reyna að drepa bróður sinn persónulega og fyrir vandræði hans endaði með því að hann var brotinn í sundur. Við dauða hans köstuðu persnesku bandamenn innrásaruppreisnarliðsins vopnum sínum og hlupu. Tíu þúsundin fundu sig nú standa frammi fyrir endurlífguðum persneskum her einum saman, að minnsta kosti 100.000 asískum spjótmönnum, sleppurum, bogaskyttum, sverðsmönnum, vögnum, riddaraliðum og stríðsfílum.

Það var hér sem Clearchus gerði afdrifarík mistök. Hann trúði vopnahléstilboði frá Artaxerxes og reið fram ásamt helstu herforingjum sínum og skipstjórum til að semja um málamiðlun. Með sannkölluðum semískum svikum tóku Persar þá og myrtu þá þegar þeir riðu inn óvopnaðir.

Tíu þúsundin voru nú mjög illa farin. Þeir voru 1.500 mílur frá næstu grísku borg, Trapezus við Euxinehaf. Þeir höfðu engan mat, mjög lítið vatn, farangurslest þeirra hafði verið eyðilögð af Persum, þeir áttu enga leiðsögumenn eða reynda foringja eftir, þeir voru örmagna eftir langa bardaga og 100.000 vaggar áttu eftir að yfirbuga þá. Þeir hittust á hæð nálægt Cunaxa og völdu sem nýjan hershöfðingja sinn ungan aþenska aðalsmann að nafni Xenophon. Xenófon var ekki atvinnuhermaður heldur fræðimaður og skáld, nemandi Sókratesar, og hann hafði skráð sig í leiðangurinn sem hermaður til að skrifa bók um það.

Engu að síður höfðu Grikkir valið rétt, því Xenófon tók við stjórninni eins og hann væri fæddur. Persar réðust á, en Xenófon gerði gagnárás og hertók farangurslest hins mikla konungs og allar vistir hans, sem var kærkomin þróun fyrir hungraða Grikki. Hann gerði árás á sjálfa Babýlon og tókst að rugla Persa svo í ríminu að þeir tíu þúsund gátu rofið sambandið og sloppið. Viturlega, Artaxerxes fylgdi ekki, en sendi satrap sinn Tissaphernes í eftirför.

Hin epíska hörfa sem fylgdi er ein mesta sagan um þrek, æðruleysi, ljómandi herforingjaskap og arískt hugrekki sem prýðir

annálar hins volduga kynþáttar okkar. Við Trapezus voru skip sem myndu skila þeim til Grikklands, en þess á milli lágu 1.500 mílur af eyðimörk, ófær ár, hrjóstrug fjöll, fjandsamlegir ættbálkar, persneskar herir og slæmt veður. Samt gengu Tíu þúsundin áfram. Þeir háðu hálfan tylft bardaga og sigruðu Tissaphernes að lokum með afgerandi hætti. Þeir skáru sig út úr ótal launsátum. Þeir settu um borgir og heimtuðu mat og heiður frá þeim. Xenófon sigraði uppreisn, samsæri, morðtilraunir, sjúkdóma, hungur og árásir óvina. Við hvert fjallaskarð og þorp skildi hann eftir dauða félaga, en málaliðarnir sem eftir voru gengu áfram.

Loks, í janúar árið 400 f.Kr., klifðu Grikkir þreytulega upp fjall. Hin forna annáll heldur áfram. Og þegar sendibíllinn var kominn á tindinn kom upp mikið grát. Þegar Xenophon og aftari heyrðu það héldu þeir að óvinur væri að ráðast að framan og hlupu áfram með riddaraliði sínu. Þegar þeir nálguðust, heyrði Xenófon hvað kallað var: „Hafið! Innsiglið' " Þeir höfðu búið það. Fimm dögum síðar fóru þeir inn í grísku borgina og dreifðust þaðan heim til sín.

Bræður mínir, systur mínar, ímyndið ykkur það! Eftir allar þessar þreytu göngur, öll þessi dauðsföll, öll þessi svik, allan óttann og angistina, ímyndaðu þér hvernig það hlýtur að hafa verið að heyra þetta hróp!

"Sjórinn! Sjórinn!"

Þeir voru heima. Þeir náðu því. Við náum því líka, elsku bræður mínir og systur. Ég lofa því. Ég sver það. Kannski ekki þú og ég sem einstaklingar, nei. Því get ég ekki lofað. En einhvern tíma, einhvers staðar, mun þessi grátur rísa úr hvítum hálsum sem eru þurrkaðir af þorsta og þorna vonar.

"Sjórinn! Sjórinn!"

Við heyrum það kannski ekki. En ég held að börnin okkar geri það, og ef ekki þau, þá örugglega barnabörnin okkar. Því innst inni eru spjót okkar eins hvöss og hugrekki okkar eins mikið og þeirra tíu þúsunda. Við fórum frá Cunaxa okkar árið 1945. Það mun taka okkur lengri tíma en það gerði Xenophon og menn hans, að vísu - en einn daginn munum við líka klífa síðasta fjallið og sjá hafið.

Þegar hann kom heim, skrifaði Xenophon bók sína um reynslu sína, það sem hann hafði séð, bardagana sem hann hafði háð, fólkið sem hann hafði hitt. Hann nefndi þessa bók Anabasis. Flestir grískir fræðimenn í dag þýða þetta sem "The March Up Country."